

فهرست نسخ خطی

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

تألیف و تدوین
امیره ضمیری

جلد چهاردهم - کتب عربی

از شماره ۲۹۰۱ - ۳۲۰۰

شابک: ۹۶۴ - ۴۴۶ - ۰۰۱ - ۰۲

A CATALOGUE OF THE MANUSCRIPTS
In The National Library of Iran

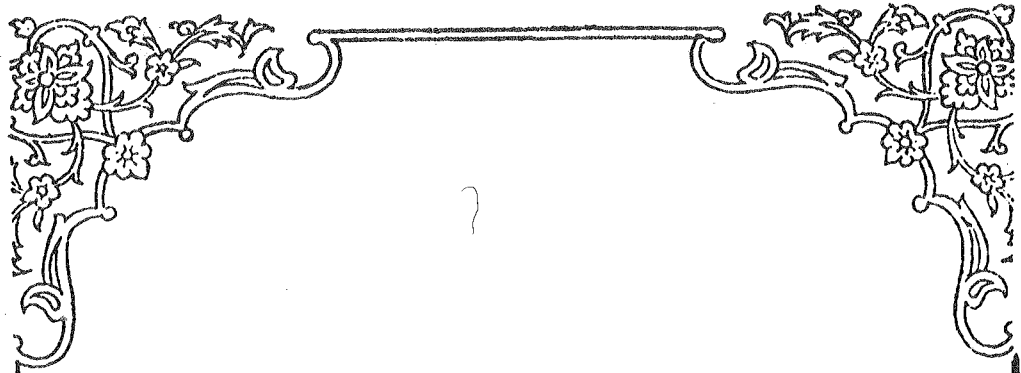
By
AMIREH ZAMIRI

Vol. 14
ARABIC MANUSCRIPTS
Nos. 2901 - 3200

National Library of the Islamic Republic of Iran

1997

ISBN: 964 - 446 - 001 - 4

7

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست نسخ خطی

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

جلد چهاردهم - کتب عربی

از شماره ۲۹۰۱ - ۳۲۰۰

تحقیق و تدوین

امیره ضمیری

با همکاری

زهره معیری

فهرست‌نویسی پیش از انتشار کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

کتابخانه ملی ایران.

فهرست نسخ خطی کتابخانه ملی ایران / فراهم آورنده عبدالله انوار - تهران: کتابخانه ملی ایران، ۱۳۶۵ -

ج:

بها: ۱۰۰۰ ریال (ج. ۱)؛ بهای هر جلد متفاوت.

کتابخانه ملی ایران از سال ۱۳۶۹ به کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران تغییر نام داده است.
ص.ع. به انگلیسی: National Library of Iran. A Catalogue of the Manuscripts in the National Library of Iran.

چاپ اول این کتاب در سال ۱۳۴۳ - توسط وزارت فرهنگ و هنر منتشر شده است.
مندرجات: ج. ۱ - ۱۰ / فراهم آورنده عبدالله انوار - ج. ۱۱ / فراهم آورنده علینقی منزوی - ج. ۱۲ - ۱۳ / فراهم آورنده حبیب‌الله عظیمی - ج. ۱۴ / فراهم آورنده امیره ضمیری -
۱. نسخه‌های خطی فارسی - فهرستها. ۲. نسخه‌های خطی عربی - فهرستها. ۳. نسخه‌های خطی - ایران - تهران - فهرستها. الف. انوار، عبدالله، ۱۳۰۳ - ، گردآورنده. ب. منزوی، علینقی، ۱۳۰۲ - ، گردآورنده. ج. عظیمی، حبیب‌الله، ۱۳۴۱ - ، گردآورنده. د. ضمیری، امیره، ۱۳۲۹ - ، گردآورنده. ه. عنوان.

Z6621/م۷ف۹

۰۱۱/۳۱

*۶۵-۱۱

شابک ۹۶۴-۴۴۶-۰۰۱-۴

نام کتاب: فهرست نسخ خطی کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران (جلد چهاردهم)

فراهم آورنده: امیره ضمیری، با همکاری زهره معیری

ناشر: کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ: اول

لیتوگرافی: میثاق

چاپخانه: اکباتان

صحافی: مهرداد

تاریخ انتشار: ۱۳۷۵

قیمت: ۸۰۰۰ ریال

مقدمه

بحمد و لطف خدای منان. سرانجام پس از سالها تلاش و برغم مشکلات بی‌شمار، جلد چهاردهم نسخه‌های خطی عربی کتابخانه ملی به پایان رسید. در این جلد برای اولین بار سعی شده نخستین گامها برای ایجاد هماهنگی بین شیوه قدیم فهرست‌نویسی نسخه‌های خطی و شیوه جدید فهرست‌نویسی آثار چاپی برداشته شود که با یاری خداوند بر مشکلات فائق آمده و این کار را به منزل مقصود رساندیم.

در معرفی نسخه‌ها سعی بر آن بوده که از اطاله کلام اجتناب کرده و تنها به بیان ضروریات اکتفا شود.

یکدست سازی سرشناسه‌ها و هماهنگ کردن آنها با مستند مؤلف، یکدست سازی عنوانها و ضبط شکل اصلی آنها، و هماهنگ کردن موضوعها با مستند موضوعی از مواردی است که در این اقدام مورد توجه قرار گرفته است.

در پایان کتاب هم نمایه‌های موضوع، مؤلف، عنوان و کاتب ارائه گردیده است. در مجموعه حاضر حدود پنجاه نسخه توسط همکار عزیزم خانم زهره معیری فهرست شده و این علاوه بر کارهای دیگر ایشان مانند ویرایش و آماده‌سازی متن برای چاپ بوده است. ضمناً شانزده نسخه دیگر نیز توسط همکار گرامی سرکار خانم زارعی فهرست شده که در این مقام از هر دوی ایشان تشکر می‌کنم.

در خاتمه از سرکار خانم پوری سلطانی بخاطر راهنمایی‌های سودمندشان، همچنین از کلیه همکاران عزیز در بخش خطی بویژه جناب آقای منزوی و سرکار خانم بابک، و از همکاران عزیز در انتشارات کتابخانه ملی بویژه آقای امیرگانی بخاطر همکاریها و زحماتی که در این راه متحمل شده‌اند سپاسگزاری می‌نمایم.

امیره ضمیری

۱۳۷۵/۸/۱۳

تهران، خیابان انقلاب اسلامی، چهارراه فلسطین، ساختمان بنیاد فجر،

طبقه سوم، تلفن: ۰۴۰۶۶۶۲۰۴۰؛ فاکس: ۰۴۰۶۶۹۸۵۶

ع/۲۹۰۱

منبع الحیاة فی حجة قول المجتهد من الاموات (اصول فقه شیعه)
از: جزایری، نعمت‌الله بن عبداللہ، ۱۰۵۰-۱۱۱۲ ق.
زمان تالیف: ۱۱۰۰ هـ. ق.

این اثر در دو اصل فقهی ذیل بحث می‌کند: وجوب تقلید از مجتهد
زنده، و تقسیم مکلف به مجتهد و مقلد. شیخ محمدباقر همدانی حاشیه‌ای بر
آن نگاشته، و خود اثر در سال ۱۳۴۸ به چاپ رسیده است.
آغاز: «بسم‌الله، الحمد لله الذی رفع قواعد الشریعه المصطفویه بعلماء
اهل البیت (ع) و فضل مدادهم علی دماء الشهداء لبناء منافع الخلق به».
انجام: «و المسئول من الله عز شانه ان یتفضل علینا بتعجیل ظهور
صاحب الدار علیه و علی آباءه صلوات الملك الجبار و لرفع هذا النزاع من
البین و یوقع الصلح بین الفریقین».

ف مرعشی (ج ۷: ۲۷۷)، الذریعه (ج ۲۲: ۳۵۸).

نسخ، نسخه بخط مؤلف، ۱۱۰۰ هـ. ق، ساده، مهر کتابخانه مجدالدین در
برگ ۳، مهر تملکی با سجع یا محمد و عبارت قد انتقل الی العبد
الجانی الفانی.... الخلیفه محمد بن المرحوم الحاج عبدالرحیم القزوینی
فی الثالث و العشرین من شهر جمادی الاولی من شهر ۱۲۶۸ فی دار

ابی طالب لسیدهم و افضلهم و اکرمهم علی الله سبحانه و تعالی».

نسخ، علی بن محمد، ۱۰۷۹ هـ. ق، سرعنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده است. در پشت برگ ۲ یادداشت تملکی با عبارات ذیل آمده است: [هو العزیز تاریخ یوم دوشنبه ۱۷ شهر جمادی الاولی این کتاب شریف ابتیاع شد در دارالخلافه صانها الله عن الحدثان ۱۲۹۵]، مهر تملکی در برگ دوم با سجع [بعد از محمدعلی اکبر است]. برگ ۲۵۲ وصالی شده است.

جلد: تیماج زرشکی، یک لایبی، ضربی، ترنج و دو نیم ترنج، عطف پارچه‌ای سیاه، سجاف لبه‌ها سیاه (کنده شده)، بوم ترنج مذهب و سیاه، ۱۲۰×۱۸۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۵۳ برگ، ۱۵ سطر، ۷۰×۱۳۵. شماره پیشین: ۵۹ - ۲۴۸۹/ض ۱۷۱.

ع/۲۹۰۴

(کلام شیعه امامیه)

حاشیه شرح حکمة العین

از: میرزا جان باغنوی، حبیب الله، قرن ۱۰ ق.

حاشیه‌ایست بر قسمت امور عامه شرح حکمة العین میرک بخاری، محمد بن مبارکشاه (قرن ۸ ق).

آغاز: «بسمله، قال الشارح الحکمه استکمال النفس الانسانیه بتحصیل ما علیه الوجود و ما علیه الواجب».

انجام: «هذا آخر ما اوردنا مما تيسر لي في الابحاث المتعلقة بمباحث الامور العامه و الحمد لله مفيض الخير و الكرامه و نسال الله تعالی

ان یوفقنی لا تمام باقی کتاب و الصلوة علی من اوتی الحکمة و فصل الخطاب...».

ف ملی (ج ۹: ۴۴۰)، ریحانه الادب (ج ۶: ۶۳).

نسخ، ۱۰۶۹ هـ. ق، مشهد مقدس، ساده، از برگ ۳ تا آخر برگ ۶۹ مجدداً بازنویسی شده و از نظر خط با بقیه کتاب تفاوت دارد، نسخه وصالی شده و دارای آب افتادگی است، نسخه در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: تیماج تریاکی روشن، ساده، یک لایبی، ۱۲۰×۱۸۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۲۲ برگ، متغیر بین ۱۵ و ۲۱ سطر، متغیر بین ۹۰×۱۳۰ و ۱۱۰×۱۷۰.

شماره پیشین: ۵۸ - ۲۴۸۸/ض ۱۷۰.

ع/۲۹۰۵

مجموعه

۱- التحصین فی صفات العارفين «۲ پ - ۱۶» (عرفان) از: ابن فهد حلی، احمد بن محمد، ۷۵۶ - ۸۴۱ ق.

رساله‌ای است در عزلت و انزوا با استناد به احادیث منقول از اهل بیت (ع) و برخی از عرفا، و مشتمل بر سه قطب. قطب اول: در تصور عزلت، دوم: در آداب آن، سوم: در فواید آن.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی تجلی لعباده فشغلهم عن الشهوات و اظهر لهم و میض نوره فهداهم به عن الغفلات».

انجام: «و منهم من لم یبق له الاخطوه واحده و هو غافل عنها و کیف کان فلا بد من العبور ولیکن هذا آخر ما نعلقه فی هذه الاوراق.....».

ف ملی (ج ۹: ۴۵۷)، ف مرعشی (ج ۱۵: ۴۸)، الذریعه (ج ۳: ۳۹۸).

۲- الفصول فی التعقیبات و الدعوات «۱۸ پ - ۲۴ پ» (دعاها)
از: ابن فهد حلی، احمد بن محمد، ۷۵۶ - ۸۴۱ ق.

رساله‌ای است مختصر مشتمل بر یک مقدمه و مجموعه‌ای کوتاه از ادعیه و تعقیبات منقول از ائمه اطهار (ع). این رساله در حاشیه مکارم الاخلاق در ایران چاپ شده است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله ملهم الدعاء و مفرج العماء و سماع الاوا و کاشف البلا، و بعد فانا مجیبک ایها الاخ ... من املاء دعوات».

انجام: «و يستحب للانسان ان يقرء هذا على ما احب كلا تيه و حفظه و يدير يده عليه تعويداً له حاضراً كان عنده و غائباً عنه و هذا آخر ما امليناہ فی هذه الفصول».

الذریعه (ج ۱۶: ۲۴۲).

نسخ خوش، سرفصلها شنگرف، بالای پاره‌ای از مطالب با شنگرف خط کشیده شده، مطالب اندکی در حاشیه با امضای ق و خ گ. از برگ (۱۶ پ تا ۱۸) و از برگ (۲۵ تا ۲۹) بدون نوشته است. از برگ ۱۸ تا آخر کتاب الحاقی است.

جلد: تیماج حنایی، مقوایی، ضربی، جدول، ۱۴۰×۲۱۰.

کاغذ: فرنگی نخودی و شکری، ۱۵ سطر، ۱۴۰×۷۵ و ۱۳۰×۷۵.

شماره پیشین: ۳۵ - ۲۴۶۵/ض ۱۶۹.

ع/۲۹۰۶

(زبان عربی - نحو)

حاشیه الفوائد الضیائیه

از: عصام‌الدین اسفراینی، ابراهیم بن محمد، - ۹۴۳ ق.

حاشیه مفصلی است با عناوین «قوله قوله» بر کتاب «الفوائد الضیائیه فی شرح الکافیة» اثر عبدالرحمن جامی (۸۱۷-۸۹۸ ق). این اثر به سالهای ۱۲۵۶ و ۱۳۰۶ در استانبول به چاپ رسیده است.

آغاز: «بسمله، یا هادياً السالك مسالك محامدك و یا سامعاً لجامع مسایل حامدك».

پایان: «و یکتب الفاء اذا انفتح ما قبلها لکتابتها علی خلاف القیاس».

ف ملی (ج ۷: ۱۱۵)، ف مرعشی (ج ۹: ۱۱۶). معجم المطبوعات (ج ۲:

۱۳۳۱)

نستعلیق، ۱۰۳۲، سرعنوانها در حاشیه با مرکب قرمز، سه عدد مهر ناخوانا در برگ ۲۹۲، در برگ ۳ مهر تملکی بنام عبدالحسین الرضوی، عبده اسماعیل بن حسین، و عبدالباقی بن عبدالغنی الحسینی الثانی دیده می‌شود. دو برگ در پایان به صورت حمایلی در زمینه نحو نوشته شده، جلد فرسوده، لک و آب افتادگی، پارگی در عطف.

جلد: تیماج زرشکی یک لایی، ۱۵۵×۱۰۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۹۵ برگ، ۱۷ سطر، ۱۲۰×۵۰.

شماره پیشین: ۵۲۷ - ۲۴۱۲/ض ۱۶۸.

ع/۲۹۰۷

مجموعه

۱- کشف الريبه عن احكام الغيبة « ۱ - ۴۸ پ » (اخلاق اسلامي)
 از: شهيد ثانی، زين الدين بن علی، ۹۱۱ - ۹۶۶ ق.
 زمان تالیف: ۹۴۹ هـ. ق.

رساله‌ایست مختصر در تحریم غیبت و بیان حکم آن با استناد به اخبار و احادیث، در یک مقدمه و پنج فصل و یک خاتمه. ضمناً در خصوص مذمت نامی و حسد نیز گفتگو کرده و در خاتمه دوازده حدیث در این رابطه ارائه داده است.

آغاز: «بسمه، الحمد لله الذي طهر السنة اولياته عن اللغو والغيبة والنميمة و زكى نفوسهم عن الاخلاق الدنيئة».

انجام: «عظمو اصحابكم و قروهم و لايتهم بعضكم بعضاً و لا تضادوا و لا تحاسدوا و اياكم و البخل و كونوا عباد الله المخلصين».

ف ملی (ج ۷: ۳۶۲)، ف مرعشی (ج ۶: ۴۷).

۲- عدة الداعي و نجاح الساعي « ۵۰ - ۲۲۳ » (دعا)
 از: ابن فهد حلی، احمد بن محمد، ۷۵۶ - ۸۴۱ ق.
 زمان تالیف: ۸۰۱ ق.

رساله‌ایست در شرایط و آداب دعا، مشتمل بر یک مقدمه و شش باب و یک خاتمه بدین شرح: مقدمه در تعریف دعا و ترغیب به آن، باب اول در ترغیب به دعا کردن، دوم در علل اجابت دعا، سوم در شرایط دعا کننده، چهارم در چگونگی دعا، پنجم در ذکر، ششم در تلاوت قرآن، و خاتمه در اسما حسنی.

این اثر توسط خود مؤلف تحت عنوان نبذة الداعي فی مختصر عدة الداعي در سه باب نیز خلاصه شده و در ایران بسال ۱۲۷۴ چاپ سنگی گردیده است.

آغاز: «بسمه، الحمد لله سامع الدعاء و رافع البلاء و مفيض الضياء.... فوضعنا هذه الرسالة.... و رسميناها عدة الداعي و نجات الساعي».

انجام: «فعلمهن يا محمد المتقين و لا تعلمهن للمنافقين فانها دعوة مستجابة للقائلين انشاء الله و هو دعاء اهل البيت المعمور».

ف ملی (ج ۷: ۲۵۷، ۳۶۷)، ف مرعشی (ج ۱: ۴۷)، الذریعه (ج ۱۵

ص ۲۲۸).

نسخ، احمد بن سعد الله الحاجی الحسینی، ۱۰۳۸ هـ. ق، سرفصلها و احادیث با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده است، نسخه از روی نسخه‌ای بخط جعفر محمد الحسینی نقل شده که فرد اخیر الذکر نسخه خود را از روی نسخه‌ای بخط مؤلف استنساخ کرده است. بعداً مقابله و تصحیح شده است. در برگ اول آمده است (من متملكات العبد المذنب الراجی احمد الجلبي الحاجی)، در همان برگ و برگ ۲۲۰ مهر تملکی با سجع ذیل دیده می‌شود (المتوكل الى الله احمد الحسینی سال ۱۰۲۷).

جلد: تیماج قهوه‌ای روشن، مقوایی، ضربی، مجدول، ۱۹۵×۱۲۸.
 کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۲۳ برگ، متغیر بین ۱۳ و ۱۴ سطر، ۱۱/۵×۸۰ و ۱۳×۸۰.

شماره پیشین: ۲۴ - ۲۴۵۴/ض ۱۶۷.

ع/۲۹۰۸

حاشیه حاشیه شرح تجرید الاعتقاد (کلام شیعه امامیه)
 از: آقا جمال خوانساری، محمد بن حسین، ۱۱۲۵ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۲ ق.

حاشیه‌ایست استدلالی با عناوین «قوله قوله» بر حاشیه‌ای که خفزی بر شرح جدید تجرید قوشچی، علی بن محمد (۸۷۹ ق) نوشته. در برگهای ۶۷ تا ۷۰ مطالبی در ارتباط با تفسیر سوره اخلاص توسط بوعلی سینا و غزالی، و سپس مطالبی از جامی در شرح یکی از ابیات امیر خسرو دهلوی آمده که مورخ به سال ۱۲۴۲ است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین... اعتبر فيه حدوث الخلق هذا اشاره الى طريقه بعض من المتكلمين الذين قالوا علة الحاجه الى المؤثر انما هي الحدوث».

انجام: «اذ بناء الاشكال عليها و المراد منع كون ذلك ای العلم التفصیلی هو مرادهم فلا یرد اشكال علیهم فافهم».

ف ملی (ج ۷: ۸۱)، الذریعه (ج ۶: ۶۵).

نسخ، مطالبی از خود مؤلف در حاشیه دیده می‌شود، دو مهر تملکی با سجع ذیل در برگ اول آمده است (لا اله الا الله الملك الحق المبین عبده حسین)، و مهر دیگر ناخوانا است.

جلد: تیماج زرشکی، یک لایی، ۱۵۰×۱۰۲.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۷۰ برگ، ۲۲ سطر، ۱۱۵×۶۲.

شماره پیشین: ۱۲۴ - ۲۵۵۴/ض ۱۶۶.

ع/۲۹۰۹

(فقه جعفری)

حاشیه ارشاد الاذهان الی احکام الایمان

از: محقق کرکی، علی بن الحسین، - ۹۴۰ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۰ ق.

حاشیه مختصری است با عناوین «قوله قوله» بر کتاب «ارشاد الاذهان» علامه حلی، حسن بن یوسف (۶۴۸ - ۷۲۶ ق) از مبحث طهارت تا آخر دیات است که نسخه حاضر تا آخر بیع را دربر دارد.

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین... قوله كالطبيعة الثانية انما قال كالطبيعة لان الطبيعة امر وجودی».

انجام: «كما هو لغة اهل الحجاره و صوره اجتماعية مع البيع ان يقول بعتك هذا المتاع علی ان تعرضنی الفأ و کرهه الشیخ فی الخلاف».

ف مرعشی (ج ۱: ۹۷)، الذریعه (ج ۶: ۱۶).

نستعلیق، کلمات قوله قوله با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح

شده است. در برگ اول دو مهر ناخوانا. در برگ ۱۴۰ اخباری از پیامبر

(ص) بفارسی نقل شده است.

جلد: تیماج بنفش، مقوایی، ضربی، مجدول، ترنج و دو سر ترنج،

عطف تیماج مشکی، ۱۷۵×۱۲۰.

کاغذ: اصفهانی، نخودی، ۱۴۰ برگ، ۱۹ سطر، ۱۱۸×۶۳.

شماره پیشین: ۱۰۱ - ۲۵۳۶/ض ۱۶۵.

ع/۲۹۱۰

مجموعه

(دعاها)

۱- شرح صحیفه سجادیه «۱ - ۱۲۵ پ»

قمی مشهدی، محمد بن محمدرضا؛ قرن ۱۲ ق.

زمان تألیف: ۱۰۹۰ هـ. ق.

شرح مختصری است بر صحیفه سجادیه.

از مطالب با مرکب قرمز و مشکی خط کشیده شده.

جلد: تیماج تریاکی روشن، اندرون جلد کاغذ ابری، ۱۷۳×۱۱۸.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۳۰×۷۵، ۱۷ سطر؛ ۲۱۰ برگ.

شماره پیشین: ۱۰۲ - ۳۵۳۲/ض ۱۶۴.

ع/۲۹۱۱

حاشیه معالم الاصول (اصول فقه شیعه)

از: شیروانی، محمد بن حسن، ۱۰۹۸ ق.

تاریخ تالیف: قرن ۱۱ ق.

حاشیه ای است با عناوین «قوله اقول» بر معالم الاصول صاحب معالم، حسن بن زین الدین (۱۰۱۱ ق). در فهرست کتابخانه ملی (۳۸۸:۱۰) نام مؤلف آن ملا میرزا علی ذکر شده است، که درست نمی باشد.

آغاز: «بسمله، قوله الفقه فی اللغة الفهم آه اقول انما ابتدا بتعريف الفقه دون اصول الفقه كما هو المعروف فی كتب الاصول».

انجام: «هذا مبني على عدم جواز النسخ قبل حضور وقت العمل بالمنسوخ و لا يكون نسخاً على التقديرين كذا قيل و لعله اجمل اعتماداً».

ف ملی (ج ۱۰: ۳۸۸)، ف مرعشی (ج ۱: ۳۸)، الذریعه (ج ۶: ۲۱۰).

نسخ، حبیب الله محمد ملقب به زین الدین، ۱۳۲۵ هـ. ق، کلمات قوله قوله با مرکب قرمز، بالای پاره ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده.

جلد: چرم، یک لایه زرشکی، ضربی، مجدول، ترنج و دو سر ترنج،

۱۴۰×۱۰۰.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذي كتب في صحيفة بصائرنا محبة اوليائه و اوجب علينا التبري و البراءة من اعدائه ... اما بعد فيقول الفقير ... ميرزا محمد بن محمدرضا المشهدي هذه فوائد اتفقت مني على الصحيفه الكامله السجادية الملقبه بزبور اهل البيت».

انجام: «و لا تجعل اهل انسى و من يناسب حالى ان يونسنى موحشاً عنى والحمد لله اولاً و آخراً».

ف مرعشى (ج ۷: ۱۰۸)، الذریعه (ج ۱۳: ۳۵۶).

نسخ، محمد باقر بن محمد تقی شهرزادى، ۱۰۹۰ هـ. ق، مشهد.

جلد: تیماج تریاکی روشن، اندرون جلد کاغذ ابری، ۱۷۳×۱۱۸.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۲۵×۶۰، ۵ سطر.

۲- شرح البدایه فی علم الدرايه «۱۲۶ - ۲۱۰ پ»

(حدیث - علم درایه)

از: شهید ثانی، زین الدین بن علی، ۹۱۱ - ۹۶۶ ق.

زمان تالیف: ۹۵۹ هـ. ق.

شرحی است مزجی بر کتاب بدایه الدرايه خود مؤلف که از یک مقدمه و چهار باب تشکیل شده است.

آغاز: «بسمله، نحمدك اللهم على حسن توفيق البدایه فی علم الدرايه و نسالك حسن الرعايه فی جميع الاحوال».

انجام: «فعليه بكتابتنا غنية القاصدين فى معرفة اصلاحات المحدثين فانه قد بلغ فى ذلك الغاية وفق الله تعالى لا كماله بمحمد و آله».

نسخ، حسین بن امیر عبد اللطیف الحسینی الكدکنی، ۱۱۰۴ هـ. ق،

نسخه در حاشیه تصحیح شده، سرعنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره ای

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۲۴ برگ، ۱۶ سطر، ۱۱۰×۷۰.
شماره پیشین: ۱۲۸ - ۲۵۵۸/ض ۱۶۳.

ع/۲۹۱۲

الاسفار الأربعة

(فلسفه اسلامی)

از: صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم، ۹۷۹ - ۱۰۵۰ ق.
تاریخ تالیف: قرن ۱۱ ق.

ملاصدرا سیر جوهری و تحول روحی سالکان راه حق را به صورت اسفاری چهارگانه مطرح کرده، که عبارتند از: سفر اول: در رفع حجابهای کثرت از وحدت و آن سیر به سوی حق است، سفر دوم: در رفع حجابهای وحدت از وجوه کثرت و آن سیر در حق است، سفر سوم: در تحول روحی از وحدت به کثرت و سفر از حق به خلق و مشاهده اندراج حق در خلق و اضمحلال خلق در حق است، سفر چهارم: در سفر حق در خلق است و این مقام، بقاء بعد از فناء و فرق بعد از جمع است. و این سیر روحی را به تفصیل و با دیدی عمیق و فلسفی آمیخته به عرفان بیان نموده است. این اثر در چهار جلد بقرار ذیل است:

۱. جلد اول: در امور عامه / ۲. جلد دوم: در علم طبیعی / ۳. جلد سوم: در علم الهی / ۴. جلد چهارم: در علم نفس از مبدا تا معاد. نسخه حاضر جلد اول است.

آغاز: «الحمد لله فاعل كل محسوس و معقول و غاية كل مطلوب و مسئول».

انجام: «و هو الاشارة الى صفاء جوهر الروح و الشاهد هو القسم

الثانی و هو الاستدلال بالاشکال علی الاحوال. تم المجلد الاول».

فملی (ج ۹: ص ۳۴۴، ۲۱۲)، (ج ۷: ۲۵۱)، فمرعشی (ج ۱۵: ۴۵)، (۱۶: ۳۵)، (ج ۱۸: ۲۳۸).

نستعلیق، علی بن محمد طیب الهزار جریبی، ۱۲۱۵ هـ. ق، سرفصلها شنگرف، نسخه در حاشیه تصحیح شده، دو یادداشت تملکی در برگ ۲ به نامهای ابن اسماعیل البطاحی و خلیل الله ابن عبدالباقی الحسنی. جلد: تیماج مشکي، مقوایی، اندرون جلد کاغذ شکری، ۱۵۰×۲۱۰. کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۳۹ برگ، ۲۲ سطر، ۱۵۰×۹۵. شماره پیشین: ۵۳۴ - ۲۴۱۹/ض ۱۶۲.

ع/۲۹۱۳

لؤلؤة البحرين فی الاجازات و تراجم رجال الحديث

(محدثان - سرگذشتنامه)

از: بحرانی، یوسف بن احمد، ۱۱۰۷ - ۱۱۸۶ ق.
تاریخ تالیف: ۱۱۸۲ هـ. ق.

اجازه مفصلی است که شیخ یوسف جهت شیخ خلف بن عبدعلی و شیخ حسین بن محمد عصفوری نوشته و در آن شرح حال ۱۳۳ تن از علمای بزرگ شیعه را ارائه داده است. این اثر چندین بار چاپ شده که آخرین چاپ آن توسط مؤسسه آل البیت در قم با تصحیح و حواشی علامه محمدصادق بحر العلوم انجام گرفته است.

آغاز: «الحمد لله الذي جعلنا من اصل الرواية و نور قلوبنا بانوار المعرفة و الدراية».

فمرعشی (ج ۱۵: ۳۱)، الذریعه (ج ۴: ۴۹۲)، کشف‌الظنون (ج ۱: ۳۹۲).
نسخ، جداول زر و شنگرف و مشکى، اشکال هندسی با شنگرف،
عبارات قوله قوله با مرکب قرمز، حواشی با امضای هـ م ح حد، هـ، هـ
س، جلد فرسوده، آب افتادگی و پارگی در عطف، برگ سوم و دوم
پارگی دارد.

جلد: تیماج تریاکی، مقوایی، دولایی، اندرون جلد تیماج تریاکی، ۱۹۳×۱۷۵.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۲۰ برگ، ۱۷ سطر، ۱۲۵×۶۷.
شماره پیشین: ۵۲۵ - ۲۴۱۰/ض ۱۶۰.

ع/۲۹۱۵

مناهج الاحکام و الاصول (اصول فقه شیعه)

از: نراقی، احمد بن محمد مهدی، ۱۱۸۵ - ۱۲۴۵ ق.

تاریخ تالیف: ۱۲۲۴ هـ ق.

این اثر دارای یک مقدمه و پنج مقصد و یک خاتمه است که در آن
شیوه نویسی برای استنباط احکام پیشنهاد شده است.

آغاز: «احمدالله بجمیع محامده و اشکره علی وافر عطائه و رافده
.... اما بعد یقول الاحقر احمد بن محمد مهدی ان علم اصول الفقه لا
یخفی شرافته و عظم قدره».

انجام: «و اسس فیه اساس قواعد استنباط الاحکام علی نحو خاص لم
یصل الیه ایدی الاقوام و ما هو الا بتوفیق الله خالق الانام».

ف ملی (ج ۸: ۴۳۳)، فهرست جواهر کلام (ج ۱: ۱۰۹).

نسخ، محمد کاظم بن قاسم اصفهانی، ۱۲۵۷ هـ ق، عنوانهای فرعی با

انجام: «فاجتهد فی تصحیح ذلک حسب الامکان و تحصیل النسخه
المحتاج الیه فی ذلک من کل مکان فانکما ماذونان فی ذلک لیتم النفع
بها للطالبین و یعظم الواقع لها فی صدور الراغبین».

ف ملی (ج ۷: ۱۷۵)، فمرعشی (ج ۱: ۱۸۴).

نسخ، علی اکبر ابن ملاحسین یزدی بصروی، ۱۳۰۱ هـ ق، ورامین،
بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده است.
جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، ضربی، مجدول، اندرون جلد
سیکلمه، ۱۷۵×۱۰۵.

کاغذ: فرنگی نخودی و شکری، ۲۵۲ برگ، ۱۳ سطر، ۱۲۰×۶۰.

شماره پیشین: ۱۱۵ - ۲۵۴۵/ض ۱۶۱.

ع/۲۹۱۴

(نجوم اسلامی)

توضیح التذکره

از: نظام الاعرج، حسن بن محمد، ۷۲۸ - ؟ ق.

زمان تالیف: ۷۱۱ هـ ق.

حاشیه‌ای است با عناوین «قوله قوله» بر تمام متن رساله «التذکره»
نصیرالدین طوسی، محمد بن محمد (۵۹۷ - ۶۷۲ ق.) در علم هیئت. این
رساله از چهار باب تشکیل شده و دارای اشکال هندسی توضیحی است.
آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی جعلنا من المتفکرین فی خلق الارض
و السموات و شرفنا بالنظر فی هیئة اجرام المبدعات».

انجام: «و الحق احق ان یتبع و الصدق حقیق بان یصنع بسمیع زادنا الله و
ایاکم رغبه فی الحق و تذکره للمتاملین فی عجیب صنع رب العالمین».

شگرف.

جلد: تیماج مشکى، مقوايى، ضربى، مجدول، ترنج و دو نیم ترنج، اندرون جلد نارنجى، ۳۱۰×۲۰۵.
 کاغذ: فرنگى نخودى، ۲۶، ۳۴۷، سطر، ۲۱۵×۱۲۰.
 شماره پيشين: ۶۲ - ۲۴۹۲/ض ۱۵۹.

ع/۲۹۱۶

حاشية من لا يحضره الفقيه (احاديث شيعه)
 از: سبط الشهيد، محمد بن حسن، ۹۸۰ - ۱۰۳۰ ق.
 زمان تاليف: قرن ۱۱ ق.

حاشيه ايست با عناوين «قوله اقول» بر كتاب من لا يحضره الفقيه ابن بابويه (۳۸۱ ق). اين نسخه مشتمل بر جلد اول و دوم آن، از كتاب الطهاره و الصلوة تا پايان كتاب الزكوة مى باشد.
 آغاز: «بسمله، نحمدك يا من بتصحيح احاديث جوده حكمت جميع العقول و نشكرك يا من شمس انعامه عن آفاق الانام ليس لها افول».
 انجام: «و انت خبير بما بين الكلامين من التنافى مع تاييده لما خطر فى البال و على الله سبحانه الاتكال وليكن آخر ما تيسر كتابته فى الجزء الثانى و تيلوه الجزء الثالث».

الذريعه (ج ۹: ۲۲۴)، طبقات اعلام الشيعة ص ۵۱۹.

نسخ، عبدالعلى بن محمدعلى المظاهرى البرغونى، ۱۰۲۴ هـ ق،
 نسخه در حاشيه تصحيح شده، عنوانها با مركب قرمز، مهر تملكى در برگ اول با سجع (محمد باقر بن محمدتقى الموسوى).

جلد: تیماج تریاکى، اندرون جلد زعفرانى، مقوايى، ضربى، مجدول، ترنج و دو نیم ترنج، عطف تیماج قرمز، ۲۹۰×۲۰۰.
 کاغذ: فرنگى نخودى، ۱۸۹ برگ، ۲۵ و ۲۸ سطر، متغير بين ۱۹۰×۱۱۵ و ۱۷۵×۱۱۰.
 شماره پيشين: ۶۷ - ۲۴۹۷/ض ۱۵۸.

ع/۲۹۱۷

شرح تجريد الاعتقاد (كلام شيعه اماميه)
 از: قوشچى، على بن محمد، ۸۷۹ ق.
 زمان تاليف: قرن ۹ ق.

اين كتاب شرحى است كه قوشچى بر مقصد دوم (جواهر و اعراض) از كتاب تجريد العقايد خواجه نصير طوسى (۶۷۲ ق) نگاهشته. شرح مذکور بسيار مورد توجه بوده و حواشى و تعليقات بسيارى بر آن نوشته اند. از جمله سه حاشيه محقق جلال الدين محمد دوانى به نام طبقات جلالية و دو حاشيه صدر الحكماء بنام طبقات صدرية.

آغاز: «بسمله، المقصد الثانى فى الجواهر و الاعراض و فيه فصول الاول فى الجواهر قدم مباحثها على مباحث الاعراض لان وجود العرض متوقف على وجود الجوهر».

انجام: «فاذا قام به قوم سقط عن الاخر و اذا ظن كل طائفه انه لم يقم به الاخر اثم الكل بتركه هذا آخر ما تيسر لنا من شرح تجريد الكلام».

ف ملئ (ج ۷: ۳۵۹)، (ج ۹: ۴۱۷، ۴۹۲)، (ج ۱۱: ش ۲۰۰۴).

نستعليق، ميرقاسم مشهدى بر حسب درخواست حاج حسين تنكابنى،

۱۰۶۶ ق، قم، بالای پاره‌ای از عبارات با شنگرف خط کشیده شده،
حواشی از: م س / ص ر م ن / م ل / ع ذ ق / ع / ح. از برگ ۱ تا ۳۸
الحاقی است و مجدداً بازنویسی شده است.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی، دو لایه، ضربی، مجدول، ترنج و دو سر
ترنج، ۲۵۰×۲۵۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۶۹ برگ، ۲۲ سطر، ۱۶۰×۶۵.

شماره پیشین: ۵۰۰ - ۲۳۸۵/ض ۱۵۷.

ع/۲۹۱۸

مجموعه

۱- الرسالة الوجیزه فی الرجال «۱ - ۳۶ پ» (محدثان - سرگذشتنامه)

از: مجلسی، محمدباقر بن محمدنقی، ۱۰۳۷ - ۱۱۱۱ ق.

زمان تألیف: ۱۰۸۹ هـ ق.

رساله‌ای است مختصر در بیان احوال رجال حدیث، که بر حسب
حرف اول نام راویان از همزه تا یاء مرتب شده. این اثر بسال ۱۳۱۲ با
رساله الوجیزه فی علم الدرایه اثر شیخ بهائی باهتمام محمود بن ملاصالح
بروجردی چاپ سنگی شده است.

آغاز: «بسم الله الذي رفع منازل الرجال على معارج الكمال

على قدر».

انجام: «هو الحسين البقلی علی اليعقوبی هو داود بن علی و بهذا

اختتمنا الرسالة».

ف ملی (ج ۹: ۴۵۴)، ف مرعشی (ج ۱: ۸۳)، الذبیعه (ج: ۱۶۸)، ف مشار

(ص ۹۸۴).

۲- منهاج الوصول الى علم الاصول (۴۰ پ - ۸۷) (اصول فقه شیعه)

از: بیضاوی، عبدالله بن عمر، -۶۸۵ ق.

زمان تألیف: قرن ۷ ق.

رساله‌ای است مختصر در بیان اصول فقه که از یک مقدمه و هفت
کتاب تشکیل شده، و از شرحهای معروف آن سراج و هاج اثر جاربردی،
احمد بن حسن (۷۴۶ ق)، و نهاية السؤل فی شرح منهاج الاصول اسنوی،
(۷۴۶ ق) می‌باشد. خود اثر بسال ۱۳۲۶ هـ ق در ضمن مجموعه‌ای که
از آن جمله کتاب مسلم الثبوت بهاری، و مختصر ابن حاجب است، در
کردستان به چاپ رسیده است.

آغاز: «بسم الله، تقدس من تمجد بالعظمه والجلال و تنزه فی نفرد
بالقدم والکمال».

انجام: «و المراد من الشر لزوم العدل ... انما يجوز فی الفرع و قد
اختلف فی الاصول و لنا فيه نظر و لكن هذا آخر كلامنا تم کتاب
المنهاج بحمد الله».

ف مرعشی (ج ۲: ۱۱۵)، معجم المطبوعات (ج ۱: ۶۱۸)، کشف الظنون (ج ۲
ص ۱۸۷۸).

۳- تعلیقة علی منهج المقال «۸۷ پ - ۱۲۸» (محدثان)

از: بهبهانی، محمدباقر بن محمداکمل، ۱۱۱۸ - ۱۲۰۵ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۲ ق.

این رساله متضمن مطالبی است که نویسنده در طی مطالعات خود در
زمینه علم رجال گرد آورده، و به عنوان تعلیقه‌ای بر کتاب منهج المقال

استرآبادی، محمد بن علی (۱۰۲۸ ق ؟) نگاشته است. در نسخه حاضر بخشی از این رساله تا پایان فائده پنجم آمده است. این تعلیقه بسال ۱۳۰۶ ق در تهران در هامش نهج المقال چاپ سنگی شده است.

آغاز: «الحمد لله رب العالمین اما بعد فيقول الاقل الاذل محمد باقر بن محمد اکمل انی لما تنبئت بفکر الفاتر علی تحقیقات فی الرجال».

انجام: «لان الذهن قاصر و الفکر فاتر و الزمان علی ما سیشیر الیه فی آخر هذا الكتاب انشاء الله تعالی مع العسر یسراً بظهور من یملا الدنيا عدلاً بعد ما ملئت جوراً».

ف ملی (ج ۱۰: ۴۲)، ف مرعشی (ج ۶: ص ۳۴)، ف مشار (ص ۹۲۹).

نسخ (رساله اول و سوم)، و نستعلیق (رساله دوم)، ۱۳۰۷ ق، بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده، در پشت جلد آثار سوختگی که در چندین برگ در درون کتاب اثر بجای گذاشته است.

جلد: تیماج تریاکی، یک لایی، ضربی، مجدول، ۱۵۵×۱۰۵.

کاغذ: فرنگی شکری، ۱۳۰ برگ، ۱۵ سطر، متغیر بین ۸۵×۵۵ و ۹۵×۴۰.

شماره پیشین: ۱۱۱ - ۲۵۴۱/ض ۱۵۶.

ع/۲۹۱۹

نزهة الخاطر و سرور الناظر و تحفة الحاضر و متاع المسافر

(قرآن - مسائل لغوی)

از: طریحی، فخرالدین بن محمد علی، ۹۷۹ - ۱۰۸۱ ق.

زمان تالیف: ۱۰۵۱ هـ. ق.

کتابی است در شرح و توضیح الفاظ غریب قرآن. در صفحات آغازین کتاب چنین آمده است که مؤلف پس از اطلاع بر کتاب نزهة القلوب ابی بکر محمد بن عزیز سجستانی، در تبویب آن کتاب نقایصی یافته که در صدد اصلاح آن بر آمده و آنرا بر حسب حروف الفبا مرتب نموده است. او همچنین در مورد هدف از تالیف کتاب مذکور، فوایدی چند در پایان آن آورده و می‌گوید که چه بسا آن را تریع الاخوان الموضح لكلمات القرآن بنامم. این اثر که به غریب القرآن نیز معروف است، در نجف بسال ۱۳۷۲ ق باهتمام کاظم طریحی فرزند مؤلف به چاپ رسیده است. از آثار معروف دیگر او: اللعة الوافیة فی اصول الفقه، مجمع البحرین، و المختصر النافع فی شرح الشرایع المعروف به نافع می‌باشد.

آغاز: «الحمد لله الذي جعل القرآن لنا وسیله الى اشرق منازل الكرامه، و بعد فيقول فخرالدین بن محمد علی النجفی».

انجام: «و قال بعض العلماء يجوز ان يكون الیاس و الیاسین بمعنی واحد كما یقال میکال و میکائیل و قرئی سلام علی آل یس ای علی محمد (ص)».

ف مرعشی (ج ۱۱: ۱۱۸) و (ج ۱۳: ۳۶۷)، الذریعه (ج ۱۶: ۴۸) و (ج ۲۴: ۱۱۶).

طبقات اعلام الشیعه (قرن الحادی عشر).

نسخ، ۱۲۷۹، سرعنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده است، مهر تملکی در برگ پایانی با سجع «المذنب محمد» در کنار آن یادداشتی با عبارت (کیف دخل هذا فی ملکی الملك لله الواحد القهار) دیده می‌شود.

جلد: تیماج زرشکی مقوایی، اندرون جلد آبی فیروزه‌ای، ضربی، مجدول، ۱۳۴×۸۰.

کاغذ: فرنگی شکری، ۱۵۱ برگ، ۲۰ سطر، ۱۰۵×۵۰.

شماره پیشین: ۱۰۵ - ۲۵۳۵/ض ۱۵۵.

ع/۲۹۲۰

(بزشکی اسلامی)

التذکره الهادیه و الذخیره الکافیه

از: السویدی، ابراهیم بن محمد، ۶۰۰ - ۶۹۰ ق.

زمان تألیف: قرن ۷ ق.

این اثر به تذکره سویدی یا قراپادین سویدی معروف است. و مؤلف در آن داروها را بر حسب اعضاء بدن و بیماریها ذکر کرده و تجربیات خود و دیگران را جمع نموده است و همچنین در موارد مختلف به آراء مختلف دانشمندان طب اشاره می‌کند. این اثر یکبار توسط محمد بن قوصونی خلاصه شده و عبدالوهاب شعرانی نیز به تلخیص آن اقدام نموده است.

مهمترین آثار مؤلف اثر حاضر، و کتاب «الباهر فی الجواهر»، و تلخیص «موجز القانون» ابن النفیس می‌باشد.

آغاز: افتاده.... «اللعمقات الباب التاسع فی المریات و الانجات و الحلاوی».

انجام: «و قال الخجندی اوقیتان و سیقویه مثقالان و نصف سمنان خمسة و

عشرون استاراً تمت ثلثه ارباع الاوقیه. تمت الكتاب».

فی الذریعه (ج ۲۰: ۱۸۷)، معجم المطبوعات (ج ۱: ۱۰۹۴).

نسخ، حسن بن فرخ حسین برشاهی الحسینی القادریه الجوبینی، ۹۶۸ هـ ق، ابواب و عبارات مهم کتاب با مرکب قرمز، یادداشت تملکی در برگ پایانی با سجع ذیل «العبد الاقل محمد جعفر جراح»، و مهری با سجع «ادرکنی....» دیده می‌شود.

جلد: تیماج تریاکی، مقوایی، دولایی، ضربی، مجدول، ترنج و دو نیم ترنج اندرون

جلد کاغذی نیلی، ترنج پشت جلد مذهب، ۲۱۷×۱۳۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۲۱ برگ، ۱۷ سطر، ۱۰۴×۸۰.

شماره پیشین: ۴۹ - ۷۴۷۹/ض ۱۵۴.

ع/۲۹۲۱

(دعای صباح)

مفتاح الفلاح و مصباح النجاح

از: خواجه جوی، اسماعیل بن محمد حسین، ۱۱۷۳ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۲ ق.

شرحی است مزجی بر دعای صباح منسوب به حضرت علی (ع).
آغاز: «بسمله، نحمدک اللهم یا من اذهب اللیل مظلماً بقدرته و جاء بالنهار مبصراً برحمته».

انجام: «و له مؤیدات اخر تمنعنی عن ایرادها خوف التطویل و اکتفیت فیہ بذکر هذا القدر القلیل».

ف ملی (ج ۸: ۳۸۶)، ف مرعشی (ج ۱۳: ۸۸)، الذریعه (ج ۱۳: ۲۵۲).

نسخ، علی کبر ورامینی، ۱۳۰۰، متن دعا شنگرف شرح با مرکب مشکی، بالای پارهای از مطالب با شنگرف خط کشیده شده.

جلد: تیماج حنایی، مقوایی، ضربی، مجدول، ۱۳۰×۱۹۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۳۵ برگ، متغیر بین ۱۴ - ۱۵ سطر، ۱۳۵×۸۰ و ۱۴۰×۸۵.

شماره پیشین: ۱۴۸ - ۲۵۷۸/ض ۱۵۳.

ع/۲۹۲۲

(زبان عربی - نحو)

مجیب النداء الی شرح قطر الندی و بل الصدی

از: فاکهی، عبدالله بن احمد، ۸۹۹ - ۹۷۲ ق.

زمان تألیف: ۹۲۴ ق.

شرحی است بر مقدمه ابن هشام، عبدالله بن یوسف، (۷۰۸-۷۶۱ ق) تحت

عنوان قطر الندی و بل الصدی. این اثر که بارها چاپ شده، توسط محمد بن علی حریری حرفوشی (م. ۱۰۵۹ ق) نیز، مجدداً تنقیح و تهذیب گردیده و تحت عنوان «دلیل الهدی» انتشار یافته است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الرافع من انخفض لعزه و سلطانه... اما بعد فهذا شرح لطيف و وضعته على المقدمة الموضوعه في علم العربية المسماه بقطر النداء و بل الصدا».

انجام: «لئلا يلتبس الاستفهام بالخبر لاتحاد حركتها و حركة همزة الاستفهام و لیکن هذا آخر ما اردنا ايراده».

الذريعة (ج ۲۰ ص ۱۲۱)، معجم المطبوعات (ج ۷: ۱۴۳۳).

نسخ، دولتمتر... الملقب بقسی بن قیح بن حجت علی، ۱۲۴۰، مطالب فراوانی از حاشیه شیخ یس در حواشی ذکر شده، ضمناً از کتب ذیل نقل کرده است: خطابی، غایة التصدیق، شرح خلاصه، شرح لمعه، مفصل، حسن چلبی و کتب دیگر بسیاری، در برگ ۱۱۶ دو مهر با سجع ذیل: عبده خان محمد، عبده محمد ملک ۱۲۱۸، یادداشت تملکی در برگ ۱۱۶ با عبارت ذیل: (خرج هذا الكتاب من مملكة علی بن قمر سلطان الاندري و دخل مملكة موسى بن شمس الدين الاندري و الشهود احمد الاندري الساكن في محلة صل ولی مراد بن جنو و سائر التلاميذ في مسجد محلة برغان بالشري و العقد في ۱۲۴۸).

جلد: مقوایی روکش کاغذی ابری عطف و لبها تیماج زرشکی، ۲۱۵x۱۷۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۲۲ برگ، متغیر بین ۱۶ تا ۳۰ سطر، ۱۵۰x۹۵.

شماره پیشین: ۱۳۹ - ۲۵۶۹/ض ۱۵۲.

ع/۲۹۲۳

(زبان عربی - نحو)

حاشیه الفوائد الضیائیة

از: جزایری، نعمت الله بن عبد الله، ۱۰۵۰ - ۱۱۱۲ ق.

زمان تالیف: قرن ۱۲ ق.

حاشیه‌ای است توضیحی با عناوین «قوله قوله» بر فوائد ضیائیة عبدالرحمن جامی (۸۱۷ - ۸۹۸ ق) که بر کتاب کافیة ابن حاجب (۵۷۰ - ۶۴۶ ق) نگاشته است این حاشیه تا آخر مبحث اسم را دربر دارد.

آغاز: «الحمد لله الذي جعل علم النحو نور يهتدى به الى فهم القرآن المبين و ميزاناً يفرق به بين الغش و السمين».

انجام: «لان اسم الجمع لا يجب تانيث المسند الي ضميره و لا جمع صفته هذا ما يتعلق بشرح الاسم كتبناه مع تفرق البال و تشتت الاحوال و نعقبه انشاء الله تم في شرح القسمين الاخرين».

ف ملی (ج ۹: ۳۵۴)، ف مرعشی (ج ۱: ۱۰۸)، الذريعة (ج ۶: ۵۷).

نسخ، ۱۱۶۵ هـ. ق، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، لبه‌های کاغذ برگشته و فرسوده است. برگهای متعددی از شیرازه جدا شده و لکه‌های آب افتادگی فراوان دیده می‌شود. نسخه در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: چرم مشکی، یک لایبی، ضربی، مجدول، اندرون جلد تریاکی روشن،

۱۵۰x۲۰۵.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۱۶۱ برگ، ۱۷ سطر، ۸۰x۱۳۰.

شماره پیشین: ۴۸۰ - ۲۳۷۳/ض ۱۵۱.

ع/۲۹۲۴

دیوان الازری

(شعر عربی - مرثیه‌ها)

از: ازری، کاظم بن محمد، ۱۱۴۳ - ۱۲۱۱ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۲ ق.

این اثر مشتمل بر شرح حال دو شاعر محمد کاظم ازری و برادر او محمدرضا است بعلاوه گزیده‌های از اشعار هر دوی آنها. گردآورنده مشخص نیست لیکن مطالبی از زبان حاجی هاشم بصری نقل می‌شود. اشعار بترتیب ذیل آمده است:

۱- قصیده‌ای از الشریف مبارک حسنی مکی در رثای حضرت فاطمه (ع).
۲- قصیده‌ای از مرحوم حاجی ملامحمد کاظم ازری در رثای امام حسین (ع).

۳- قصیده‌ای از حاج محمدرضا ازری در رثای امام حسین (ع).

۴- قصیده‌ای از محمدرضا ازری در مدح و تهنیت نواب اشرف حاج معتمدالدوله عثمانی.

۵- قصیده ازریه محمد کاظم ازری که توسط شیخ جابر بغدادی از رباعی به خماسی بدل شده است، دیوان ازری در نجف چاپ شده است.

آغاز: «بسمله، در بیان احوالات ملامحمد کاظم و ملامحمدرضای ازری (رح) و قصاید هر دو...».

انجام: «فکان لسان ناظمها قدس سره مفتاح کنوز العرش المخفیة و غواص درر بحار الحکم الالهية».

الذریعه (ج ۱/۹: ۶۹).

نسخ، ۱۲۹۷، عنوانها با مرکب قرمز، در عطف پارگی وجود دارد. از برگ ۱۷ تا ۱۸ بدون نوشته است.

جلد: تیماج حنایی، یک لایی، ۲۲۰x۱۴۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۷۸ برگ، ۱۵ سطر، ۱۵۰x۸۰.

شماره پیشین: ۲۴۴ - ۲۱۲۹/ض ۱۱۵.

ع/۲۹۲۵

مجموعه

۱- الفوائد الحائریة القدیمة «۳-پ-۴» (اصول فقه شیعه)
از: بهبهانی، محمدباقر بن محمد اکمل، ۱۱۱۸-؟ - ۱۲۰۵؟ ق.
زمان تألیف: ۱۱۸۰ هـ. ق.

در این اثر مطالبی در زمینه اصول فقه به صورت فائده فائده بطور استدلالی مورد بحث قرار گرفته و مجموعاً سی و شش فائده است که فائده اول آن در اهمیت فقه و فائده آخر آن در شرایط اجتهاد می‌باشد. تاریخ خاتمه تألیف بر حسب گفته الذریعه سال ۱۱۸۰ ق. است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین حمداً لا یقوی علی احصائه الا هو...».

انجام: «مع ان تهذیب الاخلاق من اوجب الاشیاء کما لا یخفی و الله هو الهادی الی سبیل النجاة کما هو طریقہ و لا یحصل الهدایة الا بارشاده و توفیقه».

ف ملسی (ج ۱۰: ۵۶۶) و (ج ۱۱: ۶۱/۱، ۶۱/۲)، ف مرعشی (ج ۲: ۶۰)، الذریعه (ج ۱۶: ۳۳۱).

۲- حاشیه الوافیة «۴۰-پ-۱۰۰» (اصول فقه شیعه)
از: بحر العلوم، محمد مهدی بن مرتضی، ۱۱۵۵ - ۱۲۱۲ ق.
زمان تألیف: قرن ۱۳ ق.

حاشیه‌ای است با عناوین «قوله قوله» بر مبحث حقیقت و مجاز وافیة اثر عبدالله بن محمد بشروی (۱۰۷۱ ق).

آغاز: «بسمله... قوله قدس سره اللفظ ان استعمل فیما وضع له فحقیقة جعل المقسم مطلق اللفظ المتناول للمفرد و المركب لان کلامها ینقسم الی الحقیقة و

المجاز».

انجام: «و ما يدل على فساد انا نعلم بالضرورة ان قصد القائل زيد اسد ادعاء ان زیداً فرد من افراد الاسد مبالغه في دعوى الشجاعه كما في قوله رایت اسداً و انما الفرق بينهما ظاهر».

ف ملی (ج ۹: ۱۹)، الذریعه (ج ۶: ۲۳۰).

۳- فوائد «۱۰۱ - ۱۰۳»

(اصول فقه شیعه)

از: بحر العلوم، محمد مهدی بن مرتضی، ۱۱۵۵ - ۱۲۱۲ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۳ ق.

مطالبی با عناوین فائده استخراج شده از کتاب «الفوائد من مهمات الاصول» خود نویسنده است در بیان حال فقه حضرت رضا (ع) که بطور مجزا در پایان مجموعه تدوین شده است.

آغاز: «فائده فی تحقیق حال کتاب الفقه المنسوب الی سیدنا و مولانا ابی الحسن علی بن موسی الرضا (ع)».

انجام: «اعتماد الاصحاب علی کتاب علی بن بابویه فانه لیس تقلید بل اجتهاد و لوجود السبب المؤدی الیه و هو العلم بکون ما تضمنه هو عین کلام الحجه».

نستعلیق، علی نقی بن محمد علی الموسوی الزنجانی، ۱۲۲۱ هـ. ق، اصفهان، سرفصلها با مرکب قرمز، مطالبی در برگ اول و دوم و برخی از حواشی بقلم کاتب و در توضیح متن. مهر تملک کاتب و فرزند او در برگهای ۲، ۳، ۴ (عبد علی نقی الموسوی) و (عبد محمد صادق علی نقی الموسوی) مورخ ۱۲۲۰.

جلد: تیماج مشکلی، مقوایی، ترنج و دو سر ترنج، ضربی، مجدول اندرون جلد حنایی، ۲۱۰x۱۵۰.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۱۰۶ برگ، ۲۳ سطر، ۱۴۵x۸۵.

شماره پیشین: ۵۳۰ - ۲۴۱۵/ض ۱۴۹.

ع/۲۹۲۶

کفایة المعتقد او المقتصد (فقه جمعری - قرن ۱۱ ق)

از: محقق سبزواری، محمد باقر بن محمد مؤمن، ۱۰۱۷ - ۱۰۹۰ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۱ ق.

این نسخه مشتمل است بر یک دوره کامل فقه که بخش عبادات آن نسبتاً مختصر و از کتاب طهارت تا امر به معروف و نهی از منکر است، بخش معاملات آن با تفصیل بیشتری آمده که از کتاب تجارت تاهبه و وصیت را دربر دارد، و سیاسات آن هم از کتاب نکاح تا ارث می باشد. این اثر بسال ۱۲۶۹ تحت عنوان کفایة الاحکام در تهران به چاپ رسیده است.

آغاز: «بسمله، کتاب الطهاره و فیه فصول الاول فی الوضوء و فیه اباحت».

انجام: «و الحجة من الجانبین ضعیفه و یمکن ترجیح الثانی للاصل و یؤیده عدم ظهور الفائده الاعلی قول المقید تم المجلدان من الکفایة».

ف ملی (ج ۷: ۲۶۶)، ف مرعشی (ج ۱۱: ۲۹۴)، الذریعه (ج ۱۸: ۹۹)، مشارعربی (ص ۷۴۵).

نسخ، ۱۲۴۲، سرعنوانها و فصلها با مرکب قرمز، جلد فرسوده، خوردگی لبه زیرین، رنگ و رورفتگی، کاغذ فرسوده، پارگی در برگ اول، برگهای پایانی از شیرازه جدا شده.

جلد: تیماج تریاکی سوخته، مقوایی، ضربی، مجدول، اندرون جلد حنایی ترنج و دو نیم ترنج، ۳۰۰x۲۰۰.

کاغذ: فرنگی شکری، ۲۲۳ برگ، ۳۰ سطر، ۲۱۰x۱۳۰.

شماره پیشین: ۴۵۸ - ۲۳۴۳/ض ۱۴۸.

ع/۲۹۲۷

منتقى الجمان فى الاحاديث الصحاح و الحسن (احاديث شيعه)

از: ابن شهيد ثانی، حسن بن زين الدين، ۹۵۹ - ۱۰۱۱ ق.

زمان تالیف: ۱۰۰۶ هـ. ق.

نویسنده در این کتاب احادیث صحیح و حسن را از کتب فقهی مندرج در کافی، من لایحضره الفقیه، استبصار و تهذیب انتخاب نموده و متن و اسانید آن را مورد بررسی و جرح و تعدیل قرار داده است. از این اثر فقط مباحث مربوط به طهارت تا حج به اتمام رسیده و به صورت یک مجلد در دو جلد می‌باشد: مجلد اول از مقدمات تا پایان صلوات، و مجلد دوم تا آخر حج، و همچنین دارای مقدمه‌ایست مشتمل بر دوازده فائده در بیان مباحث مختلف علم حدیث که بطور جداگانه توسط محمد بن جابر تحت عنوان فوائد اثنی عشریه رجالیه مجدداً تدوین شده است. نسخه حاضر از آغاز تا پایان کتاب طهارت است. این اثر آخرین بار بسال ۱۳۶۳ به چاپ رسیده است.

آغاز: «الحمد لله الذى نطقت بحديث وجوب وجوده و ازلیته آیات سلطانه اما بعد فهذا كتاب منتقى الجمان فى الاحاديث الصحاح و الحسن».

انجام: «عن عبد الله عليه السلام قال تقعد النفساء اذا لم ينقطع عنها الدم عن الحسن بن علي بن يقطين قال سألت ابا الحسن الباقر عليه السلام عن النفساء».

الذريعة (ج ۲۳: ۵۰).

نستعلیق، عنوان و فواید شنگرف، عناوین داخلی مرکب قرمز، نسخه نسبتاً خوب است، گوشه جلد دارای لکه و رنگ و رورفتگی است. ۶ برگ آخر نسخه بدون نوشته

است.

جلد: تیماج تریاکى، دو لایه، ضربی، مجدول، اندرون جلد کاغذ مقوایی کبود،

۲۱۰x۱۵۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۹۶ برگ، ۲۰ سطر، ۱۶۰x۹۵.

شماره پیشین: ۱۳ - ۲۴۴۳/ض ۱۴۷.

ع/۲۹۲۸

الصفافی

(تفاسیر شیعیه - قرن ۱۱)

از: فیض کاشانی، محمد بن شاه مرتضی، ۱۰۰۶ - ۱۰۹۱ ق.

زمان تالیف: ۱۰۷۵ ق.

تفسیر مختصری است بر قرآن کریم که در آغاز آن ۱۲ فائده در بیان فضل و وجوه قرآن و منع تفسیر به رای و تحریف قرآن و غیره آمده است. این اثر بارها در فاصله سالهای ۱۲۶۶-۱۳۷۵ ق در تهران و ۱۲۶۹ و ۱۲۷۲ ق. در تبریز و جاهای دیگر به چاپ رسیده است. نسخه حاضر جلد دوم این تفسیر و از سوره کهف تا آخر سوره ناس را دربر دارد.

ف ملی (ج ۸: ۱۶۷) و (ج ۱۱ ش ۱۹۷۹)، ف مرعشی (ج ۳: ۱۵۸)، الذریعه (ج ۱۵).

مشارع عربی (ص ۵۸۳)

آغاز: «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيَّ كِتَابَ الْعَرَبِيَّةِ الْقُرْآنَ وَالْقَمِيَّ قَالَ هَذَا مَقْدَمٌ وَمُؤَخَّرٌ لِأَنَّ مَعْنَاهُ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيَّ عَبْدَهُ».

انجام: «و قد مضى تفسير شياطين الانس فى سورة الانعام و سبق سبب نزول السوره و ثواب تلاوتها فى تفسير اختها ام الكتاب».

نسخ، علی میرزا ابن علیخان الفتوح آبادی، جدول بین السطور زر، جداول مشکی،

بالای پارهای از مطالب با مرکب مشکى خط کشیده شده، آثار سوختگی دیده می‌شود.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، ۳۰۵×۱۹۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۹۰ برگ، ۲۱ سطر، ۲۲۰×۱۳۵.

شماره پیشین: ۱۱۱ - ۱۹۹۶/ض ۱۱۷.

ع/۲۹۲۹

ضوابط الاصول

(اصول فقه شیعه)

از: حائری قزوینی، ابراهیم بن محمد باقر، ۱۲۱۴ - ۱۲۶۲ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۳ ق.

در این اثر نویسنده قواعد اصول فقه را با عناوین ضابطه ضابطه بهنگام خواندن کتاب معالم الاصول حسن بن زین‌الدین صاحب معالم (۹۵۹ - ۱۰۱۱ ق) بیان داشته است. این اثر از یک مقدمه و چند فصل و یک خاتمه تشکیل یافته و در سال ۱۲۷۱ به چاپ رسیده است. نسخه حاضر از آغاز تا پایان فصل هشتم را دربر می‌گیرد.

آغاز: «بسمله و حمد له، و بعد فیقول عبده الموسوی ابراهیم انی حین قرائتی کتاب معالم الدین علی بعض اساتیدی المحققین و سمیته بضوابط الاصول». انجام: «و الافتاء بالتخییر مضافاً الی عدم ظهور الخلاف فتعین الاخیر لما ذکر اخیر و للاعتبار بتلك الاعتبارات الموجبه للافتاء بالمختار».

ف ملی (ج ۱۰: ۱۹ و ۸۶)، ف مرعشی (ج ۱۵: ۱۳۴)، الذریعه (ج ۱۵: ۱۱۹).

نستعلیق، عبدالله بن ابوالحسن بن محمد علی النوری، سرعنوانها در حاشیه با شنگرف، بالای پارهای از مطالب با شنگرف خط کشیده شده است.

جلد: روغنی مشکى، مقوایی، جداول زر، ترنج و دو نیم ترنج گل و بوته، اندرون جلد

نارنجی، ۳۷۰×۲۸۰.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۳۷۹ برگ، ۲۵ سطر، ۲۶۰×۱۲۷.

شماره پیشین: ۶۳ - ۲۴۹۳/ض ۱۴۵.

ع/۲۹۳۰

مسالك الافهام الی شرح شرایع الاسلام

(فقه جعفری)

از: شهید ثانی، زین‌الدین بن علی، ۹۱۱ - ۹۶۶ ق.

زمان تألیف: ۹۶۳ هـ. ق.

شرحی است با عناوین قوله قوله بر کتاب شرایع الاسلام محقق حلی (۶۲۰-۶۷۶ ق). نسخه حاضر مجلد سوم آن، از کتاب تجارت تا پایان کتاب نکاح است.

آغاز: «بسمله، کتاب التجاره، و هو مبنی علی فصول قد سبق فی کلام المصنف فی الزکوة التجاره کغیره».

انجام: «و قد قیل ان الایه منسوخه بقوله تعالی و انکحوا الایامی و ما ذکر فی الاخبار اجود و هو اولی من النسخ تم المجلد الثالث من کتاب مسالك الافهام الی تنقیح شرایع الاسلام».

ف ملی (ج ۸: ۱۵۴)، ف مرعشی (ج ۴: ۵)، الذریعه (ج ۲۰: ۳۷۸).

نسخ، صادق ابن محمد الجلالی، عنوانها شنگرف، بالای پارهای از مطالب با شنگرف خط کشیده شده، جلد فرسوده، پارگی در عطف، عطف از شیرازه جدا شده، در برگهای اول و دوم پارگی دیده می‌شود، بخشی از لث پشت جلد از عطف جدا شده.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی، مجدول، ترنج و دو سر ترنج، اندرون جلد نارنجی،

۲۰۰×۲۸۵.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۳۲۸ برگ، ۲۸ سطر، ۱۳۵×۲۴۰.
شماره پیشین: ۷۸ - ۲۵۱۷/ض ۱۴۴.

ع/۲۹۳۱

تحصیل الايقان فی شرح نظم البرهان فی سمط الايمان (کلام شیعه امامیه)
از: قزوینی، حسین بن ابراهیم، ۱۱۲۶؟ - ۱۲۰۸ ق.
زمان تالیف: ۱۱۹۵ هـ. ق.

این اثر شرحی است مفصل و استدلالی بر ارجوزه نظم البرهان فی سمط الايمان.
ناظم و شارح یکی است. نسخه حاضر مجلد اول و مشتمل بر مباحث توحید و نبوت
می باشد.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذي تفرد بالقدم وقد خاض ما سواه في ظلمات العدم
... اما بعد فيقول الفقير ... حسين بن محمد ابراهيم الحسيني ... انه لما كان تحصيل
المعارف اليقينية و تشييد الاصول الدينيه».

انجام: «قال الفيروز آبادي ... و الاقوى بعد تتبع الاثار و سير الدلائل و
الامارات هو الاول فتامل وقع الفراغ من المجلد الاول من تحصيل الايقان في شرح
نظم البرهان في نمط الايمان».

ف مرعشی (ج ۶: ۳۲۸)، الذریعه (ج ۱۴: ۱۰۸) و (۲۴: ۲۰۰)، اعلام الشیعه قسم اول
جزء دوم (ص ۳۷۳).

نسخ، محمد بن رحیم الحسینی، ۱۲۷۸ ق، سرفصلها در حواشی شنگرف، بالای
پارهای از مطالب با شنگرف خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حواشی
از مؤلف و دیگران.

جلد: تیماج تریاکی، مقوایی، مجدول، اندرون جلد کاغذی نخودی، ۳۴۵×۲۱۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۷۲ برگ، ۲۵ سطر، ۲۴۰×۱۱۵.
شماره پیشین: ۸۳ - ۲۵۱۳/ض ۱۴۳.

ع/۲۹۳۲

الاستبصار فی الجمع بین ما اختلف من الاحادیث و الاخبار
(احادیث شیعه - قرن ۵)
از: طوسی، محمد بن حسن، ۳۸۵ - ۴۶۰ ق.

این اثر یکی از کتب چهار گانه حدیث شیعه است که به جهت حل اختلاف
موجود بین احادیث متناقض تالیف شده و جهت حل اختلاف موجود بین احادیث
متناقض تالیف شده و علماء شیعه احکام شرعی را از آن استنباط می کنند. این کتاب
از سه جزء تشکیل شده که جزء اول و دوم در عبادات و جزء سوم در معاملات و
ابواب دیگر فقه می باشد. نسخه حاضر هر سه جزء را دربر دارد و از نهصد و بیست و
پنج باب و ۵۵۱۱ حدیث تشکیل شده است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله ولي الحمد و مستحقه و الصلاة على خيريه من خلقه ...
اما بعد فاني رايت جماعة من اصحابنا لما نظروا في كتابنا الموسوم بتهذيب الاحكام».
انجام: «يشتمل على خمسة آلاف و خمسمائة واحد عشر حديثاً حصرتها لثلا
يقع فيها زياده او نقصان و الله تعالى الموفق».

ف ملی (ج ۸: ۱۶۲) و (ج ۱۱ ش ۲۱۷۳)، ف مرعشی (ج ۲: ۱۵۸)، الذریعه (ج ۲: ۱۴)،
مشارع عربی (ص ۴۷).

نسخ، محمد مسلم ابن میمود الازناوی البروروصی، ۱۰۹۱ ق، سرفصلها با مرکب
قرمز، بالای پارهای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده است. نسخه در حاشیه

تصحیح شده، پارگی و فرسودگی لبه‌های لت، چندین برگ از اول کتاب از شیرازه جدا شده و شدیدا فرسوده است.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی، اندرون جلد کاغذ ابری آبی، ۳۱۰x۱۷۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۸۰ برگ، ۲۷ سطر، ۲۰۵x۱۰۵.

شماره پیشین: ۸۴ - ۲۵۱۴/ض ۱۴۲.

ع/۲۹۳۳

مجمع الفائدة و البرهان فی شرح ارشاد الاذهان

(فقه جعفری)

از: مقدس اردبیلی، احمد بن محمد، - ۹۹۳ ق.

زمان تالیف: قرن ۹۷۸ ق.

شرحی است با عناوین «قوله قوله» بر کتاب ارشاد الاذهان الی احکام الایمان علامه حلی (۷۲۶ ق). نسخه حاضر از اول کتاب صید و ذباحت تا پایان دیات است. این اثر بسال ۱۲۷۴ در ایران چاپ سنگی شده است.

آغاز: «بسمله، کتاب الصید و توابعه و فیه مقاصد: الاول فی الاصطیاد قوله فی

شرایط الاصطیاد».

انجام: «و لکن فی بعض الروایات له القصاص فی الجراحات ثم القتل ان تعدد

الضربات فتامل».

ف ملی (ج ۸: ۴۹)، ف مرعشی (ج ۵: ۲۳۷)، الذریعه (ج ۲۰: ۳۶).

نسخ، محمدتقی بن محمدحسین، ۹۸۵ ق، نجف اشرف، کلمات قوله قوله شنگرف، بالای پارهای از عبارات با شنگرف خط کشیده شده است.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی، ضربی، ترنج و دو سر ترنج، اندرون جلد کاغذی

صورتی، ۳۱۰x۲۱۰.

کاغذ: فرنگی نخودی و فستقی، ۲۵۳ برگ، ۳۱ سطر، ۲۰۰x۱۲۰.

شماره پیشین: ۴۲۷ - ۲۳۱۲/ض ۱۴۱.

ع/۲۹۳۴

الکافی (اصول)

(احادیث شیعه - قرن ۴ ق.)

کلینی، محمد بن یعقوب، - ۳۲۹ ق.

زمان تالیف: قرن ۴ ق.

این اثر یکی از چهار کتاب مهم و معتبر احادیث شیعه و حاوی روایات منقول از ائمه (ع) می‌باشد، که از سی و چهار کتاب و سیصد و بیست و شش باب تشکیل و بر سه بخشی تقسیم شده که عبارتند از: اصول دارای روایتهای اعتقادی و اخلاقی، فروع دارای روایتهای فقهی و روضه دارای روایتهای متفرقه است، که نسخه حاضر بخش اصول آن می‌باشد. این اثر بارها به چاپ رسیده است.

آغاز: «الحمد لله المحمود لنعمته المعبود لقدرة المطاع فی سلطانه اما بعد

فقد فهمت یا اخی ما شکوت من اصطلاح اهل دهرنا علی الجهاله».

انجام: «قال ان القرآن الذی جاء به جبریل علیه السلام الی محمد (ص) سبعة

الف آیه + تم کتاب فضل القرآن و الحمد لله».

ف ملی (ج ۷: ۳۷۷) و (ج ۱۱ ش ۱۹۷۷)، ف مرعشی (ج ۱: ۲۹۲)، الذریعه (ج ۱۷:

۲۴۵).

نسخ، ۱۰۷۷، سرفصلها با مرکب قرمز، بالای پارهای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده.

جلد: تیماج تریاکی، مقوایی، ضربی، ترنج و دو سر ترنج، عطف و دور جلد

تیماج مشکى اندرون جلد تیماج مشکى، ۲۶۰×۲۰۰.
کاغذ: اصفهانی نخودی، ۳۵۳ برگ، ۲۱ سطر، ۱۶۰×۱۱۰.
شماره پیشین: ۴۹۸ - ۲۳۸۳/ض ۱۴۰.

ع/۲۹۳۵

مفاتیح الشرایع

(فقه جعفری)

از: فیض کاشانی، محمدشاه بن مرتضی، ۱۰۰۶ - ۱۰۹۱ ق.
زمان تألیف: ۱۰۴۲ ق.

این اثر خلاصه‌ای است از کتاب معتصم الشیعه مؤلف با عناوین مفتاح مفتاح، و در دو مجلد: مجلد اول در عبادات و سیاسات، مجلد دوم در عادات و معاملات، و هر کدام به شش کتاب و یک خاتمه تقسیم شده است. کتاب حاضر نیمی از مجلد اول است که از مفاتیح الصلاة آغاز شده و تا خاتمه در جنایز را دربر دارد.
آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی هدانا لاین الاسلام و سن لنا الشرایع و الاحکام بوسيله نبيه المختار».
انجام: «و یاتی الکلام فیه و فی سایر احکام الوصایا فی فن العبادات و سیاسات فی مفاتیح الشرایع و يتلوه العادات و المعاملات».

ف ملی (ج ۸: ۳۳)، ف مرعشی (ج ۱۲: ۹۷)، الذریعه (ج ۲۱: ۳۰۳).

نسخ، شکرالله، ۱۲۴۹ ق، عناوین و مطالب مهم شنگرف، بالای پارهای از مطالب با شنگرف خط کشیده شده، بین برگهای ۲۱۵ و ۲۱۶ افتادگی دارد، لت پشت جلد از عطف جدا شده، چند برگ آخر کتاب دارای پارگی و از شیرازه جداست.
جلد: تیماج مشکى، مقوایی، ضربی، ترنج و دو سر ترنج، گل و بوته، اندرون جلد سرخ با ستاره‌های زر، ۲۱۵×۱۵۰.
کاغذ: فرنگی نخودی و فستقی، ۲۱۹ برگ، ۱۷ سطر، ۱۳۰×۷۰.

شماره پیشین: ۷ - ۲۴۳۷/ض ۱۳۷.

ع/۲۹۳۶

من لا یحضره الفقیه

(احادیث شیعه)

از: ابن بابویه، محمد بن علی، ۳۸۱ ق.
زمان تألیف: قرن ۴ ق.

این کتاب یکی از کتب چهارگانه معتبر احادیث شیعه است که به نام اصول اربعه معروف می‌باشد. مؤلف این کتاب را به درخواست شریف ابو عبدالله محمد بن الحسن تألیف کرده، نسخه حاضر مشتمل بر جزء دوم آن از طهارت تا پایان حج است.

آغاز: «بسمله و به نستعین، اللهم انی احمدک و اشکرک و اومن بک و اتوکل علیک و اقر بذنبی الیک».

انجام: «فاذا کان یوم القیامه یقال لقاری القرآن اقرا و ارق فلا یكون فی الجنة بعد النبیین و الصدیقین ارفع منه و الوصیه طویلہ اخذنا منها موضع الحاجه».

ف ملی (ج ۷: ۳۹۵) و (ج ۱۱ ش ۲۰۹۲)، ف مرعشی (ج ۱: ۱۴۵)، الذریعه (ج ۲۲: ۲۳۲).

نسخ، محمدحسن بن مهرعلی اشتهاردی، ۱۱۰۸ ق، دارالسلطنه اصفهان، عناوین با مرکب قرمز، بالای پارهای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، مهر تملکی با عبارت (عبده محمدجعفر) در برگ اول و آخر.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی، اندرون جلد تریاکی روشن، ۲۵۰×۱۶۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۵۸ برگ، ۱۲ سطر، ۱۸۰×۹۰.

شماره پیشین: ۷۱ - ۲۵۰۱/ض ۱۳۸.

ع/۲۹۳۷

غرر الحکم و درر الکلم

(کلمات قصار)

از: آمدی، عبدالواحد بن محمد، ۵۱۰ ق.

زمان تألیف: قرن ۶ ق.

این اثر مشتمل بر حکم و مواظبت حضرت علی (ع) است که بر حسب حروف معجم گرد آمده. اثر مذکور از قدیم تا کنون بارها توسط اشخاص مختلف شرح و یا ترجمه گردیده که از آنجمله شرح آقا جمال خوانساری (وفات ۱۱۲۱ یا ۲۵)، و ترجمه حاج شیخ زین العابدین می باشد، و بارها نیز در ایران، مصر، صیدا و هند به چاپ رسیده است.

آغاز: «بسم الله، الحمد لله الذي هدانا لتوفيقه الى جادة طريقه قال المسرف على نفسه المفتقر الى رحمة ربه عبدالواحد بن محمد بن عبدالواحد الامدي التميمي».

انجام: «يقبح بالرجل ان يقصر عمله عن علمه و يعجز فعله عن قوله. تم».

ف ملی (ج ۷: ۱۳۴)، ف مرعشی (ج ۱: ۲۵۴)، الذریعه (ج ۱۶: ۲۸).

نسخ خوش، جداول زر و شنگرف و سیاه، کتیبه و سر لوحه گل و بوته زر، شنگرف، سبز، و لاجورد.

جلد: تیماج مشکبی، مقوایی، ساده، اندرون جلد آستری تیماج زرشکی، ۲۰۰×۱۲۰.

کاغذ: دولت آبادی نخودی، ۲۷۳ برگ، ۱۷ سطر، ۱۴۰×۶۵.

شماره پیشین: ۳۴۷ - ۲۲۳۲/ض ۱۳۶.

ع/۲۹۳۸

کشف الرموز الخفية في شرح الروضة البهية

(فقه جعفری)

از: سبط الشهید، محمد بن حسن، ۹۸۰ - ۱۰۳۰ ق.

زمان تألیف: حدود قرن ۱۰ ق.

این نسخه مشتمل بر جلد اول این اثر از کتاب الطهاره تا پایان کتاب الصلوات می باشد.

آغاز: «بسم الله، نحمدك يا من منحنا بفضلہ روضه بهیه يقصر عن الايصال لشرح كما لها مسالك الافهام».

انجام: «وانه لو عاد الى الركوع و السجود يكون قد زاد ركناً و استشكله بضعف الروايه و عدم الدلاله على العمد و الفصل منهي عنه فلا يكون مجزياً ثم قال و فيحتمل البطلان».

ف الذریعه (ج ۶: ۹۷)، طبقات اعلام الشيعة قرن ۱۱ ص ۵۱۹، امل الامل (ج ۱: ۱۳۸).

نستعلیق، مطالب اندکی در حاشیه در توضیح متن آمده است.

جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، ضربی، ترنج و دوسر ترنج برنگ کرم، گل و بوته کرم، مجدول، اندرون جلد آستری کاغذی آبی، ۲۱۰×۱۵۰.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۱۳۷ برگ، ۲۰ سطر، ۱۶۰۰×۱۰۰.

شماره پیشین: ۳۶ - ۲۴۶۶/ض ۱۳۳.

ع/۲۹۳۹

تذکره اولی الالباب و الجامع للعجب العجائب

(بزشکی اسلامی)

از: انطاکی، داود بن عمر، ۱۰۰۹ ق.

زمان تألیف: ۹۷۶ ق.

نسخه حاضر از یک مقدمه و چهار باب و یک خاتمه تشکیل شده است. مقدمه

در بیان تعداد علوم مطرح شده در این کتاب، باب اول در کلیات علم طب، باب دوم در قوانین تجزیه و ترکیب، باب سوم در مفردات و مرکبات، باب چهارم در بیماریها و خاتمه در بیان نکات و غرایب مختلف.

آغاز: «سبحان مبدع مواد الکاینات بلا مثال سبق، و مخترع صدر الموجودات فی اکمل نظام و نسق».

انجام: «و ان امکن ان تمنع عنها الجنوب فافعل هذا اجماع ما تدعوا الحاجة الیه من هذه الصناعة و ما عداه فتطویل بلا فایده».

الذریعه (ج ۴: ۶۹)، کشف الظنون (ج ۱: ۳۸۶).

نسخ و نستعلیق، سرعنوانها با مرکب قرمز.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، عطف و لبها تیماج حنائی، ضربی، ترنج و سر

ترنج، لچک، اندرون جلد عنابی، ۲۹۰×۱۹۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۷۸ برگ، ۲۵ سطر، ۲۱۰×۱۲۰.

شماره پیشین: ۱۰۶ - ۱۹۹۱/ض ۱۱۸.

ع/۲۹۴۰

[رساله] حرمت شطرنج (شطرنج - تحریم)

از: ؟

زمان تألیف: احتمالاً قرن ۱۳ ق.

رساله‌ایست مختصر در تحریم شطرنج بر حسب فتاوی فقهای امامیه. نویسنده در آن چهارده حدیث به نیت چهارده معصوم ذکر کرده و نظر باینکه مؤلف به کتب و نویسندگان تا زمان احمد بن محمد مهدی نراقی (متوفی ۱۲۴۴) صاحب مکاسب الشیعه اشاره نموده احتمالاً کتاب متعلق به قرن سیزدهم می‌باشد و از آنجا که به

نراقی، فاضل نراقی اطلاق کرده باز احتمال آن می‌رود که نویسنده حجت‌الاسلام شفتی یا یکی از شاگردان او بوده باشد.

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین و باری الخلاق اجمعین و باعث الرسل الیهم مبشرین و مبذرین».

انجام: «و اما الجاهل المتکلف اللدود فلا یکفیه الا النار ذات الوقود عصمنا الله تعالی من موجبات سنخه و من الالحاد فی دینه».

نسخ خوش، آغاز احادیث با مرکب قرمز.

جلد: تیماج حنائی، مقوایی، ضربی، مجدول، اندرون جلد روکش کاغذی بنفش،

۱۶۵×۱۱۰.

کاغذی: فرنگی نخودی، ۲۴ برگ، ۱۲ سطر، ۱۱۰×۶۰.

شماره پیشین: ۹۷ - ۲۵۲۷/ض ۱۳۴.

ع/۲۹۴۱

کشف الفوائد فی شرح قواعد العقاید (کلام شیعه امامیه)

از: علامه حلی، حسن بن یوسف، ۶۴۸ - ۷۲۶ ق.

زمان تألیف: ۷۰۳ ق.

شرحی است با عناوین «قال اقول» بر قواعد العقاید خواجه نصیرالدین طوسی (۵۹۷ - ۶۷۲ ق). این اثر بسال ۱۳۰۵ با کتاب حقایق الایمان در ایران به چاپ رسیده است.

آغاز برابر چاپی: «بسمله، الحمد لله علی تواتر نعمائه و تظافر آلائه و ترادف اعطائه فقد اجمع راینا فی هذا الكتاب الموسوم بکشف الفوائد علی ایضاح ما

اشتملت عليه الرسالة الموسومة بقواعد العقاید».

آغاز نسخه افتاده: «الحمد لله المنقذ من الحيره و الضلالة و الصلوة على محمد المخصوص بالرسالة».

انجام: «لكن يبقى لها لذه ضعيفه لانها مدرکه لذواتها و هو امر لازم لذاتها و يستكمل قليلاً قليلاً الى ان تتجرد فهذا ما اردنا ايراده في شرح هذه النسخه الشريفه و الحمد لله على نعمة».

الذريعه (ج ۶: ۱۸۶) و (ج ۵۲: ۱۸)، (ج ۱۸۵۱: ۱۱۵۱)، مشارع عربي ص ۷۴۱.

نستعليق، عبدالسلام بن عنایة الله بن احمد، ۹۲۴ ق، قائنان، عبارات قال اقول با مرکب قرمز، در برگ اول دو مهر تملک ذیل: «استان علی سلطانه است» و «عبده محمدرضا الحسينی» و مهري ناخوانا در برگ آخر وجود دارد. لت روی جلد و پشت آن از عطف جدا شده.

جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، دو لایی، ضربی، مجدول، ترنج دامن دار، ۲۰۰×۱۲۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۵۹ برگ، ۱۷ سطر، ۱۴۰×۶۵.

شماره پیشین: ۴۰۲ - ۲۰۲۸۷/ض ۱۳۲.

ع/۲۹۴۲

(زبان عربی - نحو)

[الرساله] الصدریه

از: موسوی، محمد بن ابی الحسن، ۹۶۳ - ۱۰۴۳ ق؟.

زمان تألیف: قرن ۱۱ ق.

این رساله از یک مقدمه و سه مقصد تشکیل شده که مقصد اول در اسم، مقصد دوم در فعل، مقصد سوم در حرف می باشد و هر یک از این مقاصد مشتمل بر چندین

بحث و قاعده است.

آغاز: «بسمله، لك الحمد يا فاعل ما تشاء و لك الشكر يا رافع اسماء الملائكه في السماء».

انجام: «و قد يكون بمعنى الحق نحو كلا ان الانسان ليطغى فاعن كلا فيه بمعنى الحق».

طبقات اعیان الشیعه (ص ۵۴۴).

نسخ، ۱۲۴۵، سرفصلها با شنگرف، مطالب توضیحی در حاشیه، در برگ آخر یادداشت تملک ذیل: (این کتاب از مال میرزا عبدالله)، آب افتادگی شدید بویزه در لبه های بالای نسخه.

جلد: تیماج حنایی، ضربی، مجدول، ۲۱۵×۱۵۵.

کاغذ: فرنگی فستقی و نخودی، ۱۰۳ برگ، ۱۴ سطر، ۱۴۰×۷۰.

شماره پیشین: ۱۷ - ۲۴۴۷/ض ۱۳۶.

ع/۲۹۴۳

(زبان عربی - صرف)

المفراح فی شرح مراح الارواح

از: الاسود، حسن بن علاءالدین.

زمان تألیف: قرن ۹ ق.

شرحی است با عنوانهای «قوله قوله» بر مراح الارواح، احمد بن علی بن مسعود

(حدود ۸۴۰ ق.).

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذي صرف افكار قلوبنا الى الصراط المستقيم و نورها

بنور الهدايه الى الدين القويم».

انجام: «یکون حکمهما ايضاً كحکم طوی للمتابعه نحو طياً و طاویان مستغن عن الشرح و الله اعلم بالصواب».

ف الذریعه (ج ۲۱: ۳۵۹)، ف مرعشی (ج ۷: ۲۲۰)، کشف الظنون (ج ۲: ۱۶۵۱)، ف آستان قدس رضوی ص ۵۴۳.

نستعلیق، مسعود بن علی البهاءالدینی الحیدری ۱۰۹۱ ق، عنوانها و سرفصلها و مطالب متن اصلی با مرکب قرمز. بالای پارهای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده، مطالب اندکی در حواشی با امضای ۵ سر، ۲ سر، نسخه در حاشیه تصحیح شده است. نسخه نسبتاً خوب است و برگ اول و صالی شده.

جلد: تیماج حناپی، مقواپی، ضربی، مجدول، اندرون جلد کاغذی کرم، ۲۰۰×۱۰۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۴۸ برگ، ۱۵ سطر، ۱۴۰×۵۰.

شماره پیشین: ۱۶۴ - ۲۰۴۹/ض ۱۳۰.

ع/۲۹۴۴

مجموعه

۱- شرح حکمة العین «۳ - ۱۲۴»

از: میرک بخاری، محمد بن مبارکشاه، قرن ۸ ق.

زمان تألیف: قرن ۸ ق.

شرحی است مزجی بر کتاب «حکمة العین» علی بن عمر دبیران قزوینی (۶۷۵ ق)، که متضمن حاشیه قطبالدین شیرازی نیز می باشد، و به آراء وی در آن پاسخ داده شده است. این اثر بدفعات چاپ گردیده است.

آغاز: «بسمله، ... اما بعد حمد فاطر ذوات العقول النورية و مظهر خفیات الاسرار الربوبية».

انجام: «ان حرکت نصف القوه جسمه من ذلك المبدأ الى غير النهایه و انما یلزم ان لو كانت الحركات مجتمعه فی الوجود بالفعل و هو ممنوع».

ف مرعشی (ج ۴: ۷۳)، الذریعه (ج ۱۳: ۲۱۳)، مشارع ربی (۵۴۶).

۲- سواد العین فی حکمة العین «۱۲۵ - ۱۶۵» (کلام شیعه امامیه)

از: خفری، محمد بن احمد، ۹۵۷ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۰ ق.

تعلیقاتی است با عناوین «قوله قوله» بر شرح میرک بر حکمة العین.

آغاز: «بسمله و حمدله، و بعد فیقول الفقیر الى الله الغنی محمد بن احمد

الخفری قد اتفقت منی فی سالف الزمان تعلیقات علی شرح حکمة العین و حواشیه».

انجام: «اعنی یکون ذات الواجب عنده نازلاً منزلة الوجود الحقیقی الذی اثبته المحققون فاعلم ذلك».

ف مرعشی (ج ۸: ۶۰)، الذریعه (ج ۱۲: ۲۴۰).

نسخ و نستعلیق، محمد طاهر بن عبدالجبار الکا زرونی، ۱۱۰۵ ق، جداول سیاه و شنگرف. رساله اول: متن با مرکب قرمز شرح با مرکب مشککی، سر لوحه زر، حواشی توضیحی با امضای س، س احمد، س م س، م، و منه. رساله دوم: عبارات قوله قوله با مرکب قرمز. نسخه نسبتاً خوب است و در حاشیه تصحیح شده. کاغذ و صالی شده، برگهای ۱۵۸ و ۱۵۹ بدون نوشته، آب افتادگی دارد.

جلد: تیماج زیتونی، مقواپی، درون جلد روکش کاغذ ابری نیلی وزرد، ۲۱۵×۱۲۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۵۸ برگ، ۱۴ سطر، ۱۲۵×۵۵.

شماره پیشین: ۱۸۰ - ۲۰۶۵/ض ۱۲۹.

ع/۲۹۴۵

شرایع الاسلام فی مسائل الحلال و الحرام
از: محقق حلی، جعفر بن حسن، ۶۰۲ - ۶۷۶ ق.
زمان تألیف: قرن ۷ ق.

مشمول بر یک دوره کامل فقه است و از کتاب طهارت تا آخر دیات را دربر دارد.
آغاز: «بسمله، اللهم انی احمدک نقل فی انتشاره حمد کل حامد و یضمحل باشتهاره جحد کل جاحد».
انجام: «من المتمسکین بمذهب اعظم العلماء استحقاقاً و للعلاء اکرم النجباء اعرافاً فی شرف الاباء و الامهات».
الذریعه (ج ۱۳: ۴۷)، ف ملی (ج ۱۱ ش ۲۰۰۰).

نسخ، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پارهای از عبارات با شنگرف و گاهی با مرکب قرمز خط کشیده شده، حواشی توضیحی از ج خ، ع ل، جلد فرسوده، کاغذ نیز فرسوده و وصالی شده، لکهای جوهر، سوختگی و آب افتادگی.
جلد: تیماج مشکئی، مقوایی، ضربی، ترنج و سر ترنج، جداول، ۲۹۰×۱۷۰.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۳۴۰ برگ، ۲۰ سطر، ۲۱۰×۹۰.
شماره پیشین: ۱۲۱۹ - ۱۸۶۰/ض ۱۱۹.

ع/۲۹۴۶

تلخیص المقال فی تحقیق احوال الرجال
از: استرآبادی، محمد بن علی، - ۱۰۲۸ ق.
(محدثان - سرگذشتنامه)

زمان تألیف: ۹۸۸ ق.

در این رساله مؤلف اسما رجالات حدیث شیعیه را بترتیب حروف الفبا گرد آورده است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله و سلامه علی عباده الذین اصطفی اما بعد فهذا کتاب تلخیص المقال».

انجام: «اقول ولی طرق الی لعلامه اقصرها عن الشیخ السعید ابراهیم بن علی بن عبدالعال المیشمی عن السید عمیدالدین عبدالمطلب و الشیخ فخرالدین بن العلامه حسن بن یوسف».

ف ملی (ج ۱۰: ۴۱۵)، مرعشی (ج ۱: ۱۴۴).

نسخ: ۱۲۴۶، نامها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج مشکئی، مقوایی، مجدول، ترنج و دو نیم ترنج زر، ۱۹۵×۱۴۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۴۶ برگ، ۱۹ سطر، ۱۴۰×۹۰.

شماره پیشین: ۱۳۶ - ۲۰۲۱/ض ۱۲۷.

ع/۲۹۴۷

شرح کتاب الصلاة قواعد الاحکام فی مسائل الحلال و الحرام

[نماز (فقه)]

از: میرزا مسیح بن محمد سعید، - ۱۲۶۳ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۳ ق.

شرحی است مزجی و بسیار طولانی از بخش صلاة کتاب قواعد الاحکام علامه حلی (۶۴۸-۷۲۶ ق)

آغاز: «بسمله، الاول النیه و هی لغة القصد كما قال الفیروز آبادی و عرفه الجوهری بالعزم».

انجام افتاده: «فاحرم الامام قطعها ای قطع الماموم النافله ان خشى الفوات لان الجماعة اهم فی نظر الشارع من النافله».

الذریعه (ج ۱۴: ۲۳)، مؤلفین مشار (ج ۹: ۱۹۱).

نسخ، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پارهای از مطالب با مرکب قرمز و مشکی خط کشیده شده، حواشی از مؤلف، عبارت ذیل در برگ دوم «حواشی صفحه اولی بخط شریف خود آن جناب است» چند صفحه بدون نوشته در وسط کتاب، مطالب کتاب ناتمام، نسخه نسبتاً خوب، برگ دوم از شیرازه جدا شده. روی برگ آخر آمده (الشرح للقواعد فی الصلوات اعلم العلماء والمحققین و افضل الفضلاء و المجتهدین و اسوق الفقهاء الرسخین.... الحاج و المعمرین الحاج میرزا مسیح اعلى الله مقامه فی دار الکرامه کان علی سبیل العاریه لدى القاضی فی اربع المولود (۱۲۶۴).

جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، دولایی، جداول، ترنج و شمشه، ۲۱۰x۱۴۵.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۳۹۴ برگ، متغیر بین ۲۳ و ۲۵، ۱۶۰x۹۰.

شماره پیشین: ۱۱۸ - ۲۰۰۳/ض ۱۲۶.

ع/۲۹۴۸

الکلمات المکنونه فی علوم اهل المعرفه و اقوا لهم (شیعه - عقاید)

از: فیض کاشانی، محمد بن شاه مرتضی، ۱۰۰۶ - ۱۰۹۱ ق.

زمان تالیف: ۱۰۵۷ ق.

رساله‌ای است ملمع بفارسی و عربی، که فصلهای آن تحت عنوان کلمه و مشتمل بر صد کلمه می‌باشد. این اثر یکبار در ایران بسال ۱۲۹۶، و یکبار هم همراه

با کتاب الانصاف فی طریق العلم بسال ۱۳۱۰ چاپ سنگی شده است.

آغاز افتاده: «ان الله احتجب عن العقول كما احتجب عن الابصار داننده هر بینا و عاقل اما شیر بیشه مردان ولایت».

انجام: «بیت شست و شوئی کن وانگه بخرابات خرام، تا نگرده ز تو این دیر خراب آلوده» سمیته و هو من غرایب حسن الاتفاق و الحمد لله اولاً و آخراً».

ف ملی (ج ۷: ۱۰۱)، الذریعه (ج ۱۸: ۱۲۰).

نسخ، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پارهای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، مطالب اندکی در حاشیه بامضای ج ک، ق. حدود چهار برگ از آغاز آن افتاده است.

جلد: تیماج زرشکی، مقوایی، اندرون روکش کاغذی زیتونی، ۱۵۵x۱۰۵.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۱۷۳ برگ، ۱۳ سطر، ۱۰۵x۵۵.

شماره پیشین: ۱۸۸ - ۲۰۷۳/ض ۱۲۵.

ع/۲۹۴۹

لؤلؤة البحرين فی الاجازات و تراجم رجال الحدیث (محدثان - سرگذشتنامه)

از: بحرانی، یوسف بن احمد، ۱۱۰۷ - ۱۱۸۶ ق.

زمان تالیف: ۱۱۸۲ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۱۳ همین مجموعه.

نسخ، یوسف بن احمد بحرانی، ۱۱۸۲ ق، کربلاء، بالای پارهای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده، نام رجال با مرکب مشکی در حواشی آمده است، در برگ یک مهر تملکی با عبارت «عبده ابن محمد کاظم لطفعلی» و در کنار آن یادداشت ذیل: «.... الی مغفرته ابن محمد کاظم لطفعلی فی سنه ۱۳۱۵». با توجه با اینکه

تاریخ تالیف و کتابت یکی است و نسخه حدود چهار سال پیش از وفات نویسنده نوشته شده به احتمال قریب به یقین نسخه بخط مؤلف است، البته نام مؤلف هم در پایان آن ذکر شده است.

جلد: تیماج حنایی، مقوایی، ساده، ۲۱۵×۱۵۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۳۰ برگ، ۱۸ سطر، ۱۴۰×۸۰.

شماره پیشین: ۱۳۹ - ۲۰۲۴/ض ۰۹۹.

ع/۲۹۵۰

مجموعه

۱- خلاصه الحساب «(۳ - ۳۷)»

(حساب - قرن ۱۱ ق.)

از: شیخ بهائی، محمد بن حسین، ۹۵۳ - ۱۰۳۱ ق.

زمان تالیف: قرن ۱۱ ق.

رساله ایست مختصر مشتمل بر یک مقدمه و ده باب، که در باب دهم تمرین هایی ذکر گردیده و در خاتمه نیز هفت مساله لاینحل آورده شده. بر این اثر حواشی و شروح بسیار نگاشته اند و خود اثر مکرراً در ایران چاپ شده و در خارج از ایران، در کلکته، برلن و اماکن دیگر نیز بطبع رسیده است.

آغاز: «بسمله، نعمدك يا من لا يحيط بجمع نعمه عدد و لا ينتهي تضاعف

قسمه الى امد».

انجام: «فان كثيراً من مطالبها حرى بالصيانه و الکتمان حقيق بالاستتار عن

اکثر هذا الزمان فاحفظ وصيتي اليك».

الذريعه (ج ۷: ۲۶۶)، ف ملی (ج ۷: ۲۳۲)، (ج ۱۱ ش ۳/۱۹۸۳).

۲- تشریح الافلاك «(۳۷ - ۴۸)»

(نجوم اسلامی)

از شیخ بهائی، محمد بن حسین، ۹۵۳ - ۱۰۳۱ ق.

زمان تالیف: قرن ۱۱ ق.

رساله ایست در فن هیئت مشتمل بر یک مقدمه و پنج فصل و یک خاتمه. این اثر در هند و ایران بارها مستقلاً و یا همراه با کتاب خلاصه الحساب خود شیخ چاپ شده و شروح بسیاری بر آن نوشته اند.

آغاز: «بسمله، ربنا ما خلقت هذا باطلاً سبحانک هذه درة یتیمه احتوت من فن الهيئة على اصوله و لبابه».

انجام: «و هی الى خلاف الظل هذا ما غفلت عنه عوايق الزمان و لم تنبه له طوارق الحدثان».

ف ملی (ج ۶: ۲۳)، (ج ۱۱ ش ۵/۱۹۸۳).

۳- الصفيحه «(۴۸ - ۵۵)» (اسطرلاب)

از: شیخ بهائی، محمد بن حسین، ۹۵۳ - ۱۰۳۱ ق.

زمان تالیف: قرن ۱۱ ق.

رساله ای است کوتاه مشتمل بر خلاصه اعمال اسطرلاب با عناوین اشاره اشاره. این رساله توسط شاگرد مؤلف شیخ جواد بن سعد کاظمی شرح شده است. شرح های دیگر نیز بر آن نگاشته اند. رساله مذکور آن به صحیفه نیز معروف است.

آغاز: «بسمله، ارتفعت درجات جبروتک عن احاطة افهامنا القاصره، هذه رساله صغيره الحجم و جيزه التنظيم قليلة المؤنة».

انجام: «من مقنطرات الارتفاع فظل المقياس وقت بلوغ الشمس اليها على صواب القبله و ليكن هذا آخر ما اردنا ايراده في هذه الاوراق».

الذريعه (ج ۵: ۱۶)، ف ملی (ج ۱۱ ش ۴/۱۹۸۳).

۴- تحفه حاتمیه «۵۶ - ۹۷»

از: شیخ بهائی، محمد بن حسین، ۹۵۳ - ۱۰۳۱ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۱ ق.

رساله‌ایست متوسط مشتمل بر هفتاد باب در علم اسطرلاب، و گاهی هفتاد باب یا رساله اسطرلاب خوانده شده است. این اثر در سال ۱۳۱۶ در ایران به چاپ رسیده است.

آغاز: «بسمله، ... چون درینولا خاطر ملکوت ناظر نواب قدسی القاب عالمیان و آب ... بدان متوجه و ملتفت بود که در فن اصطرلاب که اشرف فروع علم ریاضی است».

انجام: «شناختن کواکب به این طریق خالی از صعوبتی نیست و اگر زمان ساختن آن قریب باشد شناختن به این طریق در کمال سهولت و آسانی است».

ف ملی (ج ۲: ۱۰۹)، ف مرعشی (ج ۷: ۷۸).

نسخ، سرفصلها مرکب قرمز، بالای پارهای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده، مطالب توضیحی منقول از کتب دیگر مؤلف در حاشیه رساله دوم. در برگ اول آمده: «شیخ جواد بحرانی شرحی بر این چهار رساله نوشته است».

جلد: مقوایی روکش کاغذی بنفش، عطف و گوشه‌ها تیماج عنابی، ۲۵۰x۱۶۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۹۷ برگ، ۱۲ سطر، ۱۴۰x۸۰.

شماره پیشین: ۲۷۶ - ۲۱۶۱/ض ۱۲۲.

ع/۲۹۵۱

نجات العباد فی يوم المعاد

(فقه جعفری - رساله عملیه)

از: صاحب جواهر، محمد حسن بن محمد باقر، ۱۲۶۶ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۳ ق.

رساله عملیه فتوایه‌ایست مشتمل بر کتب طهارت، صلات، صوم و اعتکاف. آغاز: «بسمله و حمدله، ... اما بعد فیقول العبد القاصر محمد حسن بن الشیخ باقر ...».

انجام: «و کفارة الاعتکاف ککفارة شهر رمضان علی الاصح و الاحوط مراعات الترتیب فیها مثل کفارة الظهار و الله هو العالم بحقایق الاسرار و الحمد لله رب العالمین».

الذریعه (ج ۲۴: ۶۰)، ف مرعشی (ج ۲: ۲۷۷)، مشارعری (ص ۲۰۰).

نسخ، احتمالاً نسخه بخط مؤلف است، عنوانها و پارهای از حواشی شنگرف، بالای پارهای از مطالب با شنگرف خط کشیده شده، بعضی از حواشی با مرکب نیلی نوشته شده. در حواشی نکته نظرها و موارد مورد اختلاف حضرات آیت الله سید کاظم یزدی، محمد حسن حسینی و علامه محمد امین انصاری آمده، ضمناً در برگ اول جواز استفاده مقلدین خود را از این رساله اعلام داشته‌اند. در پشت برگ اول عبارت ذیل منقوش است: رساله نجات العباد در کمال اعتبار مزین بخط شریف حضرت آیت الله آقا سید کاظم یزدی دامت برکاته. عبارت دیگر نیز: (قد بیعت هذا الرساله الشریفه بمبلغ خمسين قران فی آخر شهر ذی الحجه الحرام سنه ۱۲۹۹ محمد کریم شیرازی).

جلد: تیماج حنایی، مقوایی، ضربی، ترنج و سر ترنج، مجدول، ۲۲۵x۱۴۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۱۹ برگ، ۲۱ سطر، ۱۴۰x۷۰.

شماره پیشین: ۲۶۱ - ۲۱۴۶/ض ۱۱۲.

ع/۲۹۵۲

اکمال الدین و اتمام النعمة فی اثبات الغیبة

(مهدویت - انتظار)

از: ابن بابویه، محمد بن علی، - ۳۸۱ ق.
زمان تألیف: قرن ۴ ق.

رساله‌ایست مشتمل بر اخبار و احادیث جهت اثبات حیات و غیبت حضرت قائم (عج). این اثر بسالهای ۱۳۰۱، ۱۳۱۰، ۱۳۸۷ هـ. ق. در تهران چاپ سنگی شده است.
آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و اله الطاهرین
ان الذی دعانی الی تصنیفی هذا انی لما قضیت و طری من زیارة مولانا الامام ابی الحسن علی بن موسی الرضا (ع)».
انجام: «کبر مقتاً عند الله و عند الذین آمنوا کذلک یطبع الله علی کل قلب متکبر حاد تم».

ف ملی (ج ۸: ۱۵۲)، (ج ۹: ۴۱۴)، ف مرعشی (ج ۲: ۷۹۷).

نسخ، [بی‌کا، بی‌تا] جداول زر، مشکى، سرلوحه زر شنگرف و نیلی با طرح گنبد زرین مزین به گل بوته صورتی و شاخه‌های سبز. جلد فرسوده و پوسته آن کنده شده، در عطف هم پارگی دیده می‌شود، لت پشت جلد تا نیمه از عطف جدا شده. برگ ۲۲۶ از شیرازه جدا و نیز پاره و وصالی شده است. بخشی از برگ ۱ و ۲ هم از شیرازه جدا شده.

جلد: نیماج حنایی، مقوایی، ضربی، ترنج و سرترنج، ۲۰۰×۱۳۰.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۲۸۲ برگ، ۲۱ سطر، ۱۲۵×۷۵.

شماره پیشین: ۱۲۴ - ۲۰۰۹/ض ۱۱۴.

ع/۲۹۵۳

۱ - [رساله] التسلیم «۳ - ۶۲» (تسلیم)
از: ؟
زمان تألیف: قرن ۱۲ ق.

مؤلف رساله‌ای در بیان تسلیم در نافلة نوشته بوده که حجت‌الاسلام محمد باقر شفتی (قرن ۱۲ ق) رساله‌ای در رد آن می‌نگارد. مؤلف در رساله حاضر ردی بر ردیه شفتی نوشته است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی انار المذاهب الحق ولو سعی فی اطفائه المنکرون و اضاء مناهج الصدق و ان عثر فیها بتقصیر هم الغافلون».

انجام: ناتمام «فیکون قد ندم مما صدر منه من مقالات واهیه لتکون التوبه موجبة للخلاص عن مؤاخذه الشنايع المذكوره».

۲ - الاجازه الکبیره «۶۴ - ۹۱» (حدیث - اجازها)
از: جزایری، عبدالله بن نورالدین، ۱۱۱۲ - ۱۱۷۳ ق.
زمان تألیف: ۱۱۶۸ ق.

اجازه مفصلی است که جزایری برای شیخ محمد بن کرم‌الله حویزی و شیخ ابراهیم بن خواجه عبدالله بن کرم حویزی نوشته، و متضمن شرح حال پنجاه تن از معاصران خود می‌باشد. بر این اثر (اجازه الحدیث) نیز اطلاق می‌شود. آخرین چاپ آن با مقدمه آیت‌الله مرعشی نجفی بسال ۱۴۰۹ هـ. ق. در قم انجام گرفته است.
آغاز: «الحمد لله المتواتره نعمائه، المتضافره آلائه، المسلسله مکارمه».

انجام: «و هی خاتمه الشروط علی هؤلاء المشايخ الثقاة و امثالهم من العلماء الميامین الهداة.....».

ف مرعشی (ج ۷: ۱۵).

۳- المسائل العزیه

(فقه جعفری - پرسشها و پاسخها)

از: محقق حلی، جعفر بن حسن، ۶۰۲ - ۶۷۶ ق.

زمان تالیف: قرن ۷ ق.

در این رساله به ده سؤال فقهی که امیرعزالدین عبدالعزیز از محقق حلی پرسیده پاسخ داده شده، و خود رساله نیز به امیرعزالدین اهدا شده است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله رافع الدین و مظهره و قانع الشریک و مدمره و ناصر الحق و جابره».

انجام: «و قیل انه و اقفی ثم هو معارض باحادیث کثیره عن اهل البیت (ع) و الکثرة امارة الرجحان».

ف مرعشی (ج ۱۱: ۲۳۹)، (ج ۶۴: ۶۱)، الذریعه (ج ۱۵: ۲۶۲).

۴- المسائل الخمس المصریه «۱۱۷ - ۱۲۵»

(فقه جعفری - پرسشها و پاسخها)

از: محقق حلی، جعفر بن حسن، ۶۰۲ - ۶۷۶ ق.

زمان تالیف: قرن ۷ ق.

رساله ایست کوتاه مشتمل بر پاسخ محقق حلی بر پنج سؤال فقهی که از طرف شخصی که محقق حلی از او به نام السید الشریف یاد می کند مطرح شده است. مطالب در ارتباط با مبحث طهارت است.

آغاز: «بسمله، اقول بعد حمد الله علی ما اکرنا من فضله و الهمنا بحبه العلم و اهله انی مجیب الی ما تساله».

انجام: «فان فی النظر بحث لشعب الاعتراضات و يستقصی الایرادات و فیه مقتنع للمستبصر ان شاء الله».

ف مرعشی (ج ۱۱: ۲۴۰)، الذریعه (ج ۵: ۲۳۴).

نسخ، عبدالله بن محمد سعید خوانساری، ۱۲۳۸ هـ ق، سرعنوانها با مرکب قرمز، بالای پارهای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده.

جلد: چرم حنائی، ۲۱۰×۱۵۰.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۱۲۶ برگ، سطور متغیر:

از برگ ۳ - ۲۲، ۵۳ سطری، ۱۵۰×۹۰.

از برگ ۶۵ - ۲۰، ۹۳ سطری، ۱۴۰×۸۰.

از برگ ۹۶ - ۲۲، ۱۱۷ سطری، ۱۳۰×۷۰.

از برگ ۱۱۷ - ۲۲، ۱۲۵ سطری، ۱۳۰×۷۰.

شماره پیشین: ۲۵۷ - ۲۱۴۲/ض ۱۱۱.

ع/۲۹۵۴

مجموعه

۱- خلاصه التقویم «برگ ۲ - ۱۹»

(گاهشماری/ف)

از: کرمانی، محمد کریم بن ابراهیم، ۱۲۲۵ - ۱۲۸۸ ق.

زمان تالیف: قرن ۱۳ ق.

رساله ایست در تقویم و اختیارات ایام و طالع بینی در بیست و پنج جدول. کتابی از نویسنده به نام تقویم با همین مشخصات چاپ شده است.

آغاز: «بسمله، چنین گوید بنده اثیم کریم بن ابراهیم که این جداول مختصری است که ترتیب دادم».

انجام: «زیرا که زیاده از این از علم نجوم چندان برای عامه مردم و عامه امور ضرورت نیست و لا اتوکل الا علی الله و هو حسبنا و هم الوکیل».

ف نسخهای خطی احمد منزوی (ج ۱: ۲۹۰)، فهرست کتب مشایخ عظام (ج ۱: ۴۲۴).

۲- الرخائم

(ساعت آفتابی)

از: کرمانی، محمد کریم خان بن ابراهیم، ۱۲۲۵ - ۱۲۸۸ ق.

زمان تألیف: قرن ۱۳ ق.

در بیان ساعتهای آفتابی و کیفیت نصب و تخطیط آنها که از یک مقدمه و چهار باب و خاتمه تشکیل شده است.

آغاز: «حمدله، و بعد فيقول العبد الاثيم كريم بن ابراهيم ان هذه رساله وجيزه». انجام: «حتى ينتهي ظله في جميع الفصول الى جميع خطوط فضل الدائر».

فهرست کتب مشایخ عظام (ج ۱: ۴۲۴).

نستعلیق، محمد باقر بن ابراهیم الخراسانی، کتاب اول در ۱۲۷۰، دوم در ۱۳۰۰ هـ. ق، کمند لاجورد، جداول لاجورد، زر، سبز، شنگرف و زیتونی است، عناوین با شنگرف، جداول نجومی از لاجورد زر سبز و شنگرف، بالای پارهای از عبارات با شنگرف خط کشیده شده.

جلد: مقوایی، روکش کاغذی ابری، عطف تیماج قهوه‌ای، ۲۰۵x۱۳۰.

کاغذ: ترمه فستقی، ۲۰ سطر، ۱۴۰x۷۰.

۳- التنبیهاة العلیة علی وظائف الصلوة القلبیه «۳۷-۷۱» (نماز)

از: شهید ثانی، زین الدین بن علی، ۹۱۱ - ۹۶۶ ق.

زمان تألیف: ۹۵۱ ق.

در اسرار نماز است که از یک مقدمه و سه فصل و یک خاتمه تشکیل شده، این کتاب در تهران بدفعات به چاپ سنگی رسیده و آخرین چاپ آن نیز بسال ۱۳۱۳ صورت گرفته است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله مطلع من اختار من عباده الابرار علی خفایا الاسرار».

انجام: «فان ابواب الفيض مفتوحه و انوار الجود هابطه مبذوله و اصله الى

النفوس الانسانية علی قدر استعدادها».

ف ملی (ج ۹: ۴۹۰)، الذریعه (ج ۴: ۴۵۲).

نستعلیق، ۹۸۴ هـ. ق، قزوین.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۸ سطر، ۱۲۰x۸۰.

۴- قانونچه «۷۲ - ۷۹»

(پزشکی اسلامی/ف)

از: چغمینی، محمود بن محمد، ۷۴۵ - ۷۴۵ ق.

زمان تألیف: قرن ۸ ق.

اصل رساله به زبان عربی و ترجمه آن به زبان فارسی است. شرح و ترجمه اثر توسط حکیم محمداکبر بن حجاج محمد معروف به شاه ارزانی انجام گرفته است. نسخه حاضر شامل نخستین مقاله کتاب در امور طبیعی است.

آغاز: «بسمله، مقاله الاولی فی الامور الطبیعیه و هی تشتمل علی خمسة فصول مقاله نخست ثابت است در امور طبیعی».

انجام: «و صاحب نفیس نوشته که کیفیت مرکب را بر کیفیت بسیط قیاس نتوان کرد زیرا که کیفیت بسیط مانع صورت می‌ماند».

ف مرعی: (ج ۷: ۷۵)، الذریعه (ج ۷: ۲۰).

نستعلیق.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۴ سطر، ۱۵۰x۷۵.

شماره پیشین: ۱۴۰ - ۲۰۲۵/ض ۱۱۶.

ع/۲۹۵۵

زبدة الاصول

(اصول فقه شیعه)

از: شیخ بهائی، محمد بن حسین، ۹۵۳ - ۱۰۳۱ ق.

زمان تالیف: قرن ۱۱ ق.

مراجعه شود به شماره ۳۰۰۲/ع همین فهرست.

آغاز: «بسمله، ابهی اصل یتبنی علیه الخطاب و اولی قول فصل ینتمی الیه اولوالالباب».

انجام: «فاتبع منها الاقوی و الزم ما هو اقرب الی التقوی و الحمد لله علی نعمائه و الصلوة علی سید انبیائه».

نسخ خوش، سرفصلها و عنوانها با مرکب قرمز.

جلد: تیماج تریاکی سوخته، مقوایی، ضربی، مجدول، ۲۱۵×۱۳۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۲۵ برگ، ۵ سطر، ۱۰۰×۵۵.

شماره پیشین: ۱۸۱ - ۲۰۶۶/ض ۱۱۰.

ع/۲۹۵۶

(مواعظ)

ارشاد القلوب الی الصواب

از: الدیلمی، الحسن بن محمد، قرن ۸ ق.

این اثر از دو بخش تشکیل می‌شود، بخش اول آن در مواعظ و اندرزها، و بخش دوم در فضایل و مناقب حضرت علی (ع) است. نسخه حاضر بخش اول آن است که بارها چاپ شده است.

آغاز: «بسمله حمدله، اما بعد فانه لما استولی سلطان الشهوه و الغضب علی الادمیین و محبة کل منهم لنفسه».

انجام: ناتمام «و فیما عندی من الثواب راغباً و من عذابی راهباً و لاحبائی قریباً».

الذریعه (ج ۱: ۵۱۷)، فمرعشی (ج ۲: ۱۷۲)، (ج ۴: ۴۲).

نسخ، عنوانها و مطالب مهم با مرکب قرمز، جداول قرمز و نیلی. جلد فرسوده بویژه لبه‌های بالای آن، گوشه‌های بالای کاغذ فرسوده و پاره شده است. کاغذ در بسیاری از برگها وصالی شده.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، عطف تیماج تریاکی روشن، ترنج با طرح طاووس، ۲۰۰×۱۱۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۵۰ برگ، ۱۵ سطر، ۱۴۰×۵۵.

شماره پیشین: ۱۱۵۲ - ۱۷۹۲/ض ۱۰۸.

ع/۲۹۵۷

الفوائد الضیائیة

(زبان عربی - نحو)

از: جامی، عبدالرحمن بن احمد، ۸۱۷ - ۸۹۸ ق.

زمان تالیف: ۸۹۷ ق.

شرح مزجی مختصری است بر کافیه ابن حاجب که از آغاز تا مبحث نون توکید را دربر دارد. این کتاب به سال ۱۲۷۸ در بمبئی، و به سال ۱۲۸۲ و ۱۳۰۱ در لکنهو و به سال ۱۲۵۷ در استانبول و به سال ۱۸۹۰ در قازان به طبع رسیده است. کشف الظنون (۲: ۱۳۷۲)، ف. ملی (۸: ۳۶۰)، ف. مرعشی (۱: ۱۰۸)، معجم المطبوعات (۱: ۶۷۲).

آغاز: «بسمله، الحمد لولیه و الصلوة علی بنیه... اما بعد فهذه فوائد وافیة بحل مشکلات الکافیة للعلامة المشتهر فی المشارق و المغرب».

انجام: افتاده «و اجعل نونات نقایصنا خفیفة کانت او ثقیله فی مواقف الندامة منقلبة بالف... عبودیتک علی نهج الاستقامة و صلی علی من کلمه شفاعته نحو

الضلالات کافیہ...».

ف ملی (ج ۷: ۹۷)، ف مرعشی (ج ۱: ۱۰۸).

نستعلیق، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پارهای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده، دارای حواشی توضیحی در ارتباط با متن، در پشت برگ اول آمده است: «صاحبه و مالکه ابن محمد تقی محمد شفیع»، جلد فرسوده، پارگی در عطف، کاغذ بسیار فرسوده و وصالی شده و در بعضی از قسمتها از عطف جدا شده است.

جلد: تیما ج مشکئی، مقوایی، ضربی، مجدول، ۱۹۰×۱۱۰.

کاغذ: اصفهانی و فرنگی نخودی، ۲۶۵ برگ، ۱۳ و ۱۵ سطر، ۱۲۰×۵۵.

شماره پیشین: ۱۱۶۷ - ۱۸۰۷/ض ۱۰۷.

ع/۲۹۵۸

حاشیه شرح مختصر الاصول

(اصول فقه اهل سنت)

از: جرجانی، علی بن محمد، ۷۴۰ - ۸۱۶ ق.

زمان تألیف: قرن ۸ ق.

نسخه حاضر، حاشیهای است با عناوین «قوله قوله» که بر مبحث وضع لغات تا اجماع کتاب «مختصر الاصول» یا «مختصر المنتهی» ابن حاجب، عثمان بن عمر، (۵۷۰ - ۶۴۶ ق) نوشته شده است. کتاب اخیر، خود خلاصهای است از کتاب «منتهی السؤال و الامل فی علمی الاصول و الجدل» که توسط ابن حاجب فراهم گردیده و بعلت اهمیت آن، بزرگان شروح و حواشی زیادی بر آن نگاشته‌اند.

آغاز: «بسمله، الحمد لله اردف التسمیه بالتعمید فی مفتتح الکلام اقتفاء لما ورد

فی الاخبار».

انجام: «و لک ان یخص غیر الشرع الشرعی بما عدا الاسباب و لا یلزم اهمال

حالتها لانها قد علمت لهننا و الله اعلم بالصواب».

ف ملی (ج ۱۰: ۲۷۹)، کشف الظنون (ج ۲: ۱۸۵۴).

نسخ، سرفصلها با مرکب قرمز.

جلد: تیما ج مشکئی یک لایی، ۲۳۰×۱۳۰.

کاغذ: دولت آبادی نخودی، ۱۹۰ برگ، ۱۶ و ۱۷ سطر، ۱۶۰×۷۰.

شماره پیشین: ۱۱۷ - ۲۰۰۲/ض ۱۰۶.

ع/۲۹۵۹

خلاصه الاقوال فی معرفة الرجال

(حدیث - علم الرجال)

از: علامه حلی، حسن بن یوسف، ۶۴۸ - ۷۲۸ ق.

زمان تألیف: ۶۹۳ هـ. ق.

این رساله از دو بخش و یک خاتمه تشکیل شده که در بخش اول شرح حال محدثان ثقه و در بخش دوم شرح حال محدثان غیر موثق آمده است. ترتیب نامها بر حسب حروف الفبا می‌باشد.

آغاز: «بسمله، الحمد لله مرشد عباده الی سبیل السداد و هادیهم الی طریق النفع فی المعاش و المعاد».

انجام: «و الباقی من الروایات الی هؤلاء المشایخ و الی غیرهم مذکور فی کتابنا الکبیر من اراده وقف علیه هناك».

ف ملی (ج ۱۰: ۵۱۱).

نسخ، نصرالله بن حسن بن حسین بن عیسی الحسنی، ۱۰۴۰ هـ. ق، سرفصلها و نام محدثان با مرکب قرمز.

جلد: تیما ج تریاکی روشن، ساده، مقوایی، ۲۱۰×۱۵۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۴۵ برگ، ۱۶ سطر، ۱۴۰×۹۰.

شماره پیشین: ۱۲۹ - ۲۰۱۴/ض ۱۰۵.

ع/۲۹۶۰

موجز القانون

(پزشکی اسلامی)

از: ابن نفیس، علی بن ابی الحزم، ۶۰۷ - ۶۸۷ ق.

زمان تالیف: ۶۸۱ ق.

این کتاب خلاصه‌ایست از کتاب قانون ابن سینا، که در آن به شرح چهار فن پرداخته شده است. فن اول در قواعد جزئی طب (نظری و عملی)، دوم در داروها و غذاهای ساده و مرکب، سوم در مورد بیماریهای خاص هر یک از اعضاء بدن، چهارم درباره بیماریهایی که بر تمامی اعضاء بدن اثر می‌گذارد.

این کتاب بارها در هند، لکنهو، کانپور، کلکته به چاپ رسیده است.

ف ملی (ج ۱۰: ۹)، الذریعه (ج ۲۳: ۲۵۰)، مشارعربی (ص ۹۳۴ و ۹۳۵)

آغاز: افتاده «ثم جلد الاصابع ثم جلد الراحة ثم جلد الکف ثم جلد الید ثم الجلد مطلقاً».

انجام: «و من عاف من الکهامات و کان تدبیرهم واحداً و استعملوا دواء جالینوس و غیره من العلاج المذکور».

نسخ، ۱۲۴۰ ق، عنوانها و سرفصلها با مرکب قرمز، حدود دو برگ از آغاز کتاب افتاده است.

جلد: تیماج مشکي، مقوایی، ضربی، مجدول، ترنج و سر ترنج زر با طرح گل و بوته، ۱۶۰×۱۲۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۸۶ برگ، ۱۱ سطر، ۱۰۰×۵۵.

شماره پیشین: ۱۱۶۲ - ۱۸۰۲/ض ۱۵۴.

ع/۲۹۶۱

الاصلاح

(فقه جعفری - رساله عملیه)

از: مجاهد طباطبائی، محمد بن علی، - ۱۲۴۲ ق.

کتابی است در فقه عبادات و معاملات که برای استفاده مقلدان تالیف شده، و از یک مقدمه و چند باب و یک خاتمه تشکیل گردیده است. مقدمه کتاب در بیان اجتهاد و تقلید، متن آن مشتمل بر کتب ذیل می‌باشد: طهارت - صلات - زکات - خمس - صوم - اعتکاف و حج.

آغاز: «الحمد لله الذي مهد لنا طريق اصلاح العمل و مسلک النجاة و التجافی عن الخطا و الزلل».

انجام: «و لا فرق فی جمیع ما ذکر بین السعی للحج و العمره کما یظهر من عبارات الاصحاب».

الذریعه (ج ۲: ۱۷۰)، ف مجلسی (ج ۱۶: ۳۸۴).

نسخ، محمد اسماعیل بن محمد کاظم، ۱۲۴۲ ق.

جلد: تیماج قهوه‌ای خاکستری، مقوایی، ضربی، مجدول، ترنج و سر ترنج، ۲۱۰×۱۶۵.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۲۹۷ برگ، ۲۱ سطر، ۱۴۰×۹۰.

شماره پیشین: ۲۶۲ - ۲۱۴۷/ض ۱۰۳.

ع/۲۹۶۲

کشف الریبه عن احکام الغیبه

(اخلاق اسلامی)

از: شهید ثانی، زین الدین بن علی، ۹۱۱ - ۹۶۶ ق.
زمان تألیف: ۹۴۹ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۰۷/۱ همین فهرست.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذي طهر السنة اوليائه عن اللغو والغيبة و النميمة و زكى نفوسهم عن الاخلاق الدنيئة».
انجام: «و لا ينازعه الدهر الا بجناحه مهيب و بهذا نختم الرسالة و نبتهل الى الله تعالى».

نسخ، ۹۴۹ ق، عنوانها و سرفصلها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، در پشت برگ ۴۳ یادداشت ذیل آمده است: «چند روزی بعاریت باما العبد علی ابن المرحوم زین ال البیرجندی القاینی امید هر کس بیابد اگر خدا نکرده گم شود بصاحبش برساند در عوض نایب الزیارة و داعی خواهیم بود سنه ۱۲۲۱».

جلد: تیماج یشمی، مقوایی، ساده، ۱۹۰×۱۳۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۴۴ برگ، ۱۴ سطر، ۱۳۰×۸۰.

شماره پیشین: ۱۱۸۰ - ۱۸۲۱/ض ۱۰۲.

ع/۲۹۶۳

مجموعه

۱- الشمسية فی القواعد المنطقية « ۱ - ۲۳ »

از: کاتبی قزوینی، علی بن عمر، ۶۰۰ - ۶۷۵ ق.

(منطق)

رساله‌ای است مختصر که از یک مقدمه و سه مقاله و یک خاتمه تشکیل شده

است: مقدمه در ماهیت منطق و موضوع آن، مقاله نخست: در مفردات (چهار فصل)، مقاله دوم: در قضایا و احکام آن در یک (مقدمه و سه فصل)، مقاله سوم: در قیاس و احکام آن (پنج فصل) و خاتمه: در ماده قیاسها و اجزاء علوم.

این اثر همراه با شرح قطب الدین رازی، محمد بن محمد (۷۶۶ ق) تحت عنوان «تحریر القواعد المنطقية فی شرح الشمسية» به دفعات چاپ گردیده است.

آغاز: «الحمد لله الذي ابدع نظام الوجود و اخترع ماهيات الاشياء بمقتضى الجود».

انجام: «و اما محمولاتها فخارجه عن موضوعاتها لامتناع ان يكون جزء الشيء مطلوباً ثبوتاً له بالبرهان تمت».

ف مرعی (ج ۱۱: ۱۲۷)، کشف الظنون (ج ۲: ۱۰۶۳).

۲- تحریر القواعد المنطقية فی شرح الشمسية « ۲۴ - ۱۵۰ » (منطق)
از: قطب الدین رازی، محمد بن محمد، ۶۹۴-۷۷۶ ق.
زمان تألیف: ۷۲۹ هـ. ق.

شرحی است با عناوین «قال - اقول» بر کتاب «الشمسية» کاتبی قزوینی، علی بن عمر (۶۰۰ - ۶۷۵ ق) که بنام غیاث الدین محمد بن خواجه رشیدالدین وزیر سلطان خدا بنده، نوشته است.

آغاز: «ان ابھی درر تنظیم بنیان البیان و ازهر زهر تنشر فی اردان الازهان».

انجام: «لامتناع ان يكون جزء الشيء مطلوباً بالبرهان لان الاشياء بينة الثبوت وليكن هذا آخر ما اردنا ايراده».

ف ملی (ج ۸: ۳۴۳)، (ج ۹: ۴۳۹، ۳۳۷، ۲۹۱، ۲۴۲)، ف مرعشی (ج ۲:

۱۹۰).

نستعلیق، ۱۰۹۷ ق، میر سید محمد بن میر زین العابدین الحسینی،
سرفصلها با مرکب قرمز.

جلد: تیماج تریاکی، مقوایی، مجدول، ترنج و سر ترنج، ۱۱۰×۲۰۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۵۰ برگ، ۱۵ سطر، ۱۴×۵۵.

شماره پیشین: ۱۱۴۸ - ۱۷۸۸/ض ۱۰۹.

ع/۲۹۶۴

حاشیه المقدمات الاربع

(کلام - دفاعیه‌ها و ردیه‌ها)

حاشیه‌ایست مختصر بر کتاب مقدمات اربع صدر الشریعه ثانی،
عبیدالله بن مسعود (۷۵۰ ق؟)، که مشتمل بر شرح سه مقدمه از آن در
موضوع حسن و قبح افعال از نظر اشاعره و معتزله می‌باشد.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی بین لنا طریق الوصول الی قواعد اصول
الملة و الدین ... و بعد فهذا نبذ من السوانح بفتح الوهاب القدير، و
بعض من اللوايح بعونه اللطيف الخبير».

انجام: «و ينحصر الترجيح للراجع بمقتضى الاستعداد الذاتى قد
كبحت عنان جواد القلم فى حلية الرقم ...».

هدية المعارفين (ج ۱: ۶۴۹ - ۶۵۰).

نسخ، سر لوحه زر، شنگرف، لاجورد، گل و بوته، جداول زر و نیلی.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، ضربی، ترنج و سر ترنج، مجدول،
۱۲۰×۲۱۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۷ برگ، ۱۵ سطر، ۱۲۵×۵۵.

شماره پیشین: ۱۲۳۸ - ۱۸۷۹/ض ۱۰۱.

ع/۲۹۶۵

شرح حکمة الاشراق

اشراق (فلسفه)

از: قطب‌الدین شیرازی، محمود بن مسعود، ۶۳۴ - ۷۱۰ ق.

زمان تالیف: ۶۹۴ ق.

شرحی است مزجی بر حکمت اشراق یحیی بن حبش سهروردی (۵۴۹ -
۵۸۷ ق)، این کتاب در تهران به چاپ سنگی رسیده.

آغاز: «بسمله، عونک یا لطیف قال مولانا و استاذنا افضل الوری
قدوة العلماء المتبحرين حجة الله على الخلق اجمعين».

انجام: افتاده «تشبه الالغاز السیاله التی لا تقف علی حد معین فلعل
الله یوفق الناظرین فیهِ للاطلاع علیه ...».

ف ملی (ج ۷: ۸۸ و ۴۱۳)، ف مرعشی (ج ۱۱: ۲۶۸).

نستعلیق، مطالب توضیحی اندکی در حواشی دیده می‌شود، مهر تملکی
در پشت برگ اول بنام «عبده محمد جعفر بن محمد علی»، جلد نسبتاً
فرسوده، کاغذ فرسوده و در بعضی برگها وصالی، پارکی، آثار سوختگی
و آب افتادگی دیده می‌شود.

جلد: مقوایی روکش گلداز زرشکی و صورتی، عطف و گوشه‌ها تیماج
تریاکی، ۱۲۰×۱۸۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۹۹ برگ، ۳۵ سطر، ۱۴۰×۷۵.

شماره پیشین: ۱۱۴۰ - ۱۷۸۰/ض ۱۰۰.

ع/۲۹۶۶

عیون الاصول

(اصول فقه شیعه)

از: برغانی، محمدتقی بن محمد، - ۱۲۶۴ ق.

زمان تألیف: ۱۲۳۸ ق.

این کتاب شامل بحثی است اصولی و استدلالی راجع به اصول فقه شیعه که از دو جلد تشکیل شده: جلد اول مشتمل بر مباحث لفظی و جلد دوم شامل مباحث عملی، که نسخه حاضر جلد اول آن از مبحث کلی و جزئی تا مبحث مجمل و مبین و ظاهر و تاویل شده می‌باشد.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی هدانا لهذا بواضح الدلیل الی الاصول الاصلیه...».

انجام: «الی غیر ذلک من التاویلات الواهیة الی لا دلیل علیها الا مجرد استحساناتهم العقلیه و جراتهم فی تخریب بنیان الشریعه».

ف مرعشی (ج ۱۲: ۹۷).

نسخ، ۱۲۴۶ ق، اغلب حواشی بخط مؤلف، در پشت برگ ۳ یادداشتی بخط مؤلف نوشته شده: «استخاره شد بجهت تألیف این کتاب این آیه شریفه مبارکه آمد کتاب فصلت آیاته قرآناً عربیاً» در برگ ۳ یادداشتی بخط مؤلف وجود دارد: «شرعت فی تدوین هذا الكتاب عند الملا مهدي البرغانی فی يوم الاحد تاسع والعشیرین فی شهر رجب سنه ۱۲۵۹».

جلد: تیماج تریاکی، مقوایی، ضربی، ترنج و سر ترنج، مجدول، ۲۱۵x۱۴۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۲۹ برگ، ۱۹ سطر، ۱۵۰x۹۰.

شماره پیشین: ۲۶۹ - ۲۱۵۴/ض ۹۸.

ع/۲۹۶۷

المعونه

(حساب)

از: ابن الهائم، احمد بن محمد، ۷۵۳ - ۸۱۵ ق.

زمان تألیف: ۷۹۱ ق.

نسخه حاضر کتابی است در مورد حساب هوایی (ذهنی) مشتمل بر یک مقدمه و سه بخش و یک خاتمه. بخش اول در اعمال مربوط به عدد صحیح است که دارای دو باب می‌باشد: باب اول آن در ضرب و باب دوم در قسمت. بخش دوم، در اعمال مرتبط به کسرها است که یک مقدمه و ده باب دارد و بخش سوم نیز در اعمال مربوط به جذرها است که از یک مقدمه و سه باب و خاتمه تشکیل شده است.

فهرست مطالب در برگ‌های ۶۳ - ۹۶ آمده. مؤلف از این اثر خلاصه‌ای تهیه نموده تحت عنوان الوسيله.

آغاز: «بسمله، و به توفیقی الحمد لله عدد نعمائه و الشکر له علی توالی آلائه، و بعد فهذه رساله فی علم الحساب بدیعة الانتساب».

انجام: «و هكذا الی ان یطرح الجمله الاخیره فیبقی الحرف الاخیر مرکب الحروف یکن الاسم المضمر ولیکن هذا آخر المعونه».

کشف الظنون (ج ۲: ۱۷۴۳)

نستعلیق، احمد بن ادریس، ۱۰۶۱ ق، نسخه بطور نامرتب استنساخ شده و مطالب پس و پیش است، چند صفحه در آخر نسخه به زبان ترکی نوشته شده، عناوین و سرفصلها با مرکب قرمز، شکلهای هندسی با

مرکب قرمز، یادداشت تملک ذیل در برگ یک: «تملكه الاثم الجاني احمد بن الحاج محمد الحاج عبدالله البحراني» و «استعرته من اخي الشيخ احمد البصري وانا الاقل هاشم الهندي حرز في المعاش من شعبان سنة ۱۳۴۵»، «ثم انتقل الى ملكي بلطفه الخفي و فيضه الجلي وانا العبد الاذل لطفلي محمد المدعو كاظم عفا الله عنهما ۱۳۱۲».

جلد: تیماج مشکى، یک لایى، ضربى، مجدول، ۱۵۵x۱۰۵.

کاغذ: فرنگى نخودى، ۱۳۲ برگ، متغیر بین ۱۹ تا ۲۱ سطر، ۱۱۵x۶۵.

شماره پیشین: ۲۱۳ - ۲۰۹۸/ض ۹۷.

ع/۲۹۶۸

خلاصة الاقوال في معرفة الرجال (حدیث - علم الرجال)

از: علامه حلی، حسن بن یوسف، ۶۴۸ - ۷۲۶ ق.

زمان تألیف: ۶۹۳ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۵۹ همین فهرست.

آغاز: «بسمله، الحمد لله مرشد عباده الى سبيل السداد و هاديهم الى

طريق النفع في المعاش و المعاد».

انجام: «فهذا ما اردت اتيانه مما قاله البرقي و نه يتم القسم الاول من

هذا الكتاب و يتلوه بحمد الله و منه القسم الثاني المجروحين و من الوقف

في حديثه».

نستملق، سرفصلها و نامها با مرکب قرمز، لت روی جلد از عطف جدا

شده است.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، ضربی، مجدول، ۱۹۰x۱۲۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۷۲ برگ، ۱۹ سطر، ۱۲۵x۷۵.

شماره پیشین: ۲۴۱ - ۲۱۲۶/ض ۹۶.

ع/۲۹۶۹

الحدیقه الهلالية

(دعاها)

از: شیخ بهائی، محمد بن حسین، ۹۵۳ - ۱۰۳۱ ق.

زمان تألیف: ۱۰۰۳ ق.

شرح دعای چهل و سوم صحیفه سجادیه است که حضرت سجاد (ع) بهنگام رؤیت هلال می خواند. این کتاب بخشی از شرح مفصل شیخ بهائی بر صحیفه سجادیه می باشد که به نام حدائق الصالحین معروف است.

آغاز: «بسمله، نحمدك يا من اطلع في فلک الهدايه شمس النبوه و

قمر الولاية هذه الحدیقه الثالثه و الاربعون من كتابنا المرسوم بحدائق

الصالحين في شرح صحیفة مولانا و امامنا علی بن الحسين».

انجام: «ان حسرتك علی الامور الفایته و تدبيرك للامور الآتیه قد

اذها بركة ساعتك التي انت فيها».

ف مرعشی (ج ۱۱: ۲۳۷).

نسخ، اصل دعا با مرکب قرمز، بالای پاره ای از مطالب با مرکب قرمز

خط کشیده شده، مطالب توضیحی اندکی با علامت ۵ در حواشی آمده که

احتمالاً از طرف کاتب است. جلد فرسوده مخصوصاً عطف و لبه ها،

لکه های آب و آثار سوختگی دیده می شود.

جلد: تیماج سرماهی، یک لایی، ضربی، مجدول، ۱۹۵×۱۲۰.
کاغذ: اصفهانی نخودی، ۵۳ برگ، ۱۴ و ۱۵ سطر، ۱۱۰×۶۵.
شماره پیشین: ۱۷۱ - ۲۰۵۶/ض ۹۵.

ع/۲۹۷۰

الواردات القلیبه فی معرفه الربوبیه (عرفان)

از: صدر الدین شیرازی، محمد بن ابراهیم، ۹۷۹ - ۱۰۵۰ ق.
رساله مختصری است در بیان اسرار عالم هستی از دیدگاه عرفانی در
سی و پنج فیض که به طریق الهام بر دل مؤلف وارد شده است.
آغاز: «بسمله، بعد الحمد لمبدع النفس و العقل....، يقول الفقير
الی رب العالمین محمد المشهور بصدر الدین....»
انجام: «فهو موقوف علی حد علمه و عرفانه و محجوب عن خبایا
اسرار ربه و دیانه و استغفرلی و لك و لمن سعی و دعی و قبل الوصیه و
اتقی».

ف ملی (ج ۸: ۳۷۹)، معجم المطبوعات (ج ۲: ۱۱۷۳).

نستعلیق، عبدالوهاب ابن محمد مهدی الاردکانی، ۱۲۵۰، عنوانها با
مرکب قرمز، لبه‌های جلد دارای فرسودگی است، آب افتادگی و اثر
سوختگی در کاغذ دیده می‌شود.

جلد: مقوایی روکش کاغذی سبز رنگ، عطف پارچه‌ای قهوه‌ای رنگ،
۲۰۵×۱۴۵.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۲۸ برگ، ۱۷ سطر، ۱۴۰×۸۰.
شماره پیشین: ۲۴۷ - ۲۱۳۲/ض ۹۴.

ع/۲۹۷۱

مجموعه

۱- الدرہ الفاخره «۴ - ۲۲» (فلسفه)
از: جامی، عبدالرحمن بن احمد، ۸۱۷ - ۸۹۸ ق.

رساله‌ایست کوتاه در تحقیق مذاهب صوفیه و متکلمین و حکمای
متقدم و تقریر گفتار ایشان در مورد اثبات واجب و حقایق اسماء و
صفات او و چگونگی صدور کثرت از وحدت و غیره. این رساله با کتاب
اساس التقدیس امام فخر رازی در یک مجلد به سال ۱۳۲۸ در مصر به
چاپ رسیده است.

آغاز: «بسمله، و علیه اعتمادی، الحمد لله الذی تجلی بذاته لذاته
فتعین فی باطن علمه مجالی ذاته و صفاته».

انجام: «و امتناع التخلف بقدره یخلقها الله فی العبد اذا قارن حصول
الشرايط و ارتفاع الموانع».

مرعشی (ج ۳: ۷۱). مجلس (ج ۱۶: ۲۴۱)

۲- مختصر فی مذهب الاشعریه و الحكماء فی جواز استناد
المتعدد الی الواحد «۲۲ - ۲۵» (کلام اشعری)

رساله‌ای است مختصر در رد عقاید اشاعره در مورد صدور آثار
متعددی از یک مؤثر و تایید نظر برخی از حکما و صوفیه در مورد
امتناع آن.

آغاز: «بسمه تعالی ذهبت الاشعریه الی جواز استناد آثار متعدده الی
مؤثر واحد بسیط».

انجام: «عند اهل الايمان و الظاهر الا ينسب و اعتبارات كالظهور و

التغيير و التعدد الى اصل له».

۳- من تعليقات المعلم الثاني «۲۷ - ۳۸» (فلسفه اسلامی)
از: فارابی، محمد بن محمد، ۲۶۰ - ۳۳۹ ق.

رساله ایست مشتمل بر گزیده‌های از تعليقات معلم ثانی در مورد صدور موجودات از باریتعالی و تسلسل عقول و رابطه صور و عالم عقول و اجسام، گردآورنده این اثر مشخص نشده است.

آغاز: «بسمله، من تعليقات ابی نصر الفارابی، منها هذه الموجودات كلها صادرة عن ذاته و هی مقتضى ذاته».

انجام: «و قد يتفق ان يكون دونه و كذلك في الهندسه اذا اخذناها و نقول انه شيء لاجزاء له».

۴- رسالة الجمع بين الرايين «۳۸ - ۶۱» (فلسفه اسلامی)
از: فارابی، محمد بن محمد، ۲۶۰ - ۳۳۹ ق.

رساله ایست کوتاه راجع به جمع بین رای دو حکیم افلاطون و ارسطو در مورد اثبات مبدع اول و اموری از قبیل نفس و عقل و جزا و غیره.

آغاز: «بسمله، الحمدلواهب العقل و مبدعه و مصور الكل و منخرعه، مقاله ابی نصر الفارابی فی الجمع بین رای افلاطون و ارسطوطاليس».

انجام: «نختم القول فيما رمنا بيانه من الجمع بين رای الحكيمين افلاطون و ارسطوطاليس....».

۵- مقاله فی اثبات المفارقات «۶۲ - ۶۵» (فلسفه اسلامی)

از: فارابی، محمد بن محمد، ۲۶۰ - ۳۳۹ ق.

مقاله ایست بسیار مختصر در اثبات مفارقات که ابونصر فارابی چهار تا از آنها را بر شمرده است. بدین ترتیب: اول: موجودی که علتی او را بوجود نیاورده و آن یکی است. دوم: عقول فعال، سوم: نفوس سماوی، چهارم: نفوس انسانی.

آغاز: «بسمله، قال المفارقات اربع مراتب مختلفه الحقایق الاول الموجود الذی لا سبب له و هو واحد».

انجام: «فان العقل بالملکه يستفاد و بالبدن لا محاله و کثیر من الاوساط فی الموانی سبب من الرصد و بالحسن».

نسخ و نستعلیق، ۱۰۲۳ ق، در بقعه حسینییه مرقد شیخ عبدالله انصاری در هرات، عنوانها با مرکب قرمز، مطالب توضیحی اندکی در حاشیه آمده.

جلد: ساغری، تریاکی سوخته، عطف و گوشه‌ها تریاکی روشن، ۱۷۵x۱۰۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۶۷ برگ، ۱۹ سطر، ۱۴۰x۶۰۰.
شماره پیشین: ۱۹۷ - ۲۸۲/ض ۹۳.

ع/۲۹۷۲

مجموعه

۱- المقاصد العلیه فی شرح الرساله الالفیه (نماز)

از: شهید ثانی، زین‌الدین بن علی، ۹۱۱ - ۹۶۶ ق.

زمان تالیف: ۹۵۰ ق.

شرحی است مزجی بر الفیه شهید اول (۷۸۶ ق). این شرح در تهران بسال ۱۳۱۴ به چاپ رسیده است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی شرع فرائض الصلوة و جعلها بعد الايمان افضل طاعات العالمين».

انجام: «لم یکن التجدید بهذه الاشياء موجباً للتوقیت الحقیقی کان اطلاق القضاء علیها علی وجه المجاز لا الحقیقة».

ف مرعشی (ج ۷: ۳۳۹)، مشارع عربی ص ۸۸۴.

۲ - شرح الالفیه فی فضل الصلوة الیومیه
از: محقق کرکی، علی بن الحسین، - ۹۴۰ ق. (نماز)

شرحی است مزجی با عناوین «قوله قوله» بر رساله الفیه شهید اول. آغاز: «بسمله، قال سیدنا العلامة المحقق و الحبر المدقق ابوالحسن

علی بن عبدالعال شارحاً للرساله الالفیه فی فصل مدخل الصلوة الیومیه».

انجام: «لمن نسی صلاة الطواف فاتابها بعد السعی مثلاً او ترك صلوة الجنازه حتی دفنت ففعلها بعده او لضیق الوقت تم الشرح و الحمد لله».

الذریعه (ج ۱۳: ۱۱۳)، مؤلفین مشار (ج ۴: ۲۰۷).

رساله اول: نسخ، ۱۰۷۸ ق، نعمت الله ابن اسماعیل، دار السلطنه اصفهان، رساله دوم: نسخ، ۱۰۱۸ ق، سلمان بن خلیفه الجزایری، عنوانهای هر دو رساله با مرکب قرمز، بالای پارهای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، ۱۹۰×۱۲۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۳۹ برگ، ۱۶ سطر، ۱۹۰×۱۲۵.

شماره پیشین: ۱۴۷ - ۲۰۳۲/ض ۹۲.

ع/۲۹۷۳

البیان
از: شهید اول، محمد بن مکی، ۷۳۴-۷۸۶ ق. (فقه جعفری)

نسخه حاضر مشتمل بر کتب ذیل: طهارت، صلات، زکات، خمس و روزه است. این اثر به تحقیق محمد الحسون و توسط ب ۵ یاد فرهنگی امام المهدی (ع) در سال ۱۳۷۰ = ۵۱۴۱۲ به چاپ رسیده است.

مرعشی (ج ۱: ۷۸)

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین حمداً یتدر اخلاق کرمه ... اما بعد فاءن الادله العقلیه و الثقلیه متطابقه علی شرف العلوم»

انجام: «ولوعین آخر شعبان لنذر مثلاً ثم ظهرانه من رمضان وحب هنا فيه التعین لرمضان لیتمیز منه».

نسخ، عنوانها شنگرف، نسخه در حاشیه تصحیح شده، پارگی در لت رو و درهم ریختگی شیرازه.

جلد: تیماج تریاکی، دولایی، مجدول، ترنج و دو سر ترنج زر و شنگرف، ۱۹۰×۱۱۵. کاغذ: اصفهان نخودی، ۱۵۹ برگ، ۱۷ سطر، ۱۲۰×۶۰.

شماره پیشین: ۱۴۸-۲۰۲۳/ض ۹۱

ع/۲۹۷۴

مجموعه
۱. مجالس متعلق به آیات و اذکار «گک ۳-گک ۴۰»

رساله ای است مشتمل بر چهار مجلس که در آن مؤلف با استفاده از روایات به تفسیر و توضیح و بیان خواص بعضی از آیات و اذکار پرداخته است. برگگی از آغاز این رساله افتاده و در پایان نیز با شعری از سنایی ختم می شود. این رساله به زبان عربی آمیخته به فارسی نوشته

شده است.

آغاز افتاده: «ما یواخذ من ذلك یولج اللیل فی النهار و یولج النهار فی اللیل و هو القدر العلیم...»

انجام: «داروی درد عصیان از هر دری که جویم چیزی دگر نیابم جز رینا ظلمنا».

۲. ذکر فی صفة النار و در کاتها «گک ۴۰ پ - گک ۶۳ پ» (اسلام - عقاید)

از: تاج الدین مسعود بن احمد بن عبدالعزیز

رساله مختصری است در بیان طبقات آتش جهنم.

آغاز: اعوذ بالله من النار و من غضب الجبار، هذا ذکر فی صفة النار و طبقاتها...

انجام: «او ضرب او شتم او سحب علی وجه او ضرب من ضروب العذاب...»

۳. ذکر البشارة بالجنة و درجاتها (اسلام - عقاید)

از: ابن الجوزی، عبدالرحمن بن علی، ۵۰۸-۵۹۷ ق

رساله ای است مشتمل بر مطالبی در بیان منزلت ایمان در اعتقادات برای ورود به بهشت،

شرایط ورود به بهشت، تعداد بهشتهای مذکور در قرآن و وصف هر یک از آنها.

آغاز: «ذکر البشارة بالجنة قال الله تعالی و بشر الذین آمنوا و عملوا الصالحات ان لهم جنات...»

انجام: «و هی التي واد اعظم من الدنیا کلها من الجنة و الناس اجمعی اعاذنا الله تعالی منها».

۴. [رساله] موجبات التکفیر «گک ۱۲۲ پ - گک ۱۳۹ پ» (اسلام - عقاید)

از: تاج الدین مسعود بن احمد بن عبدالعزیز

رساله مختصری است در سیزده باب در بیان احکام فقهی، اعمال و سخنانی که در رابطه با

اعتقادات مذهبی، آیات قرآن، صفات باری تعالی و غیره از انسان سر میزند و موجب کافر

شدن او می‌گردد. دیباچه این رساله در برگ ۱۴۵ پ قبل از رساله مدخل کبیر آمده و نشر آن نیز

به زبان عربی آمیخته به فارسی است.

آغاز: «بسمله، حمدله، الباب الاول فی بیان مقدمه یحتاج الیها منها انه اذا کان فی المسأله

و جوهاً یوجب التکفیر و وجهاً واحداً یمنع التکفیر...»

انجام: «ولو قال آنرا که درم نیست بدرمی نه ارز دیکشی علیه الکفر و لو قال مرا بحق یاری ده

فقال له بحق هر کسی یاری دهد، من بظلم و بنا حق یاری دهم یکفر».

۵. [کتاب] مذهب اهل الحق «گک ۱۳۹ - گک ۱۴۳ پ» (اسلام - عقاید)

از: تاج الدین مسعود بن احمد بن عبدالعزیز

رساله کوتاهی است در بیان برخی از عقاید کلامی اشاعره از جمله صفات خدا، قرآن،

نبوت و غیره.

آغاز: «بسمله، کتاب فی بیان مذهب اهل الحق اعلم ان العالم و هو اسم لما سوی الله تعالی

من الانوار و الظلم و السموات و ما علیها من...»

انجام: «والشقی کتابه بشماله او من وراء ظهره حق و کتبه کرام الکاتبین اعمال العباد حق».

۶. المدخل الکبیر فی الطب «گک ۱۴۶ پ - گک ۱۶۶» (پزشکی اسلامی)

رساله مختصری است در طب که از سی و چهار فصل تشکیل شده بدین ترتیب:

۱- در ترغیب به تعلم صنعت، ۲- در علم طب نبوی ۳- در تقسیم صنعت طب ۴- در معرفت

ارکان ۵- در معرفت اخلاط ۶- در معرفت مزاجها ۷- در معرفت اعضاء ۸- در معرفت نیروها

۹- در معرفت ارواح ۱۰- در معرفت افعال ۱۱- در معرفت دندانها ۱۲- در معرفت رنگها ۱۳-

در معرفت چهرهها ۱۴- در معرفت فرق بین دختر و پسر ۱۵- در معرفت هوا، ۱۶- در معرفت

اوقات سال ۱۷- در معرفت بادها ۱۸- در معرفت بلدان ۱۹- در معرفت احوال حرکت ۲۰-

در معرفت احوال سکون ۲۱- در معرفت احوال مهن ۲۲- در معرفت احوال استحمام با آب

۲۳- در معرفت احوال شیع وری ۲۴- در احوال گرسنگی و تشنگی ۲۵- در احوال خواب و

بیداری ۲۶- در معرفت باآه ۲۷- در معرفت احداث نفسانیه ۲۸- در معرفت بیماری ۲۹- در

معرفت حالتی که نه صحت است و نه بیماری ۳۰- در معرفت اسباب ۳۱- در معرفت دلائل

۳۲- در تقسیم عمل طب ۳۳- در حفظ سلامتی افراد سالم ۳۴- در مداوای بیماران.
 آغاز: «بسمله، حسبی ربی و علیه توکلت، الحمدلله خالق الداء والدواء و منزل السقم و الشفا الهادی لمعرفتها بالالهام...»

انجام: «فهذه اقسام صناعة الطب و جملها التي اذا اشرف عليها و طالها اهل النظر يشاركوها الاطباء و في صناعتهم مشاركة واسعة و انتفعوا بها في تدبيرهم و معالجاتهم انتفاعاً كثيراً...»

۷. المدخل فی الطب «گک ۱۶۶- گک ۲۳۹ پ» (پزشکی اسلامی)

از: ابن مندویه، احمد بن عبدالرحمن، قرون ۴ ق.

رساله مختصری است در اصول طب که در ده مقاله و صد و شش باب (در آغاز نسخه اشتبهاً صد و دو باب قید شده) به ترتیب ذیل تشکیل شده است:

مقاله اول در خلق انسان و ترکیب جسم و تقسیم طب و معرفت نبض و بول و سایر فضولات بدنی در هفت باب، دوم در معرفت نیروهای خوراکی‌ها و نوشیدنیها و توابع آنها در بیست باب، سوم در حفظ سلامتی و تربیت کودکان و تدبیر زن حامله و زن شیرده در ده باب، چهارم در بیماریهای سرو آنچه در آن قرار دارد تا محدوده شکم در چهار باب، پنجم در بیماریهای سینه و آنچه در آن قرار دارد تا محدوده شکم در چهارده باب. ششم در بیماریهای شکم و آنچه در آن قرار دارد در چهارده باب، هفتم در اعضای تناسل در شش باب، هشتم در نقرس و درد مفاصل و برآمدگی پشت (قوز پشت) در سه باب، نهم در علل عارض در ظاهر جسم و در نیش زدن حشرات، حجامت، اسهال، قی و مسمومیت در هفده باب، مقاله دهم در تبها در هفت باب.

کشف الظنون (ج ۲: ۱۶۴۳)، ریحانة الادب (ج ۸: ۲۳۳)

آغاز: «بسمله، حسبی ربی و علیه توکلت، قال ابو علی احمد بن عبدالرحمن بن مندویه الحمدلله جعل زینة کل قول... اما بعد فاءن الرغبة فی العلم من الرشاد الذی یهدی الله من یشاء...»

انجام: «اذا عرضة علی اشیخ ایده الله الذی کان امری به من التحقیق و الایجاز و الله جل

ذکره ولی اقناع الشیخ به انه علی کل شیء قدیر...»

نسخ و نستعلیق، مجموع این رسائل میان سالهای ۸۵۷- ۸۶۰ ق. کتابت شده، محمد بن قوام الدین بیدگلی، عناوین با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، کاتب چندین بار در حاشیه تذکر داده که اشتباه از نسخه اصل بوده یا نسخه اصل ناخوانا بوده، در برگ ۲ پ فهرست مطالب این مجموعه، در برگ ۳ تا برگ ۶ تعدادی ذکر و مطالبی در مورد دانستن ساعت‌های روز، در برگ ۱۲۲ دعایی آمده و در برگهای ۱۴۴- ۱۴۶ مطالبی پراکنده از جمله فتوهای فقهی، از برگ ۲۴۰- ۲۴۲ اشعاری به فارسی و در برگهای ۲۴۳- ۲۴۵ مطالبی به فارسی در مقامات معرفه اسرار آمده، در پشت برگ ۲۳۹ آمده است: «قد قرأت هذه النسخة فی بلدة قم علی الامام المولی زین الملک علی مدظله فی غره رجب المرجب عام ۸۵۸ هـ». (که با احتمال قریب به یقین منظور شهید ثانی است).

جلد: تیماج زیتونی، مقوایی، ترنج و دوسر ترنج، مجدول، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذ آبی، ۱۵۰×۹۰.
 کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۴۵ برگ، ۱۴ سطر، ۱۰۵×۷۰.
 شماره پیشین: ۳۹-۱۹۲۴/ض ۹۰.

ع/۲۹۷۵

حاشیه حاشیه المختصر (زبان عربی - معانی و بیان)

از: میرزا جان باغنوی، حبیب‌الله، قرن ۱۰ ق.

حاشیه‌ایست با عناوین «قوله قوله» بر حاشیه نظام‌الدین عثمان بن عبدالله خطایی (قرن ۱۰) بر بخش اول شرح شریف جرجانی از مفتاح العلوم سکاکی.

آغاز: «قوله من لطف الله تعالی احداث الموضوعات اللغویه هذا الکلام بدل بظاهرة علی ان الاصوات و الحروف مخلوقة».

انجام افتاده: «عند التحقیق ما کان صادقاً علیه فهو التلبس بشيء مثلاً فیرجع...»

ف مرعشی (ج ۱: ۱۱۳).

نسخ متمایل به نستعلیق، عبارات قوله قوله با مرکب قرمز، مطالب توضیحی اندکی در حاشیه آمده، از آغاز تا برگ ۴۳ مجدداً بازنویسی شده است. نسخه در حاشیه تصحیح شده. جلد: تیماج مشکمی یک لایی، ۲۴۰×۱۲۰. کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۲۹ برگ؛ متغیر بین ۲۸-۱۹ سطر، متغیر بین ۹۰×۸۰ و ۱۷۰×۷۰. شماره پیشین: ۱۱۷۸-۱۸۱۸/۸۷.

ع/۲۹۷۶

حاشیه القوانین المحکمه

(اصول فقه شیعه)

از: قزوینی، علی بن اسماعیل،
تاریخ تألیف: ۱۲۹۷ ق.

حاشیه‌ای است با عنوانهای «قوله قوله» بر کتاب «القوانین المحکمه فی الاصول» اثر ابوالقاسم بن محمد حسن میرزای قمی (۱۱۵۱-۱۲۳۱ ق.) نسخه حاضر شرح جلد دوم قوانین از مبحث حجیت ظن تا تعادل و تراجیح است. این اثر بسال ۱۲۹۹ به چاپ رسیده است.

الذریعه (۶: ۱۷۷)، ریحانه (۴: ۴۵۴)

آغاز: «بسمله، قوله الخامس الادله الداله علی حجیه الظن المجتهد».

انجام: «و قد تقدم منا بابتعلق بتحقیق هذا المقام حواشی کثیره فی اوائل باب الاجتهاد فی تضاعیف الکلام فی حجیه ظن المجتهد هذا آخر مادرناه من الحواشی المتعلقة بالقوانین».

نسخ، محمد کاظم بن حاجی محمد رسول، ۱۲۹۷ ق. عبارات قوله با شنگرف، بالای پاره‌ای از مطالب با شنگرف خط قرمز کشیده شده. جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، ضربی، مجدول، اندرون جلد کاغذ لاجوردی، ۲۱۰×۱۷۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۸۰ برگ ص، ۲۳ سطر، ۱۵۰×۱۷۰.

شماره پیشین: ۱۰۸۱-۱۷۲۱/ض ۸۹.

ع/۲۹۷۷

مجموعه

(اصول فقه شیعه)

۱. حاشیه معالم اصول الدین «پ ۱۰۸»
از: شیروانی، محمد بن حسن، - ۱۰۹۸ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۱۱/ع همین فهرست.

۲. [رساله] اصول فقه «۱۱۳-۱۵۰»

(اصول فقه شیعه / ف)

حاشیه‌ای است مزجی به زبان فارسی در اصول فقه مشتمل بر مطالبی از جمله عام و خاص، مطلق و مقید، مجمل و مفصل، و اجماع و غیره که محتمل است یکی از حواشی معالم الاصول باشد. آغاز افتاده: «فی بناء العالم علی الخاص اذا ورد عام و خاص متناً فی الظاهر...» انجام افتاده: «و هر ظاهر این است که اطناب ما اجماع مشترک ما و خصم را تعریف کرده و اجماع...».

نسخ متأخر، محمد حسین بن ابی القاسم الموسوی، ۱۱۵۷ ق، حواشی توضیحی از کاتب، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، از برگ ۱۰۸ پ تا برگ ۱۲ پ بدون نوشته است که احتمالاً نشانگر مقدار افتادگی رساله دومی است.

جلد: تیماج زرشکی، مقوایی، اندرون جلد کاغذی، ضربی، مجدول، ۱۲۰×۱۹۰. کاغذ: دولت‌آبادی و فرنگی نخودی، ۱۵۳ برگ، ۲۲ سطر، ۱۳۰×۶۵. شماره پیشین: ۱۲۰۹-۱۸۵۰/ض ۸۸.

ع/۲۹۷۸

الاسفار الاربعه

(فلسفه اسلامی - قرن ۱۱ ق)

از: صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۱۲/ع همین فهرست. نسخه حاضر جلد دوم اسفار در علم

طبیعی است و سفر از حق به خلق را تشریح می‌کند.

آغاز افتاده: «ارادها ملکوت السموات و الارض کما قال و كذلك نرى ابراهيم ملکوت السموات و الارض لیکون من الموقنين».

انجام: «فهو مع کل موجود و بكل جهة من غير تقييد ولا تکثير فهو في کل شيء و ليس في شيء و في کل شيء...».

نستعلیق، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج یک لایبی، ضربی، جلد اول و منگنه، ترنج و دو سر ترنج کوبیده که در لت پشت جلد افتاده است، اندرون جلد دارای آستری کاغذی آبی، ۱۶۰×۲۰۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۳۴، ۱۹ سطر، ۹۰×۱۴۰.

شماره پیشین: ۵۳۱-۲۴۱۶/ض ۱۵۰.

ع/۲۹۷۹

مجموعه:

۱. [رساله] النفس

(نفس)

رساله‌ای است متوسط در اثبات جاودانگی نفس از طریق برهان. نویسنده در فصل اول براهین خاص خویش را در اثبات اینکه نفس جوهری است غیر جسمانی و به حرکت درآورنده جسم می‌باشد ارائه می‌دهد. در فصل دوم به بیان واجب و ممکن می‌پردازد و استدلال می‌کند که اگر نفس انسان پس از بوجود آمدن معدوم می‌شود واجب الوجود نیز معدوم می‌گردد، سپس حجج و براهین متقدمان در مورد ابدیت نفس را ذکر کرده و می‌گوید که این استدلالها را به این دلیل ارائه و نقد و تحلیل می‌کند تا ثابت نماید که استدلالهای او بهتر و منحصر به خود اوست. آنگاه به احتجاجات ابن مسکویه، احمد بن محمد (۴۲۱ ق) اشاره کرده و ضمن شرح و بیان آنها به تکمیل و تصحیح مطالب مذکور می‌پردازد. همچنین در ضمن بحث گفتارهای افلاطون در این رابطه را نیز آورده، و اشاراتی نیز به غزالی و فخر رازی و ابن سینا و اوحد الزمان صاحب کتاب معتبر می‌کند.

مرعشی (ج ۶: ۳۰۸)، کشف الظنون (ج ۱: ۸۴۲)

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذي نطق بحكمه عجایب صنعه و وقفت افکار برینته دون تصور ماهيته... اما بعد فاعن الذي تتضمنه هذه المقالة هو اثبات ابدیه نفس الانسان بطریق برهانی هو مما ادركته بفكرى...»

انجام: «وان جميع ما حكمه من الحجج على اثباته لايزيد التعین الا بزيادة تقرير كما ذكرت و هذا خاتمه الكلام في هذه المقالة و الحمد لله».

۲. [رساله] النفس «۷۲-۴۳»

(نفس)

رساله کوتاهی است در اثبات عدم امتزاج نفس به بدن و عدم نشأت یافتن از آن در یازده فصل. آغاز: «بسمله، مقاله فی ان النفس ليست بمزاج البدن و لا کاینه عن مزاج البدن یشتمل على احد عشر فصلاً»

انجام: «وعلى التقدير الاول يكون ما ذكرته من السؤالات والاجوبه مما لا حاجة اليه في تصحيحه فيكون هدراً و على التقدير الثاني يلزم ان يتبين مما قيل في هذه المقالة. تم»

۳. [رساله] العشق «۸۶-۷۳»

(عشق)

از: ابن سینا، حسین بن عبدالله، ۳۷۰-۴۲۸ ق.

رساله‌ای است کوتاه در مبحث عشق و به نام عشقیه نیز خوانده شده و در مجموعه رسائل ابن سینا به دفعات چاپ شده است.

آغاز: «الالا آلاء الا... که سالت اسعدک یا عبدالله الفقیه المعصری ان اجمع لک رساله تتضمن ایضاح القول فی العشق على سبیل».

انجام: «التشبه به من الملك الاعظم لا با می على عامه و ما یرام من التشبه به من الملوک».

ملی (ج ۳: ۴۴۱)

۴. حاشیه حاشیه شرح التجريد

(کلام شیعه امامیه)

از: خلیفه سلطان، حسین بن رفیع الدین محمد، ۱۰۰۱-۱۰۶۴ ق.
زمان تألیف: قرن ۱۱ ق.

حاشیه‌ای است با عناوین «قوله قوله» بر حاشیه محمد بن احمد خفزی (۹۵۷ ق) که بر شرح تجرید علی بن محمد قوشچی (۸۷۹ ق) نگاشته است.

آغاز: «بسمله و حمدله، و بعد فهذه تعليقات كتبه العبد الغریق فی بحرالعصیان خلیفه سلطان ... علی الحاشیه المنسوبه الی العلامة الخفزی»

انجام: «علی انه هو الوجود و لهذه الامور دخل فی الوجود قطعاً و حیث مهیه الجنس او مهیه النوع عین الوجود»

مرعشی (ج ۱: ۴۶)

۵. حاشیه اثبات الواجب قدیم
از: مولانا حنفی، محمد، ۹۰۰ ق.

حاشیه‌ای است با عناوین «قوله قوله» بر اثبات الواجب قدیم جلال‌الذی محمد بن اسعد دوانی (۸۳۰-۹۰۸ ق).

آغاز: «بسمله، الحمد لمن تقدس جنبه عن ان یكون شریعه لكل وارد و تنزه عن ان یطلع علیه الا واحداً بعدواحد... و بعد فهذه حواشی شریفه و نکات لطیفه... فی حل رساله اثبات الواجب»

انجام: «کما انه لیس بتام عقلاً بالدلیل و لا بالبدیهه هذا آخر ما قصدنا ایراده فی شرح الواجب القدیم»

مرعشی (ج ۶: ۳۰۸)، کشف الظنون (ج ۱: ۱۴۲)

نستعلیق، محمد زمان بن محمود طالقانی، ۱۱۰۶ ق.، عنوانها لا جورد، در برگ ۲ و ۱۶۷ مهر تملک عالم جلیل مولانا اسماعیل خاجوی مازندرانی مورخ بتاریخ ۱۱۶۲ و ۱۱۷۲، نسخه نسبتاً خوب، لبه بعضی از اوراق و صالی شده.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، ضربی، مجدول، ترنج و دوسر ترنج، اندرون جلد کاغذی زعفرانی، ۱۹۰×۱۰۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۶۹ برگ، ۲۰ سطر، ۱۴۰×۵۰.

شماره پیشین: ۱۴۳-۲۰۲۸ / ض ۱۲۸.

ع/۲۹۸۰

القانون فی الطب (پزشکی اسلامی)

از: ابن سینا، حسین بن عبدالله، ۳۷۰-۴۲۸ ق.

نسخه حاضر مشتمل بر بخش کلیات کتاب قانون.

آغاز: «بسمله و حمدله، ... الفصل الاول من التعليم الاول من الفن الاول من الكتاب الاول».

انجام: «تم الفن الاول من الكتاب الاول من كتاب القانون فی الطب»

نستعلیق، [بی تا]، سرفصلها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب مشکلی خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، کاغذ فرسوده و شیرازه درهم ریخته است.

جلد: تیماج حنایی، مقوایی، ترنج و دوسر ترنج، مجدول، ۳۰۰×۲۰۰.

کاغذ: هندی نخودی، ۸۴ برگ، ۱۵ سطر، ۲۰۰×۱۰۰.

شماره پیشین: ۱۷۵۸-۱۱۱۸ / ض ۶۶.

ع/۲۹۸۱

شرح التصریف (زبان عربی - صرف)

از: تفتازانی، مسعود بن عمر، ۷۲۲-۷۹۲ ق.

زمان تألیف: ۷۳۸ ق.

شرحی است بر کتاب تصریف‌العزیز اثر عزالدین عبدالوهاب بن ابراهیم زنجانی (م. ۶۵۵ ق). تفتازانی علاوه بر شرح این کتاب، فوایدی نیز بر آن افزوده است. این کتاب به سال ۱۲۷۹ ق. در ایران به چاپ رسیده است.

کشف‌الظنون (۲: ۱۱۳۹)، ف. ملی (۷: ۸۶)، ف. مجلسی (۱۷: ۳۵۹)،

معجم‌المطبوعات (۱: ۶۳۷)

آغاز: «ان اروی زهر تخرج فی ریاض الکلام من الاکمام ... و بعد فیقول الفقیر الی الله

الفنی مسعود بن عمر القاضی التفتازانی ...»

انجام: «ودحرجه لطیفه اونحوها و انطلاقه واحده و حسنه او قبیحه و غیرهما للنوع و کذا

البواقی تم بعون الله ...»

نستعلیق، ۱۰۸۷ق. محمد معروف به اشرف الحسنی، عناوین با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از مطالب قرمز و گاه مشکی خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، بعضی از کلمات در حاشیه با مرکب قرمز توضیح داده شده و گاه تصحیح شده، در حاشیه برگ ۳۴ توضیحی به فارسی در رابطه با متن نوشته شده، برگ ۵۹ الحاقی است. آثار فرسودگی، آب افتادگی و وصالی در نسخه دیده می‌شود.

جلد: تیماج آبی سیر، مقوایی، اندرون جلد آستری کاغذی. عطف با جلد یکی است، ۱۸۰×۱۱۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۷۰ برگ، ۱۷ سطر، ۱۱۵×۶۵.

شماره پیشین: ۱۸۶۹-۲۲۸ / ض ۸۵.

ع/ ۲۹۸۲

المنصف من الکلام علی مغنی ابن هشام

(زبان عربی - نحو)

از: شمنی، احمد بن محمد، ۸۱۰-۸۷۲ق.

شرحی است با عناوین «قوله قوله» بر مغنی اللبیت ابن هشام (۷۶۲ق). در این نسخه عنوان

کتاب: المنصف من الکلام ذکر گردیده که احتمالاً از تصحیفات کاتب است.

مجلس (ج ۱۷: ۲۹۷)، معجم المطبوعات (ج ۱: ۱۱۴۳)

آغاز: «بسمه، الحمد لله الذی خص کتابه بعدم المعارضه و بالاعجاز ...»

انجام: «فقد صیغ فیها من قریبى صناعة براعتها فی اللفظ کالجزر و المد و اختمها من بعد

هذا توسلاً بخیر عباد الله و المصطفى المهدي ...»

نسخ، مطالب توضیحی در حواشی، آب افتادگی، نسخه وصالی شده.

جلد: تیماج حنایی تیره، مقوایی، ضربی، مجداول، اندرون جلد تیماج فستقی،

۲۵۰×۱۷۰.

کاغذ: دولت آبادی نخودی، ۳۰۰ برگ، ۲۳ سطر، ۱۷۰×۱۰۵.

شماره پیشین: ۱۰۷۸ / ض ۸۲.

ع/ ۲۹۸۳

شرح قطر الندی و بل الصدی

(زبان عربی - نحو)

از: ابن هشام، عبدالله بن یوسف، ۷۰۸-۷۶۲ق.

شرحی است که مؤلف بر مقدمه خود که در نحو و با عنوان «قطر الندی و بل

الصداء» معروف است، نگاشته است.

معجم المطبوعات (ج ۱: ۲۷۵)، کشف الظنون (ج ۲: ۱۳۵۲)

آغاز: «بسمه، قال الشیخ العلامة جمال الدین ... الحمد لله رافع الدرجات لمن انخفض

لجلاله ...»

انجام: «الی الله العظیم ان يجعل ذلك الوجه العظیم مصروفاً و علی النفع به موقوفاً انه

الجواد الکریم ...»

نسخ، ۱۲۴۰، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده

شده، حواشی توضیحی، نسخه در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: تیماج تریاکی روشن، اندرون جلد روکش کاغذی گلدار سیاه و سفید، مقوایی،

ضربی، مجداول، ترنج و دوسر ترنج، ۲۲۰×۱۶۰.

کاغذ: فرنگی الوان، ۱۲۸ برگ، متغیر بین ۱۴ و ۱۵ سطر، ۱۳۰×۹۰.

شماره پیشین: ۱۱۸۴-۱۸۲۵ / ض ۸۱.

ع/ ۲۹۸۴

الحصن الحصین من کلام سید المرسلین

(دعاها)

از: ابن جزری، محمد بن محمد، ۷۵۱-۸۳۳ق.

تاریخ تألیف: ۷۹۱ق.

مشمول بردعاهای منقول از پیامبر (ص) به روایت اهل سنت و موارد کاربرد و استجابات این دعاها. مؤلف شرحی بر این کتاب دارد به نام مفتاح الحصن.

ف مرعشی (ج ۱: ۲۴)، (ج ۷: ۴۵). ف مجلس (۱۰: ۱۵۳)

آغاز: «بسمله، لا اله الا الله عدة للقاءه، اما بعد حمدالله الذي جعل الدعاء لمرد القضاء و الصلاة والسلام على محمد. فاعن الحصن الحصين من كلام سيد المرسلين...»

انجام: «وقد اجزت لاولادى ابالفتح محمداً و ابابكر محمد و ابالقاسم علياً و ابالخير محمداً و فاطمه و عايشه و سلمى و خديجه روايته عنى و كذلك جيزت اهل عصرى و الحمد لله وحده اولاً و آخرأ...»

نسخ عبدالله، ۱۰۸۰ ق، حواشی توضیحی، سرلوحه زر، لاجوردی و شنگرف جداول زر، مشکى و آبی، سرعنوانها با مرکب قرمز. نسخه وصالى شده است. نه برگ از اول نسخه و هشت برگ از آخر نسخه الحاقی و بدون نوشته است.

جلد: کالینگور قرمز، اندرون جلد کاغذی رنگی، مقوایی، ضربی، جداول زر، در وسط یک شمسۀ کوچک، ۲۸۰×۱۸۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۶۵ برگ، ۱۹ سطر، ۱۸۰×۱۰۰.

شماره پیشین: ۱۸-۱۹۰۳ / ض ۸۰.

ع/ ۲۹۸۵

انوار التنزیل و اسرار التأویل (تفاسیر اهل سنت)

از: بیضاوی، عبدالله بن عمر، - ۶۸۵ ق.

نسخه حاضر جلد دوم کتاب انوارالتنزیل است و از آخرین صفحات سورة براءت و اوایل سورة یونس تا سورة عنكبوت را در بر دارد.

آغاز: «فالله علیهم باحوالهم حکیم فیما یفعل بهم و قرأ والله غفور رحیم...»

انجام: «و كذلك و مثل ذلك الانزال الاول انزلنا الیک الكتاب...»

نسخ، آیه‌ها با مرکب قرمز، تفسیر با مرکب مشکى، جداول زر، مشکى و نیلی، متن و حاشیه، حاشیه جدید وصالی شده است. نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: کالینگور قرمز، عطف و گوشه‌ها چرم تریاکسی، اندرون جلد کاغذی رنگی
۲۹۵×۱۹۰.

کاغذ: هندی نخودی، ۱۵۰ برگ، ۲۵ سطر، ۱۲۰×۱۸۰.

شماره پیشین: ۱۲۴۲-۱۸۸۳ / ض ۷۹.

ع/ ۲۹۸۶

انوار التنزیل و اسرار التأویل (تفاسیر اهل سنت)

از: بیضاوی، عبدالله بن عمر، - ۶۸۵ ق.

نسخه حاضر جلد اول کتاب یاد شده است و از آغاز تا چند صفحه آخر سورة براءت، را در بر دارد.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيراً...»

انجام افتاده: «و اما یتوب علیهم... ان تابو و التردید للعباد و فیہ دلیل علی ان کلا الامرین بارادة الله تعالی...»

نسخ، سوره‌ها با مرکب قرمز، تفسیر با مرکب مشکى، متن و حاشیه، حاشیه جدید وصالی شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده. موریانه خوردگی.

جلد: کالینگور قرمز، عطف و گوشه‌ها تیماج تریاکسی، ۱۹۰×۳۰۰.

کاغذ: هندی نخودی، ۲۰۷ برگ، ۲۵ سطر، ۱۷۵×۱۱۰.

شماره پیشین: ۱۲۴۱-۱۸۸۲ / ض ۷۸.

ع/ ۲۹۸۷

مغنی اللیب عن کتب الاعاریب (زبان عربی - نحو)

از: ابن هشام، عبدالله بن یوسف، ۷۰۸-۷۶۱ ق.

تاریخ تألیف: ۷۵۶ ق.

نویسنده قواعد نحو را در هشت باب بیان داشته است.

ملی (ج ۹: ۳۲ و ۳۱۳)، (ج ۱۲: ۱۵۲، ۲۷۰)

آغاز: «بسمله، اما بعد حمدالله تعالی علی افضاله ... فان اولی ما تقترحه القرائح و اعلی ما تجنح الی تحصیله [الجوانح] مایتیسر به فهم کتاب الله»

انجام: «ولو ذکرت احرف الجر و دخول بعضها علی بعض فی معناه لجا من ذل امثله کثیره و هذا آخر مایتیسر ایراده فی هذا التألیف»

نسخ، محمد مؤمن یزدی بن محمد مقیم کارآفرین، ۱۱۲۷ ق، مهر تملک بنام محمد رفیع در برگ اول.

جلد: تیماج، مقوایی، عنابی، ترنج و نیم ترنج، ۲۰۰×۳۲۰.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۹۲ برگ، ۳۳ سطر، ۱۳۰×۲۵.

شماره پیشین: ۱۱۳۰-۱۷۷۰ / ض ۶۷.

ع/ ۲۹۸۸

معالم الاصول

(اصول فقه شیعه)

از: ابن شهید ثانی، حسن بن زین الدین، ۱۰۱۱ ق.

زمان تألیف: ۹۹۴ ق

مقدمه اصولی و استدلالی است که مؤلف بر کتاب خود «معالم الدین و ملاذالمجتهدین» نگاشته است و تدریجاً از متن اصلی جدا شده و یکی از کتابهای درسی گردیده این اثر بارها در تهران به چاپ رسیده است.

الدربعه (۶: ۲۰۴)، ملی (۷: ۱۱۰)

آغاز: «بسمه، الحمدلله المتعال فی عزجلاله عن مطارح الافهام فلا یحیط بعلمه العارفون»

انجام: «من احوال الائمة علیهم السلام اقرب و اظهر و ذلک کاف فی الترجیح و کلام الشیخ

عندی هو الحق»

نسخ و نستعلیق، ۱۲۵۴ ق، محمد حسن بن محمد (حسن بن حر عاملی)، حواشی با

امضای ملا محمد صالح و سلطان، عنوانها با مرکب قرمز.

جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، ضربی، مجدول، ۱۱۰×۲۱۰.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۱۲۷ برگ، ۸-۱۹ سطر، ۴۵×۱۲۰ و ۴۵×۱۴۰.

شماره پیشین: ۱۰۶۲-۱۷۰۲ / ض ۷۳.

ع/ ۲۹۸۹

معالم الاصول

(اصول فقه شیعه)

از: ابن شهید ثانی، حسن بن زین الدین، ۱۰۱۱ ق.

رجوع شود به شماره (۲۹۸۸) همین فهرست.

نستعلیق، محمد باقر بن محمد تقی حسینی، ۱۲۱۸ ق، حواشی با امضای صالح،

سلطان و م ح ص، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج مشکی ساده، یک لایه، ۱۱۰×۱۹۵.

کاغذ: فرنگی و دولت آبادی الوان، ۱۶۰ برگ، ۱۵ سطر، ۵۵×۱۵۰ و ۵۰×۱۳۰.

شماره پیشین: ۹۷۵-۱۶۱۵ / ض ۶۲.

ع/ ۲۹۹۰

الفوائد العلیه فی المسائل التکبیریه

(قرآن- مسائل متفرقه)

نسخه حاضر، مشتمل بر جزء اول کتاب «فوائد علیّه» در بیان مسئله تکبیر بعد از اختتام قرآن کریم می باشد، و از پنج باب تشکیل شده است. تألیف کتاب به دوره عادلشاه (۹۸۷ ق؟) باز می گردد، که در مجلس ایشان این مسئله مطرح شده بود و نویسنده جهت توضیح این مطلب با نقل احادیث و سخن دانشمندان مختلف اسلامی در این زمینه، این رساله را نگاشت.

آغاز: «بسمله، الحمدلله الذی لم یتخذ ولداً و لم یکن له شریک فی الملک ... اما بعد فقد

بلغنی انه جرى ذکر مسئله التکبیر عند ختم القرآن العظیم الذی هوسه ...»

انجام: «فهو مثل الآمین عقیب الفاتحه فانها سنه بالاتفاق مع انه لیس من القرآن و لا فرق

بینهما بوجه من الوجوه، و جهنالله جميعاً الى موارد الصواب...»

نسخ، عناوین با مرکب قرمز، یادداشت ذیل در درون جلد: «بمهد علی عادل شاه از ۹۶۵ تا ۹۸۸ متوفی، نسب سلاطین عادل شاهیه از سلاطین عثمانیه (روم) است.»
جلد: مقوایی، روکش پارچه با طرح ترنج در زمینه بنفش، ۲۰۰×۱۲۵.
کاغذ: هندی نخودی، ۲۵ برگ، ۱۷ سطر، ۱۴۰×۸۰.
شماره پیشین: ۱۳-۱۸۹۸ / ض ۷۴.

ع/۲۹۹۱

شرح زیارة الجامعة الکبيرة

(زیارتنامه‌ها)

از: احسائی، احمد بن زین الدین، ۱۱۶۶-۱۲۴۱ ق.
زمان تألیف: ۱۲۳۰ ق.

زیارت جامعه از زیارات معروف و متداول شیعه است. شیخ زین الدین احسائی این زیارت را به درخواست حسین بن محمد قاسم حسینی اشکوری (ذریعه ج ۱۳ ص ۳۰۵) در چهار جلد شرح کرده و عقاید خاص او به عنوان رئیس فرقه شیخیه در آن هویدا است، و گوئی از این رو نیز مورد انتقاد قرار گرفته است. نسخه حاضر جلد چهارم آن می‌باشد. این زیارت در سالهای ۱۲۶۷ و ۱۲۷۶ ق به چاپ رسیده است.

آغاز: «بسمله و حمدله، اما بعد فيقول العبد المسكين احمد بن زين الدين الاحسائي هذا الجزء الرابع من شرح الزياره...»

انجام: «وان ماخطأه لم يكن ليصيبه و هذا كله اغصان التوكل و مدرجة الزهد...»

ملی (ج ۸: ۸۳)، (ج ۱۲: ۷۳)، الذریعه (ج ۱۳: ۳۰۵).

نسخ، احمد بن فضل الله بن محمد قاسم حسینی جیلانی اشکوری، ۱۲۴۰ ق، عناوین شنگرف، نسخ در حاشیه تصحیح شده، بالای پاره‌ای از عبارات با شنگرف خط کشیده شده است.

جلد: تیماج حنائی، مقوایی، اندرون جلد تیماج مشکئی، ترنج و دوسر ترنج، ۲۱۰×۱۴۰.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۱۵۰ برگ، ۱۸ سطر، ۱۴۰×۹۰.
شماره پیشین: ۱۰۲۲-۱۶۶۲ / ض ۷۷.

ع/۲۹۹۲

شرح عوامل جرجانی

(زبان عربی - نحو)

رساله‌ای است مختصر در شرح عوال عبدالقاهر جرجانی (۴۷۱ ق). شارح از عوامل حروفی عامل بر اسم و فعل آغاز و تا مبحث عوامل معنوی عامل بر فصل مضارع به پایا می‌رساند. برگ ۲۲ تا ۲۴ مطالب فارسی در بیان اسم تفضیل، و بیان یک فتوای شرعی در باره نذر کردن در رابطه با بازی شطرنج نوشته شده است.

آغاز: «بسمله، نعمدک یا علیم علی ما لهمتنا علیه من الطریق المستقیم...»

انجام: «وخیر وشر من اسماء التفضیل فی الاستعمال الافی الوزن فهذا الذی ذکرناه علی المبتداء فاطلب المرام فی جامع الکلام...»

نسخ، ۱۲۶۰ ق، عنوانها شنگرف، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، کاغذ وصالی شده، در پشت برگ سوم یادداشت تملکی به نام محمد بن اسماعیل موسوی.

جلد: تیماج زرشکی، یک لایی، ضریبی، مجدول، ۱۱۰×۱۵۵.

کاغذ: هندی نخودی، ۲۲ برگ، ۱۲ سطر، ۱۲۰×۶۵.

شماره پیشین: ۸۴۵-۱۴۸۴ / ض ۷۶.

ع/۲۹۹۳

کتاب فی الطب [

(پزشکی اسلامی) - قرن ۹ ق

کتابی است در طب از پنج مقاله تشکیل شده است: مقاله نخست: در بیان بیماریهای انسان از سر تا قدم، در ۲۵ باب. مقاله دوم: در بیان تبها، در ۲۷ باب. مقاله سوم: در بیان بیماریهای

اعضاء ظاهر بدن، در ۱۰۹ باب. این اثر بکرات در تهران و لکهنو چاپ شده است.

آغاز: «المقالة الاولى في العلل الحادثة من الرأس الى القدم و هي مائة و خمسة و عشرون...»

انجام: «وكلما كان اعتق كان اقوى حراً ييساً و يتبخران يوكل م مقوراً...»

ملی (ج ۸: ۱۸، ۲۶۵)، (ج ۹: ۳۰۹، ۵۱۳)، الذریعه (ج ۱۳: ۸۲)، فمرعشی (ج ۳:

۲۳۷).

نستعلیق و نسخ، محمد موج الطیب الجبلی، ۱۰۱۷ ق. عناوین و حواشی با مرکب مشکی و شنگرف، نسخه در حاشیه تصحیح شده، مطالب پزشکی در توضیح و تکمیل متن منقول از کتب مختلف پزشکی در حاشیه آمده است. در برگهای ۶ و ۸ افتادگی دارد. جلد: کالینگور مشکی، عطف و گوشه‌ها تیماج تریاکی روشن، لت پشت جلد از عطف جدا شده، ۳۱۰×۱۹۵.

کاغذ: هندی نخودی، ۱۹۶ برگ، صفحات از اول تا برگ ۱۶۴ بین ۲۴ و ۲۵ سطر، نوشته

متغیر بین ۲۳۰×۱۲۰ و ۲۵۰×۱۲۵. از برگ ۱۶۵ تا آخر کتاب صفحه‌ها متغیر بین ۳۱ و

۳۴. نوشته متغیر بین ۲۲۰×۱۱۵ و ۲۳۰×۱۲۵. شماره پیشین: ۴۸-۱۹۳۳ / ض ۷۲.

ع/۲۹۹۴

شرايع الاسلام في مسائل الحلال والحرام (فقه جعفری)

از: محقق حلی، جعفر بن حسن، ۶۰۲-۶۷۶ ق.

نسخه حاضر جزء اول کتاب شرايع الاسلام از آغاز کتاب طهارت تا آخر کتاب وصایات

است.

نیز رجوع شود به شماره (۲۹۴۵) همین فهرست.

آغاز: «بسمه، اللهم انی احمدک حمداً یقل فی انتشاره حمد کل حامد...»

انجام: «وترثه فی ثبوت من المثل تردد و علی القول الاخر تصحیح الجميع... آخر الجزء

الاول من کتاب شرايع الاسلام.»

نسخ، عنوانها با مرکب قرمز، روی پاره‌ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، در

برگ آخر مهری با عبارت ذیل «عبدالمحمود بن عبدالجواد»، نسخه در حاشیه تصحیح

شده، حواشی از کتب مختلف منجمه شرح لمعه، ارشاد، صحاح، و غیره، حواشی با امضای زین، نعمه‌الله و غیره.

جلد: تیماج عنابی تیره، یک لایه، اندرون جلد کاغذی رنگی، ضربی، مجدول، ۲۵۵×۱۸۵.

کاغذ: فرنگی فستقی و نخودی، ۱۶۳ برگ، ۵ و ۱۷ و ۱۹ سطر، نوشته متغیر بین ۱۷۰×۱۰۰ و ۱۴۰×۱۰۰.

شماره پیشین: ۱۱۰۴-۱۷۴۴ / ض ۷۱.

ع/۲۹۹۵

تمرین الطلاب فی صناعة الاعراب

(زبان عربی-نحو)

از: ازهری، خالد بن عبدالله، ۸۳۸-۹۰۵ ق.

نویسنده در این اثر ابیات الفیه ابن مالک را تجزیه و ترکیب کرده و به حاشیه خالد نیز

معروف شده است.

آغاز: «بسمه، اللهم صل علی سیدنا محمد... يقول العبد الفقير الى عفوره الغنی خالد بن

عبدالله الأزهری... اما بعد فاءن معرفة الاعراب من الواجبات التي لا بد منها... و سمیته تمرین

الطلاب فی صناعة الاعراب...»

انجام: «و موآسات عبادالله بما انعم الله تعالی به علیک و ما استیسرامین به الیک من

الترغیب و الترهیب...»

ف ملی (ج ۹: ۲۵)

نسخ، محمد کاظم نوری، ۱۲۶۰، اشعار الفیه با شنگرف

جلد: تیماج یک لایه، تریاکی روشن، اندرون جلد آستری کاغذی لاجوردی، ضربی،

مجدول، ۲۱۵×۱۵۵.

کاغذ: فرنگی شکری، ۱۹۸ برگ، ۱۷ سطر، ۱۵۰×۸۵.

شماره پیشین: ۱۱۲۱-۱۷۶۱ / ض ۷۰.

ع/ ۲۹۹۶

مجموعه:

۱. سرالاسرار و روح الارواح «۱۰-۴ پ» (کیمیا و کیمیاگری)

ابن اشرفه زیر عنوان [مقاله الصناعة] از کتاب سرالاسرار و روح الارواح ابونصر فارابی [در نسخه حاضر درج شده است، مقاله‌ای است کوتاه در بیان اسرار کیمیا، و اینکه چگونه با شناختن آن اسرار می‌توان به هدف غائی عالم هستی، و تمامی تجزیه و ترکیبها، و بازگشت وجود به عدم، و عدم به وجود، و حلول صور در موارد پی برد، مؤلف آن بایستی یکی از شاگردان جابر بن حیان (۲۰۰ق) باشد. زیرا مقاله چنین آغاز می‌شود. «ثم ان جابر بن حیان رجع الی وقال لی اراک قد تکلمت علی جمیع الامور...» و سپس سخن استاد را نقل می‌کند و بدین ترتیب در خلال بیان مطالب همواره گفتگویی بین استاد و شاگرد با عناوین قال ... قلت روی می‌دهد. و در پایان مقاله نیز تعریف استاد را در حق خودش آورده است. بنابراین انتساب مقاله به فارابی درست نیست، و در لیست آثار فارابی هم کتابی تحت عنوان سرالاسرار وجود ندارد. کتب دیگری نیز با همین عنوان به چشم می‌خورد که مؤلفان آنها با ابن حیان هم‌دوره نیستند.

آغاز: «ثم ان جابر بن حیان رجع الی وقال لی اراک قد تکلمت علی جمیع الامور الطبیعه با حسن کلام...»

انجام: «و هذا علم قد اجزته لک فانعم به سعیداً انشاء الله...»

۲. التقریب فی اسرار التریکیب «۱۲-۱۹۴ پ» (کیمیا و کیمیاگری)

از: جلد کی، علی بن ایدمر، -۷۶۲ ق.

کتابی است مشروح در اسرار کیمیا.

الذریعه (ج ۴: ۳۶۴)، ف مرعشی (ج ۸: ۷۵)

آغاز: «بسمله، قال الشیخ ذوالنون المصری ... حللت هذا القلم الطبیعی من برتبه اخمیم...»
انجام: «و موآسات عبادالله بما انعم الله تعالی علیک و ما استیسر آمین به الیک من الترغیب

والترهیب ... واجعلنا من الاتقیاء المخلصین...»

نستعلیق، جداول و عناوین با شنگرف، سه برگ در آغاز و دو برگ در پایان کتاب خالی از نوشته.

جلد: مقوایی، روکش کالینگور لاجوردی، عطف و گوشه‌ها تیماج تریاکی روشن، ۳۴۰×۲۱۰.

کاغذ: هندی نخودی، ۹۶ برگ، ۱۹ سطر، ۲۷۰×۱۴۰.
شماره پیشین: ۵۵-۱۹۴۰ / ض ۶۹.

ع/ ۲۹۹۷

الوافی

(احادیث شیعه)

از: فیض کاشانی، محمد بن شاه مرتضی، ۱۰۰۶-۱۰۹۱ ق.

زمان تألیف: ۱۰۶۸ ق.

نسخه حاضر مشتمل بر جزء اول و دوم کتاب وافی: کتاب العقل و العلم و کتاب الحجه می‌باشد که هر جزء شامل چهار فصل و چندین باب می‌باشد.

ف ملی (ج ۷: ۳۵۷)، (ج ۸: ۴۰)

آغاز: «بسمله و حمدله، کتاب العقل و العلم و التوحید و هو الجزء الاول من اجزاء کتاب

الوافی»

انجام: «و ما کان بینهم و بین الناس استوهبناه منهم و اجابوا الی ذلک عوضهم علی الله

تعالی».

نسخ، عناوین و نشانیها شنگرف، دو حواشی تصحیح شده، روی برگ اول مهر ذیل: «ملک العبد الذلیل عباس بن حسین الحسنی الحسینی»، نسخه فرسوده و وصالی شده است.

جلد: تیماج سبز یشمی، مقوایی، ۳۱۰×۱۹۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۱۷ برگ، ۳۵ سطر، ۲۲۵×۱۳۵.

شماره پیشین: ۹۹۲-۱۶۳۲ / ض ۶۸

ع/ ۲۹۹۸

مغنی اللیب عن کتب الاعاریب

(زبان عربی - نحو)

از: ابن هشام، عبدالله بن یوسف، ۷۰۸-۷۶۱ ق.
تاریخ تألیف: ۷۵۶ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۸۷/ع همین فهرست.

آغاز: «بسمله، اما بعد حمدالله تعالی علی افضاله، فاءن اولی ماتقرحه القرائح و اعلی ماتجنح الی تحصیله الجوانح ...»

انجام: «ولوذ کرت احرف الجر دخول بعضها علی بعض فی معناه لجااء من ذلك امثلة كثيرة ... هذا آخر ما تیسر ایراده فی هذا التألیف ...»
ف ملی (ج ۹: ۳۲، ۱۱۳)، (ج ۱۲: ۱۵۲، ۲۷۰).

نسخ، عنوانها با مرکب قرمز، حواشی با امضای ۵ س در توضیح مطالب، نسخ نسبتاً فرسوده است.

جلد: تیماج حنایی تیره، عطف و حاشیه تریاکی، اندرون جلد تیماج مشکئی، مقوایی، عطف با تیماج مشکئی مرمت شده است. ۲۵۰×۱۹۰.
کاغذ: اصفهان نخودی، ۲۲۰ برگ، متغیر بین ۱۸ و ۱۹ سطر، ۱۵×۱۰۰.
شماره پیشین: ۱۰۸۴-۱۷۲۴/ض ۷۵

ع/ ۲۹۹۹

جامع الاخبار

(احادیث شیعه)

از: محمد بن محمد

کتابی است مشتمل بر مجموعه‌ای از اخبار کلامی، اخلاقی و فقهی بدون ذکر سند. نسخه حاضر از ۱۲۸ فصل تشکیل شده است. در مورد مؤلف و اختلاف نسخه‌ها در فهرستهای کتابخانه ملی مفصلاً بحث شده است. دارای ضمیمه (۱۲۹-۱۳۵) مشتمل بر مجموعه‌ای از اخبار و احادیث در موضوعات مختلف دینی است.

ملی (ج ۱۲: ۴۵۳)، (ج ۱۰: ۴۴)، مرعشی (ج ۳: ۱۲)

آغاز: «الحمد لله الاول بلا اول کان قبله و الاخر بلا آخر یكون بعده»

انجام: «بنور تام یوم القیامه قد تم الكتاب»

نسخ، شیر محمد بن خاندانقلی کرکسادی، ۱۱۰۳ ق، عنوانها با مرکب قرمز، مطالب اندکی در حاشیه به عربی و فارسی.

جلد: تیماج تریاکی، یک لایی، ضربی، مجدول، ترنج و دوسر ترنج، ۲۰۰×۱۳۵،
کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۳۶ برگ، ۱۷ سطر، ۱۳۰×۸۰،
شماره پیشین: ۱۲۳۰-۱۸۷۱/ض ۸۶

ع/ ۳۰۰۰

شرح المختصر فی الفروع

(فقه حنفی)

از: اسپنجابی، احمد بن محمد، قرن ۶ ق.

نسخه حاضر شرح مجلد اول از کتاب المختصر فی الفروع اثر احمد بن محمد طحاوی (۲۳۹-۳۲۱ ق) است که در برگزیده کتب ذیل می‌باشد: صلات، زکات، صیام، مناسک و بیوع.

کشف الظنون (ج ۲: ۱۶۲۷)، مرعشی (ج ۴: ۳۰۶).

آغاز: «بسمله، قال الشیخ الامام رضی الله عنه ... قال ابو جعفر ... المعروف بالطحانی بحمد الله ابتدی و ایاه استهدی ...»

انجام: «تم المجلد الاول من کتاب شرح الطحاوی بعون الله و حسن توفیقه»

نسخ، ۸۵۰ ق، نسخه نفیس، سرلوحه زر، سنگرف، لاجورد و سیاه، بسمله سرلوحه با خط کوفی، مذهب، جداول زر، سیاه و آبی، عنوانها با مرکب قرمز، روی پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده. شیرازه درهم ریخته و کتاب برگ برگ شده، آثار وصالی و موریانه خوردگی و آب افتادگی.

جلد: تیماج عنایی، مقوایی، جداول زر، عطف تیماج زرشکی، شمشه، ۲۵۵×۱۹۰.
کاغذ: سمرقندی، ۴۴۶ برگ، ۱۷ سطر، ۱۶۰×۱۰۰.

شماره پیشین: ۱۹۶۲-۷۷/ض ۸۴

ع/۳۰۰۱

تلویح الطب

(پزشکی اسلامی)

کتاب تلویح الطب چنانکه از نظم و طبقه‌بندی آن پیداست احتمالاً در دوره‌های متأخر نگاشته شده‌است. در این کتاب نامی از مؤلف نیامده و در منابع موجود نیز نشانه‌ای از این اثر نبود. البته این کتاب، غیر از کتاب «التلویح الی اسرار التشریح، یا اسرارالتفحیح» اثر خجندی (قرن ۷ هـ ق) است، زیرا هم از نظر محتوا و هم از نظر طبقه‌بندی مطالب میان این دو کتاب اختلاف زیادی وجود دارد.

باری همانگونه که در مقدمه کتاب آمده، نویسنده کتاب را در دو مرحله نگاشته است: نخست بخش علمی آن و سپس بخش عملی آن.

۱. بخش علمی که مشتمل بر مطالب نظری ذیل است در نه مقاله نگاشته شده به این ترتیب:
۱- نبض ۲- تنفس ۳- نفس ۴- نفس ۵- عرق ۶- خلط ۷- اسباب و اعراض ۸- بهران ۹- گفتاری) درباره «تقدمه المعرفة».

۲. بخش عملی آن که در تشریح اعضاء بدن است و از دو بخش تشکیل شده بدین قرار:
۱. تشریح کلیه اعضاء بدن

۲. در معالجات: که در این بخش به ذکر کلیه بیماریها و راه درمان آنها پرداخته است.

آغاز: «بسمله، اما بعد حمدالله سبحانه وتعالی ... فاعلم ان مبنی علم الطب و مدار امره علی معرفة حالتی الانسان من الصحة و المرض ...»

انجام: «یحدث منه وجع شدید یسکن بعد ساعة و ربما کفی فیہ استعمال الملح مع الخل ...»
نستملیق، ۱۲۸۳ هـ ق، جدولها و عنوانها با مرکب قرمز، متن بصورت جداول ارائه شده، مقداری از برگهای پایانی کتاب از شیرازه جد شده است.

جلد: تیماج تریاکی، مقوایی، اندرون جلد کاغذی، ضربی، مجدول، لت پشت جلد از عطف جدا شده، موریانه خوردگی، و فرسودگی جلد، ۲۹۰×۱۷۰.

کاغذ: هندی حنائی، ۳۰۳ برگ، متغیر بین ۱۳-۹ سطر، نوشته متغیر بین ۱۰۰×۲۰ تا ۱۲۰×۲۲۵.

شماره پیشین: ۶۱-۱۹۰۱ / ض ۸۳.

ع/۳۰۰۲

الاصلاح و الايضاح [شرح متن الوقایه]

(فقه حنفی)

از: ابن کمال پاشا، احمد بن سلیمان، -۹۴۰ ق.

زمان تألیف: ۹۲۸ هـ ق.

مؤلف بر آن است که کتاب مختصر موسوم به وقایه [وقایه‌الروایه فی مسائل الهدایه] اثر برهان الشریعه، محمود بن عبیدالله (۶۷۳ ق) با وجود صغر حجم آن، کتابی است بسیار سودمند، لیکن اشتباهات و سهوهای در آن رخ نموده است. لذا به تصحیح و تنقیح کتاب و بویژه شرح آن که با عنوان «التحریر» اثر صدر الشریعه ثانی (۷۵۰ ق) معروف است، اقدام کرده و نام آن را «الاصلاح لاصلاح مافی الوقایه من الزلل و الشرح بالایضاح» نهاده است زیرا مشتمل بر توضیح اشتباهات شارح نیز می‌باشد. نسخه حاضر از پنجاه و شش کتاب تشکیل شده که از کتاب طهارت آغاز و تا کتاب خنثی پایان می‌پذیرد.

آغاز: «احمد فی البدایه و النهایه علی الهدایه و الوقایه و اشکره علی ما انعم علی من التوفیق و العنايه ... ان المختصر الموسوم بالوقایه مع صغر حجمه ...»

انجام: «هذا لان القليل لايمك التحرز عنه فسقط اعتباره دفعاً للحرج بخلاف ما اذا كان نصفين او كالت الميته اغلب لانه لاضرورة و انما قلنا فی الاختبار لانه يحل اكل الميته فی الاضطرار».

کشف الظنون (ج ۲: ۲۰۲۰)

نسخ، محمود بن سیدی علی، ۹۵۷ هـ ق، در برگ دوم یادداشت تملک ذیل:
«استصحبه الفقيه ابوالمعارف احمد توفیق الهامی الخالدي غفرله»، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده. حواشی با امضای منه.
جلد: تیماج زرشکی تیره، مقوایی، ضربی، یک ترنج در وسط با طرح گل و بوته، اندرون جلد کاغذی، لت پشت جلد ناقص است لت روی جلد دارای پارگی است. آثار خوردگی موریانه، ۱۵۰×۱۲۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۳۱۲ برگ، ۲۱ سطر، ۹۰×۱۵۰.

شماره پیشین: ۲۲۵-۲۶۵۵ / ص ۱۷۴.

ع/۳۰۰۳

کنزالدقائق

(فقه حنفی)

از: نسفی، عبدالله بن احمد، ۱۷۰ ق.

کتاب کنزالدقائق، خلاصه‌ای است از کتاب «وافی» خود مؤلف در فقه حنفی، نسخه حاضر از ۵۳ کتاب تشکیل شده که با کتاب طهارت آغاز گردیده و با کتاب وصایا پایان می‌یابد. این اثر در لندن به سال ۱۸۴۳، در دهلی به سال ۱۸۷۴ و در بمبئی به سال ۱۲۹۴ به چاپ رسیده است. آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی اعز العلم فی الاعصار و اعلى حربه فی الامصار... قال مولانا... ابوالبرکات عبدالله بن احمد بن محمود النسفی... لما رأیت الهم مائله الی المختصرات...» انجام: «الی وسط الظهر و للشاب العالم ان یتقوم علی الشیخ الجاهل و لحافظ القرآن ان یختم فی اربعین یوما»

مرعشی (ج ۳: ۲۲۱)، ملی (ج ۹: ۲۱۳)، کشف‌الطنون (ج ۲: ۱۵۱۵)

نسخ، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، تعدادی از حواشی از کتاب هدایه، دو برگ اول، و برگهای ۹، ۱۰، ۲۴، ۴۸، ۸۰، ۸۱ و ۱۰۷ تا ۱۱۲ الحاقی است. جلد: مقوایی، روکش کاغذی ابری فرسوده، عطف تیماج مشکی، ۱۷۰×۲۴۰. کاغذ: بخارایی نخودی، ۱۱۲ برگ، ۱۵ سطر، ۹۵×۱۴۵، برگهای الحاقی فرنگی نخودی ۱۵۵×۹۰.

شماره پیشین: ۱۸۸-۲۶۱۸/ض ۱۷۵.

ع/۳۰۰۴

مجموعه

۱- شرح المسایره فی العقاید المنجیه فی الاخره «۲ پ- ۱۳۸» (کلام حنفی)

از: قاسم بن قطلوبغا، ۸۰۲-۸۷۹ ق.

زمان تألیف: قرن نهم.

کتاب مسایره فی العقاید المنجیه فی الاخره، کتابی است در کلام حنفی اثر کمال‌الدین

محمد بن عبدالواحد معروف به ابن همام (۷۹۰-۸۶۱ ق.). مؤلف به درخواست یکی از شاگردانش، در حین تدریس به اختصار رساله قدسیه امام محمد غزالی پرداخت ولی به مناسبت مطالبی بر آن افزود تا به حدی که از قصد اول خارج شده و کتاب به صورت تألیفی مستقل و مشتمل بر یک مقدمه و چهار رکن و یک خاتمه درآمد. به گفته حاجی خلیفه، چند نفر بر این کتاب شرح نوشته‌اند که عبارتند از ابن ابی شریف قدسی الشافعی (م. ۹۰۵) که شرحش را المسامره علی المسایره نامیده، سعدالدین الدیری الحنفی (م. ۸۶۷) و قاسم ابن قطلوبغا الحنفی (م. ۸۷۶).

نسخه حاضر نیز شرحی است بر مسایره. در کتاب نامی از شارح نیامده، ولی با توجه به اینکه شارح چندین بار با عنوان «شیخنا» یا «شیخنا المصنف» از مؤلف یاد کرده، و اینکه در کشف‌الطنون (ج ۲ ص ۱۶۶۷) از قاسم ابن قطلوبغا به عنوان یکی از شارحان المسایره یاد شده، و نیز یکی بودن تاریخ زندگی هر دو، و بالاخره شاگرد و استاد بودن آنها در معجم‌المطبوعات (ج ۱ ص ۲۱۶) مورد تأیید قرار گرفته، می‌توان گفت به احتمال قریب به یقین شارح هموست. کتاب المسامره علی المسایره، همراه با شرح ابن قطلوبغا بر المسایره، در یک مجلد به سال ۱۳۱۷ در بولاق به چاپ رسیده است.

آغاز: «بسمله، رب یسر یا کریم حمد لمن رسم علی صفحات کائنات دلائل توحیده... و بعد فهذا توضیح لکتاب المسایره فی العقاید المنجیه فی الاخره تألیف شیخنا... کمال‌الدین محمد بن همام الدین عبدالواحد بن عبدالحمید الشهیر بابن همام...»

انجام: «ثم عمر ثم عثمان ثم علی و التفضیل بینهم علی هذا الترتیب كما مر ذلک کله موضحافی محله بالنصب والله سبحانه نساله من عظیم جوده و کبیر منه...»

کشف‌الطنون (ج ۲: ۱۶۶۷)، معجم‌المطبوعات (ج ۱: ۲۱۶) و (ج ۲: ۱۵۶۸).

۲. الاربعینات الحدیثیه «۱۴۰ پ- ۳۴۳ پ» (اربعینات)

از: بکری، محمد بن محمد، ۸۹۹-۹۵۲ ق.

زمان تألیف: قرن دهم

این اثر، مجموعه‌ای از احادیث است در چهل و هفت بخش با عنوان «کتاب» و هر کتاب

نیز شامل چهل حدیث در مورد موضوعی خاص.

عناوین این کتابها عبارتند از: ۱- بلوغ الآمال بذکر افضل الاعمال ۲- کفایة المحسن فی وصف المؤمن ۳- الاتباه لفضائل لاله الاله ۴- بشری التائبین بالثواب المتین ۵- القاء السلم لفضل اهل العلم ۶- بشری المساك بفضيله السواك ۷- الحدیث الحسن فی الوضوء الحسن ۸- بشری العابد بفضل المساجد ۹- افضل الصلوات بانواع الصلوات ۱۰- ایقاظ الوسنان لقراءة القرآن ۱۱- تشیط الکسلان لقراءة سور و آیات من القرآن ۱۲- تنبیه اولی الرشد لفضل المعوذتین و قل هو الله احد ۱۳- الاحادیث الزاکیات فی فضل الباقیات الصالحات ۱۴- بشری المتجهدين بالثواب المتین ۱۵- بشری الانام بفضيلة الصیام ۱۶- امتنان الرحمن علی عباده فی رمضان ۱۷- فضل الزائرین لبیت رب العالمین ۱۸- الاتحاف بفضيلة الطواف ۱۹- الدررة الثمینه فی فضل المدینه ۲۰- الجواهر البهیة فی الصلوات علی خیر البریه ۲۱- حسن الثقة بفضل الصدقه ۲۲- تحفه الکرام فی فضل اطعام الطعام ۲۳- بشری کل کریم بثواب الملك الکریم ۲۴- نهایة الامتنان فی نفع الاخوان ۲۵- ایقاظ الفهم لصلة الرحم ۲۶- الفضائل الواردات لمن صبر علی البنات ۲۷- رفع الکبد عن من مات وله ولد ۲۸- الفتح القریب بفضل الکبر و المشیب ۲۹- محاسن الافاده فی احادیث العباده ۳۰- رفع الالباس عن فضل الزرع و الغراس ۳۱- تجدید الافراح بفضائل النکاح ۳۲- بشری العباد بفضل الرباط و الجهاد ۳۳- الروض الانیق فی فضل الصدیق ۳۴- الدرر فی فضائل عمر ۳۵- تحفه العجلان فی فضائل عثمان ۳۶- القود الجلی فی فضائل علی ۳۷- نهایة الافضال فی تشریف الال ۳۸- حسن الاصابه فی فضل الصحابه ۳۹- النظر الثاقب فیما لقریش من المناقب ۴۰- نزهة الابصار بفضائل الانصار ۴۱- غایه الطلب فی فضل العرب ۴۲- شرف الفقرا و بیان انهم الامراء ۴۳- ملاذ اهل ایقان عند حوادث الزمان ۴۴- الاحادیث المحذرات من شرب المسکرات ۴۵- تحذیر اهل الاخره من دارالدنیا الدائرہ ۴۶- الجوهر الثمین من کلام سید المرسلین ۴۷- محو الاوزار بفضل الاستغفار.

آغاز: «بسمه، رب یسر یا کریم الحمد لله الفتاح العلیم هذا فهرست معظم الاربعینات الحدیثیه من مصنفات الاستاد الاکبر و الملاذ الافخر هو سیدنا و مولانا خاتمه المجتهدین و تاج العارفین محمد ابو الحسن البکری الصدیقی سبط ال الحسن ...»

انجام: «هذا تمام ما شهد صحیحاً و حسناً و قد انتقیتها من نحو من مائتی حدیث فاكثر لان الصحیح و الحسن تطمنن الیه النفس للاحتیاج به و کنت قد جمعت الكل فعملت تقاصر الرغبات ... و نسأل الله أن يتقبل ذلك بمنه و کرمه و فضله ...»

نسخ، ابراهیم الغزی، احتمالاً قرن دهم، در برگ ۲ مهر وقف مورخ به سال ۱۱۵۴ از جانب مصطفی رئیس کتاب، و در برگ ۱۳۸ و برگ ۱۴۰ مهر وقف به نام شاه محمد خادم شرع شریف بچشم می خورد. عنوانها با مرکب قرمز. بالای پاره ای از مطالب کتاب اول این مجموعه با مرکب قرمز و گاهی مشکی خط کشیده شده، این کتاب در حاشیه تصحیح شده و در پایان آن (ص ۱۳۸) تصحیح کننده نام خود را که سعید السمر قندی باشد آورده. درد و برگ آخر این کتاب دعایی در حمد خدا و ستایش پیامبر و نیز سؤال و جوابهایی در رابطه با متن آمده. آخر بعضی از بخشهای کتاب دوم این مجموعه تاریخ تألیف دارد ولی تاریخها به ترتیب نیست. مطالب مهم با عنوان «مطلب» در حاشیه مشخص شده، در حاشیه تعدادی از صفحات روایاتی در رابطه با متن با خطهایی دیگر و در ۵ برگ آخر کتاب دعاهایی نوشته شده است.

جلد: مقوایی، عطف تیماج مشکی، اندرون جلد کاغذی رنگی، ۱۰۵×۲۰۲.

کاغذ: نخودی فرنگی آهار و مهره شده، ۳۵۳ برگ، کتاب اول ۲۱ سطر، ۱۰۵×۱۳۵، کتاب دوم ۲۳ سطر، ۹۵×۱۵۰، سطور دعاهاى آخر کتاب نامنظم است.

شماره پیشین: ۲۱۴-۲۶۴۴/ض ۱۷۶

ع/۳۰۰۵

مجموعه

۱. الفیه ابن مالک «پ ۱ - ۷۰» (زبان عربی - نحو)
از: ابن مالک، محمد بن عبدالله، ۶۰۰-۶۷۲ ق.

آغاز: «قال محمد هو ابن مالک. احمد رب الله خير مالک»

انجام: «محمد خير نبی أرسلنا. و آله العزاکرام البرره و صحبه المنتجبین الخیره»

۲. نزهة الطرف فی علم الصرف «پ ۷۱ - ۱۳۶ پ» (زبان عربی - صرف)
از: میدانی، احمد بن محمد، ۵۱۸ ق.

این اثر از ده باب تشکیل شده: باب اول: در مقدمات، دوم: در بناء اسمها، سوم: در بناء افعال، چهارم: در القاب و انواع معانی، پنجم: در مصادر، ششم: در مثالهای فاعل، هفتم: در

حذف و زیادت، هشتم: در قلب و ابدال، نهم: در احکام همزه، دهم: در حل دشواریها. در کشف الظنون (ج ۲: ۱۹۴۳) آمده است که این اثر طبق کتاب اسانیدخواجه پارسا از جمله مؤلفات ابوالبقاء عبدالله بن الحسین بکری شمرده شده است. کتاب مذکور بسال ۱۲۹۹ ق در قسطنطنیه، و بسال ۱۳۲۲ ق در تهران چاپ گردیده است.

مشار عربی ص ۹۵۱، کشف الظنون (ج ۲: ۱۹۴۳)

آغاز: «الحمد لله على آلائه و اشكره على جميل بلائه ... اما بعد فاعن التصريف اخذ من الادب و به يعرف سعة كلام العرب ... و سميته نزهه الطرف في علم الصرف ...»
انجام: «سواء كان الفعل متعدياً اولاً و لازماً فاعن كان متعدياً زاد مفعولاً آخر و هو الذي حل الفعل به و صلى الله على محمد و اله اجمعين ثم الكتاب...»

۳. [الرساله] المجدوله في الاستثناءات المسلسله «۱۳۷ پ-۱۴۲»

(زبان عربی - نحو)

از: سراج الدين عمر

رساله‌ای است مختصر در نحو که طبق اطلاعات مندرج در خود نسخه نام مؤلف آن سراج‌الدین عمر صاحب کشف است، مؤلف در آغاز رساله مذکور می‌گوید که در برخی از مجالس بحث و گفتگوی خود که در آذربایجان و عراق با عده‌ای از علما داشته، از وی خواسته شده که در موضوع استثناءات رساله‌ای بنگارد و او این رساله را بنابه درخواست آنان و برخی از شاگردان خود نگاشته است. او در این رساله اشاره می‌دارد که قبل از وی سکاکی (۶۲۶ ه. ق) در مفتاح العلوم، و اسفراینی (۳۴۴-۴۰۶ ه. ق) در لب اللباب فی علم الاعراب به این موضوع پرداخته‌اند.

الذریعه (ج ۱۱: ۲۲۴)

آغاز: «بسمله، الحمد لله على تتابع نعمائه و تواتر منه و آلائه ... اما بعد فقد وفقني حسن الاتفاق في بعض مجالس آذربایجان و عراق لمحاروة فئة حنكتهم العلوم الحقيقيه ...»

انجام: «و قد سهلت طريق معرفة المسئلتين بان صورتها في هذا الجدول ليظهر المعقول

من المحسوس و هذه صورته ...»

نسخ، میرصالح حسینی مسازندرانسی، ۱۰۸۹، از برگ ۱ تا برگ ۱۰ الحاقی است و مجدداً بازنویسی شده است. مطالب فراوانی در حاشیه الفیه دیده می‌شود که برخی با امضای م و برخی مطالب از کتب تحریر و انواریه نقل شده در پشت برگ ۱۳۶ مطلبی در ارتباط با فال امیرالمؤمنین نوشته شده، و در برگ ۳۷ و ۳۸ مطالبی در ارتباط با صرف اسماء عربی ذکر شده است.

جلد: تیماج تریاکی روشن، یک لایه، اندرون جلد کاغذی نخودی، ضربی، مجدول، ۱۰۰×۱۴۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۳ سطر، ۵×۱۰.

شماره پیشین: ۲۸۲-۲۷۱۲ / ض ۱۷۷.

ع/۳۰۰۶

مجموعه:

۱. شرایع الاحکام (الفروق) «۳ پ-۳۶» (فقه حنفی)

از: نیشابوری، علی بن بکر

اثر فوق در تبیین مسائل فقهی بطور مقایسه‌ای و احکام خلاف نگاشته شده است. نویسنده مورد فقهی را مطرح و آن را با موارد مشابه مقایسه می‌کند آنگاه حکم آن را زیر عنوان فرق با ارائه دلایل بیان می‌دارد. کلاً موارد فقهی در رابطه با کتب ذیل مطرح شده است: صلوات، زکات، صوم، حج، نکاح، طلاق، عتاق، ایما، بیوع، شفعه، رهن، اجارات، صید، هب، وصایا، حدود، وکالت، مأذون، حوالت و کفالت، دعوی، اقرار، دیات و مزارعه.

آغاز: «بسمله، قال الشيخ الاجل السيد نجم الدين علي بن بكر النيسابوري (رح) ... الحمد لله الذي هدانا بالاسلام و عرفنا الشرائع و الاحكام و دلنا على الدلائل و الاعلام ... و بعد فقد سألتني بعض اخواني ان اهدب مسائل في الفقه تتفق مبانيها و تختلف و معانيها...»

انجام: «فاعن الاب يكون عملاً لابن الابن من جهة الاب و خالاً من جهة الام...»

۲. حيرة الفقهاء «۳۷-۶۷» (فقه حنفی)

از: کزدری، عبدالغفار بن لقمان، ۵۶۲ ق.

این اثر مشتمل بر مسائل مشکل فقهی طبق مذهب حنفی و براساس ترتیب کتب فقه است.

ف مبرعشی (ج ۶: ۲۴۲)، هدیه العارفين (ج ۱: ۵۸۷)

آغاز: «بسمله، قال ولوان رجلاً سُئل عن هرة اخذت فارة فوقعتا في البئر فماتا كما ينزح فان قال ماء البئر كله فقد اخطأ...»

انجام: «قال ولدان رجلاً ابق عبده من بلد الى بلد آخر واخذ مولاها كتاباً من قاضى البلد الى قاضى البلده الذى هو فيها يقبل هذا الكتاب ام لافى قول ابي يوسف يقبل و ياخذ به كفيلاً و يستلم العبد اليه...»

شهاب الاخبار «۶۷ پ - ۷۳»
از: قضاعى، محمد بن سلامه، - ۴۵۴ ق.

این اثر مشتمل بر هزار حدیث کوتاه در آداب و اندرزها از سخنان پیامبر (ص) می باشد، و از دوازده باب تشکیل شده است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله القادر القهار الفرد الحكيم الفاطر الصمد... قال القاضى الامام ابو عبدالله محمد بن سلامه بن جعفر بن على القضاعى... اما بعد فاءن فى الالفاظ النبويه...»
انجام: «الباب الثانى عشر اعوذ بك من دعاء لا يسمع... اللهم بارك لامتى فى بكورها اللهم وارقت كواقية الوليد و يروى كواقية موسى...»

نسخ، عنوانها با مرکب قرمز، نوشته ها در جداول قرمز، آثار خوردگی موریانه.
جلد: مقوایی، روکش کاغذی ابری، ترنج و دو سر ترنج، عطف تیماج قهوه ای سوخته، اندرون جلد کاغذی سرخابی، فرسودگی شدید و موریانه خوردگی جلد، ۱۹۰×۱۰۰.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۱ سطر، ۱۴۰×۵۰.
شماره پیشین: ۱۸۳-۲۶۱۳ / ض ۱۷۸.

ع/۳۰۰۷

الطرائف (فقه اهل سنت - دفاعیه ها و ردیه ها)
از: ابن طاووس، علی بن موسی، ۵۸۹-۶۶۴ ق.

کتابی است در بیان عیوب و تناقضات مذاهب اربعه و اثبات برحق بودن

مذهب شیعه اثنا عشریه. مؤلف بنا به تصریح خودش در کتاب کشف المحججه که کتاب فوق را از جمله آثار خود برشمرده، و نیز طبق تصریح کتب تذکره و رجال، علی بن موسی بن طاووس است، ولی برای در امان بودن از تعرض مخالفین و پیروان مذاهب اربعه، همه جا خود را با نام مستعار عبدالحمود بن داود معرفی کرده است. این کتاب به سال ۱۳۰۱ به قلم یکی از فضلا به فارسی ترجمه شده و همراه با ترجمه کشف المحججه به طبع رسیده، همچنین در تهران به سالهای ۱۲۹۴، ۱۳۰۲ و ۱۳۲۰ ق. به چاپ سنگی و در نجف به سال ۱۳۶۹ ق. به چاپ سری رسید است.

آغاز: «هو الموفق لاتمامه، بسمله، الحمد لله كما يستحقه لذاته و يستوجه باحسانه الى مخلوقاته... و بعد فانی رجل من اهل الذمة و لى بذلك على اهل الاسلام بثوت حرمة...»

انجام: «وروى مثله عن امير المؤمنين على رضى الله عنه لما ظفر بنى الثديه ثم سيرا الشريف بعونه تعالى قد فرغ من تسويه هذه النسخه الشريفه فى...»

مرعشى (ج ۱: ۷۸)، مجلس (ج ۲: ۴۵۲) و (ج ۴: ۱۳۷)، الذریعه (ج ۱۵: ۱۵۴).
نسخ خوش، ۱۱۸۸، عنوانها با مرکب قرمز، حاشیه صفحات با مرکب مشکى و گاهی با مرکب قرمز علامت گذاری شده، در برگ اول و صفحه پایانی کتاب مهر مالکیتی به نام محمد علی به چشم می خورد. در صفحه پایانی یادداشت تملکى به نام ابن محمد قاسم محمد علی القمى نوشته شده. پارگی در جلد و موریانه خوردگی در پایین کتاب دیده می شود.
جلد: تیماج قهوه ای روشن، دولایى، عطف مشکى، سجاف به زر، اندرون جلد تیماج زیتونى، جداول به زر، ۱۱۵×۱۸۶.
کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۲۸ برگ، ۱۷ سطر، ۶۵×۱۳۰.
شماره پیشین: ۳۲۰-۲۷۵۰ / ض ۱۷۹

ع/۳۰۰۸

الفوائد الحائریه الجدیده (اصول فقه شیعه)
از: بهبهانی، محمد باقر بن محمد اکمل، ۱۱۱۸-؟-۱۲۰۵ ق.

کتابی است در اصول فقه که مؤلف پس از کتاب الفوائد الحائریه القدیمه

نوشته و به آن ملحق نموده است. نسخه حاضر از ۲۸ فایده تشکیل شده که فایده اول در حکم تقیه و فایده آخر آن در شرایط اجتهاد می باشد. این اثر همراه با کتاب الفصول الغریبه فی الاصول الفقهیه از محمد حسین بن عبدالرحیم طهرانی رازی به سال ۱۲۷۰ در ایران به چاپ رسیده است.

ملی (ج ۷: ۲۰۴)، مرعشی (ج ۲: ۶۱)، الذریعه (ج ۱۶: ۳۲۳ و ۳۳۱)، معجم المطبوعات (ج ۱: ۵۹۷).

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و آله اجمعین... اما بعد از ظهر بن فعل الشارع او قوله المطلق ان شیتا جزء للعباده...»
انجام: «و مع ذلك غاية ما فی الباب ان یکون فی خصوص هذه المسئلة بحیاط و لایجوز له العمل با اجتهاده تمت الفواید الجدیده...»

نسخ، ۱۲۳۳، عنوانها با مرکب قرمز، در برگ ۲، قسمت پایانی رساله القواعد الاصولیه (که احتمالاً از خود مؤلف است) به خط بخشعلی بن محمد میرزا دیده می شود که نشان می دهد رساله فوق در ابتدای این نسخه بوده و از آن جدا شده. همچنین با توجه به یکی بودن خط این رساله و نسخه حاضر، کاتب این نسخه نیز هموست. در این برگ مهر کاتب دیده می شود. در عطف کتاب پارگی وجود دارد و هردو لت روی و پشت جلد از هم جداست. آثار پارگی و فرسودگی و آب افتادگی در جلد بچشم می خورد.
جلد: تیماج مشکی، مقوایی، ضریبی، مجدول، اندرون جلد کاغذی سرخابی، ۱۵۰×۲۴۰.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۴۰ برگ، ۱۸ سطر، ۱۵۰×۱۰۰.
شماره پیشین: ۱۶۰-۲۵۹۰ / ض ۱۸۰.

ع/۳۰۰۹

مجموعه

۱. [الرساله] الهزلیه «پ - پ»
از: ابن زیدون، احمد بن عبدالله، ۳۹۴-۴۶۳ ق.

رساله مشهوری است که ابن زیدون از جانب ولاده دختر مستکفی بالله محمد بن مستظهر

بالله عبدالرحمن الاموی به ابو عامر بن عبدوس وزیر که از رقیبان وی بود، نوشته و او را مودر تهکم و استهزاء و هجو بسیار قرار داده. از آنجا که نویسنده خود اهل فضل و ادب بوده و سخن خود را با امثال و اشعار فراوان و تلمیحات تاریخی و آیات قرآنی آمیخته، عده ای بر این اثر شروحنی نوشته اند. این اثر به سال ۱۷۷۰ در وین همراه با ترجمه آن به لاتین به چاپ رسیده است.

ملی (ج ۱: ۴۱۴)، کشف الظنون (ج ۱: ۸۴۱)، معجم المطبوعات (ج ۱: ۱۱۴)، ترجمه تاریخ ادبیات حنالفاحوزی (ص ۶۰۰).

آغاز: «بسمله و به نستعین، اما بعد، ایها المصاب بعقله المتورط بجعله البین سقطه الفاحش غلطه...»

انجام: «وتری میزان قدرک فمن جهلت نفسه قدره رأی غیره منه مالایری»

۲. الدرہ الفاخره «پ - پ»
از: جامی، عبدالرحمن بن احمد، ۸۱۷-۸۹۸ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۷۱ همین فهرست.

نستعلیق، شکسته نستعلیق، نسخ، رساله اول به خط محمد صادق الحسینی، ۱۳۱۱، توضیحات فراوانی در حاشیه با امضای ۱۲، برگهای ۶ و ۷ و ۸ بدون نوشته، رساله دوم به خط محمدالموسوی الزنجانی، ۱۳۱۰، توضیحاتی در حاشیه با امضای منه، در پایان رساله چند بیت شعر عربی و فارسی در عرفان، و متنی به فارسی در شرح یک بیت شعر فارسی، در دو برگ الحاقی آخر مجموعه اشعاری به فارسی در زمینه عرفان و اخلاق آمده است، موریانه خوردگی و پارگی اوراق و وصالی در برگ ۹ دیده می شود.

جلد: مقوایی ساده، ۱۳۸×۲۱۷.

کاغذ: فرنگی نخودی، تعداد سطور رساله اول متغیر بین ۱۷-۱۹، ۸۰×۱۵۵، رساله دوم، متغیر بین ۱۴-۱۶، ۱۶۰-۸۰×۱۷، دو برگ الحاقی، فرنگی فستقی، ۲۸-۲۷ سطر، ۱۳۰×۲۰۰.

شماره پیشین: ۴۲۶-۲۸۵۶ / ض ۱۸۱.

ع/۳۰۱۰

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (اصول فقه اهل سنت)
از: السامسونی، حسن بن عبدالصمد، - ۸۹۱ ق.

حاشیه‌ای است با عناوین «قوله - قوله» بر شرح عضدالدین عبدالرحمن بن احمد ایجی (۷۰۰؟ - ۷۵۶ ق) بر مختصر منتهی السؤل و الأمل فی علمی الاصول و الجدل ابن حاجب (۵۷۰-۶۴۶ ق). مؤلف در مقدمه آورده است که این حواشی را با استفاده از حواشی سید شریف علی بن محمد جرجانی (۷۴۰-۸۱۶ ق) بر مختصر ابن حاجب نوشته و همچنین از مراجعه به حواشی و شروح دیگر نیز کوتاهی نکرده است. این اثر بنا به گفته مؤلف کشف الظنون به سلطان محمدخان اهداء شده است.

کشف الظنون (ج ۲: ۱۸۵۶)، معجم المؤلفین (۳: ۴: ۲۳۶)

آغاز: «بسمه، عليك الاعتماد يا كريم احمدك اللهم يا اهل الحمد و الثناء ... و بعد فيقول الفقير الى الله الغني حسن بن عبدالصمد السامسوني ... ادرت ان اوشح بما استفدته ...»
انجام: «قوله لعدم التنا في المقتضى لذلك قبل انتفاء المقتضى المعين انما سيلزم انتفاء مقتضاه ان لو انحصر وكانهم يدعون فيه البديهة هذا آخر ما اوردناه من حل مشكلات و كشف المعضلات...»

نسخ هندی، عنوانها با مرکب قرمز، توضیحاتی در حاشیه با امضای منه، صفحات دارای دو جدول به سنگرف و یکی نیلی، موربانه خوردگی و وصالی و افتادگی دارد.
جلد: مقوایی، روکش کاغذی ابری، بدون جلد کاغذی زعفرانی، عطف تیماج مشکی، ۲۱۵×۱۴۰.

کاغذ: هندی نخودی، ۱۰۹ برگ، ۱۷ سطر، ۱۴۰×۷۵.
شماره پیشین: ۱۲-۲۴۴۲ / ض ۱۸۲.

ع/۳۰۱۱

البهجة المرضیه فی شرح الالفیه (زبان عربی - نحو)
از: سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹-۹۱۱ ق.

شرح مزجی مشهوری است بر «الفیه» ابن مالک (۶۰۰-۶۷۲ ق) در نحو. این اثر جزو کتابهای درسی طلاب علوم دینی بوده و بارها در ایران و خارج از ایران به چاپ رسیده است.
ملی (ج ۷: ۳۳)، مرعشی (ج ۱: ۱۵۵)، مجلسی (ج ۲: ۱۸۲)
آغاز: بسمله و به نستین احمدك اللهم علی نعمك و الآتک و ... فهذا شرح لطيف مزجته بالفیه ابن مالک مهذب المقاصد واضح المسالك یبین مراد ناظمها ... و سمیته بالبهجة المرضیه فی شرح الالفیه ...»
انجام: «واختم لنا بالخیر واصلح لنا شأننا کله و افعال ذلك باخواننا و احبائنا و سایر المسلمین ...»

نسخ خوش، میرعلی اصغر الموسوی، ۱۲۳۸، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، برخی از حواشی با امضای حکیم، بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز و گاهی مشکی خط کشیده شده، نسخه وصالی و فرسودگی و لک‌زدگی دارد.
جلد: تیماج مشکی، یک لایه، ضربی، مجدول، عطف تیماج مشکی، ۱۴۷×۲۰۷.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۸۱ برگ، ۲۰ سطر، ۸۰×۱۴۵.
شماره پیشین: ۳۱۷-۲۷۴۷ / ض ۱۸۳.

ع/۳۰۱۲

الهدایه الی شرح البدیة (فقه حنفی)
از: مرغینانی، علی بن ابی بکر، ۵۳۰-۵۹۳ ق.

«بدایة المبتدی» کتاب شرح مانندی است که مؤلف براساس مختصر احمد بن محمد قدوری (۴۲۸ ق) و جامع صغیر محمد بن الحسن شیبانی (۱۸۷ ق) تدوین کرده، سپس این شرح را بر آن نگاشته که از کتاب طهارت ما وقف را در بردارد. مؤلف با قال به متن قدوری نظر دارد و با اقول آن را توضیح می‌دهد. این کتاب از امهات کتب فقه حنفی است و شرحهای بسیاری بر آن نگاشته شده است.

ملی (ج ۸: ص ۴۱۴)، مرعشی (ج ۱۵: ۳۵۴)

آغاز: «الحمد لله الذي اعلا معالم العلم و اعلامه و اظهر شعاب الشرح و احكامه و بعث رسلاً و انبياء الى سبيل الحق هادين».

انجام: «لان الحاجه تشمل الفقير و الغني في الشرب و النزول و الغني لا يحتاج الى صرف هذه الغله لغناه و الله اعلم بالصواب».

نسخ، محمد بن محمد بن يوسف بن منعم الخزرجي الحنفي، ۷۰۷ هـ. ق. نسخه در حاشیه تصحیح شده، وصالی و موریانه خوردگی دیده می‌شود.

جلد: مقوایی دولایی روکش کاغذی ابری تریاکی، عطف تیماج مشکی، اندرون جلد کاغذی کرم، ۱۸۵×۲۶۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۳ سطر، ۲۰۳ برگ، ۱۳۰×۱۸۵.

شماره پیشین: ۲۷۹۸-۳۶۸/ض ۱۸۴.

ع/۳۰۱۳

مختصر المعانی

(زبان عربی - معانی و بیان)

از: تفتازانی، مسعود بن عمر، ۷۲۲-۷۹۲؟ ق.

تاریخ تألیف: ۷۵۶ ق.

کتاب مفتاح العلوم که مؤلف آن سکاکی، یوسف بن ابی بکر (۶۲۶ ق) می‌باشد بوسیله جلال‌الدین محمد بن عبدالرحمن قزوینی معروف به خطیب دمشق (۷۳۹ ق.) خلاصه شده است و سپس بوسیله تفتازانی دوبار شرح شده که شرح اول به نام مطول و شرح دوم به مختصر المعانی معروف می‌باشد. نسخه حاضر همین مختصر می‌باشد و شامل مقدمه و سه فن است. فن اول در علم معانی، فن دوم در علم بیان و فن سوم در علم بدیع. از این کتاب سه نسخه دیگر در فهرست کتابخانه ملی (انوار) معرفی شده است: ۱۳۴۲/ع، ۱۳۵۱/ع و ۱۰۲/ع. آغاز این نسخه افتاده و مطابق ص ۱۲ سطر ۶ از نسخه ۱۰۲/ع فهرست جناب آقای انوار است.

آغاز: «... یكون قيد التنافر ... يكون الكلام المشتمل على تنافر الكلمات حال كونها ... نحو

ضرب غلامه زیداً و التنافر ان يكون الكلمات ...».

انجام: «... بقوله يظهر ذلك بالتأمل مع التذكر لما تقدم من الاصول و القواعد المذكوره في الفنون الثلاثة الى ... و منظويه على حسن الخاتمه و ختم الله لنا بالحسنی و يسرنا ... بحق النبي و آله ...».

نسخ، ۷۸۵ ق. با توجه به اینکه تاریخ تألیف کتاب سال ۷۵۶ می‌باشد این نسخه فقط حدود ۳۰ سال با تألیف آن فاصله دارد و هم‌زمان با حیات مؤلف نوشته شده است (کشف الظنون ج ۱ ص ۴۷۴). روی پاره‌ای از عبارات با شنگرف خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حواشی با نشانی‌های مطول، سفر حضاری، شرح، ه و شرح ایضاح.

جلد: تیماج مشکی، ترنج در وسط، جلد فرسوده و موریانه خوردگی دیده می‌شود، لت روی جلد ناقص است، ۱۷۰×۱۲۵.

کاغذ: سمرقندی نخودی، موریانه خوردگی، جدا شدگی عطف از شیرازه، و پارگی در لبه کاغذ، از برگ ۱۱ تا ۱۶ فرنگی و وصالی شده است، ۱۶۴ برگ، سطور متغیر بین ۱۵ و ۱۶، نوشته ۱۱۰×۸۵.

شماره پیشین: ۲۰۹-۲۶۳۹/ض ۱۸۵.

ع/۳۰۱۴

۱. ایساغوجی «پ-۱۱» (منطق)

از: اثیرالدین ابهری، مفضل بن عمر، ۶۶۰؟ ق.

کتابی است مشهور در علم منطق، نسخه حاضر مطابق نسخه شماره ۴/۱۷۰۰/ع (ج ۱۰: ۲۹۰) فهرست کتابخانه ملی می‌باشد.

آغاز: «بسمه، قال الشيخ الامام العلامة الرئيس افضل ... قدوة الحكماء اثيرالدین ابهری ... اما بعد فهذه رساله في المنطق ...»

انجام: «... والمغالطه قياس ... هي البرهان لا غير وليكن هذا آخر الرساله و الحمد لله رب العالمين».

۲. شرح ایساغوجی «۱۲ پ - ۴۷»

از: عماد فارسی، محمد بن یحیی

(منطق)

نسخه حاضر مطابق شماره ۱۴۰۴/۳ ع/ (ج ۹ ص ۴۱۹) فهرست کتابخانه ملی می باشد.
الذریعه (ج ۳: ۱۱۶).

آغاز: «بسمه، نعمدک یا ممن هو بالحمد حقیق و نشکرک یا ملهم التصور و التصدیق و نصلی ... اما بعد فیقول اقل عباد خلق الله عمادالدین بن یحیی بن علی الفارسی اصلح الله حاله ...»

انجام: «و ... هی البرهان لانه هو الموصول الی التصدیقات الکامله الی وصلت الی مرتبه الیقین و ختم کتابنا علی الیقین جعل الله تعالی می اهل الیقین ...»

نسخ، غالب بن سالم البراقی الحسینی و حسن بن غالب البراق، ۹۸۱ق. بالای پاره‌ای از مطالب با شنگرف خط کشیده شده، حواشی با نشانیهای: شرح قاضی عضد، شرح، حاشیه تصحیح، مهر مالکیت در برگ ۱ و ۱۱ بیضی و چهارگوش با عبارتهای «سلام علی ابراهیم» به تاریخ (۱۰۸۱) «عبدالحسین».

جلد: تیماج مشکى، یک لایى، مجدول، ۱۱۵×۱۶۵.

کاغذ: فرنگی شکری، ۴۷ برگ، ۹ و ۱۳ سطر، ۶۰×۱۰۰ و ۷۰×۱۱۰. شماره پیشین: ۱۳۰-۲۵۶۰/ص ۱۸۶.

ع/۳۰۱۵

مجموعه

۱. [رساله] رمل «۱ پ - ۳ پ»

(رمل / ف)

رساله مختصری است به فارسی در علم رمل که با هیچیک از رساله‌هایی که در این موضوع در فهرست آقای انوار آمده، مطابق نیست، ولی با توجه به آغاز یکی از رساله‌های رمل در فهرست مرعشی، احتمال می‌رود که این رساله، نسخه‌ای از آن باشد.

ف. مرعشی (ج ۶: ۵۳)

آغاز: «بسمه، الحمد لله رب العالمین و العاقبة للمتقین و الصلواه علی رسوله محمد و اله و اصحابه اجمعین بدان ایدک الله تعالی فی الدارین چون خواهد که ضرب کند باید که ضارب رمل با نیت صافی بود ...»

انجام: «شکل پنجم کوسج و مزج وجود له نیز گویند صورت این % منسوبست بکوکب زهره و برج میزان اقلیم پنجم شهر نسا بور از اوقات ساعت عمر کودک حرمت اهل طرب طبع بون سفید ...»

۲. الشافیة «۱۶ پ - ۷۹ پ»

(زبان عربی - صرف)

از: ابن حاجب، عثمان بن عمر، ۵۷۰-۶۴۶ ق.

مقدمه مشهوری است در علم صرف که بسیار مورد توجه علما بوده و شروح زیادی بر آن نگاشته‌اند. این اثر همراه با شروح آن در خارج از ایران بارها به چاپ رسیده است.

مرعشی (ج ۱: ۱۲۸)، کشف الظنون (ج ۲: ۱۰۲۰)، معجم - المطبوعات (ج ۱: ۷۱).

آغاز: «بسمه، الحمد لله رب العالمین ... و بعد فقد سالنی من لایسغنی مخالفته ان الحق بمقدمتی فی الاعراب مقدمه فی التصریف و مقدمه فی الخط علی نحوها فاجتته ...»

انجام: «اما البدل فانهم کتبوا کل الف رابعة فصاعد ... فالمختار انه کذلک و هو قیاس

المبرد المازنی ...»

نسخ و نستعلیق خوش، قرن ۱۱، بعضی از علامتها و عنوانها با شنگرف، در انتهای رساله اول ۱۲ برگ الحاقی حاوی مطالب گوناگون از قبیل کنیه حیوانات، سن پیامبران، نقل قولی از تفسیر بیضاوی، ماجرای حس صباح و نظام الملک، تاریخچه مختصری از علم نحو، نقل قولی از تفسیر کبیر، مطالبی منقول از کشکول و اسعاف و احادیث، رساله دوم دارای حواشی فراوان با امضاهای: احمد بن الحسن الجاربردی، استرآبادی، شرح اللغات، ن، رضی، ۵، تی، کافیه، ج، شرح کمال. دو مهر مالکیت به نامهای «یقینی بالله نفسی عبده محمد مهدی» به تاریخ ۱۱۱۸ و «عبدالکریم ...» به تاریخ ۱۱۵۶، و فرسودگی و پارگی و وصالی در اوراق بچشم می‌خورد.

جلد: تیماج تریاکی روشن، ترنج و نیم ترنج و حاشیه منگنه و لچک، لت روی جلد یک لایى و درون آن کاغذ نخودی، لت پشت جلد مقوایی و درون آن تیماج زرد، ظاهراً یکی

از آنها متعلق به نسخه دیگری بوده که آنرا به این لت با چسب متصل کرده‌اند، عطف ندارد. ۲۰۰×۱۳۰ و ۲۰۰×۱۲۰.
 کاغذ: دولت‌آبادی نخودی، ۷۹ برگ، رساله اول ۱۱ سطر، ۱۳۰×۶۵، رساله دوم ۱۲ سطر، ۱۲۰×۴۵.
 شماره پیشین: ۵۱۷-۲۴۲۴/ض ۱۸۷.

ع/۳۰۱۶

[کتاب] دعا

(دعاها / ف)

مجموعه‌ای است از دعاها و اعمال مختلف مانند مفاتیح الجنان که توضیحاتش به فارسی است، از جمله آداب نماز شب، دعا جهت رزق، تعقیبات نماز، دعای عهد، دعای صاحب‌الزمان (ع)، دعاهاى عدلیه، دعای فرج، اعمال شب و روز جمعه و ایام و لیالی متبرکه و ماههای مختلف، زیارت عاشورا و ... بعضی از منابعی که این دعاها از آنجا نقل شده عبارتند از: کمال‌الزیارات، مصباح، مصباح‌الزائر، امال‌الاسفار، کتاب‌الزیاره، دلائل‌الرضا، مزار، کشف‌الغم، کتاب عهد، محاسن.

آغاز: «... و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لایموت بیده‌الخیر و هو علی کل شیئی قدی سه بار بگوید استغفرالله الذی لاله الا هو الحی القیوم ذوالجلال و الاکرام و بگوید...»
 انجام: «اگر چیزی بشنوی که به فال نیکو نباشد بگوی اللهم انت منسی الخیرات و میسرها و مسیبتها و المعین علیها و المرشد الیها اسئلک ان تیسر الی الخیر فی کل وقت و زمان و فی کل موضع و مکان و یعیدنی من السر فی کل حین و اوان و کل موطن...»

نسخ، بی‌نام و بی‌تاریخ، بعضی از عنوانها و علامتها با مرکب قرمز، در حاشیه برگ ۱۲ تا برگ ۲۱ رساله‌ای به فارسی در اصول و فروع دین شامل توحید، عدل و نبوت، امامت و معاد، صفات ثبوتی و سلبی، نماز و غسل و روزه و ... و در حاشیه بعضی از صفحات نیز طلسمها و تعویذاتی به منظور رفع حوائج گوناگون نوشته شده است. از برگ ۳ تا ۲ برگ ۴۴ بخشی از متن آسیب دیده که پس از وصالی، آن قسمت بازنویسی نشده. آغاز و انجام نسخه افتاده و دو برگ ابتدا و سه برگ انتهای نسخه الحاقی است که آنها نیز دعاها

و تعویذاتی را در بر دارد.
 جلد: تیماج تریاکی روشن، یک لایی، ۱۶۰×۹۵.
 کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۰۶ برگ، ۱۴ سطر، ۱۰۰×۵۵.
 شماره پیشین: ۱۳۷-۲۵۶۷/ض ۱۸۸.

ع/۳۰۱۷

مجموعه

۱. شرح الفرائض السراجیه للسجاوندی «پ۲-۱۲۲پ» (فقه حنفی)
 از: جرجانی، علی بن محمد، ۷۴۰-۸۱۶ ق.

فرائض سجاوندی (۶۰۰ ق؟) یکی از کتابهای فقهی اهل سنت در موضوع ارث و احکام آن به سیاق مذهب حنفی است. بر این کتاب شروح و حواشی بسیاری نگاشته‌اند از جمله شرح محمد بن حمزه فناری (م. ۸۳۴ ق.) و شرح سید شریف علی بن محمد جرجانی (م. ۸۱۶ ق.)، که بر شرح اخیر نیز حواشی بسیاری نوشته شده که یکی از آنها حاشیه مولی محمد شاه بن علی بن یوسف بن محمد فناری (م. ۹۲۹ ق.) است. نسخه حاضر شامل شرح می‌رسید شریف بر فرائض می‌باشد که در حاشیه آن امضاهایی از فناری آمده که احتمالاً همین محمد شاه است. در فهرست کتابخانه مرعشی نسخه‌ای از این شرح بدون ذکر نام شارح معرفی شده که با توجه به آغاز و انجام آن، همین نسخه می‌باشد. این کتاب به سالهای ۱۸۸۹ و ۱۹۰۲ در قازان به چاپ رسیده است.
 مرعشی (ج ۲: ۱۰۲)، کشف‌الظنون (ج ۲: ۱۲۴۷)، معجم، المطبوعات (ج ۱: ۶۸۰)
 آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین ... قال المولی ... محمد بن عبدالرشید نورالله مرقدہ بعد ماتینم بالبسمله الحمد لله حمد الشاکرین والصلوة علی خیر البریه محمد و آله الطیبین الطاهرین قال رسول الله (ص) تعلموا الفرائض و علموا الناس فانها نصف العلم هكذا رواية الفقهاء فالقرايض جمع فريضة و هي ما قدر من السهام في الميراث...»

انجام: «فقد اجتمع لام کل منهما عشرون و لبتته ستون و لمولاه عشرون و الله اعلم و احکم تم السيد الشریف...»

۲. حاشیه فرائض سجاوندی «۱۲۴ پ- ۱۲۹ پ»

(فقه حنفی)

بخشی از فرائض سجاوندی در انتهای کتاب آمده که توضیحاتی به صورت مزجی به همراه دارد. قسمت اول آن بامضای شهاب‌الدین است که در بخش اول نسخه (برگ ۱۷ پ) با امضای قناری در حاشیه آمده بود. بقیه نیز شامل حاشیه‌های همان صفحه (برگ ۱۷ پ) با اضافاتی می‌باشد که ظاهراً از حاشیه‌نویسی ناشناس است. این قسمت فقط شامل مبحث طبقه‌بندی دختران در ارث است که طبق طبقه‌بندی مندرج در برگ ۱۷ پ، بر سه دسته «غلیبا»، «وسطی» و «سفلی» منقسم می‌شوند. در انتهای نسخه (برگ ۱۳۰ تا برگ ۱۳۰) نیز چند آیه قرآن در رابطه با همین موضوع آورده شده است.

آغاز: «هذا تبيين الابنات هذا ای التثبيت فی اللغة اما تكثير ذكر المرأة فی الشعر و اما ... و فی الاصطلاح ذكر البنات علی اختلاف الدرجه سمي بذلك لأن فيه تكثير ذكر البنات و ابقاء نار الزكاء و اشاره الفهم للارتفاع فی درجه الی درجه فیها شهاب‌الدین ...»

انجام: «و سهام الغصات اثنان و روسهم ثمانية و نسبة الاثني الی الثمانية نسبتة ربع الدسی فیعطی لكل فرد منهم ربع المضروب من المبلغ و المضروب اربعة و ربعها واحد فكل فرد منهم واحد».

نستعلیق، مصطفی بن علی الاماسی، ۱۰۶۳، عنوانها و بعضی از علامتها با مرکب قرمز، روی برخی از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با نشانه‌های فناری، افندی، شهاب‌الدین، منه رحمه‌الله، سعدالدین، شرح، هدایه الوهبی، خلاصه المقالات. دو مهر مالکیت با عبارتهای «وقف کتابخانه حفظی زاده الفقیر الحاج عثمان افندی بجامع محکمه باماسیه» و «از خدای ذوالمنن توفیق می‌خواهد حسن» و نیز دو وقف‌نامه و اعظ حسن افندی برای ساکنین شهر اماسیه و به تاریخ ۱۱۳۲ به چشم می‌خورد.

جلد: تیماج زرشکی، ضربی، مقوایی، اندرون جلد کاغذی ابری، عطف تیماج زرشکی، ترنج، ۲۰۵×۱۰۵.

کاغذ: فرنگی شکری، ۱۳۳ برگ، ۱۹ سطر، ۵۰×۱۳۰.

شماره پیشین: ۱۱۹-۲۵۴۹/ض ۱۸۹.

ع/۳۰۱۸

مجموعه

۱. البهجة المرضیه فی شرح الالفیه «۳-۱۰۳» (زبان عربی-نحو)
از: سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹-۹۱۱ ق.

رجوع شود به شماره ع/۳۰۱۱ همین فهرست.

۲. شرح شواهد البهجة المرضیه «۱۰۴-۱۲۸ پ» (زبان عربی-نحو / ف)
از: اردبیلی، نظام‌الدین بن احمد، قرن ۱۲ ق.

از میان شروح شواهد الفیه، الشواهد الکبری و الصغری محمود بن احمد عینی (۷۶۲-۸۵۵ ق.) معروف است که شواهد الکبری به المقاصد النحویه فی شرح شواهد شروح الالفیه و شواهد الصغری به فرائد القلائد فی مختصر شرح الشواهد نامیده شده‌اند. نسخه حاضر ترجمه و شرح شواهد بهجة المرضیه سیوطی به فارسی است با نظر داشتن به شواهد الصغیر (فرائد عینی).

ملی (۵: ۱۲۴)، مرعشی (۷: ۲۲۴)، کشف‌الظنون (ج ۲: ۱۰۶۶)

آغاز: «بسمله، این کلمات چندی است که نوشته می‌شود در توضیح شعرهایی که در شرح سیوطی است اعم از اینکه صاحب فرائد در شواهد خود ذکر کرده باشد یا نکرده باشد.

انجام: «و شاهد در ... همزتین است بین یعنی میان الف و همزه تمت الرسالة بعون‌الله تعالی فی یوم الجمعة فی مدرسه الپریزاد فی یوم من ایام الشعبان المعظم ... سنه ۱۱۰۲».

نسخ و نستعلیق، کتاب اول به خط محمد بن عباس، کتاب دوم به تاریخ ۱۱۰۲، عنوانها به شنگرف، روی بعضی از عبارتها با شنگرف و گاهی با مرکب مشکی خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاهای حاجی محمد علی، ۱۲، ۵، شواهد، تصریح، خاله، ابن علی، ق، ابن ناظم، مغنی، کنز‌اللغة، قاموس و شرح تسهیل آمده، سه برگ آغاز نسخه فرنگی نخودی و نونویس می‌باشد، دو مهر با عبارتهای «یا اباعبدالله» و «عبدالراجی المرتجی عظیم» و آثار فرسودگی و وصالی در اوراق به چشم می‌خورد.

جلد: تیماج مشکی، مقوایی، ضربی، اندرون جلد کاغذی آبی، ترنج و نیم ترنج و

منگنه، ۲۴۰×۱۲۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۳۰ برگ، تعداد سطور متغیر بین ۲۲-۲۵، اندازه نوشته متغیر

بین ۱۶۵×۶۵ - ۱۹۵×۹۵.

شماره پیشین: ۵۳۷-۲۴۲۲ / ض ۱۹۰.

ع/۳۰۱۹

جنگ

۱- دعاها

۲- احادیث شیعه

۳- شعر مذهبی

مجموعه‌ای است مشتمل بر دعا، حدیث و روایت شیعه و اندکی شعر و مطالب نحوی و معما و ... به فارسی و عربی که عمده مطالبش از این قرار است:

(۱) دعایی با این مضمون: «بسمله، الهی انا الفقیر فی غنای فکیف لا اكون فقیرا فی فقری الهی انا الجاهل فی علمی فکیف لا اكون جهولا فی جهلی...» (گک ۳ پ - گک ۷)

(۲) اشعاری به عربی که ظاهراً منسوب به یکی از ائمه (ع) است زیرا در ابتدای این اشعار بیتی به فارسی بدین مضمون:

سخن گو نه زان چارده در پاک
به پیشم نیز زد به یک مشت خاک
آمد و در حاشیه صفحه بعدش نیز عبارت «و له علیه السلام» به چشم می خورد. که شعر زیر نمونه‌ای از آن است:

الیکم والّا تّسد الرکائب
و منکم والّا لاتنال الرغائب
و فیکم والّا فالحدیث مخلّق
و عنکم والّا فالمحدث کاذب

گک ۷- گک ۷ پ)

۴۴ بیت شعر به فارسی در مدح حضرت علی (ع) با این مطلع:

آن را که لطف خاص مقرر کند علی
روح القدس بمرتبه چاکر کند علی

(گک ۸- گک ۸ پ)

(۴) خطابه‌ای ظاهراً منقول از یکی از معصومین (ع) که با این عبارت آغاز شده: «یا

ایها الناس من طلب الدنيا وجد الحسرة و الندامة ...»

(گک ۹- گک ۹ پ)

(۵) ۲۷ بیت شعر به فارسی با این مطلع:

چه می جویی در این عالم در آن عالم هم آن جویی

چه می بینی در این کشور در آن کشور همان بینی

(گک ۱۰- گک ۱۰ پ)

(۶) مصیبت نامه‌ای از امام سجاد (ع) منقول از کتاب بلدالامین تألیف کفعمی که با این بیان

آغاز می شود:

«یا نفس حتّام الی الحیوة سکونک و الی الدنیا...» (گک ۱۱ پ - گک ۱۶)

(۷) دو مناجات منظوم از امام سجاد (ع) یکی ۱۱ بیت و دیگری ۴ بیت با این مطلعها:

الم تسمع بفضلک یا منایبی
دعاء من ضعیف مبتلایییا من یجیب دعاء المضطر فی الظلم
یا کاشف الضر و البلوی مع السقم

(ج ۱۶ پ)

(۸) مطالبی در دستورات پزشکی (گک ۱۷)

(۹) ترجمه کلام شیخ احمد بن زین الدین احسائی در جواب سؤالات شاگردانش که در

موضوع ریاضت و جهاد نفس (جهاد اکبر) است. (گک ۱۹ پ)

(۱۰) مطلبی منقول از کشکول شیخ احمد احسای که به دنبال اسم وی «دام ظلّه» آورده

است. (گک ۲۸)

(۱۱) نحوه ختم آیه الکرسی (گک ۳۵)

(۱۲) خطبه‌ای از امام علی (ع) (گک ۳۵)

(۱۳) تفاسیری از آیات قرآن منقول از مجمع البیان (گک ۴۳- گک ۴۴ پ)

(۱۴) مطالبی منقول از کتاب دعائم الاسلام (گک ۴۷)

(۱۵) مطالب نحوی (گک ۶۰ پ و گک ۶۷)

(۱۶) معما (گک ۳۴ و گک ۵۰)

نسخ، نستعلیق و شکسته نستعلیق، عبدالله بن محمد شفیع طالقانی (گک ۱۸) و

محمد طاهر بن محمد جواد (گ ۳۲ پ)، ۱۲۳۹، ۱۲۴۴، ۱۲۴۶، سطور بعضی از صفحات به شکل حمایلی (چلیپا)، مهر مالکیتی در برگ ۵ با عبارت «اللهم صل علی محمد و آل محمد»، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با علامتهای ۱۲، ۵، منه، هو له علیه السلام.

جلد: تیماج عنابی سیر، مقوایی، مجدول، اندرون جلد کاغذی، ۱۵۰×۱۰۵.
کاغذ: فرنگی شکری، ۷۳ برگ، تعداد سطور متغیر میان ۹ و ۲۱، اندازه نوشته متغیر میان ۱۰۰×۷۰ و ۹۰×۶۵.
شماره پیشین: ۴۳-۲۴۷۳ / ض ۱۹۱.

ع/۳۰۲۰

مجموعه

۱. حاشیه شرح التصریف «۳-۵۵ پ»
از: حلبی، محدث بن عمر، -۸۵۰ ق.

حاشیه‌ای است با عناوین قوله قوله بر شرح تفتازانی (۷۲۲-۷۹۲ ق؟) بر «کتاب التصریف» عزالدین ابراهیم بن عبدالوهاب (۶۶۵ ق؟)

کشف الظنون (ج ۲: ۱۱۴۰)، معجم المؤلفین (ج ۱۱: ۸۱)

آغاز: «بسمه، نحمد الله علی ان وقفنا صرف الهمة نحو المعانی والبیان و ادغم فی ضمایرنا معرفة الضروب والاوزان و بعد فیقول الفقیر الی الله الغنی محمد بن عمر الحلبي لما كان مختصر الامام الهمام ... الزنجانی ... بشرح الامام العلامة ... التفتازانی ... کتب علیه حاشیه تسهل علی الطلبة مفصلاته ...»

انجام: «وهی مثل المعلاق و هو ما یعلق به شیء، قال ابو سعید لانظیر لهذه الاربعة...»

۲. الرسالة الحرفیه «۵۷ پ - ۶۲ پ»
از: جرجانی، علی بن محمد، ۷۴۰-۸۱۶ ق.

رساله مختصری است در حقیقت معنی حرف که در آن معنی حرف به روش فلسفی مورد بحث قرار می‌گیرد.

آغاز: «بسمه، اعلم ان نسبة البصيرة الی مدرکاتها کنسبة البصیر الی محسوساته و انت اذ انظرت فی المرأة و شاهدت صورتها فیها ...»

انجام: «و من ثم تسمع النجاة یقولون قام ... و ذلك لتجریده عن ایقاع النسبة بین طرفیها فقرینة ذکر زید و ایراد الضمیر الدال علی ارادة الارتباط الذی یتحیل وجوده مع الايقاع والله اعلم تمة الرسالة الشریفه بحسن توفیقه و تأییده.»

نسخ، محمد بن حسن اردستانی، ۱۰۸۶، خط رساله نسخ خوش، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، دو برگ اول فرنگی و ۱۰ برگ آخر فرنگی الوان است و بدون نوشته.

جلد: تیماج عنابی، یک لایی، ۲۰۰×۱۳۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۷۱ برگ، ۱۵ سطر، ۱۲۰×۶۵.

شماره پیشین: ۹۳-۲۵۲۳ / ض ۱۹۲

ع/۳۰۲۱

تهذیب الوصول الی علم الاصول
از: علامه حلبی، حسن بن یوسف، ۶۴۸-۷۲۶ ق.

خلاصه‌ای است از کتاب «نهاية الوصول الی علم الاصول» خود مؤلف، که آن را بخاطر فرزندش فخر المحققین در دوازده مقصد نگاشته و در انتهای آن، طالبان را به اصل کتاب خویش ارجاع داده است. بر این کتاب که به نامهای «تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول» و «تهذیب الاصول» نیز معروف است، شروح و حواشی بسیاری نگاشته‌اند که بسیاری از آنها در الذریعه معرفی شده است. این کتاب به سال ۱۳۰۸ در تهران به چاپ سنگی رسیده است.

الذریعه (ج ۴: ۵۱۱)، ف. مرعشی (ج ۱: ۱۴۳)، ف. مشارعربی (ص ۲۳۰)

آغاز: «بسمه، الحمد لله رافع درجات العارفين الی ذروة ... اما بعد فهذا کتاب تهذیب الاصول الی علم الاصول حرت فيه طرق الاحکام علی الالجمال من غیر تطویل و لا اختلال اجابة لالتماس ولدی ...»

انجام: «هذا آخر ماندگه فی هذه الكتاب و من اراد التطویل فی هذه الفن فليطلبه فی کتابنا المسمى بنهاية الوصول الى علم الاصول ... تمت الكتاب بعون الملك الوهاب ...».

نسخ، ۱۰۱۷، عنوانها با شنگرف، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاهای شرح، ۱۲، جم، عمیدی، جمال‌الدین، ه، هی، حم‌ار، در برگ اول فهرست مطالب نوشته شده، مهر مالکیتی با عبارت «عبد‌الراجی محمد سعید بن محمد شریف» مورخ ۱۲۲۸ و تاریخ نقل مالکیت ۱۲۲۹، از برگ ۹ تا برگ ۳۲ الحاقی است. وصالی و فرسودگی در چند برگ اول و آخر و آب‌افتادگی در نسخه بچشم می‌خورد. جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، اندرون جلد کاغذی زرد، مجدول، حاشیه منگنه، ۲۰۰×۱۲۵.

کاغذ: دولت‌آبادی نخودی، برگهای الحاقی فرنگی شکری، برگ اول فرنگی الوان ۲۳۱ برگ، سطر ۷، ۹۵×۶۰. شماره پیشین: ۲۵۲۴-۹۴ / ض ۱۹۳.

ع/۳۰۲۲

الجنة الواقیه و الجنة الباقیه

(دعاها)

از: کفعمی، ابراهیم بن علی، ۸۴۰-۹۰۵ ق.

کتاب مختصری است در تعقیبات نمازها و دعاهایی که در روزهای هفته و ماه و سال و حالتها مختلف خوانده می‌شود. این کتاب در چهل فصل تنظیم شده که فهرست آن در آغاز کتاب آمده و در پایان کتاب نیز فهرست مراجع ذکر گردیده است. در روی برگ ۱۰ نسخه حاضر عبارت «کتاب الجنة الواقیه از مصنفات میرداماد» دیده می‌شود و در فهرست آقای انوار نیز دو نسخه از این کتاب معرفی شده و مؤلف آن میرداماد قید گردیده ولی صاحب الذریعه می‌گوید این نام مختصر نام مصباح کبیر کفعمی است که «جنة الايمان الواقیه و جنة الايمان الباقیه» نام دارد و رد حقیقت نیز این کتاب مختصری از همان مصباح است، و در این رابطه اسنادی ذکر کرده و می‌گوید اینکه این کتاب را منسوب به میرداماد دانسته‌اند، از این جهت است که میرداماد نسخه‌ای از آن را به خط خود نوشته و بدون اینکه ذکر از مؤلف

بیاورد، آن را امضا نموده است. این کتاب به فارسی ترجمه شده و بارها نیز به چاپ رسیده است.

الذریعه (ج ۵: ۱۶۱)، مرعشی (ج ۲: ۸۵)، ملی (ج ۷: ۸) و (ج ۱۰: ۸۱).
آغاز: «بسمله، الحمد لله الذي جعل الدعاء سلماً يرتقى به الى اعلى مراتب المكارم ... و بعد فهذا كتاب محتو على عوذ و دعوات ... و قد رسمت ما وضعت و وسمت ما جمعة بالجنة الواقية و الجنة الباقية ...»
انجام: «... كتاب البلد الامين كتاب شريعة التمسك كتاب الفردوس كتاب الجوهر كتاب القعدة كتاب التتمة تمت كتاب الجنة الواقیه ...».

نسخ، ۱۰۸۸، عنوانها با شنگرف، نسخه در حاشیه تصحیح شده، در برگ ۱۰ کاتب این کتاب را به میرداماد نسبت داده، در برگ ۱۱۶ حرز کافی معروف به دعای عکاشه با مقدمه‌ای به زبان فارسی آمده، دارای نقل قولهایی از نهج البلاغه و توضیحاتی به فارسی، کهنگی و فرسودگی و وصالی در نسخه دیده می‌شود. جلد: تیماج عنابی سیر، مقوایی، اندرون جلد کاغذی، ۱۶۰×۹۰. کاغذ: ترمه نخودی، چند برگ از اول و آخر بدون نوشته و فرنگی، ۱۲۷ برگ، ۱۳ سطر، ۹۵×۵۰. شماره پیشین: ۱۳۶-۲۵۶۶ / ض ۱۹۴.

ع/۳۰۲۳

قصیده البرده

(شعر مذهبی عربی - قرن ۷ ق.)

از: بوصیری، محمد بن سعید، ۶۰۸-۶۹۶ ق.

قصیده معروفی است در مدح حضرت رسول اکرم (ص) که به «کواکب الذریعه فی مدح خیر البریه» و «برده میمه» نیز مشهور است. گویند که بوصیری به مرض لاعلاجی مبتلا شده بود که بوسیله سرودن این اشعار شفا یافت. به گفته حاجی خلیفه در کشف الظنون، این قصیده ۱۶۲ بیت دارد که ۱۲ بیت در مطلع، ۱۶ بیت در هوای نفس، ۳۰ بیت در مدح پیغمبر، ۱۹ بیت در مدح قرآن ۱۶ بیت در داستان معراج، ۲۲ بیت در جهاد آن حضرت، ۱۴ بیت در استغفار،

۹ بیت در مناجات می‌باشد. در فهرست مرعشی نیز نسخه‌ای از این قصیده موجود است که تعداد ادبیات قصیده را ۱۶۲ بیت و موضوعهای آن را به همان ترتیب که در کشف‌الظنون آمده، قید کرده، ولی نسخه حاضر ۱۶۴ بیت دارد این قصیده به تنهایی یا با شرح آن بارها در ایران و خارج از ایران به چاپ رسیده است.

کشف‌الظنون (ج ۲: ۱۳۳۱)، مرعشی (ج ۲: ۳۰۴)، ملی (ج ۸: ۴۰۲) و (ج ۱۰: ۶۵۳) آغاز: «بسمله، امن تذکر جیران بدی سلم مزجت دم‌عاجری من مقله بدم انجام: «ما رنحت عذبات البان ریح صبا واطرب العیس حادی العیس بالنغم نسخ جلی، احتمالاً قرن ۱۱، نسخه موربانه خوردگی دارد که با کاغذهای هم‌رنگ کوچک وصالی شده است.

جلد: لبه‌های تیماج قهوه‌ای روشن، در وسط گل و بوته با رنگ و روغن روی تیماج مشکی، مقوایی، ضربی، منگنه زر، عطف تیماج زرشکی، اندرون جلد آستر فرنگی الوان ۱۱۵×۱۸۵.

کاغذ: دولت آبادی نخودی آهار و مهره خورده، متن داخل جدول زر و مشکی و شنگرف، زرافشان، ۲۴ برگ، ۸ سطر، ۱۰۰×۵۰. شماره پیشین: ۳۵۰-۲۲۳۵/ض ۱۹۵

ع/۳۰۲۴

مختصر المعانی

(زبان عربی - معانی و بیان)

از: تفتازانی، مسعودبن عمر، ۷۲۲-۷۹۲؟ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۱۳/ع همین فهرست.

آغاز و انجام نسخه افتاده با تطبیق این نسخه با نسخه شماره ۱۰۲/ع در ص ۹۴ جلد هفتم فهرست آقای انوار، آغاز آن مطابق سطر ۶ در ص ۷ و انجام آن مطابق سطر ۱۳ در ص ۹۴ نسخه فوق الذکر می‌باشد.

آغاز: «... و با بلائم بذلک و لایخفی وجه ارتباط المقاصد بذلک و الفرق بین مقدمه العلم و مقدمه الكتاب...»

انجام: «... التصریح یوجه الشبه فی قولنا... هو اسد تلمیحاً او تهکمالم یتات لنا...»

نسخ، احتمالاً از قرن ۱۰ فراتر نمی‌رود، عنوانها با مرکب قرمز، روی بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با نشانه‌های حسن چلبی، ۵ مطول، ن، ه، س، کشاف، شرح کشاف، حاشیه‌ای به فارسی در برگ ۱۵۰، آثار کهنگی و فرسودگی و وصالی در نسخه دیده می‌شود.

جلد: تیماج مشکی، یک لایه، ۲۰×۲۰۰.

کاغذ: فرنگی حنایی، برگهای ۱ تا ۱۴ الحاقی و سمرقندی حنایی. ۱۷۷ برگ، ۱۵ و ۱۶ سطر، اندازه نوشته متغیر میان ۱۳۰×۶۵ و ۱۲۰×۶۰. شماره پیشین: ۹۵-۲۵۲۵/ض ۱۹۶

ع/۳۰۲۵

وقایة الروایه فی مسائل الهدایه

(فقه حنفی)

از: برهان الشریعه، محمودبن عبیدالله، ۶۷۳ ق.

کتابی است در فقه حنفی که مؤلف به جهت فرزند دخترش، صدرالشریعه دوم، عبیدالله بن مسعود محبوبی (۷۵۰ ق.) تألیف نموده است. این کتاب بسیار مورد توجه علماء اهل سنت بوده و شروح و حواشی فراوانی بر آن نگاشته‌اند که در کشف‌الظنون تعدادی از آنها معرفی شده است. نسخه حاضر از ۵۸ کتاب تشکیل شده که با کتاب طهارت آغاز گردیده و با کتاب خنثی پایان می‌یابد. و هر کتاب نیز شامل چندین باب می‌باشد و تقریباً تمام مسائل فقهی را در بر می‌گیرد. شرح این کتاب به قلم همین صدرالشریعه دوم به سال ۱۳۱۸ در قازان و مختصر آن نیز به قلم همو به سال ۱۲۶۰ و ۱۲۹۰- و ۱۹۰۲ در قازان، و به سال ۱۸۹۵ در پطرس بورگ به چاپ رسیده است.

کشف‌الظنون (ج ۲: ۲۰۲۰)، مرعشی (ج ۳: ۲۱۶)، معجم‌المطبوعات (ج ۲: ۱۱۹۹).

آغاز: «بسمله، حمد من جعل العلم اجل المواهب الهیة و اسناها و اعلى مراتب السنيه... موسوماً بوقایة؛ الروایه فی مسائل الهدایه...»

انجام: «و فی غنم مذبوحة فیها میتة هی اقل تحرّی و اکل فی الاختیار تمت واللہ الموفق و

نعم المعین...»

نسخ، سلیمان بن علی بن اسماعیل، ۸۶۳، عنوانها با شنگرف، نسخه در حاشیه تصحیح شده، مطالبی در رابطه با حرمت دف و رقص در برگ یک به فارسی و عربی، در برگ ۱ پ فهرست مطالب، حاشیه‌ها با نشانه‌های غرنوی، ابن قدسیه، ملک رحمه، ص، ه، کافی، هدایه، کنز، ف، کفایه، واقعات، نهاییه، جامع کبیر، ق، شرح مصباح، مسعودی، خاره، مختار، واجد، عتایی، شرح کنز، صحا، یک برگ الحاقی، حاوی مطالب فقهی، وقف‌نامه‌ای در برگ ۲ برای مدرسه‌ای در شهر اماسیه، دارای مهر مالکیتی با عبارت «حسین بن عبدالغنی».

جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، لبه‌ها و عطف تیماج تریاکی سوخته، فرسوده، ل رو ندارد، ۲۷۰×۱۸۰.

کاغذ: سمرقندی نخودی، ۱۱۶ برگ، ۱۵ سطر ۱۷۰×۱۰۰.

شماره پیشین: ۲۲۰ - ۲۶۵۰ / ض ۱۹۷.

ع/۳۰۲۶

اللوامع البینات فی الاسماء و الصفات
از: فخر رازی، محمد بن عمر، ۵۴۴-۶۰۶ ق.

کتابی است در شرح اسماء و صفات خدا از دید فلسفه و مباحث عقلی و کلامی که مؤلف آن را به نام سلطان ابوالمؤید بسام بن محمد بن مسعود بن الحسین و امیرابی جعفر بن الحسین نوشته و مشتمل بر سه قسم: قسم اول در مبادی و مقدمات، قسم دوم در مقاصد و غایات، قسم سوم در لواحق و متممات می‌باشد که هر قسم نیز شامل چندین فصل می‌شود. این کتاب به سال ۱۳۲۳ در شرفیه به چاپ رسیده است.

مرعشی (ج ۹: ۳۳۶)، الذریعه (ج ۱۸: ۳۶۴)

آغاز: «بسمه، الحمد لله الذی حارت الافکار فی مبادی انوار کبریائه و صمدیته و ... اما بعد فان الله تعالی لما اسعدنی بالاتصال بحضرة السلطان ... ابی الموید بسام بن محمد ... وفقنی الله تعالی لتفتیح الکلام فی شرح اسماء الله تعالی و صفاته ... و سمیته لوامع البینات فی الاسماء و الصفات ...».

انجام: «اللفظ الثالث العزم و هو توطین النفس بعد التردد و ذلك التردد ... و لما کان ذلك

محالا فی حق الله تعالی کان اطلاق العزم فی حقه و لما انتهی الکلام الی هذا المقام ... و هذا احز الكتاب و الحمد لله حق حمده و الصلوة علی محمد و اله».

نسخ (غرب ایران تاسوریه)، با توجه به مطلبی فقهی در برگ ۱۳۰ و نیز فهرست کتاب در برگ ۱ و چند مورد حاشیه با امضای ابراهیم طرسوسی، و این که در منابع فقط یک فرد را با نام ابراهیم طرسوسی یافتیم که او هم در سال ۷۲۰ ق. متولد شده و در سال ۷۵۸ ق. وفات یافته و یکی از قاضیان حنفی ساکن دمشق و عالم در اصول فقه و صاحب تألیفات بسیار بوده، احتمال می‌رود که نسخه در قرن هشتم کتابت شده باشد. (هدیه العارفین ج ۵: ۱۶، معجم المؤلفین ج ۱: ۶۲)، عنوانها و بعضی مطالب در حاشیه با شنگرف، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با نشانه‌های اختری، طرسوسی، ه، شرح مواقف ابهری و ابراهیم طرسوسی، وصالی، آب افتادگی، موریانه خوردگی فرسودگی در نسخه دیده می‌شود.

جلد: تیماج تریاکی سوخته، نقش لوزی در وسط، مجدول، منگنه و نقوش دیگر، عطف و لبه‌ها تیماج تریاکی روشن، عطف و شیرازه اندکی از بین رفته، ۲۶۵×۱۶۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۳۰ برگ، ۱۷ سطر، ۱۹۵×۱۲۰.

شماره پیشین: ۲۱۸ - ۲۶۴۸ / ض ۱۹۸

ع/۳۰۲۷

مصباح
از: جرجانی، علی بن محمد، ۷۴۰-۸۱۶ ق.
زمان تألیف: ۸۰۳ ق.

بر مفتاح العلوم سکاکی که در علم معانی و بیان تألیف شده، شروح و حواشی بسیاری نوشته‌اند که یکی از آنها شرح میرسید شریف جرجانی می‌باشد و به نام مصباح معروف است. این شرح غیر از حاشیه‌هایی است که می‌رسد شریف مطول تفتازانی نگاشته است.

کشف الظنون (ج ۲: ۱۷۶۳)، ملی (ج ۷: ۳۱۲)

آغاز: «بسمه، نحمدک اللهم علی ما هدیتنا الیه من دقائق المعانی ببدایع البیان، و اطلعتنا علیه من حقایق المثانی بذرایع البرهان ... و بعد فقد طال ماجال فی صدري و دارفی خلدی ان

ارتب للقسم الثالث من مفتاح العلوم شرحاً ...»

انجام: «من علم البلاغه كما صرح به فيما مرو وحققه ههنا و هذا اخر ما يسر الله تعالى بمنه و لطفه من كشف فوايد هذا العلم و نظم فوايده و نسال الله سبحانه ان ينفع به المسترشدين و ان يجعله ذخراً لنا يوم الدين ...»

نسخ، احتمالاً قرن ۱۰، عنوانها با شنگرف، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با نشانه‌های ۵، فاضل، جامع، عنوان مطالب نیز در حاشیه صفحات نوشته شده، چند برگ الحاقی با مطالب پراکنده در میان برگها وجود دارد که یکی از آنها ظاهراً به زبان ترکی نوشته شده، در برگ ۱ پ و برگ ۲۳۰ پ حواشی پراکنده‌ای در موضوع علم و هندسه، فهرست اجمالی کتاب در برگ ۲ و فهرست تفصیلی آن در برگ ۲ پ تا برگ ۴ پ، در برگ ۱۰ یادداشت و مهر مالکیتی به نام سید مصطفی بن خلیل و در برگ ۱۱ مهر مالکیت دیگری به نام سید حافظ احمد و با تاریخ ۱۲۱۴ دیده می‌شود، برگ ۱۵ تا برگ ۱۸ الحاقی است و پس از صحافی لای کتاب گذاشته شده، فرسودگی، آب‌افتادگی، وصالی، موریانه‌خوردگی و تغییر رنگ در اوراق نسخه به چشم می‌خورد. جلد نسخه از خود کتاب جدیدتر است.

جلد: مقوایی، رویه کاغذی گل و بوته نارنجی، ضربی براق، اندرون جلد آستر فرنگی الوان، عطف تیماج مشکی، دامن دار، ۲۸۰×۱۵۰.
کاغذ: ترمه سمرقندی حنایی، برگهای الحاقی فرنگی شکری و نخودی، ۲۳۳ برگ، ۳۱ سطر، ۱۹۰×۹۵.
شماره پیشین: ۲۴۵-۲۶۷۵ / ض ۱۹۹.

ع/۳۰۲۸

مجموعه کفعمی (دعاها)

از: کفعمی، ابراهیم بن علی، ۸۴۰-۹۰۵ ق.

۱. بلد الامین و درع الحصین «۵ پ - ۴۲۲»

زمان تألیف: ۸۶۸ ق.

کتابی است در دعاها و اوراد و اذکار و اعمال مذهبی مختلف که از کتاب جنة الامان

الواقیه معروف به مصباح مؤلف بزرگتر است، زیرا علاوه بر آنچه از ادعیه و ... در مصباح آمده، شامل صحیفه کامله سجاده، ادعیه سر، ادعیه الوسائل الی المسایل و مناجاتها و دعاها و دیگرى نیز می‌شود. در اینجا با توجه به مهم بودن بعضی از این دعاها، به معرفی جداگانه آنها می‌پردازیم:

۱. صحیفه سجاده و الفوايد الشریعه فی شرح الصحیفه «۲۹۸ پ - ۳۴۶ پ» زمان تألیف: ۸۶۵ ق.

این صحیفه سجاده به روایت کفعمی از روی نسخه‌ای از خط علی بن سکون که مقابله ابن ادریس داشته و با آن اجازه عمید الرؤسا بوده، نقل شده. مؤلف بر این کتاب حاشیه‌هایی نوشته که خود آن را الفوايد فی شرح الصحیفه نامیده است و در آخر آن نیز فهرست کتابهای دعا است. مؤلف غیر از این حاشیه شرح دیگری نیز بر صحیفه نگاشته که از آن کاملتر و معروفتر بوده و به الفوايد الطریفه موسوم می‌باشد. تعداد ادعیه موجود در این صحیفه، براساس فهرستی که در برگ ۳۰۱ آمده، ۵۸ دعا است که چهار دعا بیشتر از دعاهاى صحیفه‌های چاپی دارد و این چهار دعا عبارت است از: در درود به حضرت آدم (ع) (دعای شماره ۵)، در طلب سعادت (شماره ۵۶)، در اندوه و طلب رفع آن (شماره ۵۷)، در شکایت (شماره ۵۸).

الذریعه (ج ۱۳: ۳۴۶) و (ج ۱۶: ۳۴۶)، مجلس (ج ۱۲: ۱۵۷)

آغاز: «بسمله و به نستعین، حدثنا السيد الاجل نجم الدين بهاء الشرف ابو الحسن ...»

انجام: «وکان من دعائه علیه السلام فی الشکوی اللهم و قدا کدی الطلب و افتح لی ابواب جودک التی لا تغلقها عن احبائک و اصفیائک یا ارحم الراحمین. صورة خط الکفعمی قدس سره قال العبد المحتاج ... الکفعمی ... نقلت هذه الصحیفه من صحیفه علیها اجازة عمید الرؤساء و نقلت من خط علی ابن سکون و قوبلت بخط الشیخ محمد بن ادریس ... وکان وقت الفراغ من مشقّه مشقّها ضحوة نهار الجمعة ... ذکر فهرست کتب آخر فی هذا الكتاب عداما ذکرناه و هی کتاب المجتهد... کتاب عدّه السفر و عمدة الحضر کتاب کذا.»

۲. ادعیه السّر «۳۴۹ پ - ۳۵۸»

در این کتاب ۳۱ دعا در طلب حوائج مختلف نقل شده و شامل اخبار و احادیث قدسیه‌ای

است که در شب معراج به پیامبر (ص) تعلیم داده شده است. مؤلف الذریعه این کتاب را منسوب به فضل الله بن علی راوندی یکی از مشایخ ابن شهر آشوب می‌داند و سند آن را به امام محمد باقر (ع) می‌رساند و می‌گوید کفعمی در بلد الامین اسناد آن را انداخته است. در فهرست مرعشی نیز نسخه‌ای از این کتاب به نام راوندی معرفی شده است. این کتاب به فارسی هم شرح و ترجمه شده است.

الذریعه (ج ۱: ۳۹۶)، ف. مرعشی (ج ۲: ۱۰۸).

آغاز: «بسم الله الحمد لله رب العالمین کفاء لافضاله و صلوته علی خیر خلقه محمد و آله ادعیه السّر روایة ابی جعفر الباقر (ع) عن امیر المؤمنین (ع) قال کان لرسول الله صلی الله علیه و آله سر لا یعلمه...»

انجام: «یا محمد من اراد من امتک این ارفع صلوته مضاعفه فلیقل خلف کل صلوة افترضت علیه و هو رافع یدیه ... انک انت السميع العليم فانه اذا قال ذلك رفعت له صلوته مضاعفه فی اللوح المحفوظ.»

۳. ادعیه الوسایل الی المسایل «۳۵۸-۳۶۱ پ»

مناجاتهایی است منقول از امام جواد (ع) که می‌گویند امام رضاع (ع) آن را مهریه دختر مأمون قرار دادند. بعد از این دعا، دعاها و مناجاتهای کوتاه دیگر و نیز شرح مختصری در اسما حسنی و خواص آن، آمده است (گک ۳۹۵-۴۱۶) الذریعه (ج ۱: ۴۰۱)

آغاز: و لتتبع ذلك بادعیه الوسایل الی المسایل المرویه عن الجواد (ع) ... قال لما زوج المأمون علی بن موسی (ع) ابنته كتب الیه ان لكل زوجة صداقاً ... قد امهرت ابتک الوسایل الی المسایل و هی مناجاة ... بسم الله، اللهم انّ خیر تک فیما استخیرک ...

انجام: «المناجات بطلب الحاجه بسم الله، اللهم جدير من امرته بالدعاء ان يدعوک ... و انت علی کل شیء قدير و بكل شیء محیط و بعبادک خبير بصیر.»

کتاب بلد الامین همراه با دو کتاب دیگر مؤلف به نامهای محاسبه النفس اللوامة و تنبیه الروح النوامه و مختصر شرح دعوات الاسماء، توسط خود مؤلف در یک مجلد گردآوری شده و به گفته صاحب الذریعه احتمالاً تمام نسخه‌های آن شامل این کتابهای ضمیمه نیز

می‌شود. این کتاب به سال ۱۳۸۳ ق. در تهران به چاپ سنگی رسیده است.

الذریعه (ج ۳: ۱۴۳)، ف. مجلس (ج ۷: ۲۸) و (ج ۱۲: ۱۰۶)

آغاز: «بسم الله، الحمد لله الذي جعل الدعاء سلماً نرتقى به اعلى المراتب و وسيلة اقتناء ... و بعد فهذا کتاب محتو علی عوذ و دعوات و تسایح و زیارات و ... و قد رسمت ما وضعته و سمت ما جمعة بالبلد الامین و الدرع الحصین ...»

انجام: «ولیکن هذا اخر کتابنا هذا المترجم بالبد الامین و الدرع الحصین فمن حکم التابید الالهی ... و اما تفسیرات تفتّر منها افواه المعانی الملاح فهی کزجاجة المصباح عند الاستصباح و ذلك لعشران بقین من شهر سنوال ختم بالخیر و الافضال سنه ثمانی و ستین بعد ثمانی مئین من هجره ... بقلم العبد الفقیر ... ابراهیم بن علی بن حسن بن محمد بن صالح ...»

۲. محاسبه النفس اللوامه و تنبیه الروح النوامه «۴۲۳ پ-۴۳۶»

(اخلاق اسلامی)

از: کفعمی، ابراهیم بن علی، ۸۴۰-۹۰۵ ق.

مؤلف در این کتاب نفس را مورد خطاب قرار داده و او را پند و اندرز می‌دهد.

الذریعه (ج ۲۰: ۱۲۲)، ف. ملی (ج ۱۰: ۶۰۳)، ف. مرعشی (ج ۱۷: ۱۲۹) ف.

مجلس (ج ۱۲: ۱۵۸).

آغاز: «بسم الله و به نستعین، کتاب محاسبه النفس اللوامه و تنبیه الروح النوامه للكفعمی ابراهیم بن علی ... الحمد لله السریع حسابہ الالیم عقابه ... فمن يعمل مثقال ذره خیراً یره و من يعمل مثقال ذره شراً یره و لا ینجی من هذه الاخطار الجلیله الامحاسبه النفس کل یوم و لیله ...» انجام: «و بالجمله فلا ییأس بمن روح الله انه لا ییاس من روح الله الا القوم الکافرون ... و الحمد لله رب العالمین ... و سلم تسلیماً کثیراً.»

۳. مختصر من شرح دعوات الاسماء «۴۳۶-۴۴۰ پ»

(خدا - نامها)

از: کفعمی، ابراهیم بن علی، ۸۴۰-۹۰۵ ق.

مختصری است از کتاب دعوات الاسماء یحیی بن حبش سهروردی (۵۵۰-۵۸۶ ق.) در

شرح اسماء حسنی، که در آن شارح چهل اسم از اسماء الله را که در دعایی منسوب به حضرت ادریس (ع) آمده، با خواص و فواید آن شرح داده و پیش از شرح اسماء، ده شرط برای دعا کننده بیان داشته از جمله اعتقاد به خواص مذکور، عدم سوءظن به آنها، عدم توهّم عجز در خویشتن و ...

الذریعه (ج ۸: ۲۰۱)، ف. مجلس (ج ۱۲: ۱۵۹).

آغاز: «بسمله، مختصر من شرح ابی الفتوح شهاب الدین السهروردی المقتول بحلب رحمه الله المسمی بکتاب دعوات الاسماء و هی اربعون اسما ... و هی دعاء ادریس (ع) و بهار فعه الله مکانا علیاً ...»

انجام: «الاربعون یا عجیب فلا تنطق الالسن بکل الائه و ثنائه من واطب قرائته بینة عقد اللسان انعقدت عنه جمیع الالسن فلا یتکلم الا بخیر و الحمد لله تعالی ... سلم کثیراً.»

نسخ جلی، قرن ۱۱، دارای دوسر لوح مزدوج مذهب مرصع و چهار کتیبه مذهب مرصع که در یک کتیبه آن، روی زمینه سفید، طلا اندازی و دندان موشی، عبارت «بسمله» نوشته شده، حاشیه دو صفحه آغازین کتاب تشعیر مذهب مرصع، میان سطور متن این دو صفحه طلا اندازی و دندان موشی، صفحات دارای جدول و کمند زرین که میان آن، حاشیه‌ها نوشته شده، عنوانها و بعضی علامتها با شنگرف، متن و حاشیه از یک کاتب است و با توجه به یادداشتی که در برگ ۳۷۲ پ آمده، ظاهراً نسخه از روی نسخه‌ای به خط کفعمی نوشته شده، همه حاشیه‌ها از مؤلف است، نسخه با شنگرف و میان سطور تصحیح شده و گاه نکاتی که در نسخه‌های دیگر وجود داشته با نشانه «نسخه ل» در حاشیه و ما بین سطور دیده می‌شود. در برگ ۲۲ پ و برگ ۴۲۳ جدولی از اسامی چهارده معصوم (ع) وجود دارد که نام و کنیه و القاب دیگر مشخصات ایشان در آن آمده و در حاشیه این دو صفحه نیز مطالبی در باره اختلاف زمانها و فصلها و مزاج انسانها به نقل از کتاب عیون الحقایق نوشته شده، در برگ ۴۴۰ پ و برگ ۴۴۱، احادیثی در باره دعاهای اول ماه منقول از ائمه (ع) و همچنین مطالبی درباره اسماء الله و اسماء پیامبر (ص) نوشته شده است. ۷ برگ از اول و آخر نسخه بدون نوشته است.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی، سوخت مذهب، ترنج و نیم ترنج و لچک گل و بوته دار با زمینه طلائی، مجدول به زر، عطف تیماج مشکى نرم تر، اندرون جلد تیماج زرد، ۲۹۰×۱۷۰.

کاغذ: دولت‌آبادی شکری، ۴۴۴ برگ، ۲۰ سطر، ۱۸۵×۹۵. شماره پیشین: ۱۱۸-۲۲ / ض ۲۰۰.

ع/۳۰۲۹

اسرار الایات و انوار البینات (عرفان)

از: صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.

کتابی است در معرفت علوم و اسرار الهی از دیدگاه عرفانی و با استفاده از آیات قرآن. که بر یک مقدمه و سه طرف مرتب شده و هر طرف نیز دارای چند مشهد می‌باشد. مقدمه در بیان طریق سالکین الی الله و روش راسخین در علم، طرف اول در علم ربوبی، با سه مشهد، طرف دوم در افعال خداوند و کیفیت صدور آن از او و رجوع آن بسوی او، با چهار مشهد، طرف سوم در علم معاد و بیان حشر نفوس و اجساد، با ۱۲ مشهد. این کتاب در تهران به سالهای ۱۳۰۲ ق. و ۱۳۱۹ ق. به چاپ سنگی رسیده است.

ف. ملی (ج ۸: ۳۴۰)، ف. مجلس (ج ۴: ۲)، الذریعه (ج ۲: ۳۹)

آغاز: بسمله، نعمدک اللهم یا من بیده ملکوت الارض و السماء و الیه یتشوق و یدور الاشیاء ... اما بعد فبقول انزل خلق الله ... محمد الموعود بصدرالدین هذابیان للناس و هدی و رحمة للمتقین ... هذه انوار علوم الهیه و اسرار مسائل ربانیه و مقاصد قرآنیه مستفاد من آیات الكتاب المبین ... سمیتها باسرار الایات و الانوار البینات ...»

انجام: «واصبحت القوه النفسانیه مخترعه للصور الخیالیه علی الوجه الاقوی فصار الحس و الخیال و اصلاح و المتخیل بعینه محسوس و المحجوب مکشوف و المعلوم حاضرراً کقولہ علمت نفس ما احضرت ...»

نستعلیق شکسته، میرزا ابوالقاسم، ۱۲۴۲، عنوانها با مرکب قرمز، بالای بعضی عبارات با مرکب قرمزد خط کشیده شده، تعدادی از صفحات با امضای نوری حاشیه نویسی شده، میان برگهای ۱۰ پ و ۱۱، ۱۶ پ و ۱۷، ۱۷ پ و ۱۸، ۱۸ پ و ۱۹ و ۸۶ پ و ۸۷ افتادگی دارد، در برگ ۲ یادداشتی دال بر اینکه کاتب میرزا ابوالقاسم است، و در برگ

۹۱ اشعاری به فارسی و عربی دیده می‌شود.

جلد: تیماج قهوه‌ای روشن، مقوایی، اندرون جلد کاغذی نخودی، عطف با جلد یکی است، ۲۱۰×۱۴۳.

کاغذ: فرنگی شکری، ۹۱ برگ، ۲۱ سطر، ۱۴۰×۷۳.

شماره پیشین: ۲۸۵۱-۴۲۱ / ض ۲۰۱.

ع/۳۰۳۰

کشف‌الایات

(قرآن - کشف‌الایات)

از: نصیری طوسی، محمدرضا بن عبدالحسین، قرن ۱۱ ق.

زمان تألیف: ۱۰۶۷ ق.

کشف‌الایاتی است مشتمل بر یک مقدمه و ۲۸ کتاب، و هر کتاب نیز شامل ۲۸ باب که به ترتیب حروف الفبا نامگذاری شده است. روش استفاده از این کشف‌الایات در آغاز کتاب به زبان عربی و در حاشیه برگ ۳ به زبان فارسی بطور کامل توضیح داده شده است.

الذریعه (ج ۱۸: ۴)، ف. ملی (ج ۸: ۳۲۷)، ف. مرعشی (ج ۳: ۳۶۴)، ف. مجلس (ج ۴: ۱۷).

آغاز: بسمله، کشف قناع عذار عذراء المقال باسم الله الكبير المتعال ... فیا ایها الطالبون الآملون الخاطبون ... فاعلموا انی رایت کثیر ما حجة الی طلب آی من القرآن لایعلمون الا بعضها ... فوضعت هذا الكتاب ... وسميته بكشف الايات وانا احقر الناس الی عفو ربه القدوسی محمدرضا بن عبدالحسین النصیری الطوسی ...»

انجام: «باب الیاء الایدی ص ۵ من ۵ ... یدی من التوریه ال عمران ۱ من صف ۶ من ۱ ...»

نسخ، نستعلیق و نستعلیق شکسته، محمد شفیع، ۱۰۹۰، عنوان کتابها و بابها و همچنین اول هر نوع کلمه با مرکب قرمز و به خط جلی، و نام سوره‌ها و شماره آیات با مرکب قرمز و به خط خفی نوشته شده، سایر کلمات مشتق از نوع اصلی، با مرکب مشکلی و به خط جلی، و حروف و کلمات مابعد کلمه اصلی (که در صورت تکراری بودن کلمات

اصلی، بعد از آن کلمات آورده شده) با مرکب مشکلی و به خط خفی نوشته شده است.

جلد: تیماج زرشکی، مقوایی، ضریبی، ترنج و سه ترنج مذهب، مجدول به زر، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد کاغذی ترمه سمرقندی، ۲۴۶×۱۶۳.

کاغذ: ترمه سمرقندی، آهار و مهره شده، ۲۹۸ برگ، ۱۹ سطر، ۱۸۰×۹۵.

شماره پیشین: ۴۷۱-۲۹۰۱ / ض ۲۰۲.

ع/۳۰۳۱

الفوائد الضیائیه

(زبان عربی - نحو)

از: جامی، عبدالرحمن بن احمد، ۸۱۷-۸۹۸ ق.

زمان تألیف: ۸۹۷ ق

رجوع شود به شماره ۲۹۵۷ / ع در این فهرست.

نسخ نزدیک به نستعلیق، محمد بن حاجی ملا عبدالله اوکلی، ۱۲۶۰ ه. ق، حواشی با امضای عبدالغفور، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده است. دو برگ آغاز نسخه توضیحات در مورد علم نحو به قلم کاتب.

جلد: تیماج زرشکی، یک ترنج بزرگ و دو ترنج کوچک، گوشه، عطف تیماج قهوه‌ای اندرون جلد آستری کاغذ فرنگی حنایی.

کاغذ: فرنگی شکری و نخودی، ۲۹۷ برگ، متغیر بی ۱۲-۱۴ سطر، ۹۰×۱۳۰.

شماره پیشین: ۲۳۰-۳۶۷۹ / ض ۲۰۳

ع/۳۰۳۲

شرح المواقف

(کلام)

از: جرجانی، علی بن محمد، ۷۴۰-۸۱۶ ق.

زمان تألیف: ۸۰۷ ق.

شرحی است مزجی بر کتاب مواقف قاضی عضدالدین ایجی (۷۵۶ ق.) که در علم کلام

نگارش یافته و از مهمترین کتب کلامی اسلامی بشمار می‌رود. این کتاب در قسطنطنیه به سال ۱۲۳۹ و در لکنه‌و به سال ۱۲۶۰ و در دهلی به سال ۱۲۹۰ همراه با حاشیه حسن چلبی بن محمد شاه فناری و حاشیه عبدالکریم سیالکوتی به چاپ رسیده است.

ف. ملی (ج ۷: ۳۹۹)، ف. مرعشی (ج ۳: ۳۵۵)، ف. مجلس (۲/۱۰: ۸۷۸)، معجم‌المطبوعات (ج ۱: ۷۶۹ و ۶۸۰).

آغاز: «بسمه، ضمن خطبه کتابه‌الاشاره الی مقاصد علم الکلام رعایه لبراعة الاستهلال فبسم اولاً تینماً ثم قال الحمد لله العلی شانه‌ای امره و حاله فی ذاته و صفاته و افعاله فانه جامع لجهات لا يتطرق الی سرادات قدسه ...»

انجام: «و انا اقول هذا ماتيسر لنا بعون الله و حسن توفيقه من كشف مشکلاته و تحرير مسایله و تقرير دلایله معرضين عن الاطناب المممل و الايجاز المسخل و مشيرين فی بعض المواضع الی ما يتوجه علی کلامه من الاسوله (الاسئله) و ما یمكن ان يتمسك به فی دفعها من الاجوبه نفع الله الطالبین و جعله ذخراً لنا یوم‌الدين...»

نسخ، احتمالاً قرن نهم، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاها: منه، مولانا، صحاح، سیف، حسن چلبی، فناری، محرره، موسی پاشا، طوالعی، حاشیه تجرید، سم، ح، حسن، در روی برگ ۲ قطعاتی شعر به عربی و بعضاً به فارسی، و در پشت همان برگ قصیده‌ای منسوب به یکی از شعوبیان به عربی و در مدح صاحب‌بن عباد نوشته شده، در روی برگ ۳ دعایی مختصر و فهرست اجمالی به شگرف و در پشت همان برگ فهرست تفصیلی کتاب و در روی برگ ۴ وقف نامه‌ای به نام حسین‌آغا بن عبدالحمی مشهور به آغا آمده، برگ ۱ الحاقی، موربانه‌خوردگی، فرسودگی و وصالی در اوراق بیچشم می‌خورد.

جلد: تیماج تریاکی، سجاف تیماج تریاکی سوخته، عطف و دامن جلد تیماج تریاکی روشن، اندرون جلد تیماج تریاکی، ترنج و دو سر ترنج، ۱۷۰×۲۷۳.

کاغذ: اصفهانی نخودی، برگ الحاقی، نخودی فرنگی، ۳۱۸ برگ، ۱۹-۲۰ سطر، ۲۰۰×۱۱۰.

شماره پیشین: ۲۰۶-۲۶۳۶ / ض ۲۰۴.

ع/۳۰۳۳

قبسات

(فلسفه اسلامی)

از: میرداماد، محمدباقر بن محمد، - ۱۰۴۱ ق.

زمان تألیف: ۱۰۳۴.

کتابی است در فلسفه اسلامی که میرداماد بنا به درخواست یکی از شاگردانش به تدوین آن اقدام نموده است. این کتاب در چند قس نوشته شده که هر قس نیز دارای چند و میض و مضه است. نسخه حاضر فقط شامل اواخر قس هفتم تا اواسط قس نهم می‌باشد. این کتاب در تهران به سال ۱۳۱۵ ق. ضمن مجموعه هفت رساله به چاپ رسیده است.

ف. ملی (ج ۲: ۴۸۰)، ف. مرعشی (ج ۱: ۱۲۳)، الذریعه (ج ۱۷: ۳۲)، مشار عربی ص ۶۹۸.

آغاز: «و المتكلفون لمالایعنیهم ینصرفون عن جاده سبل الحق و ... مسلکا آخراً و عراً سحیفا و هو ان المؤثر یؤثر فی حال حدوث الاثر لافی حال وجوده و لافی حال عدمه ... انجام: «ولا یتصحح ذلك للناقصین الا فی النوم فتشیح و تتمثل لابصاره ملائکه‌الله (فیسمعونه) فهذا سبیل باب الايحا والوحی ...».

نسخ، احتمالاً قرن ۱۱، عناوین با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، اول و آخر نسخه افتاده و از باقیمانده نیز چند برگ افتادگی دارد، فرسودگی، موربانه‌خوردگی، و صالی و آب افتادگی در اوراق به چشم می‌خورد، لت پشت جلد الحاقی است.

جلد: تیماج قهوه‌ای، مقوایی، ترنج و یک نیم ترنج، ضربی، اندرون جلد تیماج زرشکی، اندرون جلد لت پشت، کاغذی ابری، ۱۳۴×۲۵۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۶۱ برگ، ۱۱ سطر، ۷۰×۱۲۰.

شماره پیشین: ۳۳۵-۲۷۶۵ / ض ۲۰۵.

ع/۳۰۳۴

الفوائد الضیائیة

(زبان عربی - نحو)

از: جامی، عبدالرحمن بن احمد، ۸۱۷-۸۹۸ ق.
زمان تألیف: ۸۹۷ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۵۷/ع همین فهرست.

نسخ، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از کلمات با مرکب قرمز خط کشیده شده است. در پشت برگ اول یادداشت تملکی به نام محمد کاظم شاهرودی مورخ سال ۱۲۳۸، دارای حواشی توضیحی.

جلد: ناقص، لت رو الحاقی تیماج قرمز، لت پشت تیماج مشکی، عطف ساغری، ۱۹۵×۱۲۵.

کاغذ: از برگ اول تا برگ ۶۷ فرنگی و از برگ ۶۸ تا آخر اصفهانی، ۲۴۴ برگ، ۱۵ سطر، ۱۱۵×۶۰.

شماره پیشین: ۹۴۱-۱۵۸۰/ض ۵۹

ع/۳۰۳۵

الفوائد الضیائیة

(زبان عربی - نحو)

از: جامی، عبدالرحمن بن احمد، ۸۱۷-۸۹۸ ق.
زمان تألیف: ۸۹۷ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۵۷/ع در این فهرست.

آغاز افتاده: «فی الاقسام الحاصله من قبل فالرفع فی المحصول علی الفاعلیة»

انجام: «واجعل تقایضا خفیفة کانت او ثقیله فی مواقف الندامه مستقلبه بالف آداب

عبودتیک علی نهج الاستقامه...»

نسخ، محمد طاهر بن محمد زمان، ۱۰۸۰ ه. ق، عنوانها با مرکب قرمز نسخ نسبتاً فرسوده و وصال شده.

جلد: تیماج یشمی سیر، مجدول، ۱۹۰×۱۲۰.

کاغذ: دولت آبادی، ۱۳۱ برگ، ۱۰ سطر، ۱۱۰×۵۵.

شماره پیشین: ۹۵۷-۱۵۹۷/ص ۵۷.

ع/۳۰۳۶

المطول فی شرح التلخیص (زبان عربی - معانی و بیان)

از: تفتازانی، مسعود بن عمر، ۷۲۲-۷۹۲ ق.

زمان تألیف: ۷۴۲-۷۴۸ ق.

تلخیص المفتاح، قسم سوم کتاب «مفتاح العلوم به ابویعقوب سکاکي (۵۵۵-۶۲۶ ق.) که خطیب قزوینی (۶۶۶-۷۳۹ ق.)، آن را در یک مقدمه و سه فن (معانی و بیان و بدیع) تهذیب و تنظیم کرده و از خود نیز قواعدی بر آن افزوده است. براین کتاب شروح زیادی نوشته‌اند که از آن جمله شرح حاضر است که در سالهای ۷۴۲ ق. تا ۷۴۸ ق. به رشته تحریر در آمده و به معزالدین ابوالحسن محمد کورت حاکم هرات و سیستان و غور در سالهای ۷۳۲-۷۷۱ ق. اهداء شده است. این کتاب بارها در ایران به طبع رسیده است.

ف. مرعشی (۲: ۱۷۹)، ف. ملی (۸: ۸۴)، ف. مشار عربی (ص ۸۵۹ و ۸۶۰)، الذریعه (۱: ۱۹).

آغاز: «بسمه، رب یسر و تمم باخیر، الحمد لله الذی الهمنا حقایق المعانی و دقائق البیان ... ان اشرح کتاب تلخیص المفتاح المنسوب الی ... محمد بن عبدالرحمن القزوینی الخطیب بجامع دمشق...»

انجام: «هذا آخر ما اوردنا جمعه من الفوائد و نظمه من الفرايد مع توزع البال و تشتت الاحوال و ... لکن الله جلت حکمته قد وقفنا للاثمام و رزقنا للفوز بهذا المرام و الحمد لله ولی الانعام...»

نستعلیق، محمد شریف بن ابراهیم، ۱۱۱۴ ق، آغاز نسخه دارای سرلوح و کتیبه مجدول با شنگرف، کمند با شنگرف، جداول مشکی و شنگرف، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاها ۱۲ ح، کنز، منه، صحاح، شرح مفتاح، کنز اللغه، تا برگ ۱۴۱ حاشیه تمام برگها وصال شده، و از برگ ۱۴۱ تا آخر، بعضی از برگها اندکی وصالی دارد. آثار فرسودگی، موریانه خوردگی، آب افتادگی در اوراق به چشم می‌خورد. چهار برگ اول و دو برگ آخر الحاقی و بدون نوشته است.

جلد: مقوایی با روکش روغنی کاغذ ماشی، ضریبی، مجدول، ترنج و نیم ترنج تیماج زرشکی با طرح گل و بوته، عطف و سجاف تیماج زرشکی، اندرون جلد کاغذی ابری، الوان، ۱۶۵×۲۶۵.
کاغذ: هندی نخودی، ۲۴۶ برگ، ۲۱ سطر، ۱۷۰×۹۰.
شماره پیشین: ۲۶۶-۳۷۱۵/ فن ۲۰۶.

ع/۳۰۳۷

کمال الدرایه فی شرح النقایه

(فقه حنفی)

از: شمنی، احمد بن محمد، ۸۰۱-۸۷۲ ق.

کتاب النقایه مختصر الوقایه، خلاصه‌ای است از کتاب «وقایه الروایه فی مسائل الهدایه» تألیف برهان الشریعه محمود بن عبیدالله، (۶۷۳ ق.) که صدر الشریعه الثانی، عبیدالله بن مسعود، (-۷۴۷ ق.) آن را جهت استفاده محصلی فراهم نموده است. براین کتاب شروح زیادی نگاشته‌اند که بعضی از آنها در کشف الظنون معروفی شده از جمله شرح تقی الدین ابوالعباس احمد بن محمد الشمنی که به کمال الدرایه فی شرح النقایه معروف است. در نسخه حاضر نامی از شارح نیامده ولی با توجه به یکی بودن آغاز شرح فوق با نسخه حاضر، شارح باید همو باشد.

کشف الظنون (ج ۲: ۱۹۷۱)، معجم المؤلفین (ج ۲: ۱۴۹).

آغاز: «بسمله و به ثقتی احمد الله علی الهدایه و الداریه و اساله الوقایه من البدایه الی النهایه ... و بعد فقد سألنی بعض الاخوان و من هو منی بمنزله العین من الانسان ان اشرح مختصر الوقایه المعروف بالنقایه للشیخ الامام صدر الشریعه و الدین عبیدالله بن مسعود بن تاج الشریعه ...»

انجام افتاده: «و هو قول مالک و الشافعی و احمد ان العمل بالعموم واجب ما مکن ههنا فیعمل به و ذلک انه زاد علی قدر الجواب فکان بالزباده مبتدا و جاز ان یکون فایدتها ایحاش المرأة الغیظ بها حین اعترضت علیه فیما احله الشرع له و صبح نیه ...»

نسخ خوش، جداول زر و مشک، عنوانها با سنگرف، بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، بعضی از لغتها در حاشیه با امضای رشیدی به فارسی ترجمه شده، ۷ برگ ابتدا و ۵ برگ انتهای نسخه الحاقی و بدون نوشته، تمامی اوراق وصالی شده، آثار فرسودگی، موریانه خوردگی و آب افتادگی در نسخه دیده می‌شود.

جلد: مقوایی با روکش کاغذی منقش زرشکی و زمینه نخودی، اندرون جلد، آستری کاغذی، فرنگی شکری، عطف پارچه‌ای قرمز، ۲۲۰×۱۳۰.
کاغذ: هندی، برگهای الحاقی فرنگی شکری، ۲۸۱ برگ، ۲۵ سطر، ۱۴۵×۷۵.
شماره پیشین: ۲۹۷-۳۷۴۶/ ض ۲۰۷.

ع/۳۰۳۸

شرح اصول الکافی

(احادیث شیعه)

از: مازندرانی، محمد صالح بن احمد، ۱۰۸۱ ق.

زمان تألیف: ۱۰۶۳ ق.

شرح متوسطی است بر احادیث اصول کافی، که نسخه حاضر تنها کتاب عقل و فضل علم را دربر دارد.

ف. ملی (ج ۸: ۲۹۳)، ف. مجلسی (ج ۱۷: ۲۲۶)، الذریعه (ج ۱۳: ۹۷ و ج ۱۴: ۲۷).
آغاز: «رب یسر و لاتعسر، بسمله و به نستعین، نعمدک یا مروح عقول العارفين بمظاهر کمالک لیلا و نهاراً ... فیقول ... حسام الدین محمد صالح بن احمد المازندرانی قدرست علی جمیع ابواب الکافی تعلیقات و رقمت علی جمیع فنونه تحقیقات مع قلّه بضاعة و ... فلما اردت جمعها و تدوینها خطر ببالی ان اشرح جمیع احادیث هذا الکتاب شرحاً متوسطاً بین الایجاز و الاطناب ...»

انجام: «و ان ترکها ترک الاخذ منهم و اعتمد برایه و رای من اضله فعليه لعنة الله ... یقول ... محمد صالح بن احمد المازندرانی و قد فرغت من شرح کتاب العقل و فضل العلم من الکافی فی ۱۴ شهر صفر ۱۰۶۳ و يتلوه کتاب التوحید انشالله ... تم بالخیر بحمد و آله فی شهر شعبان

سنه ۱۰۹۶هـ.

نسخ خوش، ۱۰۹۶ هـ. ق.، عناوین با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب مشکی و گاه قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، اندک توضیحاتی به خط نستعلیق خوش در حاشیه، حاشیه‌ها با امضاهای میرزا رفیعان، کنز، آثار فرسودگی، پارگی، وصالی در نسخه دیده می‌شود و مخصوصاً آب افتادگی زیاد دارد به همین علت تعدادی از برگها به هم چسبیده است. برگ ۲۱۳ بدون نوشته.

جلد: تیماج مشکی، اندرون جلد کاغذی ابری، عطف و سجافها تیماج مشکی، ۱۸۳×۲۴۷.

کاغذ: دولت‌آبادی نخودی، ۲۷۱ برگ، ۲۶ سطر، ۱۰۰×۱۸۰.

شماره پیشین: ۱۶۹-۲۵۹۸ / ض ۲۰۸.

ع/۳۰۳۹

شرح اصول الکافی

(احادیث شیعه)

از: مازندرانی، محمد صالح بن احمد، ۱۰۸۱ ق.

تاریخ تألیف: ۱۰۶۲ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۳۸ / ع همین فهرست. نسخه حاضر کتب عقل و جهل، دعاء و فضل قرآن و عشرت را در بردارد.

انجام: «او وجد شئی آخر من اسباب المحو الی ذکرنا بعضها، تم کتاب العشره»

نسخ، بی‌کا، ۱۰۹۵ ق.، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از عبارات با مرکب مشکی و قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، لت روی جلد ناقص و از عطف جدا است، نسخه حاضر در زمان حیات مؤلف تحریر شده است.

جلد: ساغری مشکی لولادار، مقوایی، اندرون آستری کاغذی زرد، ۱۷۵×۲۵۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۳۲۹ برگ، ۲۵ سطر، ۱۰۰×۱۶۵.

شماره پیشین: ۵۷۵-۱۲۱۳ / ض ۹.

ع/۳۰۴۰

[رساله] اصول الفقه

(اصول فقه شیعه)

نسخه حاضر مقدمه‌ای است بر اصول فقه، مؤلف مقدمه را با تعریف اسم و موضوع این علم بطور مفصل (در ۸۲ برگ) به پایان رسانده و مطلب را با مقدماتی در نحو، معانی و بیان و منطق دنبال می‌کند و همه جا از بزرگانی که در این زمینه صاحب تألیفاتی بوده‌اند همچون فاضل قمی، محقق شریف، محقق دوانی، علامه حلی و ... سخنانی نقل کرده، سپس خود نقدی بر نظر آنان می‌نگارد. و در خاتمه پس از بیان مبحث الفاظ، اظهار می‌دارد که به مبحث مشتق خواهد پرداخت.

آغاز: «بسم الله، الحمد لله رب العالمین و الصلوة والسلام علی اشرف خلقه و خیر بریته محمد و اله الاثمه المعصومین علیهم السلام و بعد فهذا مختصر فی الاصول اخذت فی تحریر اجابة لالتماس من لم یسعی منه الا القبول فان وقع منه موقع الرضا فهو غایة المامول...»
انجام: «ولا یعقل الجمع بین جهتین منها فی لسان ذلک واحد فمن اعم التعارض فقد اشته و اخطاء الی غیر ذلک من الزلات المتعلقة بهذا الباب والله الموفق الی الصواب و یتلوه المشتق انشالله».

نستعلیق، احتمالاً اواخر قرن ۱۳ یا اوایل قرن ۱۴، عناوین با مرکب مشکی و به خط نسخ، نسخه ظاهراً با قلمی غیر از قلم نی معمول نوشته شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، در بالای حاشیه چند برگ از ابتدای نسخه عبارت «یا علی ادرکنی» و بالای برگ ۷۹ پ عبارت «رب وفق باتمامه» و بالای برگ ۸۲ عبارت «اللهم وفق باتمامه بمحمد وآله» دیده می‌شود. اوراق و جلد نسخه نسبتاً خوب و عاری از آثار کهنگی و فرسودگی است.

جلد: تیماج زرشکی، مجدول، منگنه، ضربی، اندرون جلد کاغذی، منقش الوان، عطف با جلد یکی است، ۱۶۰×۲۲۰.

کاغذ: فرنگی شکری، ۲۶ برگ انتها و ۴ برگ لابلائی برگها فرنگی نخودی، ۲۴۶ برگ، ۱۸ سطر، ۹۵×۱۵۵.

شماره پیشین: ۲۷۶-۳۷۲۵ / ض ۲۱۱.

ع/۳۰۴۱

الاربعین فی اصول الدین

(اخلاق اسلامی)

از: غزالی، محمد بن محمد، ۴۵۰-۵۰۵ ق.

قسم سوم از کتاب جواهرالقرآن حجة الاسلام محمد بن محمد غزالی است که با اجازه مؤلف جداگانه کتابت شده و به صورت کتابی مستقل درآمده است. غزالی در این قسم، چهل اصل از اصول دین را به ترتیب ذیل آورده: قسم اول در معارف، قسم دوم را در اعمال ظاهر، قسم سوم در اصول اخلاق ذمیمه، قسم چهارم در اصول اخلاق محموده، و هر کدام از این چهار قسم، مشتمل بر ده اصل و یک خاتمه می‌باشد. این کتاب به سال ۱۳۰۲ ق. در مکه و به سال ۱۳۱۶ ق. در لکنوه چاپ رسیده است.

کشف الظنون (ج ۱: ۶۱ و ۶۱۵)، معجم المطبوعات (ج ۲: ۱۴۱۰)، ف. مشار عربی ص ۳۶.

آغاز: «بسمه... الحمد لله رب العالمین حمداً یوازی نعمه و یکافی مزیده و... بعد اذنه لمن اراد ان یتکلم هذا القسم مفرداً اذ هو قد افروده بالاسم و سماه کتاب الاربعین فی اصول الدین...»
انجام: «فان اردت ان تتعلم طریق مناظرتها و مراقبتها و محاسبتها و معاقبتها فاطلبه من کتاب المحاسبه و المراقبه فان هذا الكتاب لا یحمله والله یوفقنا و ایاک بفضلہ و سعة جوده و جزیل کرمه کمل کتاب الاربعین...»

نسخ، ۱۲۸۲ ق.، محمد عثمان، ازگ ۱ تاگ ۲۶ عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، ازگ ۲۷ تاگ ۱۴۵ عناوین با مرکب مشکی به خطی درشت‌تر و بالای بعضی از عبارات با مرکب مشکی خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، بعضی از لغات در حاشیه به فارسی ترجمه شده، حاشیه‌ها با مضاهای کشف اللغه، صراح، رشیدی، قوت القلوب، در حاشیه بعضی از صفحات یکی دوبیت شعر به فارسی، برگهای ۹۴ پیش‌وپس است، بین برگ ۱۱۸ و ۱۱۹ افتادگی دارد، در برگ ۱ نقل قولی از معروف کرخی و در برگ ۱ پ ۳ دعای مختصر آمده که به فارسی در باره آن توضیحاتی داده شده، در برگ ۱۴۵ پ و برگ ۱۴۶ مطالبی در رابطه با اسماء الهی و در برگ ۱۴۷ مطالبی در طریق ارتباط با رجال الغیب نوشته شده. آثار

کهنگی و فرسودگی در نسخه دیده می‌شود.

جلد: تیماج تریاکی سوخته، ترنج و لچک، مجدول، منگنه، ضریبی، اندرون جلد کاغذی منقش سبز با زمینه سبز روشن، عطف با جلد یکی است، ۲۶۰×۱۵۳.
کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۴۶ برگ، تعداد سطور متغیر بین ۱۷ و ۲۲، اندازه نوشته متغیر میان ۱۶۵×۹۵ تا ۱۸۰×۱۱۰
شماره پیشین: ۲۷۴-۳۷۲۳/ض ۲۰۹.

ع/۳۰۴۲

مجموعه

۱. مطالع الانظار فی شرح طوابع الانوار «گ ۳-گ ۱۹۹» (کلام اهل سنت)
از: اصفهانی، محمود بن عبدالرحمن، ۶۷۴-۷۴۹ ق.

طوابع الانوار تألیف قاضی عبدالله بن عمر البیضاوی (۶۸۵ ق.) متن مختصر مهمی است در کلام به روش اهل سنت که در سه کتاب تدوین گردیده و هر کتاب نیز مشتمل بر سه باب است بدین ترتیب: کتاب اول در ممکنات، باب اول در امور کلیه، باب دوم در اعراض و باب سوم در جواهر، کتاب دوم در الهیات، باب اول در ذات خدا، باب دوم در صفات و باب سوم در افعال او؛ کتاب سوم در نبوات، باب اول در نبوت، باب دوم در حشر و جزاء و باب سوم در امامت. این کتاب بسیار مورد توجه علامه بوده و بر آن شروح و حواشی بسیار نگاشته‌اند. نسخه حاضر نیز شرحی است بر این کتاب با عناوین «قال اقول» که مشهور و متداول بین طلاب بوده و شارح، آن را به نام ملک ناصر محمد بن قلاووی به رشته تحریر درآورده است. در حاشیه نسخه حاضر تعلیقه مولی افضل زاده - که در کشف الظنون از او نام برده شده - نیز درج گردیده است. این شرح همراه با حاشیه سید شریف جرجانی (۷۴۰-۷۱۶ ق.) بر آن، به سال ۱۳۰۵ ق. در استانبول به چاپ رسیده است.

ف. ملی (ج ۱۰: ۴)، ف. مرعشی (۲: ۵۰۹)، کشف الظنون (۲: ۱۱۱۶)، معجم المطبوعات (۱: ۴۵۴).

آغاز افتاده: «القیّمه اعمی لاسیما علم اصول الدین الذی اعظمها موضوعاً و اکرمها اصولاً و

فروعا و... ان کتاب طوابع الانوار من مصنفات ... عبدالله البيضاوی ... و سمیة مطالع الانظار فی شرح طوابع الانوار و رسمه باسم ... محمد بن ... قلاوون مدالله سلطانه ...
انجام: «و مع ذلك لا يعادل ماورد في مناقبهم و حکى عن اثارهم المرضيه و سيرتهم الحميده و نفعنا الله بمحبتهم اجمعين ... و استرح المداد عن دورانه الكثيره ... على يد اضعف عباد الله ...».

۲. حاشیه شرح طوابع الانوار «گک ۲۰۰ پ- گک ۲۰۶ پ» (کلام اهل سنت)
حاشیه مختصری است با عناوین قوله قوله بر شرح مطالع الانوار محمد بن عبدالرحمن اصفهانی (۶۷۴-۷۴۹ ق.).

آغاز: «بسمله، قوله بحسب تعلق الاراده لا باعتبار ان القدره علّة تامّة لتخصّص ذلك البعض لانه لو كان كذلك لزم انتهاء القدرة في ذلك البعض بل السبب في تخصّص القدرة بحسب تعلق الارادة و...»
انجام: «قوله النبي فعيل، اما من النبوة و النبوة ما ارتفع من الارض لم يبعد ان يون للنفس طبات ... تم مبارکاً بقدره الله تعالى و عنایته».

۳. شرح [رساله] آداب البحث و طرق المناظره «گک ۲۰۷ پ- ۲۱۷ پ» (منطق)
از: شیروانی، کمال الدین مسعود، -۹۰۵ ق.

رساله آداب البحث و طرق المناظره اثر محمد بن اشرف حسینی سمرقندی (؟۶۰۰ ق.).
رساله مشهوری است در آداب بحث و چگونگی ایراد کلام بین مناظرین که از سه فصل تشکیل شده بدین ترتیب: فصل اول در تعریفات، فصل دوم در ترتیب بحث و فصل سوم در مسائل ابداعی خود مؤلف. براین رساله شروحن نگاشته‌اند. معروفترین این شروح همین شرح کمال الدین مسعود شیروانی است که شرحی است مزجی و به شرح آداب مسعودی نیز شهرت دارد. نسخه حاضر تا انتهای فصل دوم را دربردارد. و در چهار صفحه ابتدای آن حاشیه‌های نسبتاً مفصلی با امضای عماد آمده که احتمالاً از حاشیه‌ای است که به گفته کشف الظنون عمادالدین یحیی بن احمد کاشی بر شرح آداب مسعودی نوشته است.

ف. ملی (۸: ۳۶۴ و ۱۰: ۳۴۰)، کشف الظنون (۱: ۳۹)، الذریعه (۱۳: ۵۳)، ف. مرعشی (۱۳: ۲۴۴)
آغاز: «بسمله الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی رسوله محمد و آله اجمعین و بعد فقد قال مولانا شمس المله و الدین محمد سمرقندی... هذه رساله فی اداب البحث و طرق المناظره الی یحتاج بها کل متعلم...».

انجام افتاده: «و ذلك من بدیهات الاحکام العقلیه و لا تمنعه الامن هو مکابر لمقتضیات العقل».
نستعلیق، ۹۲۱ ق.، جداول و عناوین بامرکب قرمز، بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاها، افضل‌زاده، متن، حاجی پاشا، حدیثی احمد صانه‌الله عن آفاقه، سید رحمه‌الله، حاشیه تجرید، شهاب‌الدین، صحاح، عماد، در دو مورد کلمه‌ای در حاشیه به فارسی و در یک مورد به ترکی ترجمه شده، یک قطعه چهاربیتی از جامی، دورباعی، یک دوبیتی، دو تک بیتی به فارسی و یک تک بیتی به ترکی در حاشیه بالای بعضی از صفحات آمده، ظاهراً یک برگ از ابتدا و چندین برگ از انتهای نسخه افتاده، سه برگ ابتدا و یک انتهای نسخه الحاقی و بدون نوشته، دو برگ ۱۷ و ۲۴ الوان بوده ولی با توجه به یکی بودن خط جداول و نوع کاغذ آن الحاقی نیست، قسمتی از عطف از شیرازه جدا شده، آثار فرسودگی، پارگی، وصالی و آب‌افتادگی در نسخه به چشم می‌خورد.
جلد: تیماج اناری، ترنج و نیم ترنج، مجدول، منگنه، ضربی، اندرون جلد آستر کاغذی همانند برگهای الحاقی، ۱۸۰×۱۳۰.
کاغذ: فرنگی نخودی، برگهای الحاقی فرنگی شکری، ۲۱۸، ۱۶ سطر ۱۲۰×۷۵.
شماره پیشین: ۳۷۱۸-۲۶۹ / ض ۲۱۰.

ع/۳۰۴۳

مجموعه:

۱. حاشیه المختصر «۱-۹۸» (زبان عربی - معانی و بیان)
از: خطایی، عثمان بن عبدالله، -۹۰۱ ق.

حاشیه‌ای است با عناوین «قوله قوله» بر کتاب «مختصر فی شرح التلخیص» تفتازانی.

مرعشی (ج ۱: ۱۱۳)، ملی (ج ۱۰: ۲۲۶)، ذریعه (ج ۶: ۷۰).
 آغاز: «نحمدک اللهم علی ما اعطيناک من سوايغ النعم ... قوله نحمدک اثر الحمد علی الشکر»
 انجام: «والاولی ان یقال بل المتروک بالمتروک الیه فیقال ترک المعین الی غیر المعین او الخطاب»

۲. حاشیه المطول «۹۹-۱۷۹» (زبان عربی - معانی و بیان)
 از: خطایی، عثمان بن عبدالله، -۹۰۱ ق.

حاشیه ای است بر مطول تفتازانی (۷۹۱ ق).

ملی (ج ۹: ۲۴۷)

آغاز: «بسمله، عونک یا مستعان لک اللهم الحمد والمنه»
 انجام افتاده: «لکل نظر بدی حدأ آخر و دقیقه من الدقائق بحاله فلا تکرار»
 نستعلیق، ۹۰۵، ابوالمعالی بن بدرالدین الحسینی، ساده.
 جلد: تیماج تریاکی، مقوایی، فرسوده، ۱۲×۱۷.
 کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۷۹ برگ، ۱۹ سطر، ۱۰۰×۱۲.
 شماره پیشین: ۷۵۲-۱۳۹۰/ض ۱.

ع/۳۰۴۴

مجموعه

۱. شرح ارشادالمسترشدین وهدایة الطالبین «۱-۵۶» (کلام شیعه امامیه)

شرحی است متوسط بر ارشادالمسترشدین وهدایة الطالبین فخرالمحققین محمدبن حسن (۶۸۲-۷۷۱ ق) در بیان اصول پنجگانه دین. متن رساله ارشادالمسترشدین ششمین رساله این مجموعه می باشد.

(ف کتابخانه ملی تبریز ج ۲).

آغاز: «بسمله، الحمدالله المتوحد بدوام البقاء و وجوب الوجود المتفرد بعدم سبق العدم علی الوجود المنزه و بعد فلما كانت هذه الرسالة الشریفه التي صنفها المولی».
 انجام: «فانه یسلم من جوابهما و عذاب القبر هذا آخر ما اردنا ایراده فی شرح هذه الرسالة».

۲. الباب الحادی عشر «۵۶ پ - ۶۱ پ» (کلام شیعه امامیه)
 از: علامه حلی، حسن بن یوسف، ۶۴۸-۷۲۶ ق.

رساله ای است مختصر در اصول دین مشتمل بر مطالب ذیل: اثبات واجب الوجود، صفات ثبوتیه و سلویه باری تعالی، عدل، نبوت، امامت و معاد است. علامه حلی پس از مختصر نمودن کتاب مصباح المتهدجد شیخ طوسی و تنظیم آن بر ده باب تحت عنوان منهاج الصلاح فی مختصر المصباح، این باب را بر آن افزود.

آغاز: «الباب الحادی عشر فیما یحب علی عامة المکلفین من معرفة اصول الدین».
 انجام: «و هذا لآخر ما ذکرناه من شرح المسائل الاصولیه والله الموفق والمستعان»
 فی مرعشی (ج ۱: ۸۲).

۳. شرح الباب الحادی عشر «۶۲-۷۳» (کلام شیعه امامیه)

شرحی است بر باب حادی عشر علامه حلی که در آن مؤلف به شرح هفت فصل باب حادی عشر بترتیب ذیل پرداخته است: اثبات واجب الوجود، بیان صفات ثبوتیه، صفات سلویه باری تعالی، عدل، نبوت، امامت، معاد.

آغاز: «بسمله، قوله یجب علی المکلف الی آخره اعلم ان هذا الکلام مشتمل علی بحثین»
 انجام: «و هذا آخر ما ذکرناه من شرح مسائل الاصولیه والله الموفق».

۴. منتهی السؤل فی شرح الفصول «۷۳ پ - ۱۳۲» (کلام شیعه امامیه)
 از: نیلی، علی بن یوسف، قرن ۸ ق.

شرحی است متوسط با عنوانهای «قوله - اقول» بر ترجمه فصول العقائد خواجه نصیر طوسی،

مشمول بر پنج فصل بترتیب ذیل: توحید، عدل، نبوت، امامت و معاد.

ف مرعشی (ج ۶: ۲۳۷)

آغاز: «بسمله، الحمد لله مبدع نظام الاصول و مخترع ترتیب الفصول بحکمه تبهر العقول»
انجام: «وجعل الی الجنة منقلبه انه تعالى یجیب ممن یسأله ولا یخزمن امله و الله اعلم و احکم تم الكتاب»

۵. دعا «۱۳۲ پ - ۱۳۴ پ» (دعاها)

دعایی است در مدح پیامبر و ائمه اثنی عشر (ع).

آغاز: «بسمله، اللهم صلی علی النبی الاموسی العربی الهاشمی القرشی الملکی...»

انجام: «واحشرنا معهم برحمتک یا ارحم الراحمین و صلی الله علی محمد و آله اجمعین».

۶. ارشاد المسترشدین و هدایة الطالبین «۱۳۶-۱۴۹ پ» (کلام شیعه امامیه)
از: فخرالمحققین، محمد بن حسن، ۶۸۲-۷۷۱ ق.

رساله ای است مختصر در اصول دین: معرفت خدا، عدل، وعد و وعید، نبوت و امامت. طبق (ذریعه ج ۱: ۵۲۱) عنوان دیگر آن رساله الاعتقادیه الفخریه و اینکه مولانا نظام الدین محمد قرشی ساوجی آن را شرح خوب و مفصلی کرده است.

ف مرعشی (ج ۲: ۵۶)، ریاض العلماء (ج ۵: ۷۷).

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین ... املیت هذه الرسالة لارشاد المسترشدین و هدایة الطالبین و قد بینت فیها ما یجب علی المکلفین من الاعتقاد فی اصول الدین»
انجام: «فقد عدل عن یقین الی ظن و عن قول معصوم الی قول مجتهد فایها المؤمنون تمسکوا و اعتمدوا علیه و السلام علیکم و رحمة الله و بركاته و صلی الله علی محمد و آله...»

۷. شعر «۱۵۰-۱۵۵ پ» (شعر مذهبی)

از: علی بن الحسین، امام چهارم، ۳۸-۹۴ ق.

شعری است منسوب به امام چهارم زین العابدین (ع) در ستایش باریتعالی و

ذم این دنیا. ترجمه شعر توسط ناشناس به صورت زیرنویس آمده است.

آغاز: «بسمله، روى عن ابی الحسن علی بن الحسین زین العابدین ... تبارک و ذوالعلاء و الکبریاء ... تفرد بالجلال بالبقاء»

انجام: «ونطلب دولت الدنيا جنوبا و دولتها مخالطة المخار»

۸. [رساله فی] الکلام «۱۵۶-۱۶۲ پ» (کلام شیعه امامیه)

مشمول بر فصل دوم و سوم رساله ای است که کلامی که بترتیب در بیان صفات باریتعالی و نبوت است.

آغاز افتاده: «الذی یقبل القسمه فی الطول و العرض خاصه و حد الجسم هو الذی یقبل القسمه فی الطول و العرض و العمق و ان قبل ما الدلیل علی حدوث الجواهر فالجواب الدلیل علی ذلك انها لا تخلو عن الحادث»

انجام افتاده: «واما ظهور المعجزه علی یده (ص) فاكثر من ان تحصی حتی ضبط المسلمون الف معجزه من جملتها القرآن و انشقاق القمر و حنین الجذع و نیوع الماء...»

۹. [رساله] ظهور دجال «۱۶۳-۱۷۰ پ» (آخر الزمان / ف)

رساله ای است مشتمل بر مباحثی پیرامون ظهور دجال و حضرت مهدی و عیسی (ع).

آغاز افتاده: «پادشاهی کند و عاقبت عامی شود اوازه (او) در عالم افکند که علی و فاطمه زنده شده اند کسانی که اهل صلاح بودند عزم زیادت کنند از «مکه».

انجام افتاده: «ای استخوانهای پوسیده و ای گوشتهای دریده و مویهای پراکنده حاضر ای که بفرمان خدای عز و علا»

نسخ، ۸۴۵ ق، جعفر بن حسن استرآبادی در قریه لامبلنگی، عنوانها با مرکب قرمز، برگ ۱۷ و صالی شده، یکبرگ ۱۳۵ مشتمل بر مطالب از فخرالمحققین فرزند علامه حلی پیرامون فضیلت حضرت محمد (ع) و حضرت علی بر سایر پیامبران، برگ ۲ و ۳

مشمول بر اقوال پراکنده از پیامبران (ص) می باشد.

جلد: تیماج سدري، مقوایی، ضربی، یک ترنج بزرگ در وسط و شش ترنج کوچک در اطراف آن، جداول، اندرون جلد کاغذی کرم، ۱۶۵×۱۲۵.
کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۷۰ برگ، ۱۷ سطر، ۸×۱۱۵
شماره پیشین: ۱۳۷۵-۷۳۷ / ض ۲

ع/۳۰۴۵

الحدائق الناظرة في احكام العترة الطاهرة

(فقه جعفری)

از: بحرانی، یوسف بن احمد، ۱۱۰۷-۱۱۸۶ ق.

فقه استدلالی مفصلی است که در چند جلد ضخیم تدوین شده است. این کتاب تا پایان کتاب وصیت را دربردارد و با دوازده مقدمه آغاز می شود که مقدمه اول در مبانی احکام و مقدمه آخر در فروق بین اخباری و اصولی می باشد. نسخ حاضر جلد چهارم این کتاب و مشتمل بر کتب زکات، خمس، صوم و اعتکاف می باشد. این اثر به سال ۱۳۱۵-۱۳۱۸ ق در تبریز و ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸ و ۱۳۸۱ ق در نجف به چاپ رسیده است.

ملی (ج ۸: ۱۶۵، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۶) و (ج ۱۲: ۸۱)، ذریعه (ج ۶: ۲۸۹)

آغاز: «بسمله... الحمد لله رب العالمین... کتاب الزکوة الشریف یطلق علی معینین الطهاره و الزیاده و النمو»

انجام: «وامثال هذه التعليلات لتأسيس الاحكام الشرعيه... هذا آخر الكلام في الجزء الرابع من كتاب الحدائق»

نستعلیق، زین العابدین بن اسماعیل، ۱۲۲۵ ق، عنوانها با شنگرف.

جلد: مقوایی کاغذی رنگ و رو رفته، عطف و لبه ها تیماج زرشکی، اندرون جلد کاغذی زرد، ۱۵۰×۲۱۰.

کاغذ: فرنگی شکری، ۲۵۲ برگ، ۲۰ سطر، ۱۴۵×۹۵.

شماره پیشین: ۱۴۲۱-۷۸۲ / ض ۳.

ع/۳۰۴۶

مفتاح الفلاح

(دعاها)

از: شیخ بهائی، محمد بن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.

تاریخ تألیف: ۱۰۱۵ هـ ق.

کتاب حاضر در مورد اعمال و دعاها می است که در شبانه روز به جا آورده می شود و از شش باب تشکیل شده است: اعمال بین دو طلوع از هنگام برآمدن خورشید تا موقع زوال، از هنگام زوال تا غروب، از غروب تا هنگام خواب، از موقع خواب تا نیمه شب، و از آن هنگام تا موقع طلوع. این رساله به سالهای ۱۳۰۷ ق. در سبستی، ۱۳۱۷ ق. در تهران و ۱۳۲۴ ق. در مصر به چاپ رسیده است.

الذریعه (ج ۲۱: ۳۴۰)، ف ملی (۷: ۴۴)، مشارعری (ص ۱۸۰)، مرعشی (۱: ۵۴)

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی دلنا علی جادة النجاة و هدانا الی ما یوجب علو الدرجات»

انجام: «وسلام الله علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین فرغت بعون الله من تألیفه بیلدق گنجه مع تراکم افراج الطلاق».

نسخ، ۱۰۱۵، نسخه بخط مؤلف شیخ بهائی، سرفصلها با مرکب قرمز، بالای پاره ای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده، در روی برگ اول مطالبی با خط حمایتی نوشته شده که برخی دعا و دیگری علامات و کلمات علوم غریبه است. برخی از عبارات و جمله های متن توسط مؤلف خط زده شده، در برگ آخر نسخه جداولی در علوم غریبه، روی برگ اول نوشته شده که این نسخه را مؤلف ابتداء بخط مبارکشان نوشته اند سپس نسخه دیگری از روی آن کتابت نموده اند و در حقیقت نسخه حاضر مسوده کتاب حاضر است.

جلد: تیماج قهوه ای سیر، سجاف تیماج زرشکی، یک لایه اندرون جلد کاغذی الوان، ۱۸۷×۲۲.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۰۰ برگ، ۱۷ سطر، ۱۲۶×۶۸.

شماره پیشین: ۸۱۷-۱۴۵۶ / ض ۴.

ع/۳۰۴۷

شرح القصیده الغراء
از: رشتی، کاظم بن قاسم، ۱۲۱۲-۱۲۵۹ ق.

سید کاظم رشتی به دستور ابی الفتوح علی رضا پاشا اقدام به شرح قصیده غراء که عبدالباقی افندی موصلی در تهنیه امام موسی بن جعفر (ع) بمناسبت اهداء قطعه حجابی برای قبر ایشان سروده است. شرح قصیده مشتمل بر بیان مطالبی در خصوص مراتب ظهور و تجلی و تسلسل عالم وجود و تدرج سالک در مقامات که در هر یک از آنها به شناخت پاره‌ای از این معانی دست می‌یابد. در پایان به مقایسه بین پیامبر (ص) به عنوان خاتم الانبیاء و امام موسی کاظم (ع) به عنوان خاتم الاولیاء پرداخته است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی طرز دیباج الکینونه بسر الینونه»

انجام: «ورد کل ذی حق بالحجج والبراهین وهم عیسی روح... الوقت المعلوم والتقاء ثلاثون»
نسخ، ساده.

جلد: کاغذی ساده، ۱۷۰×۲۲۰

کاغذ: فرنگی نخودی، ۵۵ برگ، ۱۸ سطر، ۱۱×۱۶.

شماره پیشین: ۱۴-۱۴۵۲ / ض ۵.

ع/۳۰۴۸

مجمع البحرین و مطلع النیرین
از: طریحی، فخرالدین بن محمد، - ۱۰۸۵ ق.
زمان تألیف: ۱۰۷۹ ق.

فرهنگی است مشتمل بر لغات مشکل و غریب قرآن و حدیث که به ترتیب حروف آخر کلمه از بیست و هشت کتاب تشکیل شده و هر کتاب نیز شامل چندین باب می‌باشد. مؤلف در تألیف این فرهنگ از کتابهای الصحاح، القاموس، النهایه، المجمل، المعرب و ... استفاده کرده و مطالب متفرق و مفید دیگری نیز بدان افزوده است. نسخه حاضر شامل دو جلد در یک

مجلد است که مجموعاً ۲۶ کتاب را در بردارد: جلد اول ۱۰ کتاب از (از کتاب الالف تا کتاب الرء) و جلد دوم ۱۶ کتاب (از کتاب الزاء تا کتاب الهاء). این کتاب در ایران و خارج از ایران مکرراً به طبع رسیده است.

ف.ملی (۱۲: ۳۵۷)، ف.مرعشی (۳: ۲۱)، الذریعه (۲۰: ۲۲)، ف.عربی مشارص ۷۸۸. آغاز: «بسمله، الحمد لمن خلق الانسان وعلمه البیان و التبیان و ... اما بعد فلما کان العلم باللغه العربیه من الواجبات العقلیه لتوقف العلوم الدینیة علیه و جب علی المکلفین معرفته و الالتفات الیه...»

انجام: «باب ما اوله الهاء هیه هیهات کلمه تبعید و التاء مفتوحه مثل کیف قال الجوهری و ناس یکسرونها علی کل حال بمنزله نون التثنیه و قد تبدل الهاء الهمزه فیقال ایهات مثل هراق و اراق...»

نسخ خوش معرب، ج ۱: ۱۱۲۰، ج ۲: ۱۱۲۳، ملا بابا ابن ملاحیحی ازجی، عناوین با مرکب قرمز، جداول برگ ۴ پ - برگ ۹ پ با شنگرف و مشک، برگ ۱۰ - برگ ۱۷ پ بدون جدول، جداول برگ ۱۸ تا آخر با شنگرف، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاهای منهد ولد مؤلف، ۵/۰ مج، صحاح، کنز العرفان، بیضاوی و ... در حواشی تعدادی از اوراق او آخر نسخه، بعضی از کلمات به خط نستعلیق شکسته به فارسی ترجمه شده، دو مهر با عبارتهای «عبدہ الراجی جعفر بن محمد» و «سلطان العلماء جعفر بن محمد» در برگ ۳ پ، نسخه با وجود اندکی لک زدگی و وصالی نسبتاً خوب است.

جلد: تیماج مقوایی مشک، ترنج و سه ترنج، لچک و منگنه، مجدول، ضربی، اندرون جلد کاغذ فرنگی فستقی، عطف با جلد یکی است، ۱۹۰×۳۰۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۵۶۵ برگ، از برگ ۴ تا برگ ۹ پ ۲۷ سطر و از برگ ۱۰ تا آخر ۲۹ سطر، ۱۱۳×۱۲۰.

شماره پیشین: ۱۴۲ - ۳۴۴۰ / ض ۲۱۲

ع/۳۰۴۹

تبیین الحقائق فی شرح کنز الدقائق
از: زیلعی، عثمان بن علی، - ۷۴۳ ق.
(فقه حنفی)

شرحی است متوسط و استدلالی با عنوانهای «قال قال» که شارح در آن فروعی نیز بر متن

اصلی افزوده است. نسخه حاضر جلد اول اثر مذکور است و کتب طهارت و صلوات را در بر دارد.

ف مرعشی (ج ۴: ۸۶)، ریحانه الادب (ج ۲: ۴۰۳)

آغاز: «الحمد لله الذي شرح صدور العارفين بنور هدايته وزينها بالايان وما اللهم امن حكمته»
انجام: «ولو قام الامام في الكعبة وتخلف المقتدون حولها جاز اذا كان الباب مفتوحاً لانه كقيامه في المحراب في غيرها من المساجد والله الهادي للصواب»

نسخ، ۱۰۷۲ هـ ق، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحيح شده، موريانه خوردگی و درهم ريختگی شيرازه.

جلد: تیماج مشکي، مقوایی، ضربی، مجدول، اندرون جلد کاغذی نخودی، ۱۸۵×۲۷۰
این جلد متعلق به نسخه نیست و از آن بزرگتر است.

کاغذ: هندی نخودی، ۲۱۵ برگ، ۱۹ سطر، ۹۰×۱۱۵.

شماره پیشین: ۱۲۶-۳۵۷۵/ض ۲۱۳.

ع/۳۰۵۰

مفتاح الكرامه

(فقه جعفری)

از: عاملی غروی، جواد بن محمد، ۱۱۵۲-۱۲۲۶ ق.

زمان تألیف: ۱۱۹۹ ق.

شرحی است بر قواعد الاحکام علامه حلی (۷۲۶ ق.) که در چندین مجلد بزرگ تألیف شده است. نسخه حاضر بخشی از کتاب صلوة است که شامل فصل هشتم از مقصد الثاني «در آنچه که ترک آن به عمد یا سهو نماز را باطل می کند، و فصل اول و دوم از مقصد الثالث در نماز جمعه و نماز عیدین می باشد. این کتاب در قاهره به سال ۱۳۲۷ ق. در هشت مجلد، و همچنین کتابها و جزءهای مختلف آن بصورت جداگانه در سالهای مختلف در ایران و خارج از ایران به چاپ رسیده است.

ف. مرعشی (ج ۴: ۲۲۰)، ف. مجلس (۷: ۳۶۴)، الذریعه (۲۱: ۳۴۱)

معجم المطبوعات (۲: ۱۲۶۵)، ف. مشارعربی ص ۸۸۱.

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمين و صلى الله على خير خلقه محمد و اله اجمعين ... قال الامام العلامة توجه الله تعالى بتاج الكرامه الفصل الثامن في التروك يبطل الصلوة عمداً او سهواً...»
انجام: «قوله قدس الله تعالى روحه و يكره اخراج اهل الذمه و قد تقدم الكلام في ذلك الثاني نافله شهر رمضان...»

نسخ، عبدالحسين سليمان بن المرحوم محمد القرقابي، عناوين دو فصل با مرکب مشکي و باخطی درشت تر، بالای بعضی از عبارات با مرکب مشکي خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحيح شده، بین برگ ۵ و ۶ افتادگی دارد و یک یادداشت مالکیت به نام احمد بن مرتضی الحسينی گیلانی، و مهری با همین نام در برگ ۱ به چشم می خورد. نسخه گذشته از اندکی آب افتادگی نسبتاً خوب است.

جلد: تیماج مشکي، ترنج و سرترنج، ضربی، مذهب، مجدول، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد کاغذی فرنگی نخودی، ۲۱۳×۱۴۸.

کاغذ: فرنگی شکری، ۲۵۳ برگ، ۲۱ سطر، ۱۶۰×۹۵.

شماره پیشین: ۲۳۲-۳۲۲۹/ض ۲۱۴.

ع/۳۰۵۱

تحریر القواعد المنطقيه فی شرح الشمسيه
از: قطب الدین رازی، محمد بن محمد، ۶۹۴-۷۶۶ ق.
زمان تألیف: ۷۲۹ ق.

مراجعه شود به شماره ۲۹۶۳ همین فهرست.

آغاز: «بسمله، ان ابھی درر تنظم ببنان البیان و از هر زهر تشر فی اردان الازهان حم مبدع انطق الموجودات»

انجام افتاده: «والثامن انما نتج لوکان بحيث اذا بدل مقدمته يحصل من الشكل الاول سالبه خاصه ینعکس ای نتیجه المط ولم يظهر للمتقدمین انعاسها و اتفق لبعض الافاضل»

ملی (ج ۹: ۲۴۲) (ج ۱۲: ۱۹۸)

نسخ، عنوانها شنگرف، نسخ در حاشیه تصحيح شده، افتادگی در آغاز و در چند برگ دیگر کتاب.

جلد: ساغری قهوه‌ای سوخته، یک لایی، جلد کوچکتر از نسخه و به آن تعلق ندارد،
۱۰۰×۱۶۰.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۷ سطر، ۱۲۴ برگ، ۶۰×۱۱۰۰.
شماره پیشین: ۳۲۷۸-۲۸۱ / ض ۲۱۵.

ع/۳۰۵۲

(اصول فقه شیعه)

تهذیب الوصول الی علم الاصول

از: علامه حلی، حسن بن یوسف، ۶۴۸-۷۲۶ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۲۱ همین فهرست.
آغاز افتاده: «بسمله، قال المص رحمه الله بعد الخطبه و رتبت هذا الكتاب علی مقاصد
الاول فی المقدمات و فيه فصول...»
انجام: «هذا آخر ما تذکره فی هذا الكتاب و من اراد التطویل فی هذا الفن... فانه قد بلغ الغایه
و تجاوز النهایه والله الموفق للصواب».

نسخ، ۱۰۶۱ق، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده
شده است.

جلد: ساغری مشکی یک لایی، جلد کوچکتر از نسخه است، ۱۰۵×۱۸۰.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۶ سطر، ۸۱ برگ، ۱۳۰×۷۰.
شماره پیشین: ۳۲۹۳-۲۹۶ / ض ۲۱۶.

ع/۳۰۵۳

مجموعه:

۱. شرح حکمة العین «۱-۵۶»

از: میرک بخاری، محمد بن مبارکشاه، قرن ۸ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۴۴ / ع همین فهرست.

(کلام شیعه امامیه)

آغاز: «بسمله، اما بعد حمد فاطر ذوات العقول النوریه و مظهر خفیات الاسرار الربوبیه».
انجام افتاده: «ولقائل یقول ان كان النزاع فی لین و ات الممكن و فی غیر اعتبار رافع
الموانع لایجوز ان یكون العله التامه...»

۲. شرح تجرید الاعتقاد (کلام شیعه امامیه)

این شرح با شرحهای علامه حلی تحت عنوان کشف المراد و لاهیجی تحت عنوان شوارق
الالهام و شرح محمود بن احمد اصفهانی و شرح قوشچی مقابله گردید و مشخص شد که با این
شروح مغایرت داشته است. از سه بخش تشکیل شده: بخش اول در امور عامه، دوم در ماهیت
سوم در علت و معلول است حدود دو برگ از آغاز آن افتاده و مطلب آن ناتمام است.

نستعلیق، بالای پاره از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده.

جلد: تیماج مشکی، یک لایی، عطف تیماج تریاکی، ۲۰۰×۱۵۰.

کاغذ: فرنگی نخودی نازک و ضخیم، ۱۴۹ برگ، کتاب اول ۱۷ سطر، کتاب دوم ۱۴
سطر، ۸۰×۱۴۰ و ۸۰×۱۳۵.
شماره پیشین: ۳۲۸۱-۲۸۵ / ض ۲۱۷.

ع/۳۰۵۴

۳. شرح هدایة الحکمه (فلسفه اسلامی)

از: صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.

شرحی است بر کتاب «هدایة الحکمة» اثرالدین مفضل بن عمر ابهری که از سه بخش
منطق، طبیعات، والهیات تشکیل شده است. نسخ حاضر هر سه بخش مذکور را در بر دارد. این
اثر بارها در تهران و حیدرآباد به چاپ رسیده است.

ذریعه (ج ۱۴: ۱۷۵)، ملی (ج ۹: ۲۸۳)، مشارع عربی ص ۵۷۰.

آغاز: «بسمله، الحمد لله مخترع العقل الفعال و مبدع النفس المکمال، معلق الصور

بالمولود»

انجام: «و عجز عن الخصوص فی لجج علومه الثاقبه افکار نحاریر العلماء الاسال صدر الاعاظم الحکماء و قطباً لافاحم العرفاء وارث الخضرء حول الغبراء و کتب هذه النسخه الشریفه منقولاً عن مسوته الاصلیه»

نستعلیق، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پارهای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، عنوانها در حاشیه با مرکب مشکی و قرمز، از برگ ۱ تا برگ ۶ الحاقی و وصالی شده است.

جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، ضربی، مجدول، اندرون جلد لاوردی، ۱۱۵×۲۱ کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۸۹ برگ، ۲۱ سطر، ۷۵×۱۳۵ و ۶۵×۱۳۵ شماره پیشین: ۱۰۲-۳۴۰۰/ض ۲۱۸.

ع/۳۰۵۵

جنگ

از: حلبی، محمد، قرن ۱۳ ق.

زمان تألیف: ۱۲۸۲ ق.

مجموعه‌ای است مشتمل بر احادیث، روایتها، اشعار و سخنانی از عرفاء، اولیاء، حکماء، فلاسفه، متکلمین معروف و مخصوصاً از پیامبر (ص) و ائمه اطهار (ع)، و گزیده‌هایی از کتابهای عرفانی و مذهبی که به عربی و گاه به فارسی نوشته شده است. در اینجا نظر به تنوع زیاد مطالب، تنها به ذکر اجمالی موضوعات آن اکتفا می‌کنیم:

۱- فقراتی از آیات، احادیث، افادات مشایخ و اصطلاحات آنها که در رساله قشریه آمده.

«گک ۲-۳۰ پ»

۲- احادیث و روایتهایی از پیامبر (ص) در بعضی از موضوعات اخلاقی و اسلامی

«گک ۳۱-۴۱ پ»

۳- روایتها و اشعاری از حضرت علی (ع) یا منسوب به ایشان و ترجمه بعضی از آنها به

«گک ۴۴-۵۶ پ»

فارسی.

۴- روایتها و اشعاری منسوب به ائمه اطهار (ع).

«گک ۵۹-۶۵ پ»

۵- مطالبی از منابع مختلف در باب مسائل عرفانی، اخلاقی و مذهبی.

«گک ۷۶-۸۶ پ»

۶- اشعاری از شیخ بهایی در مدح ائمه اطهار (ع)، ملمعی از جامی، اشعاری از منصور

حلاج، ابوالفرج، حسان بن ثابت، شافعی، شیخ الرئیس و ...

«گک ۹۲-۹۷ پ»

۷- مطالبی در تعریف تقوی، مراتب نفس، نظر نصاری در مورد اقنوم ثلاثه و ... به فارسی

و عربی. «گک ۱۰۸-۱۱۱».

۸- مطالبی در مقولات عشر، حکمت نظری، جبر و تفویض، الامر بین الامرین، بداء،

علامات قیام قائم و ... و سخنانی از ابوسعید ابوالخیر، ارسطو، ابوذر، معاویه، علامه دوانی و

... و نامه‌هایی از امام غزالی به نظام الملک، از میرداماد به مولانا عبدالله، از امام حسن عسکری

(ع) به ابن بابویه. «گک ۱۱۲-۱۶۸».

۹- مطالبی متفرقه از قبیل دانستن اینکه رجال الغیب هر روزی از ماه کدام طرفند، حساب

جمل کبیر، تقطع عدد حروف، رد نصرانیه به نقل از لوامع ربانیه، و ... «گک ۱۹۲-۱۹۵ پ».

آغاز: «بسمله، قد اخترت فقرات من کتاب القشیریه ... و رد فی الایات و الاحادیث و قلیل

من افادات المشایخ و اصطلاحاتهم من ذلك الوقت حقیقه الوقت عند الوقت عنداهل

التحقیق...».

انجام: «سئل عن البقرات بم يحصل الانسانیه قال لا یحصل الانسانیه الا یمن اجتمع فیه

الوصفان...».

نستعلیق ونستعلیق شکسته، ۱۲۸۲، سید محمدالحلبی، نسخه بصورت بیاض صحافی

شده، در لبه برگهای ابتدا و انتهای نسخه آثار فرسودگی دیده می‌شود، برگهای اول و

آخر نسخه وصالی شده، برگهای بسیاری در جاهای مختلف نسخه بدون نوشته است.

جلد: تیماج مشکی یک لایی، مجدول، ضربی، ۲۳۰×۱۰۴.

کاغذ: اصفهانی نخودی، برگ اول فرنگی نخودی، ۱۹۶ برگ، سطور متغیر و بیشتر به

شکل حمایلی (چلیبیا)، اندازه نوشته متغیر بین ۱۶۵×۹۰ و ۲۱۰×۱۲۰.

شماره پیشین: ۷۳-۳۰۷۰/ض ۲۱۹.

ع/۳۰۵۶

مجموعه

۱. شرح التصريف «گک اپ - گک ۱۰۱»

از: تفتازانی، مسعود بن عمر، ۷۲۲-۷۹۲ ق.

زمان تألیف: ۷۳۸ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۸۱/ع همین فهرست.

۲. شرح الانموذج فی النحو «گک ۱۰۳ پ - گک ۱۹۶ پ» (زبان عربی - نحو)

از: اردبیلی، محمد بن عبدالغنی، ۶۷۴ ق.

شرحی است با عنوان «قال اقول» بر کتاب انموذج فی النحو تألیف جارالله محمود بن عمر

زمخشری (۴۶۷-۵۳۸ ق.) شارح این اثر را به نام علاءالدین احمد بن عمادالدین مفضل کاشی

تألیف کرده. این شرح همراه با متن اصلی به سال ۱۹۰۷ در قازان به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۷: ۲۰۸)، ف. مجلس (۱۷: ۱۷۳)، کشف الظنون (۱: ۱۸۵)، معجم

المطبوعات (۱: ۹۷۴)

آغاز: «بسمله و به نستعين الحمد لله الذي جعل العربية مفتاح القلوب البيان ... اما بعد قال ...

محمد بن عبدالغنی اردبیلی ادام الله فضلها...».

انجام: «وذلك لانه شان الشيء العمل على استعداد ومراسي ثم العرف فيه لذائلي فيه يشترط

الارمار عفى الله عن مراواتهم و اراني المبهم بلفظ كثير نحو اهم ...» (در نسخه چنین است).

نسخ، کتاب اول ۱۲۴۲ ق.، کتاب دوم ۱۲۴۴ ق.، عنوان با شنگرف بالای بعضی از

عبارات با شنگرف خط کشیده شده، موضوعات کتاب دوم با شنگرف در حاشیه نوشته

شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، بعضی از عبارات و کلمات مابین سطور به خط

نستعلیق غبار توضیح داده شده، حاشیه کتاب اول با امضاهای سعی، ۲/س، حاشیه،

کنز اللغه، ۵/ص، صحاح، چلبی، در حاشیه برگ ۸ توضیحی در رابطه با متن با مداد نوشته

شده که متأخر می نماید، در حاشیه کتاب دوم بعضی از مطالب به فارسی توضیح داده

شده، دو برگ ۱۸۱ و ۱۸۲ وصال شده، برگهای ۱۰۱ پ تا ۱۰۳ بدون نوشته، شیرازه

نسخه اندکی شل و باز شده، نسخه با وجود اندکی آثار کهنگی نسبتاً خوب است.

جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، مجدول، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون

جلد کاغذی فرنگی نخودی، ۲۱۷×۱۳۵.

کاغذ: فرنگی نخودی و فستقی، ۱۹۶ برگ، ۱۵ سطر، ۱۵۰×۶۵

شماره پیشین: ۲۸۷ - ۳۲۸۴/ض ۲۲۰.

ع/۳۰۵۷

مجموعه

۱. حاشیه اصول الکافی «گک ۱ پ - گک ۱۰۸ پ» (احادیث شیعه)

از: رفیعا، محمد بن حیدر، ۹۹۷-۱۰۸۱ ق.

حاشیه ای است با عنوان «قوله - قوله» بز اصول کافی اثر ثقة الاسلام کلینی (۳۲۹ ق.) که از

آغاز کتاب العقل تا کتاب الحجة را در بردارد. به گفته مؤلف الذریعه این حاشیه ها توسط

شاگرد مؤلف محمد فصیح بن میراویاء قزوینی (۱۰۹۱ ق.) جمع آوری و تدوین گردیده و به

همین جهت همه نسخه های این حاشیه، خطبه آغاز کتاب را ندارد.

ف. مجلس (۲/۹: ۵۶۲)، الذریعه (۶: ۱۸۴)، ف. مرعشی (۱۰: ۱۴۳).

خطبه آغاز: «الحمد لله خالق الاشياء بلا اصول ازليه وكافي مهمات البرايا بالقدرة الصمدية

الذی دل بذاته علی ذاته ...»

آغاز: نسخه ما: بسمله و به نستعين الحمد لله رب العالمين والصلوة ... قوله المحود

لنعمة المعبود لقد رته لما كان انعامه باعثالان يحمد شكراً لما وقع و جلبا لما يقع و قدرته علی

ما يشاء ...»

انجام: «قوله اللهم ارزقهم فهمی و علمی و دعاء الائمة من العترة يطلب علی مراتب الفهم

والعلم... و حکم بكونهم مستحقين له مستقرين فيه و دعاء عليهم بقوله اللهم لاتسلهم

شفاعتی.»

۲. [رساله] تحقیق التشکیک «گک ۱۰۹ پ - گک ۱۱۴» (فلسفه اسلامی)
از: محقق سبزواری، محمدباقر بن محمد مؤمن، ۱۰۱۷-۱۰۹۰ ق.

تعلیقه‌ای است بر حاشیه رساله‌ای در تحقیق تشکیک. در فهرست مجلس (ج ۴، ص ۱۷۴) دو رساله در اقسام تشکیک با تصریح بر اینکه نامی از مؤلفین آنها در نسخه نیامده، معرفی شده که آغاز و انجام یکی از این دو رساله با نسخه ما مطابقت می‌کند. و احتمال دارد که مؤلف آن نسخه نیز همین محقق سبزواری باشد.

ف. مجلس (۴: ۱۷۴).

آغاز: «بسمه و به ثقتی، الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی خیر خلقه محمد واله الطاهرین قال فی الحاشیه التشکیک اما بالاولویة الظاهر ان المراد بالاولویة ...»
انجام: «هذا ما قصدنا فی هذا التعليق والحمد لله اولاً و اخراً و حسبى الله....»

۳. اثبات الواجب الجديد «گک ۱۱۴ پ - پ ۱۳۰» (فلسفه اسلامی)
از: دوانی، محمد بن اسعد، ۸۳۰-۹۰۸ ق.

رساله‌ای است در اثبات واجب الوجود که مؤلف، آن را پس از رساله اولیه خود در این موضوع به اثبات الواجب القديم معروف است و در اوایل جوانی نگاشته، در چهارده فصل به رشته تحریر درآورده است. این رساله در استانبول به چاپ سنگی رسیده است.

ف. ملی (۱۲: ۴۴۰)، ف. مرعشی (۱۰: ۲۷)، الذریعه (۱۱: ۱۰۷)، معجم المطبوعات (۱: ۸۹۲).

آغاز: «بسمه و به ثقتی له الحمد علی کرمه العمیم و منه القديم ... اما بعد فهذه نبذه من الحقایق وزیده من الدقایق ...»

انجام: «و قد سبق کون العلم عین الذات فقد رجع الامر کله الی الله تعالی آلا الی الله تغیر الامور و الحمد لله الشکور و الصلوة و السلام علی نبیه ...»

۴. حاشیه حاشیه شرح مطالع الانوار «گک ۱۳۰ پ - گک ۲۰۵» (منطق)
از: میرزا جان باغنوی، حبیب الله قرن ۱۰ ق.

حاشیه‌ای است با عناوین «قوله - قوله» بر حاشیه میرسد شریف جرجانی (۷۴۰-۸۱۶ ق.) بر شرح مطالع الانوار قطب‌الدین رازی (۷۷۶ ق.) این حاشیه گویا در دو مجلد کتابت شده که مجلد اول از آغاز تا باب امکان صدق، و مجلد دوم از ابتدای مبحث تصدیقات تا تلازم و تعاند شرایط را در بردارد، ولی در هیچیک از منابع موجود در حین معرفی یک جلد اشاره‌ای به جل دیگر نشده است. نسخه حاضر ظاهراً مجلد اول است که از آغاز حاشیه میر تا باب امکان صدق را در بردارد.

ف. ملی (۷: ۱۲۷ و ۱۲: ۴۹۹)، الذریعه (۶: ۷۶)، کشف الظنون (۲: ۱۷۱۵)، ف. مرعشی (۱: ۵۱).

آغاز: «بسمه و به ثقتی قدس سره الشریف الفیاض قد نقل ههنا حاشیه عنه وهی قوله الفیاض منقول الی معنی الوهاب و النقل اما بواسطه او بغير واسطه...»

انجام: «وعلی قوله و هو مدفوع بقید الاطلاق تمت هذه الحاشیه المنسوبة بالفاضل الكامل اعنی میرزا جان شیرازی ...»

۵. [رساله] تحقیق التشکیک «گک ۲۰۵ - گک ۲۰۶ پ» (فلسفه اسلامی)
از: رفیعا، محمد بن حیدر، ۹۷۷-۱۰۸۱ ق.
زمان تألیف: ۱۰۵۳ ق.

رساله مختصری است در حقیقت تشکیک که در پنج مقام تنظیم شده، بدین ترتیب: مقام اول: در تحقیق حقیقت اختلاف تشکیکی، مقام دوم: در حمل ذاتیات و عرضیات و مصداق آن دو، مقام سوم: در اینکه ذاتی اختلاف تشکیک ندارد، مقام چهارم: در نقص عرض و حل آن، مقام پنجم: در اینکه اشد و اضعف در ماهیت مختلفند. این رساله به سال ۱۳۱۳ در حاشیه «شرح الهدایه» به چاپ رسیده است.

ف. مرعشی (۷: ۳۰۱)، الذریعه (۱۱: ۱۴۸)، ف. مجلس (۴: ۱۷۴ و ۲/۹: ۵۴۱).

آغاز: «بسمه و به نستعین و من الله التوفیق انه خیر موفق و معین اما بعد حمدالله المتعالی عن الوصف و التحلی بالصفحات المتجلی علی القلوب الزکیه بلطائف الاثار و جلائل الایات ...».

انجام: «أعاذن الله و ایاکم عن المراء و الجدال و القناعة ته تحقیق الحقایق بالقیل و القال».

نستعلیق، ۱۰۷۵ ق.، محمد قاسم بن ناصرالدین الجیلانی، عناوین پاره‌ای از صفحات با مرکب قرمز، در بعضی از صفحات عناوین با مرکب مشکی و به خط نسخ در حاشیه نوشته شده، جای عناوین بیشتر صفحات بدون نوشته، در چند صفحه روی نوشته، عبارت «وقف معصوم (ع)» بطور مورب و با قاف کشیده تحریر شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاهای محمد قاسم، کنز، م، صحاح، جمال‌الدین محمود، مطالع، حاشیه مطالع، ع الرزاق فی شرح تجرید، میرزا، م میرزا، فی، مقتضی زاده، بعضی از لغات در حاشیه به فارسی ترجمه شده، در پایان رساله سوم، حدود دو صفحه در موضوع منطق بدون امضاء و یک صفحه در کلام با امضاء شرح مولانا اردبیلی رحمة الله تعالی نوشته شده.

جلد: تیماج قهوه‌ای روشن، مجدول، ضربی، اندرون جلد کاغذی ابر و باد الوان، ۱۲۰×۱۹۶.

کاغذ: اصفهانی نخودی، آهار و مهره خورده، ۲۰۶ برگ، تعداد سطور متغیر بین ۲۰ و ۲۲، اندازه نوشته متغیر بین ۱۳۰×۶۵ و ۱۴۰×۷۵.

شماره پیشین: ۱۱۷-۳۴۱۵/ض ۲۲۱.

ع/۳۰۵۸

ترجمه مختار الصحاح

(زبان عربی - واژه‌نامه‌ها)

صحاح اللغة اثر ابونصر اسماعیل بن حماد الجوهري (۳۹۳ ق.) کتاب مشهوری است در لغت که در آن مؤلف مفردات لغوی را بترتیب حروف آخر کلمه در ۲۸ باب شرح داده که هر باب نیز شامل ۲۸ فصل می‌شود. براین کتاب حواشی زیادی نوشته و نیز خلاصه‌هایی ترتیب داده‌اند. نسخه حاضر نیز یکی از این خلاصه‌هاست که با تهذیب و تنقیح کتاب فوق پدید آمد. مؤلف از صحاح جوهري آنچه را که اندک فایده‌ای داشته از قلم انداخته و آنچه را که مفید فایده می‌دانسته بر آن افزوده‌است. این نسخه همچنین ترجمه فارسی بیش از نیمی از لغات را نیز

در بردارد که تا صفحه ۱۱ ترجمه‌ها در خود متن و از صفحه ۱۱ به بعد در حاشیه یا در لابلاي متن، با خطی ریزتر نوشته شده. تعداد زیادی از صفحات (حدوداً از برگ ۱۱۵ تا برگ ۲۱۵) نیز فاقد این ترجمه‌هاست. در این نسخه نامی از مؤلف نیامده و در منابع قابل دسترسی نیز نشانه‌ای از مؤلف نیافتیم. البته این نسخه غیر از مختصر الصحاح (مختار الصحاح) اثر معروف زین‌الدین محمد بن ابی‌بکر رازی (قرن ۸) می‌باشد که در منابع معرفی شده است.

آغاز: «الحمد... کتابه المتین بلسان عربی مبین علی افضل النبین و اشرف المرسلین... و بعد لما کان نزول... الرسول القرشی باللسان العربی مرسل الی کافه الانام من العرب و العجم... فوجدت کتاب الصحاح الجوهري اقرب الی النجاح العبقري و تهذیبه سهل و اخري لمن کان اهلاً فرتبته علی ترتیبه و بذلت جهدی فی تهذیبه...»

انجام: «وعطية مالا عن ظهر یدی ای تفضلاً منی و اتبعت الغنم بالیدی ای بشمین... فانا موید لاتمامه و الحمد لله علی اختتامه و الصلوه والسلام علی محمد و اله اجمعین».

۱۱ صفحه اول و ترجمه‌های نوشته شده در حاشیه یا در لابلاي متن به نستعلیق، متن عربی به نسخ، عناوین با مرکب قرمز، جای عناوین در بعضی از صفحات بدون نوشته، بالای بعضی از کلمات با مرکب قرمز علامت‌گذاری شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، بعضی از کلمات در حاشیه یا در لابلاي متن به عربی توضیح داده شده، حاشیه‌ها با امضاهای صحاح، جوهری، مختصر صحاح، مظهر، ج، احتری، قاموس، اساس، آثار فرسودگی، موریانه خوردگی، آب‌افتادگی و وصالی در نسخه دیده می‌شود.

جلد: مقوایی با روکش لاجوردی، اندرون جلد کاغذی نخودی، عطف پارچه‌ای آبی رنگ و رورفته، ۱۳۰×۱۸۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۳۵۴ برگ، تعداد سطور متغیر بین ۱۵ تا ۱۹، ۱۴۵×۸۰.

شماره پیشین: ۱۲۶-۳۴۲۴/ض ۲۲۲.

ع/۳۰۵۹

زبدة البیان فی براهین احکام القرآن (قرآن - احکام و قوانین)
از: مقدس اردبیلی، احمد بن محمد، -۹۹۳ ق.

کتابی است در تفسیر آیات احکام قرآنی، مؤلف در این کتاب احکام فقهی را با استشهاد

به آیات قرآنی و با استدلال و نقل اقوال بعضی از فقها و مفسرین مشهور، به ترتیب کتابهای فقهی از طهارت تا دیات آورده است. نسخه حاضر تنها از اوایل مسح پاها از کتاب طهارت (چهارمین مورد مربوط به اولین آیه در رابطه با طهارت) تا اواسط شرح آیه دوم از بحث کتاب مکاسب را در بردارد. این کتاب به سال ۱۳۰۵ در تهران به طبع رسیده و به فارسی نیز ترجمه شده است.

ف. ملی (۷: ۲۸۰ و ۹: ۲۸۲)، ف. مرعشی (۸: ۳۷۷)، ف. مجلس (۲: ۲۰)، الذریعه (۱۲: ۲۱)

آغاز افتاده: «... لانه عطف علی رؤسکم لایحتمل غیره و هو الظاهر و جر الجوار ضعیف خصوصاً مع الاشتباه و حرف العطف و لهذا ماقاله فی الکشاف قال المراد بالمسح هنا الغسل القلیل و قد عرفت مافیة و قراءة النصب ایضاً كذلك لانه و لاشک فی الصدق مع فعله غیر مترتب فتأمل ...»

انجام افتاده: «و قال فی ن فی بیان خطوات الشیطان بعد نقل الاقوال روی عن ابی جعفر و ابی عبدالله علیهما السلام ان من خطوات الشیطان الحلف بالطلاق و النذر بالمعاصی و کل یمین بغیر الله و هذا یدل علی تحریم ...»

نستعلیق، عناوین و بعضی از آیات قرآن با مرکب قرمز، نام سوره بعضی از آیات در حاشیه با مرکب قرمز و گاه با مرکب مشکلی نوشته شده. بالای بعضی از آیات با مرکب قرمز خط کشیده شده، بالای بعضی از کلمات با مرکب قرمز علامت گذاری شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، چند مورد مطالبی در حاشیه با امضای فیض نوشته شده که احتمال دارد از فیض کاشانی باشد که بر این کتاب حاشیه‌ای نگاشته است. آثار فرسودگی، آب افتادگی، موریانه خوردگی و وصالی در نسخه دیده می‌شود.

جلد: مقوایی باروکش کاغذی نخودی، سجاف کاغذی الوان، عطف تیماج قهوه‌ای، اندرون جلد آستری کاغذی الوان، ۲۲۵×۱۲۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی و دولت‌آبادی شکری، ۱۳۶ برگ، تعداد سطور متغیر بین ۲۰-۲۷، اندازه نوشته متغیر بین ۱۵۰×۶۵ - ۱۹۰×۸۵.

شماره پیشین: ۲۸۳-۳۲۸۰ / ض ۲۲۳.

ع/۳۰۶۰

حاشیه مکاسب (فقه جعفری)

از: یزدی، محمدکاظم بن عبدالعظیم، ۱۲۴۷-۱۳۳۸ ق.

کتاب مکاسب یا المتاجر و المعاملات، تألیف شیخ مرتضی انصاری (۱۲۱۴-۱۲۸۱ ق.) کتاب مشهوری است در فقه که تا به امروز متداول التدریس بوده و بر آن حاشیه‌هایی نوشته‌اند، از جمله حاشیه سید محمد کاظم طباطبایی یزدی که با عنوان «قوله قوله» بوده و فقط مبحث «البیع» از این کتاب را در بردارد. این حاشیه به سالهای ۱۳۱۶ و ۱۳۲۴ و ۱۳۲۶ ق. در تهران به چاپ سنگی و به سال ۱۳۷۵ ق. در قم به چاپ سری رسیده است.

الذریعه (۶: ۲۲۰)، معجم المؤلفین (۱۱: ۱۵۶)، ف. مشارعربی ص ۲۹۸.

آغاز: «بسمله، حمدله، و بعد فیقول العبد الخاطی محمد کاظم بن عبدالعظیم طباطبایی یزدی عفی الله عنه انی کنت عنده مشتغلاً بالبحث وانظر فی کتاب البیع الذی صنفه الشیخ ... مرتضی الانصاری قدس سره سنح بخاطری ان اعلق علیه و جیزه لطیفه مشتمله علی فواید ... انجام: «والوجه الثالث هو صحة البیع و ملكية البایع لتمام ... مع عدم وجوب شی علیه و عل هذین الوجهین لایدخل فی هذه المسئلة اصلا و تمام الکلام فی محله.»

نسخ بد، ۱۳۱۴، بالای عبارتهای متن اصلی که با «قوله» آغاز شده با مرکب مشکلی خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، بین برگهای ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲، ۱۳۳ افتادگی دارد، نسخه با وجود اندکی لک زدگی نسبتاً خوب است.

جلد: تیماج زرشکی، مقوایی، ترنج، سرترنج، مجدول، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد آستری کاغذی نخودی، ۱۵۵×۲۱۵.

کاغذ: فرنگی شکری، ۱۴۳ برگ، ۲۵ سطر، ۱۰۵-۹۵×۱۷۵.

شماره پیشین: ۸۰-۳۵۲۹ / ض ۲۲۴.

ع/۳۰۶۱

معالم التنزیل (تفاسیر اهل سنت)

از: بغوی، حسین بن مسعود، ۴۳۶-۵۱۰ ق.

تفسیر متوسطی است که مؤلف به خواهش گروهی از یارانش فراهم آورده و در آن بیشتر از اقوال و روایات صحابه، تابعین و مفسرین صدر اول اسلام بهره گرفته است. در آغاز کتاب سه فصل آورده شده: در فضائل قرآن و تعلیم آن، در فضائل تلاوت قرآن، و در وعده عذاب به کسی که قرآن را به رأی خود تفسیر کند. نسخه حاضر سه مجلد در یک مجلد می باشد بدین ترتیب: مجلد اول از آغاز تا پایان سوره کهف، مجلد دوم از آغاز سوره مریم تا پایان سوره صافات، و مجلد سوم از آغاز سوره ص تا آخر کتاب. این کتاب به سال ۱۲۹۶ در بمبئی و به سال ۱۳۳۱-۲ در مصر و در حاشیه کتاب لباب التأویل فی معانی التنزیل اثر خازن بغدادی (۶۷۸-۷۴۱ ق.) و در ایران بی ذکر تاریخ و محل طبع، در چهار جز به چاپ رسیده است.

کشف الظنون (۲: ۱۷۲۶)، ف. مرعشی (۲: ۱۵۱)، ف. مجلسی (۱۵: ۱۹)، معجم المطبوعات (۱: ۵۷۳ و ۸۰۹).

آغاز: «بسمله و به نستعین رب یسر و اعن قال شیخ الامام ... ابو محمد حسین بن مسعود البغوی المعروف بالفراء ... الحمد لله ذی العظمة و الکبریاء و العزة و البقاء و الرفعة و العلاء و المجد و الشناء تعالی عن الانداد و الشركاء و تقدس عن الامثال و النظراء ...».

انجام: «... عن یزید یعین ابن الهاد عن محمد بن ابراهیم عن ابی سلمه بن عبدالرحمن عن ابی هریره رض انه سمع ... یقول ما اذن الله لنبی حسن الصوت بالقرآن تجهر به ...».

نسخ بد، ۹۷۴ ق. عبدالعزیز بن اسماعیل بن بابو ... العباسی، صفحه اول دارای سرلوح زر و شنگرف و مشک و لاجورد و جداول مشک و نیلی، زر و شنگرف، جداول باقی صفحات نیلی و شنگرف و گاه مشک و شنگرف، نام سوره ها و آیات با مرکب قرمز، بسمله و آیات اول سوره ها و بعضی از عناوین و مخصوصاً عناوین «قوله تعالی و قوله عز و جل» گاه با مرکب مشک و با خطی درشت تر نوشته شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، در حاشیه اندکی توضیح در رابطه با متن آمده که در دو مورد با امضای «تفسیر زاهدی» است. برگ ۳۱۶ و برگ ۳۱۷ و سه برگ الحاقی آخر کتاب بدون نوشته، آثار کهنگی، موربانه خوردگی و وصالی در نسخه دیده می شود.

جلد: تیماج قهوه ای، ترنج و سرترنج، مجدول، ضربی، سجاج تیماج قهوه ای روشن، عطف تیماج عنابی، اندرون جلد آستری کاغذی نخودی، ۳۰۸×۲۰۵.

کاغذ: هندی نخودی، ۵۴۹ برگ، ۳۱ سطر، ۲۱۵×۱۴۵.

شماره پیشین: ۱۶۰-۳۶۰۹/ض ۲۲۵.

ع/۳۰۶۲

مجموعه

۱. خلاصه و ترجمه اذکار النوی «گک-۱۴» (دعاها)
از: کازرونی، محمد بن مسعود، ۷۵۸ ق.

حلیه الابرار و شعار الاخیار فی تلخیص الدعوات و الاذکار که به اذکار النوی نیز نامیده شده، کتاب مشهوری است در ادعیه و اذکاری که در اوقات و حالات مختلف خوانده می شوند. این کتاب که روایات صحیح را بیشتر از پنج کتاب (صحیح بخاری، مسلم، سنن ابی داود، ترمذی و نسایی) گرفته، مشتمل بر ۳۵۶ باب می باشد که در چند مجلد تدوین شده است. نسخه حاضر خلاصه ای است از این کتاب که مؤلف برای سهولت دستیابی طالبان به ادعیه و اذکار این کتاب، آنها را از میان توضیحاتی که نوی در رابطه با این ادعیه و اذکار آورده، بیرون کشیده و موضع هر ذکر را با حروف ابجد و غیر آن مشخص نموده است.

و با توجه به آنچه در حاشیه اولین صفحه متن این کتاب آمده، فردی به نام «عمر کازرونی» جایگاه ادعیه کتاب را در خلال سطور یا در حاشیه به فارسی ترجمه کرده و از دیباچه کتاب اذکار النوی نیز آنچه را که برای فهم این ادعیه و اذکار مورد نیاز بوده به فارسی ترجمه نموده و هر کجا تغییری یا الحاقی یا تذکری ضروری دیده، آن را در حاشیه ثبت کرده و در پایان نیز طالبان را برای رفع شبهه یا اطلاع بیشتر به کتاب اذکار النوی ارجاع داده است.

کشف الظنون (۱: ۶۸۸).

آغاز: «بسمله الحمد لله الذی بنعمه تتم الصالحات و برحمته تنزل البرکات ... اما بعد ... بس چون بود کتاب دعوات و اذکار که مؤلف شیخ امام نافذ محقق محی الدین ابی زکریا یحیی نوی ... در خاطر بنده ... اشرف حسینی کازرونی غفر الله له و لوالدیه که ...».

انجام افتاده: «اعوذ بکلمات الله التامات من شر ما خلق ک رضیت بالله رباً و بالاسلام دیناً و بمحمد یف رسولاً».

۲. ترجمه الیاقوته فی الاحادیث

(نماز - احادیث / ف)

از: سدیدالدین غوری

یاقوته فی الاحادیث تألیف نجم‌الدین عمر بن محمد نسفی سمرقندی (۴۶۱-۵۳۷ ق.) کتاب مشهوری است در احادیث اهل سنت. نسخه حاضر ظاهراً ترجمه قسمتی از آن است که شامل احادیث و روایاتی می‌شود که در مورد کیفیت و اوقات خواندن نمازهای مختلف آمده است مثل نماز اول شب از ماه محرم، نماز شب عاشورا و ...

آغاز: «بسمله، حمدله، اما بعد این کتاب ترجمه یاقوته در عبادت بحذف اسنانید از مصنفات مولانا معظم‌نجم‌الدین عمر نسفی رضی‌الله‌عنه که مولانا معظم سدیدالدین غوری بالتماس مولانا معظم ملک الحافظ فی‌العجم زایر بیت‌الحرام».

انجام افتاده: «نماز شبهای رجب و شبهای ذی‌القعدة و ذی‌الحجه و محرم از این ابن عباس رضی‌الله‌عنه روایت کرده‌اند که ... پس از آن چهار بار فاتحه و چهار بار قل‌هو الله احد بگویند ... بخواند و بگوید الله الله ربی لا اشرك به شیئاً و بگوید ...»

کشف‌الظنون (ج ۲: ۲۴۸)

نسخ خوش، درشت و ریز، عناوین و علامات رمزی و بعضی از ترجمه‌های لابلای سطور با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، در برگ ۲ تا برگ ۱۳ پ فهرست مطالب کتاب اول، دو برگ اول و دو برگ آخر کتاب الحاقی و بدون نوشته، در نسخه آثار کهنگی، فرسودگی، آب افتادگی و وصالی دیده می‌شود. جلد: مقوایی با روکش کاغذی ابری الوان، سجاج و عطف تیماج اناری، اندرون جلد کاغذی نخودی، ۲۴۰×۱۵۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۴۲ برگ، کتاب اول ۹ سطر، ۱۵۰×۷۵، کتاب دوم ۲۳ سطر، اندازه نوشته کتاب دوم تا برگ ۱۲۸، ۱۷۰×۸۵، و از برگ ۱۲۸ پ تا آخر متغیر میان ۱۸۵×۹۰ ~ ۱۹۰×۹۸.

شماره پیشین: ۱۳۱-۳۵۸۰ / ض ۲۲۶.

ع/ ۳۰۶۳

مجموعه

۱. الاحادیث القدسیه «پ ۳ - ۱۰»

(احادیث قدسی)

احادیث قدسی چندی است با خطاب «یا ابن آدم» که بنابر آنچه در مقدمه آمده،

کعب الاحبار (۳۲ ق.) از یکی از کتب منزله نقل کرده است.

آغاز: «قال کعب الاحبار رضی‌الله‌عنه يقول الله تعالی فی بعض الكتب المنزله یا ابن آدم لم تکن سلطاناً غیرى مادام سلطانى باقیا علیک باق لا یضام ابدأ ...»
انجام افتاده: «یا ابن آدم کلکم ضال الامن هدیث و کلکم مریض الامن شفیت و کلکم فقیر الا [من] اغنیت و کلکم جاهل الامن علمت اطلبونی ... یا ابن آدم».

۲. الشمائل النبویه والخصائل المصطفویه «گ ۱۱ پ - گ ۹۴ پ» (اخلاق اسلامی)

از: ترمذی، محمد بن عیسی، ۲۰۹-۲۷۹ ق.

این کتاب که به شمائل الترمذی نیز معروف است، شامل احادیث و روایاتی است که در وصف شمایل و اخلاق حضرت پیغمبر (ص) وارد شده و مؤلف آنها را با اسانیدشان در چندین باب گرد آورده است. این کتاب به سال ۱۲۶۲ در کلکته، به سال ۱۲۶۴ در استانبول و به سال ۱۳۱۰ در فارس به طبع رسیده است.

کشف‌الظنون (۲: ۱۰۵۹)، ف. مرعشی (۳: ۱۱۸)، ف. مجلس (۱۲: ۲۸۱)، معجم المطبوعات (۱: ۶۳۲).

آغاز: «بسمله، الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی قال شیخ الحافظ ابو عیسی بن سوره الترمذی رحمه الله تعالی باب ماجاء فی خلق رسول الله صلی الله علیه و سلم اخبرنا ابورجاء قتیبه بن سعید عن ...»

انجام: «حدثنا النضر بن عوف ابن سیرین قال هذا الحدیث دین فانظر و اعمن تأخذون دینکم».

نسخ معرب، ۹۹۰، عناوین «باب» با باء کشیده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاهاى ابن حجر، صحاح، نهاییه، عص، قاموس، شرح النجاری، شرح المفتاح، شرح المشارق، ریاض الصالحین، المشکات، بعضی از کلمات و عبارات در لابلای متن یا در حاشیه به فارسی ترجمه شده، در برگ ۲ و برگ ۱۳ شعار پراکنده‌ای به فارسی و در برگ ۳ چند روایت از پیامبر (ص) به چشم می‌خورد. برگهای او ۹۵ و ۹۶ الحاقی، در نسخه آثار فرسودگی، لک زدگی، پارگی و وصالی دیده می‌شود، از جلد نسخه فقط عطف آن باقی مانده که تیماج قهوه‌ای است و نسخه را لای جلد کتاب دیگری گذاشته‌اند.

جلد: مقوایی با روکش کاغذی لاجوردی، ترنج و سه ترنج و حاشیه برنگ ماشی، ضربی، مجدول، عطف تیماج زرشکی، اندرون جلد کاغذی قهوه‌ای، لت پشت جلد ترک دارد، ۲۱۰×۱۳۰.
کاغذ: اصفهانی نخودی، ۹۶ برگ، تعداد سطور متغیر بین ۹-۱۷، اندازه نوشته متغیر میان ۱۳۵×۷۵ - ۱۵۰×۸۰.
شماره پیشین: ۲۸۳-۳۷۳۲ / ض ۲۲۷.

ع/۳۰۶۴

مجموعه

۱. الهدایه «گک ۲ پ - گک ۶۷ پ» (زبان عربی - نحو)

کتاب مختصری است در علم نحو که مؤلف، آن را به روش کافی ابن جاجب در یک مقدمه و سه قسم و یک خاتمه تدوین کرده است. در خود این کتاب نامی از مؤلف نیامده و در منابع مختلف نیز تصریحی به نام مؤلف نشده و همگی مؤلف احتمالی این اثر را یکی از این چهار فرد دانسته‌اند: ابوحیان محمد بن یوسف نحوی اندلسی (۷۴۵ ق.)، زبیر بن احمد زبیری (۳۱۷ ق.)، عبد الجلیل بن فیروز غزنوی، عبدالله بن جعفر در ستویه (۳۴۷ ق.). این کتاب در ایران همراه با جامع المقدمات بارها به طبع رسیده است.

ف. ملی (۱۰: ۳۱۸)، ف. مرعشی (۲: ۱۲۵)، کشف الظنون (۲: ۲۰۴۱)، ف.

مشارع عربی (ص ۱۰۰۲)

آغاز: «بسم الله الحمد لله رب العالمین و العاقبة للمتقین و الصلوة و السلام علی رسولہ محمد و علی آلہ و اصحابہ اجمعین اما بعد فهذه مختصر مضبوطة فی علم النحو فجمعت فیہ مهمات النحو علی ترتیب الکافیہ...»

انجام: «وان أبوهاسا کنة فیلزم التقاء الساکنین علی غیر حده و هو غیر حسن.»

۲. عوامل منظوم «گک ۶۸ پ - گک ۶۹ پ» (زبان عربی - نحو)

از: ابن حسام جوسقی، محمد بن حسام الدین، - ۱۸۷۵ ق.

منظومه کوتاهی است که در آن عوامل صدگانه شیخ عبدالقاهر جرجانی (۴۷۱ ق.) به

نظم کشیده شده و به معزالدین حسین کورت فرزند ملک غیاث‌الدین امیر سیستان اهداء گردیده است. در این نسخه تصریحی به نام مؤلف نشده و در میان منابع نیز، در فهرست انوار (ج ۵: ۶۲۷) با توجه به آنچه در لابلای این منظومه نوشته شده، این نسخه به عبدالرحمان جامی (۸۱۷-۸۹۸ ق.) نسبت داده شده، در حالی که مؤلفین فهرست مرعشی و الذریعه این منظومه را از کمال‌الدین محمد بن حسام جوسقی (۸۷۵) دانسته‌اند. ولی با توجه به توضیح مؤلف ذریعه که این منظومه را پسر ناظم «نظام‌الدین بن حسام هروی» در کتاب «ریاض الفتیان» در ضمن شرح قطعه دهم از «نصاب الصبیان» به پدرش نسبت داده، نسبت اخیر صحیح تر بنظر می‌رسد. خصوصاً با توجه به اینکه در منابع مختلف در ذیل آثار جام، نامی از این منظومه نیامده است. این منظومه در ضمن جامع المقدمات بارها به طبع رسیده است.

الذریعه (۱۵: ۳۶۰)، ف. مرعشی (۱۲: ۲۱۴)، ف. ملی (۵: ۶۲۷).

آغاز: «بسمله، بعد تحمید خداوند و درود مصطفی نعت آل پاک پیغمبر رسول مجتبی...»
انجام: «عامل فعل مضارع معنوی باشد بدان همچنین معنی بود عامل یقین در مبتدا.»

۳. العوامل المائة «۷۴ پ - ۷۶ پ» (زبان عربی - نحو)
از: جرجانی، عبدالقاهر بن عبدالرحمن، - ۴۷۱ ق.

کتابی است که در آن مؤلف عوامل لفظی و معنوی زبان عرب را برشمرده و تحت صد عامل در آورده است. نسخه حاضر از آغاز تا مورد ششم از عوامل قیاس (اضافه شدن اسمی به اسم دیگر) را در بردارد. این کتاب به سال ۱۶۱۷ در لیدن، به سال ۱۸۰۴ در کلکته و به سال ۱۲۴۷ در بولاق به طبع رسیده است.

ف. ملی (۷: ۲۴۵)، ف. مرعشی (۳: ۱۷۸)، معجم المطبوعات (۱: ۶۸۱).

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی خیر خلقه محمد و آلہ اجمعین العوامل فی النحو علی ما الفه شیخ الامام الفاضل عبدالقاهر بن عبدالرحمن الجرجانی...»

انجام افتاده: «والصفة المشبه و هی تدل علی معنی ثابتة و شبهة اسم الفاعل من حیث انها تشنی و تجمع و صیغتها مخالفه لصیغة اسم الفاعل و المفعول نحو مروت برجل حسن و جهة و جاءنی رجل کریم ابوده و کل اسم اضیف الی آخر...»

۴. التصریف «گک ۷۸ پ - گک ۹۳ پ» (زبان عربی - صرف)

از: زنجانی، عبدالوهاب بن ابراهیم، - ۶۵۵ ق.

کتاب مختصر مشهوری است در صرف که جزو برنامه‌های درسی قدیم بوده است. این

کتاب بارها ضمن جامع المقدمات به طبع رسیده است.

ف. ملی (۱: ۳۵۳)، ف. مرعشی (۱: ۲۹)، کشف الظنون (۲: ۱۱۳۹)،
ف. مشارعربی (ص ۱۸۷).

آغاز: «بسمله، حمدله، اعلم ان التصريف في اللغة التغيير وفي الصناعة تحويل اصل الواحد الى امثله مختلفه لمعان مقصوده...»

انجام: «كقولك رحمة رحمة واحدة و در حرجته در حجه واحدة و للفعله بالكسر نوع من الفعل تقول هو حسن الطبيعة والجلسه.»

۵. شرح التصريف «گک ۹۴ پ - گک ۱۵۱ پ»
(زبان عربی - صرف)
از: نفتازانی، مسعود بن عمر، ۷۲۲-۷۹۲ ق.
زمان تألیف: ۷۳۸ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۸۱ همین فهرست.

آغاز: «ان اروي زهر تخرج في رياض الكلام من الاكمام... و بعد فيقول العبد الفقير الى الله
الغني مسعود بن عمر القاضي الفتازاني...»

انجام: «الى اسم الاله اسم ما يعالج وليس بصحيح... لانه يتقص بدخول التذوم و امثاله و
ليست باسم الاله في الاصلاح و قد علم من التعريف الاله.»

۶. [رساله] تصريف الافعال «گک ۱۵۳ پ - گک ۱۷۷ پ»
(زبان عربی - صرف)

رساله‌ای است در تصريف افعال زبان عرب که به گفته مؤلف آن، به مثابه مدخلی است
برای ورود به کتابهای مبسوط در این زمینه، و مشتمل بر چهار باب که هر یک به چندین فصل
تقسیم شده، بدین ترتیب: باب اول در تفصیل بناهای افعال و مشتمل بر چهار فصل، باب دوم
در تغییرات و مشتمل بر پنج فصل، باب سوم در خواص لواحق افعال و مشتمل بر چهار فصل،
باب چهارم در تفصیل الحاق لواحق و مشتمل بر هشت فصل. نسخه حاضر از آغاز کتاب تا
اواسط یا اواخر فصل هشتم از باب چهارم را در بردارد. در نسخه تصریحی به نام مؤلف نشده

و در منابع موجود نیز نشانی از این رساله و مؤلف آن بدست نیامد.

آغاز: «بسمله، حمدله، اما بعد فهذه جملة من تصريف الافعال مطبوظه جارية كمجری
المدخل في الكتب المبسوطه تشتمل على اربعة ابواب...»

انجام افتاده: «واما طريق الصحيح و المدغم فهو انك تقول فيما لم يتصل به ضمير مفتوحا
ما قبلها نحو اضربن و فزن و فعون و مع الالف نحو اضربان و فران و معل الواو و اضربن و فرن و
الاصل اضربون و فرون فخذفت الواو جعلت ضمة ما قبلها.»

۷. ترجمه و شرح [رساله] تصريف الافعال «گک ۱۷۸ پ - گک ۲۰۳ پ»

(زبان عربی - صرف / ف)

نسخه حاضر ترجمه و شرح رساله‌ای است که در بالا (شماره ۶ همین مجموعه) توصیف
شد. از مترجم و شارح این کتاب نیز با جستجو در منابع اثری بدست نیامد. این ترجمه و شرح
نیز ناتمام بود و تا اواسط یا اواخر فصل هشتم از باب چهارم را در بردارد.

آغاز: «بسمله، الحمد على نعمائه یعنی همه ثنا و وصف بخوبی مرعبود برحق را یعنی
پرستیده شده که سزاوار است پرستیدن که نهایت تعظیم است بنابر همه نعمتهای او در لفظ نعماء
اینجا بفتح نون آمده است...»

انجام افتاده: «پس از باء کسره که دلالت کند بر باء محذوف پس لازم می‌آید حذف
علامت بی قرینه و مخالف آن قاعده می‌شد که علامت لایخذف...»

نسخ و نستعلیق، کتاب اول به تاریخ ۱۰۱۷، عبدالرشید کشمیری، کتاب پنجم به خط
ملا غلامعلی، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از کلمات با مرکب قرمز و گاه با
مرکب مشککی علامت‌گذاری شده، در حاشیه و گاه در بالای متن کتاب اول توضیحاتی
در رابطه با متن عربی و گاه به فارسی نوشته شده، بعضی از حاشیه‌های کتاب اول با
امضای هندی، قاضی شهاب‌الدین، شرح ملا، غیاة التحقیق، حاشیه هندی، نسخه با
خطوط گوناگون و در کاغذهای متفاوت نوشته شده، آثار فرسودگی و پارگی، موریانه
خوردگی، لک زدگی و وصالی در نسخه دیده می‌شود.

جلد: مقوایی باروکش کاغذی منقش، سجاف و عطف تیماج زرشکی، ضربی، مجدول،
اندرون جلد کاغذی نخودی، نسخه لرت رو ندارد، ۲۳۸×۱۹۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۰۳ برگ، تعداد سطور متغیر میان ۱۰-۱۹، اندازه نوشته متغیر میان ۱۷۵×۷۰ ~ ۱۸۵×۸۰.
شماره پیشین: ۱۹۴-۳۶۴۳/ض ۲۲۸.

ع/۳۰۶۵

الفوائد الضیائیة

(زبان عربی - نحو)

از: جامی، عبدالرحمن بن احمد، ۸۱۷-۸۹۸ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۵۷/ع همین فهرست.
انجام افتاده: «و بحذف التنوین وجوباً من العلم حال کونه موصوفاً...»
نسخه، بی تا، بی کا، دارای کمنند با شنگرف، جداول به شنگرف و مشککی ونیلی، درون جداول وزمینہ متن نوشته با شنگرف رنگ افشان شده، عنوانها با مرکب قرمز، بالای عبارات متن کافیه با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، پاره‌ای از حواشی با امضای مولوی عصام‌الدین، در نسخه آثار کهنگی و آب افتادگی دیده می شود.

جلد: مقوایی با روکش کاغذی روغنی ماشی رنگ، ترنج با طرح گل و بوته و دوسر ترنج با نام صحاف و به رنگ زرشکی، ضربی، مجدول، عطف تیماج زرشکی رنگ و رورفته، اندرون جلد کاغذی ابرو باد الوان، ۲۴۰×۱۵۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی آهار و مهره خورده، ۳۵۸ برگ، ۱۳ سطر، ۱۲۰×۶۰.
شماره پیشین: ۲۴۷-۳۶۹۶/ض ۲۲۹.

ع/۳۰۶۶

شرح وقایة الروایة فی مسایل الهدایة

(فقه حنفی)

از: صدر الشریعة الثانی، عبیدالله بن مسعود، -۷۵۰ ق.

تاریخ تألیف: ۷۴۳ ق.

شرحی است بر کتاب «وقایة الروایة فی مسایل الهدایة» اثر محمود بن

عبیدالله برهان الشریعة (۶۷۳ ق) که توسط نوادة مؤلف به رشته تحریر درآمده و از کتاب طهارت تا وقف را دربردارد. در این اثر متن با حرف میم و شرح با حرف ش مشخص شده و حاشیه چلبی بر این اثر نیز در حاشیه درج گردیده است. مؤلف علاوه بر تدوین این شرح، یک مختصری از آن کتاب نیز تهیه نموده که به «مختصر الوقایة» یا التقایة معروف است.

کشف الظنون (ج ۲: ۲۰۲۱)

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی خیر خلقه محمد و آله الطیبین ... یقول العبد المتوسل الی الله تعالی با قوی الذریعة عبیدالله بن تاج الشریعة ... هذا حل المواضع المغلقة من وقایة الروایة فی مسائل الهدایة».

انجام: «وان تعذر صرفه الیها بیع و صرف ثمنه الیها و لایقسم بین مصارفه والله تعالی اعلم بالصواب».

نسخ، ۱۲۴۴ق، علی پشوری، سرلوحه، جداول زر، نیلی، مشککی، و قرمز، متن همراه با حواشی چلبی، تلویح، شیخ الاسلام، غیایة الحواشی عصام و هدایة، متن با حرف م و شرح با حرف ش با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، آثار وصالی و پارگی در شیرازه.

جلد: تیماج مشککی، مقوایی، ضربی، اندرون جلد سرخابی، ۱۷۵×۳۱۰.

شماره پیشین: ۲۳۸-۳۶۸۷/ض ۲۳۰.

ع/۳۰۶۷

تحریر الاصول

(اصول فقه شیعه)

از: حسینی، فتاح بن احمد، قرن ۱۳ ق.

کتابی است مشتمل بر مطالبی در اصول فقه که از یک مقدمه و چندین فصل با عنوانهای اصل تشکیل شده و نویسنده در آن به بسیاری از متقدمان و متأخران اشاره کرده، از جمله خواجه نصیرالدین طوسی و شیخ بهایی و محقق قمی.

آغاز: «نحمدک یا من دل علی وجوب ذاته بایجاد الممکنات و تفرد فی عز جلاله کلمات الصفات».

انجام ناتمام: «واین در حکم جنایت تازه‌ای است و این نیز بعید است لا‌اولاً بجهت اینکه در اینجا مفروض دیدن بلبل مشتبه نیست...».

نستعلیق، قرن ۱۳ ق، عنوانها در حاشیه با مرکب مشکی.

جلد: تیماج یک لایی بنفش، ضربی، مجدول، اندرون جلد بنفش، ۱۷۰×۲۲۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۹۷ برگ، ۱۹ سطر، ۱۷۰×۱۱۵.

شماره پیشین: بدون شماره / ض ۲۳۱.

ع/۳۰۶۸

لوامع الاسرار فی شرح مطالع الانوار

(منطق)

از: قطب‌الدین رازی، محمدبن محمد، ۷۷۶ ق.

کتاب مطالع الانوار اثر محمودبن ابی بکر سراج‌الدین ارموی (۵۹۴-۶۸۲ ق) که از دو بخش تشکیل شده است. بخش اول آن در منطق است که توسط قطب‌الدین رازی با عنوان «قال - اقول» شرح شده است.

ملی (۱۲: ص ۲۰۷).

آغاز افتاده: «... کتاب الشفالذی لا یطلع علی مقاصده الا واحد بعد واحد من الاذکیاء... و سمیتها لوامع الاسرار فی شرح مطالع الانوار...»

انجام: «حتی بصیر ملکا له ثم عرض الغلط فی الفکر فهو جدیر بان یهجر الحکمه لانه لا یكون مستعد لدرك حقایق الاشياء وکل میسر لما خلق له».

نستعلیق، عبدالعزیز بهلول، عنوانها قال اقول با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز خط کشده شده، حواشی با امضای ع، ۵، ه، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج تریاکی روشن مقوایی، ترنج، سجاف و عطف تیماج / سرخ، اندرون جلد کاغذی زعفرانی. ۱۵۵×۲۴۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۵ سطر، ۱۶۵ برگ، ۹۰×۱۶۵.

شماره پیشین: ۱۸۰-۲۰۶۵ / ض ۲۳۲.

ع/۳۰۶۹

حاشیه شرح تجرید الاعتقاد

(کلام شیعه امامیه)

حاشیه‌ای است متوسط با عناوین «قال اقول» بر یکی از شرحهای بخش اول کتاب تجرید الاعتقاد خواجه نصیرالدین طوسی است. نام شارح و حاشیه‌نویس بدست نیامده است.

آغاز: «قال المصحح اما بعد حمد واجب الوجود علی نعمائه لا یبعد ان یقال فی ترک الموصوف ههنا انما لطیف الی ماسجی من ان صفاته تم عین ذاته»

انجام: «الان المراد الی ان القرب سبب لاستدلال الحركه الطبیعه ولا ینافی کون الطول اتم سلباً له و هی مبلوغ من حجرین ساقطین متساوین فی الثقل احدهما من مکان مرتفع جداً و الثانی من مکان منخفض جداً فی مسافتین متساویتین ان تكون الحركه فی الاول اشد (من) الحركه فی الثانی».

نستعلیق، ۱۰۷۹ ه ق، علی اصغر. حواشی از مؤلف با عناوین منه در جداول زر و مشکی، نسخه وصالی شده، سرلوحه و کتیبه مذهب لاجورد و سبز.

جلد: تیماج زرد، مقوایی، ضربی، ترنج و سرترنج، عطف تیماج قهوه‌ای، اندرون جلد تیماج زرشکی، ۱۳۰×۲۴۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۶۱ برگ، ۲۵ سطر، ۱۷۵×۷۵.

شماره پیشین: ۱۸۱-۳۶۳۰ / ض ۲۳۵.

ع/۳۰۷۰

غنائم الايام فی مسائل الحلال و الحرام

(فقه جعفری)

از: میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد حسن، ۱۱۵۱-۱۲۳۱ ق.

کتابی است در فقه جعفری و در چهار قسم: عبادات، عقود، ایقاعات و احکام. ولی بنا به

گفته صاحب ذریعه، مؤلف جز به قسم اول که در عبادات و شامل مباحث طهارت، صلوات، زکات، خمس، روزه و اعتکاف می‌باشد نپرداخته است. این اثر به سال ۱۳۰۱ و ۱۳۱۹ ق همراه با جوامع الرسائل و شرح حدیث علوی در تهران به چاپ رسیده است. نسخه حاضر مشتمل بر جلد اول این اثر از ابتدا تا پایا مبحث صلوات و توابع آن می‌باشد.

ملی (ج ۹: ۱۰)، ذریعه (ج ۱۶: ۶۳)، فشار عربی (ص ۶۵۱)

آغاز: «الحمد لله الذي انقذنا من شفا جرف الهلكات بمتابعة امثل الاديان»

انجام: «ثم يكتبون اسمهم اويختمون ختمهم ختم الله امورنا بالحسنى وجعل آخرتنا خيراً من الاولى ... و بذلك يختم المجلد الاول من كتاب غنائم الايام».

نسخ، ۱۲۲۴ ق، [بی‌کا]، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی، ضربی، یک ترنج در وسط و دو ترنج کوچک،

کاغذ: فرنگی نخودی، ۳۲۲ برگ، ۲۱ سطر، ۸۵×۱۵۵.

شماره پیشین: بدون شماره / ض ۲۳۳.

ع/۳۰۷۱

القوانين الحکمه

(اصول فقه شیعه)

از: میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد حسن، ۱۱۵۱-۱۲۳۱ ق.

تاریخ تألیف: ۱۲۰۵ ق.

یکی از آثار مهم تدریس اصول فقه شیعه که مشتمل بر یکدوره کامل اصول فقه و تشکیل شده از دو جلد که نسخه حاضر جلد اول آن است و از آغاز تا پایان مبحث تراجم را دربردارد.

ملی (ج ۱: ۱۰۸، ۴۳۳، ۲۶۱، ۸۰، ۷۹)، (ج ۹: ۲۹۶)، (ج ۱۰: ۱۱۵).

آغاز: «الحمد لله الذي هدانا الى اصول الفروع و فروع الاصول و ارشدنا الى شرايع

الاحكام بمتابعة الكتاب و سنة الرسول».

انجام: «ثم ان الرجحات في الادله المتعارضه قد تتركب و تختلف فلا بد من ملاحظه

المجموع و موازنه بعضها مع بعض و التزام الراجع و ترك المرجوح رحح الله حسناته ... و

لقینا حجتنا یوم یسئلنا عن تقصیرنا».

نستعلیق، ۱۲۲۹ ه. ق، محمد الشریف بن علی اتوکانی، عنوانها با شنگرف روی پاره‌ای

از عبارات با شنگرف خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده،

جلد: تیماج مشکى ساده، مقوایی، اندرون جلد کاغذی ابری زرد و سبز، ۱۵۰×۲۰۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۵۹ برگ، متغیر بین ۲۴ و ۲۵ سطر، ۱۴۵×۸۰

شماره پیشین: بدون شماره / ض ۲۳۴.

ع/۳۰۷۲

القوانين المحکمه

(اصول فقه شیعه)

از: میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد حسن، ۱۱۵۱-۱۲۳۱ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۷۱ / ع همین فهرست.

نسخ، عنوانها با مرکب مشکى در حاشیه و با مرکب قرمز در متن آمده، نسخه در حاشیه

تصحیح شده. پارگی در عطف و درهم ریختگی در شیرازه کتاب.

جلد: تیماج قهوه‌ای، مقوایی، ترنج و دوسر ترنج، مجدول، اندرون جلد کاغذی

بنفش، ۳۰۰×۲۰۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۳۱۹ برگ، ۲۱ سطر، ۲۰۵×۱۱۰.

شماره پیشین: ۱۵۱۱-۱۷۲ / ض ۳۰

ع/۳۰۷۳

مجموعه:

۱. شرح وافیه «۱-۹۵»

(اصول فقه شیعه)

از: بحر العلوم، محمد مهدی بن مرتضی، ۱۱۵۵-۱۲۱۲ ق.

شرحی است با عنوان «قوله قوله» بر مبحث حقیقت و مجاز کتاب «وافیه» در اصول فقه اثر

عبدالله بن محمد تونی (۱۰۷۱ ق).

آغاز: «بسمله و حمدله ... قوله اللفظ ان استعمل فيما وضع له فحقيقه جعل المقسم مطلق اللفظ المتناول للمفرد والمركب».

انجام: «ادعاء ان زیداً من افراد الاسد مبالغه في دعوى الشجاعه كما في قوله رأيت اسداً و انما الفرق بينهما».

۲. مقدمه الواجب «۹۶-۱۳۵»

(اصول فقه شيعه)

از: محقق خوانساری، حسین بن محمد، ۱۰۱۹ - ۱۰۹۸ ق.

رساله‌ای است که در آن کلیه مسائلی که پیرامون مقدمه واجب دور می‌زند به بحث کشیده شده با ارائه استدلالها و مقابله و بحث پیرامون گفتار بزرگان در این خصوص.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذي جعل امثال اوامره سبباً لاقتناص الثواب»

انجام: «وكذا الوصف بالفسق بعد ترك المقده قبل دخول زمان ترك الواجب ... و جعل عواقب امورنا خيراً من المقدمات»

۳. حجیة الشهره «۱۳۶-۱۴۵»

(اصول فقه شيعه)

از: طباطبائی، علی بن محمد علی، ۱۱۶۱-۱۲۳۱ ق.

رساله‌ای است مختصر در اثبات حجیت شهرت در استنباط احکام شرعی.

آغاز: «بسمله و حمدله ... اما بعد، فيقول الفقير الى ربه الغني علي بن محمد علي ان هذه الرسالة منفرده في بيان حجیة الشهره»

انجام: «وان كان في مواضع مما ذكره اشتباهات ليس هذه الرسالة محل نشرها»

نسخ، ۱۲۳۴، ۱۲۳۵، ۱۲۳۴، محمد جعفر بن محمد حسن تبریزی، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حواشی از مؤلفان مذکور.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی، یک ترنج بزرگ، و دو ترنج کوچک طرح گل و بوته زر سوخته، عطف و جلد یکی است، ضربی، اندرون جلد کاغذی صورتی، ۱۴۰×۲۱۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۴۷ برگ، ۲۲ سطر، ۱۴۵×۷۵.

شماره پیشین: ۳۴۹/ض ۲۶۰.

ع/۳۰۷۴

المفصل فی صنعة الاعراب

(زبان عربی - نحو)

از: الزمخشري، محمود بن عمر، ۴۶۷-۵۳۸ ق.

زمان تألیف: ۵۱۴ ق.

کتاب مشهوری است در نحو که در آن قواعد نحو در چهار قسم مورد شرح قرار گرفته است بدین ترتیب: قسم اول در اسماء، دوم در افعال، سوم در حروف و چهارم در مسائل مشترک بین این موضوعات. این کتاب به سال ۱۳۰۴ ق. در بمبئی، به سال ۱۹۰۹ م. در گانپور و به سال ۱۳۲۳ ق. در لکهنو به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۹: ۲۴۴)، ف. مرعشی (۷: ۲۲۰)، کشف الظنون (۲: ۱۷۷۴)، ف. مشار عربی (ص ۸۸۳).

آغاز: «بسمله، قال الاستاد الامام الاجل جار الله العلامة فخر خوارزم ابوالقاسم محمود بن عمر الزمخشري الله احمد على ان جعلني من علماء العربية...».

انجام: «واذا كانوا ممن يحذفون مع امكان الادغام في يتسع و يتقى فهم مع عدم امكانه احذف...»

نسخ جلی، عناوین با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، از صفحه ۶۴ تا ۶۶ و نیز از صفحه ۸۳ تا آخر کتاب، جای عناوین بدون نوشته گذاشته شده، بین صفحات ۱۰۵ و ۱۰۶ و نیز بین صفحات ۱۱۲ و ۱۱۳ افتادگی وجود دارد، در حواشی کتاب آثار آب افتادگی دیده می‌شود.

جلد: تیماج سبز، یشمی، مقوایی، دامن دار، ترنج و سه ترنج، ضربی، مجدول، اندرون جلد تیماج قهوه‌ای «عطف با جلد یکی است»، ۲۵۵×۱۹۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۲۸ برگ، ۱۴ سطر، ۱۵۵×۹۵.

شماره پیشین: ۵۷۶-۱۲۱۴/ض ۸.

ع/۳۰۷۵

مجموعه:

از: تفسیر سوره یس «۱-۴۰»

از: صدرالدین شیرازی، محمدبن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.

تفسیری است فلسفی مفصل از سوره یسن.

آغاز: «سبحانک سبحانک افاد بالهیته و جود الجواهر القادسات و اجاد بحکمته صور

حقایق المهیات».

انجام: «یتبعون فضلاً من الله و رضواناً سیماهم فی وجوهم من اثرالسجود و الحمدلله

الملک المعبود».

۲. تفسیر سوره طارق «۴۳-۷۷»

از: صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.

تاریخ تألیف: ۱۰۳۰ ق.

آغاز: «اما بعد حمد الله ملهم الحق والصواب و ولی الجود فی المبدأ و المآب».

انجام: «جعلنا الله من الذین لاخوف علیهم و لاهم یحزنون بفضلہ و کرمه و منه وجوده».

۳. [رساله] البداء «۷۷-۹۳»

از: صدرالدین شیرازی، محمدبن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.

رساله‌ای است بسیار مختصر در تبیین مسأله بداء.

آغاز: «لما امرنی من لم اقدر علی مخالفتہ ان ابین مسئله البداء مع الاحادیث الوارده فیہ»

انجام: «هذا المسلك دقیق یحتاج الی لطف قریحه و تلطیق سر و ذلک فضل الله یوتیه من

یشاء و من لم یجعل الله له نوراً فماله من نور».

۴. تفسیر سوره زلزال

از: صدرالدین شیرازی، محمدبن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.

(تفاسیر فلسفی)

آغاز: «الهم هذا من عندک فهماً جدیداً و علمتني من لدنک علماً فریداً».

انجام: «فالانسان اذا انقطع وانكشف عنه الغطاء و تجرد عن غشاوه الطبعیه».

۵. تفسیر سوره توحید (تفاسیر فلسفی)

از: صدرالدین شیرازی، محمدبن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.

آغاز: «قل هو الله احد هو المطلق هو الذی لا تكون هدیته موقوفه علی غیره»

انجام: «كانت معادلة لثلث القرآن كما ورد فی الحدیث النبوی علی قائله افضل الصلوات»

رساله اول نسخ، بی تاریخ و بدون کاتب، رساله‌های دیگر نستعلیق، ۱۲۶۱ ق مجید. بن

سلیمان تبریزی، متن کتابهای دوم و سوم و چهارم در جد اول قرمز.

جلد: تیماج مشکئی، یک لایی ساده، جلد از نسخه کوچکتر است، ۱۴۵×۲۱۰.

کاغذ: فرنگی شکری و نخودی، ۲۱۴ برگ، ۲۰ سطر، ۱۴۵×۷۵.

شماره پیشین: بدون شماره / ض ۲۳۶.

ع/۳۰۷۶

جواهر الکلام فی شرح شرایع الاسلام (فقه جعفری)

از: نجفی، محمد حسن بن باقر، ۱۲۰۰؟ ۱۲۶۶ ق.

زمان تألیف: ۱۲۵۷ ق.

این کتاب از مفصلترین و دقیقترین کتب فقهی شیعه است که در شرح «شرایع الاسلام» اثر

معروف محقق حلی (۶۰۲-۶۷۶ ق.) نوشته شده است. نسخه حاضر مشتمل بر مجلد اول و

دوم آن می‌باشد که در باب طهارت است. این کتاب بارها در ایران به طبع رسیده است.

ف. ملی (۹: ۱۹۱)، الذریعه (۵: ۲۷۵)، ف. مشارعربی (ص ۲۶۱-۲۶۳). ف.

مجلس (۷: ۷۲).

آغاز: «بسمله و به نستعین، الحمدلله الذی ختم الشرائع باسمحها طریقه و اوضحها حقیقه و

اظهرها برهانا...»

انجام: «و احتمال تقلیل افراد المطلق شیء خال عن الفائده فتأمل جيداً تم المجلد الثانی

من العبادات ...».

نسخ، ۱۲۵۱، روی عبارات کتاب شرایع الاسلام با مرکب مشکى خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حواشی اندکی که در بعضی از صفحات در رابطه با متن آمده به خط کاتب است. حواشی با امضاهای منه، منه مد عمره، منه دام ظلّه الکبیر، نسخه نسبتاً خوب است.

جلد: تیماج زرشکی، مقوایی، ترنج و دو سرترنج به زر، ضربی، مجدول، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد کاغذی، ۱۳۳×۲۰۶

کاغذ: فرنگی شکری، آهار و مهره خورده، ۲۷۷ برگ، ۱۹ سطر، ۸۵×۱۴۰.

شماره پیشین: ۷۰۲-۱۳۴۰ / ض ۶.

ع/۳۰۷۷

المطول فی شرح التلخیص

(زبان عربی - معانی و بیان)

از: تفتازانی، مسعود بن عمر، ۷۲۲-۷۹۲ ق.

زمان تألیف: ۷۴۲-۷۴۸ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۳۶ / ع همین فهرست.

نستعلیق، ۱۰۷۳، محمد زمان بن اشرفی، عناوین با مرکب قرمز، بالای عبارات متن تلخیص المفتاح با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاهای منه، چلبی، السید الشریف و ...، روی برگ اول عبارتی تملکی به نام محمد بن علی الاردستانی، در نسخه آثار فرسودگی، آب افتادگی و موربانه خوردگی دیده می‌شود.

جلد: تیماج قهوه‌ای روشن، مقوایی، مجدول، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد آستری کاغذی نخودی، ۱۳۰×۲۵۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۳۲ برگ، ۲۴ و ۲۵ سطر، ۶۵×۱۶۰.

شماره پیشین: ۷۷۶-۱۴۱۵ / ض ۷.

ع/۳۰۷۸

موجر القانون

(پزشکی اسلامی - قرن ۷ ق.)

از: ابن النفیس، علی بن ابی الحزم، ۶۰۷-۶۸۷ ق.

مراجعه شود به شماره ۲۹۶۰ / ع همین فهرست.

آغاز: «بسم الله، الحمد لله الواحد العدل ... قال الشيخ الامام الحبر الكامل قدوة العلماء و رئیس الحكماء».

نسخ، ۱۱۲۴ ق. مهدی بن محمد مقیم، اصفهان، سرفصلها و عنوانها با مرکب قرمز، حواشی دارد.

جلد: تیماج قهوه‌ای، مقوایی، ضربی، ترنج و دو سرترنج، جداول و منگنه، اندرون جلد کاغذی بنفش، عطف و جلد یکی است، ۱۲۵×۲۲۵.

کاغذ: فرنگی و اصفهانی نخودی، ۱۹۰ برگ، ۱۷ سطر، ۷۰×۱۶۵ و ۱۷۰×۷۰.

شماره پیشین: ۸۱۵-۱۴۵۴ / ض ۱۱.

ع/۳۰۷۹

مجمع الفائده و البرهان فی شرح ارشاد الازهان

(فقه جعفری)

از: مقدس اردبیلی، احمد بن محمد، ۹۹۳ ق.

تاریخ تألیف: ۹۷۸ ق.

رجوع شود به شماره‌های ۲۹۳۳ / ع و ۳۲۶۷ / ع همین فهرست.

نسخه حاضر شامل جزء اول این اثر، از کتاب طهارت تا کتاب صلوات می‌باشد.

آغاز: «بسم له و به ثقتی، الحمد لله خالق الهدایة و الارشاد و ممیز الانسان من بین المخلوقات بالكرامة و الوداد ...»

انجام: «وقد مروجوب الصلاة مع السفر بعد مضي وقت الاداء قبل محل الترخص، فتذكر

هذا آخر الجزء الاول ...»

نستعلیق، ۱۲۲۶ ق. بی‌کا، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از کلمات با مرکب قرمز خط کشیده شده، حواشی اندکی در رابطه با متن دارد، نسخه نسبتاً خوب است، اندکی آب افتادگی و وصالی در نسخه دیده می‌شود. برگ اول و برگ آخر بدون نوشته.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، مجدول، ضرب، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی، ۲۱۵×۱۴۵.

کاغذ: فرنگی نخودی و شکری، ۳۵۴ برگ، ۱۹ سطر، ۱۴۵×۸۷.

شماره پیشین: ۲۵۶/ض ۱۱۳.

ع/۳۰۸۰

مجموعه:

۱. خلاصه الحساب «۱-۱۲ پ»

از: شیخ بهایی، محمد بن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۵۰/ع در این فهرست.

آغاز افتاده: «وقیل نصف مجموع حاشیه فیخرج و قد يتكلف لادراجہ بشمول الحاشیه الكسر و الحق اندلیس بعدد وان تألفت منه الاعداد».

انجام: «ولاتبذلها لكثيف الطبع من الطلاب لثلا يكون معلقاً للدر في اعناق الكداب فأن كثيراً من مطالبها حری بالصيانة و الكتمان».

۲. شرح خلاصه الحساب «۲۴-۳۱»

چند برگ متعلق به یکی از شرحهای خلاصه‌ای است که آغاز و انجام آن افتاده است. آغاز افتاده: «واعلم ان الشهاب بن الهاشم ذکر فی کتابه المسمى به مرشد الطالب ان انس المطالب ما حاصله ان الضرب يتقسم».

انجام افتاده: «حصل مائتان و قسمنا الحاصل كذلك ای علی الثلثین خرج ستة و ثلثان».

۳. شرح اشکال التأسيس «۳۱ پ - ۶۹» (هندسه)
از: قاضی زاده رومی، موسی بن محمود، قرن ۹ ق.

شرحی است مزجی برساله اشکال التأسيس شمس‌الدین محمد بن اشرف حسینی سمرقندی (؟۶۰۰ ق). این شرح بنام الغ بیگ بن شاهرخ گورکان نگاشته شده است.

آغاز: «الحمد لله الذي خلق كل شیء بعدد ... والصلوة علی من تم بمقدمة رسم دائرة الرساله و التشریح و بعد فان الهندسه مع متانة مسائلها و وثاقة دلائلها».

انجام: «اعنی ج ب النصف مساویاً ل ج زالذی هو مربع ج د النصف من الزیاده و ذلك ما اردناه و هذه الخمسه الاخیره من ثائیه کتاب الاصول لاوقلیدس و لیکن هذا آخر الکلام».

۴. بیست باب در معرفت اسطرلاب «۷۰ پ - ۹۲»

(اسطرلاب)

از: نصیرالدین طوسی، محمد بن محمد، ۵۹۷-۷۲ ه. ق.

رساله بیست باب خلاصه‌ای است که مؤلف از اثر بزرگ خود «صدباب» نموده است. ف ملی (ج ۳، ۱۰۲) و (ج ۱۲: ۵۱۴)، مرعشی (ج ۱: ۲۹۱).
آغاز: «بسمله و حمدله ... این مختصری است در معرفت اسطرلاب ... مشتمل بر بیست باب».

انجام: «چنانکه در اشتباه افتد او را درین باب کفایت باشد این است تمامی سخن در معرفت اسطرلاب».

۵. الاسطرلاب «۹۳-۱۰۲»

(اسطرلاب)

رساله‌ای است بسیار کوتاه از یک مقدمه و پانزده فصل و خاتمه تشکیل شده است. همین نسخه در فهرست مرعشی (ج ۱۵ ص ۳۰۲) بدون معرفی مؤلف نیز ذکر شده است.

آغاز: «الحمد لله حمداً یلیق بجلاله و الصلاة والسلام علی خیره خلقه محمد و آله ... فهذه رساله مختصره فیها اسماء الرسوم المرسومه علی الآله المسماة بالاسطرلاب».

انجام: فهو الباقي للغروب مع زیادت نصف التعديل مع الشمال واسقطه فی الجبون والله اعلم بحقیقة الحال».

۶. الربع المجیب «۱۰۳-۱۱۰»

(نجوم اسلامی)

از: سبط ماردینی، محمد بن محمد، ۸۲۶-۹۰۲ ق.

رساله‌ای است مختصر از یک مقدمه و بیست باب تشکیل شده است.

مرعشی (ج ۸ ص ۷۱).

آغاز: «بسمله و حمدله... و بعد فهذه رساله فی العمل بالربع المجیب مشتمله علی مقدمه و عشرين باباً».

انجام: «مطالع الشروق المستقبل بقى الباقي فى الليل عند توسط فلک تساوى الباقي حصة الفجر توسط اول الفجر».

۷. معرفت زوال الشمس «۱۱۱-۱۱۷»

(نجوم اسلامی)

رساله‌ای است بسیار مختصر در معرفت غروب خورشید.

آغاز: «الحمد لله رب العالمين و الصلاة والسلام على نبينا محمد سيد الاولين و الآخريين».

انجام: «اذتبعين فى هذا الوضع شىءا عنى المشرق و المغرب و الجنوب و الشمال»

۸. الاكر «۱۱۸-۱۴۱»

(هندسه)

از: نصيرالدين طوسى، محمد بن محمد، ۵۹۷-۶۷۲ ق.

از کتب مهم در معرفت «کره» که از سه مقاله و پنجاه و نه شکل تشکیل شده است. نویسنده اصلی آن تاؤوزوسیوس مهندس یونانی که قسطنطنیه لوقا در زمان خلیفه احمد پسر معتصم عباسی و سپس ثابت بن قره حرانی آن را ترجمه کرده‌اند سپس خواجه نصیرالدین طوسى و تقى‌الدین محمد راصد آن را تحریر نموده‌اند.

کشف الظنون (ج ۱: ۱۴۲)، ملی (ج ۱۰: ۲۱۰)

نسخ و نستعلیق بد، سلطان علی بن عاشور و اسماعیل بن امیر، عنوانها با مرکب قرمز، اشکال هندسی با مرکب مشکى، نسخه نسبتاً فرسوده است.

جلد: تیماج تریاکی روشن. مقوایی، دامن‌دار، ضربی، مجدول، ترنج و دوسر ترنج،

اندرو جلد کاغذی کرم، لت روی جلد ندارد، ۱۷۰×۲۳۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۴۲ برگ، ۱۵-۱۸ سطر، ۸۰×۱۵۰.

شماره پیشین: ۴۱۰-۲۸۴۰/ض ۲۳۷

ع/۳۰۸۱

مجموعه

۱. النافع یوم الحشر فی شرح الباب الحادى عشر «گک-۳-گک ۴۰»

(کلام شیعه امامیه)

از: فاضل مقداد، مقداد بن عبدالله، - ۸۲۶ ق.

شرح مختصری است با عناوین «قال - اقول» برباب حادى عشر علامه حلی، حسن بن یوسف (۶۴۸-۷۲۶ ق.) این کتاب بارها در ایران و خارج از ایران به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۸: ۳۰۲)، ف. مرعشی (۱: ۲۱)، ذریعه (۱۸: ۲۴)، ف. مشار عربی (ص ۹۴۲).
آغاز: «بسمله، الحمد لله الذى دل على وجوب وجوده افتقار الممکنات و على قدرته و علمیه احکام المصنوعات...».

انجام: «ويجبان بالقلب و اللسان واليد و لا يتنقل الى الاصب مع انجاع الاسهل...».

۲. [رساله] اصول الدين «۴۳-۷۷»

(شیعه - اصول دین)

از: میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد بن حسن، ۱۱۵۱-۱۲۳۱ ق.

رساله‌ای است مختصر در اصول دین که از یک مقدمه و چند باب تشکیل شده است.
آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد وآله اجمعين اما بعد چنین گوید اقل عباد الله ابوالقاسم بن الحسن الجبلانی که این چند کلمه‌ای است در اصول دین...
انجام: «باید اذعان کنی و انکار نکنی و اگر از سخن او یقین از برای تو حاصل نشود...
احتمال بدهی که او اشتباه کرده باشد... این اصل دین تو بود که گفتیم».

۳. [رساله] تجويد و ترتیل قرآن «۷۸-۹۳»

(قرآن - تجوید/ف)

رساله‌ای است مختصر مشتمل بر شانزده باب.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذي كرنا بتلاوة القرآن و شرفنا بتشريف اللطاف و الاحسان و اصلى على محمد المحمود في التورات و الانجيل و الفرقان».

انجام: «در سورة فرقان حفص بضمه می خواند یعنی بیاد و در ... میان قرأ لکم است هر که خواهد بر آن و بر اختلافات آن اطلاع یابد کتب ... مطالعه نماید».

نسخ، ۱۲۳۵، سرفصلها با مرکب قرمز، بالای پاره از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده است.

جلد: تیماج تریاکی روشن، یک لایی، ضربی، جداول، ۲۱۰×۱۲۰.

کاغذ: فرنگی الوان، ۹۴ برگ، ۱۷ سطر، ۶۵×۱۴۵.

شماره پیشین: ندارد / ض ۲۳۸.

ع/۳۰۸۲

کلمات مکنونه

(شیعه - عقاید)

از: فیض کاشانی، محمد بن شاه مرتضی، ۱۰۰۶ - ۱۰۹۱ ق.

تاریخ تألیف: ۱۰۵۷ ق.

نسخه حاضر مشتمل بر دوازده مقاله، در هر مقاله پنج کلمه بیان گردیده که در مجموع کل نسخه حاوی ۶۰ کلمه می باشد. نیز رجوع شود به شماره ۳۰۴۸ همین فهرست.

آغاز: «بسمله، یا مبدع الارکان و الاصول . واهب النفوس و العقول یا مفیض القلوب و الارواح و جاعل الصور و الاشباح».

انجام: «قدم برون منه از جهل یا از خاصان شو، که گرمیانه گزینی سراب و تشنه لبی است».

نسخ، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، چند برگ اول و آخر آن وصال شده است.

جلد: تیماج مشککی، مقوایی، ضربی، مجدول، اندرون جلد کاغذی کرم، ۱۲۰×۱۹۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۵۱ برگ، ۱۶ سطر، ۷۰×۱۲۵.

شماره پیشین: بدون شماره / ض ۲۳۹.

ع/۳۰۸۳

مجموعه:

۱. الفوائد الحائریه القدیمة (اصول فقه شیعه)

از: وحید بهبهانی، محمد باقر بن محمد اکمل، ۱۱۱۸ - ۱۲۰۵ ق.

زمان تألیف: ۱۱۸۰ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۲۵ / ع همین فهرست.

۲. اصالت الصحه فی المعاملات (اصول فقه شیعه)

از: وحید بهبهانی، محمد باقر بن محمد اکمل، ۱۱۱۸ - ۱۲۰۵ ق.

رساله ای بسیار مختصر در بیان موارد عدم صحت در معاملات.

آغاز: «بسمله و حمدله ... اللهم ایاک نعبد و ایاک نستعین و نستهدی فلاتکلنی علی نفسی القاهره اعلم ان الصحه فی المعاملات عباره عن ترتب اثر شرعی علیها و هی حکم شرعی یتوقف علی دلیل شرعی».

انجام: «ثم اعطی بشئ و هو لا یعلم فلامانع اصلاً و مع العلم لولم یأخذ ارید کماله الوجود الشکر من الله فینح تیخ و لو اخذ فلا اعلم مانعاً ایضاً والله هو العالم بالحکایه».

۳. حاشیه ذخیره المعاد فی شرح الارشاد

(اصول فقه شیعه)

از: وحید بهبهانی، محمد باقر بن محمد اکمل، ۱۱۱۸ - ۱۲۰۵ ق.

بخشی از حاشیه وحید بهبهانی بر کتاب «ذخیره المعاد فی شرح الارشاد محقق سبزواری است که مبحث تعادل و تراجم را مورد بحث قرار می دهد.

ذریعه (ج ۶: ۸۵).

۴. الفوائد الحائریه الجدیده

(اصول فقه شیعه)

از: وحید بهبهانی محمدباقر بن محمد اکمل، ۱۱۱۸؟ - ۱۲۰۵؟ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۰۸/ع همین فهرست.

نسخ، بین سالهای ۱۲۱۸-۱۲۲۰، فتح الله خوینی، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: تیماج تریاکی روشن، یک لایی، ضربی، ترنج و دوسر ترنج، سجاف، عطف از جلد جدا است. اندرون جلد کاغذی شکلاتی، ۱۵۰×۲۰۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۶۲ برگ، متغیر بین ۱۵-۱۶ سطر، ۷۵×۱۳۰.

شماره پیشین: ۴۷۹/ض ۲۴۰.

ع/۳۰۸۴

مجموعه

۱. عوائد الایام من مهمات ادله الاحکام «گ پ - گ ۱۳۶»

(اصول فقه شیعه)

از: نراقی، احمد بن محمد مهدی، ۱۱۸۵ - ۱۲۴۵ ق.

کتابی است در بیان قواعد عمده اصولی و فقهی جهت استنباط احکام شرعی و مشتمل بر هشتاد و هشت عائده. نسخه حاضر ناقص بوده و فقط ۴۴ عائده را دربر دارد که بخش اول آن با عائده سی و پنجم در بیان حجیه اخبار خاتمه یافته و ۹ عائده دیگر با فاصله ای ادامه می یابد و ناتمام رها می شود. این کتاب به سالهای ۱۲۴۵، ۱۲۶۶ و ۱۳۲۱ در تهران به چاپ سنگی رسیده است.

ف. مرعشی (۱۸: ۲۹۱)، الذریعه (۱۵: ۳۵۴)، ف. مشارع ربی (ص ۶۴۰).

آغاز: «بسمله، الحمد لله علی ما نعم و الشکر له علی ما لهم و الصلوة علی باعث ایجاد العالم ... و بعد یقول الاذل الاحقر احمد بن محمد مهدی ابن ابی ذر سامحهم الله یوم العرض الاکبر هذا ماستطرفنه من عواید الایام من مهمات ادلة الاحکام...»

انجام افتاده: «ولاحاجة الی ذکر الانواع و الاصناف من تلک الامور بعد الاحاطة بما ذکر».

۲. حاشیه عوائد الایام من مهمات ادلة الاحکام

(اصول فقه شیعه)

حاشیه ای است با عناوین «قوله - قوله» در رد بعضی از مطالب کتاب عوائد الایام مذکور من جمله حجیه اخبار و حجیه ظن. در منابع موجود از مؤلف این رساله که بنا به قول خودش (در برگ ۱۶۹) صاحب اثری به نام «مطالع الاسرار» نیز هست، نشانی بدست نیامد، ولی با توجه به آنچه در ذریعه در رابطه با کتاب عواید الایام آمده، محتمل است که مؤلف این حاشیه یکی از این سه نفر باشد: شیخ مرتضی انصاری (۱۲۱۴-۱۲۱۸ ق.)، میرزا محمد بن سلیمان تنکابنی (۱۲۳۴-۱۳۰۲ ق.)، و محمد حسین بن محمد علی هزارجریبی (قرن ۱۳ ق.) که رده ای بر مبحث تداخل اسباب آن موسوم به «البوارق لکشف معضلات الحقایق» نوشته است.

ذریعه (۱۵: ۳۴۵ و ۶: ۱۵۱)

آغاز: «بسمله و به نستعین، قوله حتی لم یقتصر بعضهم علی ظن المجتهد الخ اقول لعل مراده دام ظلّه بذلک...»

انجام: «و بعدم وجوده لایثبت القاعده قدتمت الرساله بعون الله...»

نسخ خوش، ۱۲۴۷، محمد ابراهیم بن حاجی محمد علی اصفهانی، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز و گاه مشکی خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، نسخه اندکی آب افتادگی دارد، نیمی از لث رو از عطف جدا شده است. جلد: تیماج مشکی، مقوایی، مجدول، ضربی، اندرون جلد تیماج عنابی، عطف با جلد یکی است، ۲۱۰×۱۴۵.

کاغذ: فرنگی شکری آهار و مهره خورده، ۱۸۰ برگ، ۲۱ سطر، ۱۴۵×۸۵.

شماره پیشین: ۶۰۳-۱۲۴۱/ض ۱۲.

ع/۳۰۸۵

مجموعه

۱. [کتاب] الوقوف «۳ پ - ۱۲۳ پ»

(قرآن - تجوید)

از: سجاوندی غزنوی، محمد بن طیفور، - ۵۶۰ ق.

در این کتاب محل وقف در الفاظ آیات قرآنی به ترتیب سوره‌ها از سوره فاتحه تا سوره ناس به پنج وقف و نصف نوع علامت تعیین شده است. این اثر در فهرست مجلس، بطور مفصل معرفی شده است. با توجه به اختلاف آغاز و حجم نسخه حاضر بنظر می‌رسد که نسخه حاضر خلاصه‌ای از کتاب سجاوندی باشد.

ملی (۴۵۷:۹)، مرعشی (۱۱۵:۱)، ذریعه (۱۴۰:۲۵)، مجلس (۵۸۰:۳)

آغاز: «هذا کتاب سجاوندی، سوره فاتحه الکتاب سبع آیات عن کوفی، بسم الله الرحمن الرحیم، العالمین، الرحیم، الذین، نستعین، المستقیم».

انجام: «سوره الناس ست آیات و السوره مکیه قال مدینه، الناس، ملک الناس، اله الناس،

من شر الوسواس، الخناس، الناس والناس»

۲- وقف و وصل «گک ۱۲۴-گک ۱۲۷»

(قرآن - تجوید / ف)

از: زندوی بخاری، محمد بن محمد، قرن ۷ ق.

کتابی است در احکام و قوف بر الفاظ قرآنی به زبان فارسی که به پیروی از وقوف سجاوندی و یا تلخیص و استخراج مجدد همان مطالب از کتاب سجاوندی، و به ترتیب سوره‌ها تدوین شده است. نسخه حاضر تنها پنج صفحه از آغاز این کتاب را در بر دارد که ظاهراً برای بیان علت مراتب وقوف بر الفاظ آیات قرآنی - که با حروف رمزی نشان داده می‌شود - آورده شده است، زیرا بلافاصله بعد از این تعاریف به نقل نظر محمد بن علی بن محمد الحسینی - صاحب رساله‌ای در تجوید - پرداخته شده و پس از تعریف علامات رمزی، کتاب به اتمام رسیده است.

ف. مرعشی (۳۵۸:۹)، مجلس (ج ۳: ۵۸۰)،

آغاز: «بسمه، الحمد لله حمداً کافی نعمه و یمتری مزیده و الصلوة علی رسوله ... قال العبد ابوالمکارم محمد بن محمد الزندوی البخاری اکرمه الله بقربه قبوله بدان اغرک الله فی الدارین که بایست ترین علمی مرقآن خوان را ...»

انجام: «و در بعضی از رسایل رموز سجاوندی را پنج مرتبه گفته اند م و ط و ج و ز و ص

تمت بعون الله تعالی».

نسخ، الفاظ آیات معرب، عناوین سوره‌ها و علائم وقف در متن، و عدد اجزاء در حاشیه

با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، توضیحاتی در حاشیه در رابطه با متن آمده که بیشتر با امضای جعیری است، در صفحات ۱۲۷ تا ۱۲۸ قواعد خط نسخ با نقطه گذاری نوشته شده، در برگ ۱۲۸ پ مطالبی همراه با ابیاتی شعر به فارسی در مورد عید نوروز، در نسخه آثار کهنگی، آب افتادگی و موریانه خوردگی دیده می‌شود.

جلد: تیماج زنگاری، مقوایی، مجدول، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد آستری کاغذی نخودی، ۱۲۵×۱۹۷.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۳۰ برگ، ۱۴ سطر، ۱۳۰×۷۵.

شماره پیشین: ۱۳۴۷-۷۰۴ / ض ۲۴.

ع/۳۰۸۶

مجموعه

۱. «مراح الارواح» گک ۲ پ - گک ۳۷ (زبان عربی - صرف)

از: ابن مسعود، احمد بن علی، قرن ۹ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۴۳ / ع همین فهرست.

کتابی است مشتمل بر یک دوره کامل صرف که از هفت باب به قرار ذیل تشکیل می‌شود: باب اول صحیح، دوم در مضاعف، سوم در مهموز، چهارم در مثال، پنجم در اجوف، ششم در ناقص و هفتم در لفیف. این کتاب به سالهای ۱۲۳۳ و ۱۲۸۶ در استانبول و به سالهای ۱۲۴۴ و ۱۲۵۷ و ۱۲۶۴ و ۱۲۸۲ در بولاق به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۷: ۱۹۳ و ۲۱۴)، کشف الظنون (۲: ۱۶۵۱)، معجم المطبوعات (۱):

(۳۷۴).

آغاز: «بسمه، قال المفتقر الی الله الودود احمد بن علی بن مسعود ... اعلم ان علم الصرف ام العلوم و النحو ابوها ...».

انجام: «یکون حکمها ایضاً کحکم طوی للمتابة نحو طویاً و طواویان للمتابعه تمت الکتاب ...».

۲. المفراخ فی شرح مراح الارواح «گ ۳۸ پ - گ ۱۸۸ پ»

(زبان عربی - صرف)

از: الاسود، حسن بن علاءالدین.

شرح متوسطی است با عناوین «قوله - قوله» بر کتاب مراح الارواح ابن مسعود، که خالی از زواید بوده و فوایدی نیز در بر دارد.

ف. مرعشی (۷. ۲۲۰)، کشف الظنون (۲. ۱۶۵۱).

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی صرف افکار قلوبنا الی الصراط المستقیم ... اما بعد فان الكتاب الموسوم بمراح الارواح من التصریف ...»

انجام افتاده: «فلا یلزم الاحجاف والاسکان و این تغییر لکنه لم یعد من هذا لانه تغییر یستلزم تحقیقاً علی ما یستحقه.»

کتاب اول نسخ، ۱۱۰۵، محمد جعفر بن روح الله مازندرانی، کتاب دوم نستعلیق، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز و گاه مشکی خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، مطالب اندکی در حاشیه در رابطه با متن نوشته شده، برگهای ۱ و ۲ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۱۰ الحاقی و اصفهانی الوان، برگ ۹۳ پ بدون نوشته، در نسخه آثار فرسودگی، آب افتادگی و وصالی دیده می شود. و دو برگ آخر کتاب از شیرازه جدا شده، جلد ناقص و فاقد لت پشت است.

جلد: تیماج مشکی ساده، مقوایی، عطف با جلد یکی است از لت پشت جلد ندارد. اندرون جلد کاغذی سدري، ۲۰۰×۱۳۳.

کاغذ: اصفهانی نخودی و فرنگی آبی، ۱۸۸ برگ، ۱۶ سطر، ۱۳۰×۷۰.

شماره پیشین: ۱۰۰۶-۱۶۴۶ / ض ۴۸.

ع/۳۰۸۷

موجز القانون

(پزشکی اسلامی)

از: ابن نفیس، علی بن ابی الحزم، ۶۰۷-۶۸۷ ق.

زمان تألیف: ۶۸۱ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۶۰ / ع همین فهرست.

آغاز: «بسمله و به نستین، قال الشيخ الامام البحر قدوة العلماء فرید دهره و وحید و عصره ابو الحسن علاءالدین علی بن الحزم القرشی المتطبیب قدس الله روحه ...»

انجام: «و من عاف من اکلها مات و کان تدبیرهم و احداً و استعلموا دواء جالینوس و غیره من العلاج المذكور و من ههنا فلنختم الکلام ...».

نستعلیق، ۹۷۲، اسدالله بن حبیب الله اصفهانی، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از مطالب با مرکب مشکی و گاه قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه ها با امضاهای اقسری، نفیسی، سدیدی، ه و ...، بر اساس یادداشتی که در برگ ۱۷۰ پ آمده، این نسخه به سال ۱۰۰۵ ق. مقابله شده، برگ اول و برگ آخر این نسخه وصالی دارد، در نسخه آثار کهنگی و فرسودگی، آب افتادگی و موربانه خوردگی دیده می شود.

جلد: تیماج مشکی یک لایی، ۱۱۵×۱۸۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۷۱ برگ، ۱۵ سطر، ۱۲۰×۷۰.

شماره پیشین: ۹۹۶-۱۶۳۶ / ض ۲۰.

ع/۳۰۸۸

الشافی فی الامامة و ابطال حجج العامة

(کلام شیعه امامیه)

از: علم الهدی، علی بن الحسین، ۳۵۵-۴۳۶ ق.

ردیه مفصل و مهمی است با عناوین «قال صاحب الكتاب» بر قسمت مباحث امامت کتاب «المغنی» قاضی عبدالجبار معتزلی (۳۵۹-۴۱۵ ق) که در آن مباحث امامت بر پایه نظر شیعه امامیه بطور مشروح مورد بحث قرار گرفته است. این کتاب بسیار مورد توجه علما بوده و گروهی آن را تلخیص و تهذیب کرده اند. کتاب مذکور به سال ۱۳۰۱ ق. همراه با تلخیص الشافی در تهران به چاپ سنگی رسیده است.

ف. مرعشی (۴. ۱۲)، ف. ملی (۷. ۳۷۱)، الذریعه (۱۳: ۸)، ف. مشار عربی (ص

۵۳۳).

آغاز: «بسمله، الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی محمد و آله الطاهرين الابرار سألت ائدک الله تتبع مانطوی علیه الكتاب المعروف بالمغنی من الحجج فی الامامة ...».

انجام: «والحمد لله رب العالمین علی ما وهبه من المعوه و رزقه من البصیره و اياه نسال ان یؤیدنا بتوفیقه و تسدیده وان یجعل اقوالنا و اعمالنا مقربه من ثوابه مبعده من عقابه انه سمیع الدعاء...».

نسخ خوش، ۱۱۲۷، ابوطالب بن ابی تراب، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها بیشتر با امضاها محمد شفیع استرآبادی، ح س مدظله، مع ک عفی عنه، اندکی آثار فرسودگی و آب افتادگی در نسخه دیده می‌شود. شیرازه از هم باز و از عطف جدا شده.

جلد: تیماج قهوه‌ای روشن، دامن دار مقوایی، اندرون جلد تیماج سبز یشمی، عطف با جلد یکی است، ۲۴۵×۱۸۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، آهار و مهره خورده، ۳۴۴ برگ، ۲۲ سطر، ۱۷۵×۱۰۰.

شماره پیشین: ۶۴۲-۱۲۸۰ / ض ۱۰

ع/۳۰۸۹

مجموعه

۱. تشریح الافلاک «۴-۲۰»

(نجوم اسلامی)

از: شیخ بهائی، محمدبن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.

نیز رجوع شود به شماره ۲۹۵۰/ع همین فهرست.

آغاز افتاده: «ولبابه وانطوت علی المهم من فصوله و ابوابه و تضمنت لطائق فوائده و اشتملت علی طرئف فرائده... و سمیتها تشریح الافلاک».

انجام: «فضل المقیاس فی خط سمت القبلة و هی لاخلاف جهة الظل، قد تم (تمت)

الرساله»

۲. زبدة الاصول «۲۲-۷۰»

(اصول فقه شیعه)

از: شیخ بهائی، محمدبن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.

رجوع شود به شماره‌های ۲۹۰۲/ع و ۲۹۵۵/ع همین فهرست.

۳. [رساله] حرمت ذبایح اهل الکتاب «۷۳-۸۴»

(فقه جعفری)

از: شیخ بهائی، محمدبن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.

رساله‌ای مختصر است در تبیین نظر فقهای مختلف شیعه در مورد شرایط حرمت یا حلیت ذبایح اهل الکتاب.

آغاز: «بسمله، الحمد لله علی جزیل افضاله و الصلوة علی اشرف العالمین محمد آله و بعد فیقول الفقیر الی عفو الله محمد المشتهر ببهاء الدین... ان الباعث علی تألیف هذه الرسالة ان رسول ملک الروم».

انجام: «هذا ماجری به قلم الارترجال مع سبق المجال والله سبحانه اعلم بحقائق الاحوال».

۴. اعتقادات «۸۰-۱۱۷»

(شیعه - عقاید)

از: ابن بابویه، محمدبن علی، ۳۸۱ ق.

خلاصه‌ای است از عقاید شیعه امامیه که مؤلف در مجلس خود تقریر نموده است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین وحده لا شریک له و صلی الله علی سیدنا محمد النبی... باب فی صفة اعتقاد الامامیه [فی التوحید] قال الشیخ ابو جعفر محمد بن علی بن الحسین...»
انجام: «وقد اخرجت الخبر فی ذلك مسنداً بشرحه فی کتاب التوحید و ساجرد فی ذلك کتاباً بمشیته الله تعالی».

۵. اعتقادات «۱۱۸-۱۲۲»

(شیعه - عقاید)

از: شیخ بهائی، محمدبن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.

خلاصه‌ای است از عقاید شیعه امامیه جهت رد عقاید منسوب به شیعه از طرف مخالفان.

آغاز: «الحمد لله علی آلائه و الصلوة علی اشرف انبیائه... و بعد فالغرض من تحریر هذه المقالة و الباعث علی تدوین هذه الرسالة انه لما كان لبعض الفرق الباطله»

انجام: «من حین ثبوت موته لامن خبر موته و تعتقده هذه عقائدنا الی نسب مخالفوننا

خلافها الینا و الله ولی التوفیق».

۶. العقائد العباسیه «۱۲۲-۱۲۶» (شیعه - عقاید)
از: شیخ بهایی، محمد بن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.

رساله‌ای است مختصر در ترجمه رساله «عقاید فخریه» فخرالمحققین محمد بن حسن (۶۸۲-۷۷۱ ق) و مشتمل بر مباحث توحید، نبوت، امامت، تولد و تبرا و معاد است. آغاز: «بسمله، ستایش معبودی را عزّ و علا که معرفتش دل را نور است و محبتش ... بهجت و سرور و شهد حیات ابدی از قدح متابعت حضرت محمد (ص) چشاند». انجام: «یا غالی باشد یعنی در محبت غلو کرده باشد چنانکه او را خدا داند تمت العقاید العباسیه»

۷. الباب الحادی عشر «۱۲۶-۱۳۱» (کلام شیعه امامیه)
از: علامه حلّی، حسن بن یوسف، ۶۴۸-۷۲۴ ق.

رجوع شود به شماره ۳۱۴۵ / ع همین فهرست.

۸. الفخریه فی معرفة النبی (فقه جعفری)
از: فخرالمحققین، محمد بن الحسن، ۶۸۲-۷۷۱ ق.

رساله‌ای، است در تبیین الفاظی که در عبادات مورد استفاده قرار می‌گیرد و از سه فصل تشکیل شده است: فصل اول در حقیقت نیت، دوم در وجوب نیت، سوم در چگونگی نیت، و دو فصل دیگر در امر به معروف و نهی از منکر و امور متفرقه نیت. آغاز: «بسمله، الحمد لله علی هدایتنا بسید المرسلین و ارشادنا الی الدین المتین و تکلیفنا بالاحکام الشریعه لتحصیل السعاده الاخرویه ... اما بعد فبقول محمد بن الحسن هذه الرسالة الفخریه فی معرفة النبی».

انجام: «و کذا الاحادیث المنقوله عن النبی (ص) و ینوی عند کل فعل الاستحباب والقربه تمت هذه الرسالة فی بیان النیات».

نسخ، رساله اول و دوم ۱۰۶۲ ق، چهارم و پنجم و هفتم ۱۰۳۲ ق، هشتم ۱۰۲۶ ق. عنوانها با مرکب قرمز، حواشی با امضای منه، نسخ در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج تریاکی روشن مقوایی، ضربی، مجدول، ترنج و دوسر ترنج با طرح گل و

بلبل، حاشیه منگنه، اندرون جلد، بنفش سیر، ۱۰۵×۲۰۰.
کاغذ: فرنگی نخودی، رساله آخر اصفهانی نخودی، ۱۵۳ برگ، متغیر بین ۱۵ و ۱۷ سطر، متغیر بین ۴۰×۱۲۰ و ۵۵×۱۴۰ و ۶۰×۱۴۵.
شماره پیشین: ۴۴۷ / ض ۲۴۱.

ع/۳۰۹۰

زبدة الاصول (اصول فقه شیعه)
از: شیخ بهایی، محمد بن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۰۲ / ع همین فهرست.
نسخ، ۱۲۳۹ ق.، اسدالله موسوی، حواشی از آثار مؤلف با عبارت منه، سرفصلها با مرکب قرمز.
جلد: تیماج یک لایی تریاکی سوخته، مجدول، ۲۱۰×۱۵۰.
کاغذ: فرنگی فستقی، ۷۶ برگ، ۷ سطر، ۱۲۰×۶۰.
شماره پیشین: ۹۹۴-۱۶۳۴ / ض ۵۸.

ع/۳۰۹۱

الروضة البهیة فی شرح اللمعة الدمشقیة (فقه جعفری)
از: شهید ثانی، زین الدین بن علی، ۹۱۱-۹۶۶ ق.
زمان تألیف: ۹۵۷ ق.

شرح مختصری است بر کتاب «اللمعة الدمشقیة» شهید اول، محمد بن مکی (۷۳۴-۷۸۶ ق.). نسخه حاضر از اوایل کتاب طهارت تا آخر کتاب دیات را در بردارد. این کتاب بارها در ایران به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۹: ۲۹۰)، ف. مرعشی (۱: ۳۶۲)، الذریعه (۱۱: ۲۹۱)، ف. مشار عربی (ص ۴۹۶).

آغاز افتاده: «امر ذی بال فان الابتدا یعتبر فی العرب ممتداً من حین الاخذ فی التصنيف الی

الشروع فی المقصود...».

انجام: «وقد تقدم بيانه نفعه الله تعالى و ايتانا به و جميع المؤمنين و نفع بشرحه كما نفع باصله بحق الحق و اهله و الحمد لله وحده و...».

نستعليق، ۱۰۷۲، محمد ابن كربلايى هاشم، عناوين با مركب قرمز، بالای عبارات متن اللمعه با مركب قرمز خط كشيده شده، نسخه در حاشيه تصحيح شده، حاشيه‌ها با امضاهاى منه، سلطان، ع ك و غيره، يكي دويرگ از آغاز نسخه افتاده، در نسخه آثار فرسودگى، آب افتادگى، وصالى و مورياته خوردگى ديده مى شود.

جلد: تيماج حنايى، مقوايى، مجدول، ضربى، اندرون جلد آستري كاغذى بنفش، عطف با جلد يكي است، ۳۲۵×۱۹۵.

كاغذ: اصفهانى نخودى، ۲۴۶ برگ، ۳۰ سطر، ۲۲۵×۱۰۵.

شماره پيشين: ۱۰۳۹-۱۶۷۹ / ض ۶۰.

ع/۳۰۹۲

الروضة البهيه فى شرح اللمعه الدمشقيه (فقه جعفرى)

از: شهيد ثانى، زين الدين بن على، ۹۱۱-۹۶۶ ق.

زمان تأليف: ۹۵۷ ق.

اين نسخه شامل جزء دوم الروضة البهيه است كه از كتاب اجاره تا آخر كتاب دييات را در بردارد.

آغاز: «بسمله، تاب الاجاره و هى العقد على تملك المنفعه المعلوم بعوض معلوم فالعقد بمنزله ... تشمل ساير العقود...»

انجام: «وقد تقدم بيانه نفعه الله تعالى و ايتانا به و جميع المؤمنين و نفع بشرحه كما نفع باصله بحق الحق و اهله و الحمد لله وحده و...»

نستعليق، محمد مهدي عاملى، بالای بعضى از عبارات با مركب مشكى و گاه قرمز خط كشيده شده، حواشى با امضاهاى منه سلطان و غيره، نسخه در حاشيه تصحيح شده، آثار فرسودگى، آب افتادگى و وصالى در نسخه ديده مى شود.

جلد: تيماج شمسى، مقوايى، اندرون جلد روکش كاغذى بنفش تيره، ۲۵۵×۱۵۰.

كاغذ: اصفهانى نخودى، ۱۷۱ برگ، تعداد سطور متغير بين ۲۶ و ۲۸، اندازه نوشته ۱۷۰×۶۰.

شماره پيشين: ۹۰۸-۱۵۴۷ / ض ۳۴.

ع/۳۰۹۳

الروضة البهيه فى شرح اللمعه الدمشقيه (فقه جعفرى)

از: شهيد ثانى، زين الدين بن على، ۹۱۱-۹۶۶ ق.

زمان تأليف: ۹۵۷ ق.

اين نسخه نيز جزء دوم كتاب الروضة البهيه است كه بعلت افتادگى ۱۰-۱۵ برگ آغاز آن، از اوایل كتاب وصايا آغاز شده و تا آخر كتاب دييات را در بر دارد.

آغاز افتاده: «من البعض و لا تفتقر الى قبول الحاكم او منصوبه به ان امكن كالوقف ... و الظاهران القبول كاشف عن سبق الملك للموصى له بالموت...»

انجام: «وقد تقدم بيانه نفعه الله تعالى و ايتانا به و جميع المؤمنين و نفع بشرحه كما نفع باصله بحق الحق و اهله و الحمد لله وحده و...»

نستعليق، ۱۰۸۲، محمد خان بن محمد شفيح الاربيلى، عناوين با مركب قرمز، بالای عبارات متن اللمعه با مركب مشكى خط كشيده شده، نسخه در حاشيه تصحيح

شده، حاشيه‌ها با امضاهاى منه، سلطان، ملا محمد على و غيره، برگهاى ۱۸ و ۱۹ الحاقى و فرنگى الوان، در نسخه آثار فرسودگى، و وصالى ديده مى شود، شيرازه كتاب اندكى از هم باز است.

جلد: تيماج ترياكى، مقوايى، مجدول، اندرون جلد روکش كاغذى الوان، عطف ترميم شده، ۲۵۰×۱۸۵.

كاغذ: اصفهانى نخودى، ۱۴۲ برگ، ۲۳ سطر، ۱۸۰×۱۱۰.

شماره پيشين: ۹۱۰-۱۵۴۹ / ض ۲۹.

ع/۳۰۹۴

فواتح الرحموت فی شرح مسلم الثبوت

(اصول فقه اهل سنت)

از: بحر العلوم، محمد بن محمد، - ۱۲۲۵ ق.

فواتح الرحموت شرحی است بر کتاب مسلم الثبوت فی اصول الفقه تألیف محب الله بن عبدالشکور بهاری (۱۱۱۹ ق.)، که با استفاده از آثار ابوحنیفه نعمان بن ثابت (۸۰-۱۵۰ ق.)، علی بن محمد بزوی (۴۰۰-۴۸۲ ق.)، حماد بن سلمان و دیگر محققین اصول فقه به رشته تحریر درآمده است. نسخه حاضر تنها جزء اول آن، یعنی شرح مبادی اصول فقه را دربردارد. این کتاب به سال ۱۸۷۸ در لکهنو و به سال ۱۳۲۴ در بولاق (همراه با کتاب المستغنی اثر محمد بن محمد غزالی ۵۰۵ ق) به چاپ رسیده است.

معجم المطبوعات (۱: ۵۳۱ و ۵۹۵)، هدیه العارفین (۱: ۵۸۶ و ۵).

آغاز: «بسمه، رب یسرو تمم بالخیر، الحمد لله الذی خلق الانسان بعدان لم یکن شیئاً مذکوراً و هداه الی مایتهیا به صلاح معاشه و معاده کما کان فی الکتاب مسطوراً...»
انجام: «و تفصیل انواعها مع مافیها من الاختلاف فمذکوره فی علم المعانی فلا تذکره هذا تمت مقالات المبادی بفضل ولی التوفیق و ... و المرجوا من فیض ان یوفقنا لشرح المقاصد اللهم اشرح لی صدری و ...»

نسخ، عناوین با مرکب مشکی و گاه قرمز در حاشیه نوشته شده، بالای عبارات متن مسلم با مرکب مشکی و گاه قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌های اندکی در رابطه با متن دارد، روی برگ ۶۰ و سه برگ آخر نسخه بدون نوشته، نسخه نسبتاً خوب است.

جلد: تیماج زرشکی، مقوایی، دارای ترنج و سه ترنج و گوشه و سنگنه، مجلدول، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی نخودی، ۲۵۸×۱۵۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۴۳۳ برگ، ۲۰ سطر، ۱۸۰×۱۰۰.

شماره پیشین: ۲۸۹-۳۷۳۸/۳ ض ۲۴۲

ع/۳۰۹۵

جامع المقاصد فی شرح القواعد

(فقه جعفری)

از: محقق کرکی، علی بن حسین، ۹۴۰ ق.

زمان تألیف: ۹۳۵ ق.

شرح مفصلی است با عناوی «قوله - قوله» بر کتاب «قواعد الاحکام» علامه حلی (۶۴۸-۷۲۶ ق.). این شرح که در هفت مجلد نوشته شده، ناتمام بوده و از آغاز تا نیمی از کتاب نکاح را دربردارد، و بقیه را شارحانی دیگر تکمیل کرده اند. نسخه حاضر مشتمل بر دو جزء است که جزء اول شامل کتابهای طهارت، صلات، زکات، صوم، حج و جهاد، و جزء دو شامل کتابهای متاجز و اجاره می‌باشد. این شرح به سالهای ۱۲۷۲ و ۱۲۷۸ در ایران به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۷: ۳۵۸ و ۳۹۸)، ف. مرعشی (۳: ۲۸۲)، ذریعه (۵: ۷۲). ف. مشار عربی (ص ۲۴۵).

آغاز: «بسمه و به نستعین، کتاب الطهارة قوله رحمه الله فالوضوء یجب للواجب من الصلوة و الطواف و من کتابة القرآن...»

انجام افتاده: «قوله و هل یجوز جعله للمصلی لوکانوا ثلاثه نظر و کذا الاشکال فی جعل قسط للکل منشاء النظر من ان المصلی سابق بالنسبة الی الثالث فهو فی الجملة فاذا جعل العوض له کان ذلک باعثاً لکل منهم علی عدم التأخیر و لیس شیء لان الغرض من شرعیه هذا العقد السبق...».

نستعلیق، ۱۰۲۹، جمال الدین احمد بن محمد الجیلانی، عناوین با مرکب قرمز، بعضی از عناوین در حاشیه نوشته شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌های اندکی در رابطه با متن با امضای منه دارد، برگهای ۲۰۲ تا ۲۰۵ الحاقی و بدون نوشته، بین صفحه ۲۰۱ پ و ۲۰۶ افتادگی دارد. در نسخه آثار کهنگی، آب افتادگی و موربانه خوردگی دیده می‌شود.

جلد: مقوایی با روکش کاغذی، سجاف و عطف تیماج تریاکی سوخته، اندرون جلد

روکش کاغذی الوان، ۱۹۳×۲۶۳.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۸۶ برگ، ۲۳ سطر، ۱۷۸×۱۲۵.

شماره پیشین ندارد / ض ۲۴۳

ع/۳۰۹۶

المبداء و المعاد

(معاد)

از: صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.

مؤلف در این کتاب، با شیوه‌ای آمیخته به فلسفه و عرفان به بررسی مسأله مبدأ و معاد پرداخته و آن را در دو فن تنظیم کرده، فن اول در مبدأ و ربوبیات و فن دوم در معاد که هر کدام نیز مشتمل بر چند مقاله می‌باشد. این کتاب به سال ۱۳۱۴ همراه با چند رساله دیگر در حاشیه آن، در تهران به چاپ رسیده است.

الذریعه (۱۹: ۵۲)، مجلس (۴: ۲۰۳)، ف. مشار عربی (ص ۷۸۱).

آغاز: «سبحانک اللهم یا مبدع المبادی و العلل و غایة الثوانی و الاول اهدنا سبیلا مستقیما

...»

انجام: «لحفظ حدود الله و الاحکام الدینیة و الدنیویة من الحلال و الحرام قد وقع الفراغ من تسویه هذا الكتاب المسمى بالمبدء و المعاد بعون الله الجواد...»

نستعلیق بد، ۱۲۴۳، کربلایی حسین، بالای بعضی از عبارات و مخصوصاً عناوین با مرکب مشکی خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حواشی اندکی در رابطه با متن دارد، بنا بر یادداشتی در گوشه بالای برگ ۱۷۳ پ یک فصل از نسخه افتاده، برگ اول و دو برگ آخر بدون نوشته، در نسخه آثار کهنگی دیده می‌شود، عطف از شیرازه جدا شده و شیرازه کتاب نیز اندکی از هم باز است.

جلد: تیماج تریاکی سوخته، مقوایی، دارای ترنج و سه ترنج و منگنه، مجدول، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی، ۱۴۵×۲۱۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۹۶ برگ، ۲۱ سطر، ۱۴۵×۷۵.

شماره پیشین ندارد / ض ۲۴۴

ع/۳۰۹۷

مفاتیح الشرایع

(فقه جعفری)

از: فیض کاشانی، محمد شاه بن مرتضی، ۱۰۰۶-۱۰۹۱ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۳۵/ع همین فهرست.

نسخ، ۱۲۴۱، محمدحسین بن اسماعیل، عنوانها با مرکب قرمز، روی پاره‌ای از مطالب با مرکب مشکی خط کشیده شده.

جلد: روغنی زنگاری، جداول و گوشه، ترنج و دوسر ترنج با طرح گل و بوته برگهای بنفش، سبز، زرد و سفید، عطف تیماج مشکی، اندرون جلد تیماج حنایی با یک شاخه گل زرد با برگهای سبز در وسط، ۳۰۰×۲۰۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۷۱ برگ، ۲۱ سطر، ۲۲۰×۱۲۰.

شماره پیشین: ۹۱۸-۱۵۵۷/ض ۲۸

ع/۳۰۹۸

مجموعه:

۱. نتایج الافکار «۱-۱۱۰»

(اصول فقه شیعه)

از: قزوینی، ابراهیم بن باقر، ۱۲۱۴-۱۲۶۲ ق.

تاریخ تألیف: ۱۲۵۳ ه. ق.

رساله‌ای است مختصر مشتمل بر مسائله مهم اصولی از یک مقدمه و خاتمه و اصول.

آغاز: «الحمد لله الذی هدانا لبتیب عوائد موآئد الایادی الی نهایة مسآرح الافهآم و ارشدهآ

بتهدیب فرآئد فوآئد المبادی الی غایة منآهآج الحلال و الحرام...»

انجام: «قد تتركب من اثنتین فصاعداً و قد تتعارض فیلا خط فیها التعادل و الترجیح فرحج

اللغوی»

ذریعه (ج ۲۴. ۴۲)

۲. خلاصه الحساب «۱۱-۱۳۴»
از: شیخ بهایی، محمد بن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق. (حساب - قرن ۱۱ق)

رجوع شود به شماره‌های ۲۹۵۰ و ۳۱۷۹ همین فهرست.

نسخ، ۱۲۷۲ و ۱۲۷۳ ه. ق، ابوالفضل (فضل الله) زنجانی، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حواشی از ضوابط الاصول و آثار دیگر مؤلف، جداول ریاضی و حساب.

جلد: تیماج قهوه‌ای روشن، یک لایی، ضربی، مجدول، یک ترنج کوچک در وسط و دو سر ترنج دیگر بالا و پایین آن، عطف و جلد یکی است، ۱۵۰×۲۱۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۳۴ برگ، ۱۵ سطر، ۱۴۵×۸۵.

شماره پیشین: ۴۸۵ / ض ۲۴۵.

ع/۳۰۹۹

مقامات حریری (ادبیات عربی - مجموعه‌ها)

از: حریری، قاسم بن علی، ۴۴۶-۵۱۶ ق.

مشمول بر پنجاه مقامه در موضوعات مختلف.

آغاز: «بسمه، الهم انا نحمدک علی ما عملت من البیان و الهمت من البیان کما نحمدک علی ما اسبغت من العطاء و اسبلت من الغطاء»

انجام: «قال الشيخ الاوحد ابو محمد القاسم بن علی هذا آخر المقامات التي انشأها باعترار و امليتها بلسان الاضطرار ... هو اهل التقوى و المغفرة و ولي الخيرات في الدنيا و الآخرة»

نسخ خوش، ۱۲۶۲ ه. ق، حاشیه تصحیح شده است.

جلد: تیماج مشکی، مقوایی، ضربی، مجدول، دندان موشی، عطف و جلد یکی است اندرون جلد کاغذی زعفرانی، ۱۶۰×۲۶۰.

کاغذ: فرنگی شکری، ۱۶۵ برگ، ۱۵ سطر، ۷۵۰×۱۶۰.

شماره پیشین: بدون شماره / ض ۲۴۶.

ع/۳۱۰۰

شوارق الالهام فی شرح تجرید الکلام

(کلام شیعه امامیه)

از: لاهیجی، عبدالرزاق بن علی، قرن ۱۱ ق.

شرحی است بر کتاب «تجرید الکلام» خواجه نصیر طوسی (۵۹۷-۶۷۲ ق.) که تنها دو مقصد از مقاصد شش گانه این کتاب را در بر دارد. و این دو مقصد عبارتند از امور عامه و جواهر و اعراض که نسخه حاضر شامل مقصد دوم این شرح می‌باشد. این شرح بارها در تهران به طبع رسیده است.

ف. ملی (۱:۱۰)، ف. مرعشی (۳: ۹۱)، ف. مجلسی (۱۳: ۳۰۰) الذریعه (۱۴: ۲۳۸)، ف. مشار عربی (ص ۵۷۶).

آغاز: «بسمله و به ثقتی، المقصد الثانی فی الجواهر و الاعراض و فيه فصول خمسة اربعة منها فی الجواهر و الخامس فی الاعراض...»

انجام: «و قال و لافرق بين قولنا يفعل و بی قولنا يتغير و يتحرك هذا و هنا قد تم مباحث الاعراض بفضل الله و توفيقه».

نسخ، ۱۱۵۱، عناوین با مرکب قرمز، بالای عبارات متن با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حواشی با امضای منه، برگهای ۳۳ و ۳۴ وارونه وصل شده که گویا توضیحی اضافی در رابطه با متن است زیرا دنبال مطالب برگ ۳۲ پ در برگ ۳۵ آمده، در نسخه آثار لک زدگی دیده می‌شود، برگهای ۳۳ تا ۴۰ از شیرازه جدا شده است.

جلد: تیماج زرشکی، مقوایی، ترنج و سه ترنج گل و بوته به زر، ضربی، اندرون جلد زرشکی کاغذی، عطف با جلد یکی است، ۲۱۳×۱۵۳.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۲۲ برگ، ۲۴ سطر، ۱۶۰×۱۰۵ - ۱۵۰.

شماره پیشین ندارد / ض ۲۴۷

ع/۳۱۰۱

مجموعه

۱. شوارق الالهام فی شرح تجرید الکلام «گک اپ - گک ۱۶۴»

(کلام شیعه امامیه)

از: لاهیجی، عبدالرزاق بن علی، قرن ۱۱ ق.

این نسخه شامل مقصد اول شرح تجرید الکلام می‌باشد. که در «امور عامه» نوشته شده است. رجوع کنید به شماره ۳۱۰۰ همین فهرست.

آغاز: «بسمله، ربنا افتح بیننا و بین فومنا بالحق و انت خیر الفاتحین الحمد لله الذی هدانا لهذا و ما كنا لنهتدی لولا ان هدانا الله ...»

انجام: «فا شرب السقمونیا علة الفاعلیه عرضیه لحصول البرورة و عله معدة ذاتیه له ایضا».

۲. الاسرار الالهیه «گک ۱۶۵ - گک ۱۹۱ پ»

(فلسفه اسلامی)

از: حسینی، قوام الدین بن حیدر

حاشیه‌ای است با عناوین «قوله - قوله» بر کتاب «شواهد الربوبیه فی المناهج السلوکیه» صدرالدین شیرازی (۹۷۹-۱۰۵۰ ق.)

آغاز: «بسمله، حمدله، الاحسان لمن اقام بقوام ربوبیه علی انه معروف بگونه غیر معروف ... اما بعد فبقول المتلجی الی باب ربه الغنی قوام الدین بن حیدر الحسینی ...»

انجام: «والواجب علی ما فهمه الجماعه و هو من قدم الخیال و قول بالتجدید و التشبیه و التولید بسببه الی الکثرة ...»

۳. شواهد الربوبیه فی المناهج السلوکیه «گک ۱۹۲ - گک ۱۹۹ پ»

(عرفان)

از: صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.

این کتاب که یکی از با ارزشترین آثار ملاصدرا است مشتمل بر پنج مشهد و هر مشهد نیز

شامل چند شاهد می‌باشد و در آنها معانی عامه، وجود واجب و آفرینش، معرفت معاد، معاد جسمانی و بهشت و دوزخ، و نبوت مورد بحث قرار گرفته است. نسخه حاضر از ابتدا تا اواخر مشهد اول را در بردارد. این کتاب در سالهای ۱۲۸۲ و ۱۲۸۶ در ایران به طبع رسیده است. ف.ملی (۲۰۷.۷)، ف.مرعشی (۳۱۴.۵)، ذریعه (۲۴۳:۱۴)، ف. مشارعربی (ص ۵۷۶).

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی تجلی لقوب العارفین باسرار المبدأ و المعاد و جعل نور معرفته نتیجه لحال الارواح و الاجساد ... و بعد فاقول و انا الفقیر الحقیر محمد الشهیر بصدرالدین محمد شیرازی ...»

انجام افتاده: «انها اذا وجدت فی الخارج کانت لافی موضع کیف و هذا الوجود الذی لها فی النفس هو ایضاً وجود خارجی اذا اعتبر فی ذاته».

نستعلیق ریز، متوسط و درشت، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاها من، کاظم، محمد اسمعیل و ...، در نسخه آثار لکزدگی و اندکی وصالی دیده می‌شود.

جلد: تیماج زرشکی، مقوایی، ترنج، و سه ترنج گل و بوته، ضربی، عطف و سجاف تیماج قهوه‌ای روشن، اندرون جلد روکش کاغذی، ۲۸۵×۱۵۰.

کاغذ: فرنگی شکری آهار و مهره خورده، ۱۹۹ برگ، تعداد سطور متغیر میان ۱۶-۳۰، اندازه نوشته متغیر میان ۱۴۰×۸۵ - ۱۹۵×۹۵.

شماره پیشین ندارد. / ض ۲۴۸.

ع/۳۱۰۲

تهذیب الوصول الی علم الاصول (اصول فقه شیعه)

از: علامه حلی، حسن بن یوسف، ۶۴۸-۷۲۶ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۲۱ همین فهرست.

نسخ، ۹۸۳، ابوالبقاء محمد بن قاسم، عناوین با خطی درشت‌تر، نسخه در حاشیه تصحیح شده، توضیحاتی در رابطه با متن در لابلای سطور و در حاشیه آمده که خط آن متفاوت با

خط متن است، حاشیه‌ها با امضاهاى عمید، شرح، دوبرگ اول و سه برگ آخر بدون نوشته، بین برگ ۱۰ و برگ ۱۱ افتادگی دارد، عطف از شیرازه جدا و شیرازه از هم باز است، عطف جلد بسیار فرسوده و قسمتی از آن نیز از بین رفته، در نسخه آثار فرسودگی، آب افتادگی، لک زدگی، موریانه خوردگی و وصالی دیده می‌شود.

جلد: تیماج زرشکی، دولایی، دارای ترنج و سه ترنج و جدول و منگنه، ضربی، اندرون جلد و سجاف و عطف تیماج مشکی، ۱۹۸×۱۴۷.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۰۶ برگ، ۱۱ سطر، ۸۰-۱۲۵×۷۰.
شماره پیشین ندارد. / ض ۲۴۹.

ع/۳۱۰۳

حاشیه انوارالتنزیل و اسرارالتأویل

(تفاسیر اهل سنت - قرن ۱۰ ق)

از: کازرونی قرشی صدیقی، ابوالفضل، ۹۴۵ ق.

انوار التنزیل و اسرارالتأویل اثر قاضی بیضاوی (۶۸۵ ق) تفسیر مزجی مختصری است که با استفاده از چند تفسیر دیگر نگاشته شده است. این تفسیر بسیار مورد توجه علما بوده و بر آن شروح و حواشی زیادی نگاشته‌اند که از جمله حاشیه حاضر است. مؤلف این حاشیه که از شاگردان ملاجلال‌الدین دوانی (۸۳۰-۹۰۸ ق) بوده، این تفسیر را از دید فلاسفه مورد بررسی قرار داده است.

ف. ملی (۹: ۲۲۰)، کشف الظنون (۱: ۱۸۶ و ۱۸۹).

آغاز افتاده: «... انه کمريض جمع مرضی قوله قبل ان يزول الخ فی الکشاف و فيه انه اذا کان اطلاق الیتیم علی البالغ بطریق الاتساع کما ذکر کان الیتیم حقیقی؛ من لم یصل الی البلوغ فاذا بلغ زال عنه اسم الیتیم...».

انجام افتاده: «سورة الاخلاص قوله و لاحاجة الی العاید لانها هی هوای الخبر و ان کان جمله لکن لاجاجة الی العاید لانها ای القصه هی...».

نسخ، عناوین با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌های اندکی در

رابطه با متن دارد که با امضاهاى خفاجی افندی، حاشیه السیوطی شیخ حسن و ... است. آثار آب افتادگی و وصالی در نسخه دیده می‌شود، عطف از شیرازه از هم باز است. جلد: تیماج زرد، مقوایی، دارای ترنج و سه ترنج با نقش گل و بوته و منگنه و جدول، ضربی، اندرون جلد روکش کاغذی، ۲۰۵×۱۴۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۳۴۹ برگ، ۱۷ سطر، ۱۳۵×۸۵.

شماره پیشین ۲۲۷-۳۶۷۶/ض ۲۵۰.

ع/۳۱۰۴

مصباح المتهدجد (دعاها)

از: طوسی، محمدبن حسن، ۳۸۵-۴۶۰ ق

کتابی است در احکام عبادات و دعاهاى که در روزها و اوقات مختلف سال خوانده می‌شود و در این رابطه بعضی از مسائل فقهی نیز آورده شده است. فهرست کامل مندرجات این کتاب که در دو جزء تنظیم شده -، در فهرست آقای انوار (ج ۷: ۴۰۶) در ذیل معرفی همین نسخه آمده است. این کتاب به سال ۳۸-۱۳۳۹ ق. به همراه ترجمه مصباح در حاشیه آن در تهران به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۷: ۴۰۶)، ف. مرعشی (۱: ۲۷۹)، ذریعه (۲۱: ۱۱۸)، ف. مشارعربی (ص ۱۵۴).

آغاز: «بسمله، الحمدلله ولی الحمد و مستحقه... سألتهم ایدکم الله تعالی ان أجمع عبادات السنة ما یتکرر منها و مالا یتکرر...»

انجام: «فلا تفقدنی عونک علیه حتی لأتکلف مالا احتاج الیه یا ذالجلال و الاکرام و اکثر من قول یا ذالجلال و الاکرام تم الجزء الثانی من مصباح المتهدجد و هو اخر الکتاب بعون الله الملك الوهاب...».

نسخ خوش ۱۱۰۸، اسماعیل بن موسی الحمیری النجفی، دارای یک سرلوح و یک کتیبه مذهب مرصع، حاشیه دو صفحه آغازین کتاب تشعیر مذهب مرصع، میان سطور متن این دو صفحه طلااندازی و دندان موشی شده، صفحات دارای جدول و کمند زرین،

عنوانها با مرکب، قرمز بالای بعضی از کلمات با مرکب قرمز علامت گذاری شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، لت پشت جلد اندکی از عطف جدا شده.

جلد: تیماج مشکمی، مقوایی، سوخت مذهب، ترنج و سرترنج و لچک با نقش گل و بوته، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد تیماج زرد، ۱۱۶×۱۸۸.

کاغذ: دولت آبادی نخودی، ۲۸۰ برگ، ۲۱ سطر، ۱۴۵×۷۵.

شماره پیشین: ۱۰/ض ۲۵۱.

ع/۳۱۰۵

مجموعه:

۱. غزلیات «۱-۲۲»

(غزل - مجموعه‌ها)

مجموعه‌ای است از غزلیها، خمریات و اشعار متضمن محبت نسبت به خدا و پیامبر و ائمه اطهار (ع) از شعرای ذیل: وفایی، البهاء زهیر، شهاب‌الدین عمری، صلاح‌الدین صفدی، ملیک حموی، شمس‌الدین بن الصایغ، نوامی، عبدالهادی سودی، شافعی، سلطان ملک غوری، حاجری، ابن فارض، ابوالفضل بن الوفا المصری، سیدعلی، یحیی بن خالد برمکی، بوعلی سینا بنقل از عشقیه او، یزید بن معاویه و مجنون عامری.

آغاز: «شقت حرارات العباد و سطرت بالاخضرار علی ید بیضاء»

انجام: «فقال السلام علیک یا توبه و رحمت‌الله و برکاته فیما صرت الیه و اذا طائر خرج

من القبر فضرب صدرها»

۲. دیوان مجنون «۲۳-۷۹»

(غزل)

مشمول بر شرح زندگی قیس بن ملوح عامری و گردآوری قصاید منسوب به او به روایت ابوبکر والی است.

آغاز: «بسمله و حمدله ... حدثنا ابوبکر الوالی قال حدثنی ابوحدثه الدهلی عن عایشه عن

رجل من بنی عجل و الحدیث لابی بکر الوالی».

انجام: «هذه جمله ما تنهاهی الینا من اخبار المجنون و اشعاره خارجاً عما لم نکتبه و ماکان

منحولاً من قصیده او جزء اعرضنا عن کتابته»

۳. قصیده در مدح حضرت علی (ع) «۷۹-۸۸»

(شعر مذهبی)

از: تبریزی، احمد بن لطفعلی، قرن ۱۳ ق.

قصیده‌ای در مدح حضرت علی (ع) و ابراز علاقه مؤلف نسبت به خاندان او علیهم‌السلام

است.

آغاز: «الحمد لمن کلّ السن البلغاء عن وصف کماله و اعترف مصاقع اخطیاء بالعی عن بیان

نعوت جلاله»

انجام: «فقلت فاعن العشق خالق طبعهم

فوافق طبعی ثم صار غذائیا»

نسخ خوش، ۱۲۳۶ ق، محمدتقی بن محمد کاظم همدانی، چند برگگی از آغاز نسخه

افتادگی دارد.

جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، ضربی، مجدول، منگنه، عطف و جلد یکی است.

اندرون جلد کاغذی کرم، ۲۱۰×۱۳۵.

کاغذ: فرنگی شکری، ۸۸ برگ، ۱۲ سطر، ۱۳۰×۶۵.

شماره پیشین: ۳۸۵/ض ۲۵۲.

ع/۳۱۰۶

غریب القرآن

(قرآن - مسائل لغوی)

از: سجستانی، محمد بن عزیز، - ۳۳۰ ق.

فرهنگ مختصری است در شرح مشکلات لغوی قرآن اعم از صرفی و نحوی که برحسب

حروف اوایل کلمات تنظیم شده است. این کتاب بارها در مصر به چاپ رسیده است. عنوان

دیگر ابی اثر نزهة القلوب می‌باشد.

ملی (ج ۹: ۲۴۲)، ذریعه (ج ۱۶: ۴۹)، معجم المطبوعات (ج ۱ س ۱۰۰۸).

آغاز: «بسمله، هذه کتاب تفسیر غریب القرآن الف علی حروف المعجم ليقرب تناوله»

انجام: «قال الشيخ ... ابوبکر محمد بن علی السجستانی لیس من کلام العرب کلمه اولها یاء

مکسوره الايسار و يسار لليسر...»

نستعليق، [بی تا]، [بی کا]، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج حنایی، یک لایی، ضربی، مجدول، اندرون جلد کاغذی کرم، ۲۱۰×۱۵۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۶۱ برگ، ۱۷ سطر، ۱۱۰×۱۶۰.

شماره پیشین: ۴۷۳ / ض ۲۵۳.

ع/۳۱۰۷

منطق ارسطو

(منطق)

از: ابن رشد، محمد بن احمد، ۵۲۰-۵۹۵ ق.

این اثر مشتمل بر خلاصه سه قسمت ذیل از منطق ارسطو است

۱. کتاب المقولات (قاطیعور ناس)

۲. کتاب العبارات (باریر میناس)

۳. کتاب القیاس (اناوطیقا الاولی)

اثر مذکور همراه با مقدمه‌ای به زبان فرانسه در بیروت به چاپ رسیده است.

دائرة المعارف بزرگ اسلامی (ج ۵: ۵۶۱)، آستان قدس رضوی (ج ۱: ۳۸۹).

ملی (ج ۹: ۴۱۲).

آغاز: «بسمله، الغرض فی هذا القول یكون تلخیص المعانی الی تضمنتها کتب ارسطو

فی صناعة المنطق و تحصیلها بحسب طاقتنا»

انجام افتاده: «لیس له حقیقه کما ادعاه الشیخ و بطل ما تکلفه السکاکی من ان الفاعل

للاقدام هو النفسی ای اقدمنی نفسی و ان فاعل السرور و الضروره...»

نسخ، [بی تاوی بی کا] عنوانها با مرکب قرمز، نسخ در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: تیماج تریاکی روشن، یک لایی، عطف و جلد یکی است، ۱۲۵×۲۰۰.

کاغذ: اصفهانی و فرنگی نخودی، ۱۲۲ برگ، متغیر بین ۱۶ تا ۲۱ سطر، متغیر بین

۷۵۰×۱۳۰ و ۶۵۰×۱۳۰.

شماره پیشین: ۳۵۱ / ض ۲۵۴.

ع/۳۱۰۸

مجموعه:

۱. زبدة الاصول «گک ۱ پ - گک ۶۰ پ» (اصول فقه شیعه)

از: شیخ بهائی، محمد بن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۰۲ / ع همین فهرست.

۲. فوائد الرجالیه «گک ۶۱ پ - گک ۱۰۰»

(حدیث - علم الرجال)

از: وحید بهائی، محمد باقر بن محمد اکمل، ۱۱۱۸؟ - ۱۲۰۵؟ ق.

پنج فایده آغازین کتاب «تعلیق البهبهانی» است که مؤلف بر کتاب «منهج المقال» اثر علی بن میرزا خلیل طیب تهرانى نجفی (م. ۱۲۹۷ ق.) که به «الرجال الكبير» نیز معروف است، نگاشته است. این اثر در حاشیه «منهج المقال» به طبع رسیده و بر آن و مخصوصاً بر پنج فایده آغاز آن - که به «فوائد الرجالیه» معروف است شروع و تعلیقات زیادی نوشته‌اند.

ذریعه (۱۶: ۳۳۷ و ۴: ۲۲۳).

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و اله الطاهری اما بعد فیقول

الاقل الاذل محمد باقر بن محمد اکمل انی لما تنهت بفکرى الفاتر تحقیقات فی الرجال و

عشرت بتتبعی القاصر حلی افادات العظام من العلماء و الاقوال...».

انجام: «سندکره من الخطأ والزلل و التشویش و الخلل لان الذهن قاصر و الفکر فاتر و

الزمان کلب ... علی ما ... الیه فی آخر الکتاب انشاالله تعالی نسل الله مع العسر یسراً بظهور من

یملأ الدنيا عدلاً بعد ماملأت جوراً».

نسخ، عنوان با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده،

نسخه در حاشیه تصحیح شده، در حاشیه و لابلاى سطور توضیحاتی در رابطه با متن

آمده، حواشی با امضاهاى منه، سید، صالح و ...، دو برگ آخر بدون نوشته. عطف جلد

از شیرازه جدا شده و شیرازه از هم باز است. نسخه نسبتاً خوب است.

جلد: تیماج قهوه‌ای روشن، مقوایی، دارای جدول و منگنه، ضربی، عطف با جلد یکی

است، اندرون جلد روکش کاغذی الوان، ۱۳۸×۲۲۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، آهار و مهره خورده، ۱۰۲ برگ، کتاب اول ۷ سطر، ۶۵×۱۲۰،

کتاب دوم ۱۴ سطر ۶۵×۱۳۰.

شماره پیشین ۴۶۹ / ض ۲۵۵.

ع/۳۱۰۹

التبيان في اعراب القرآن

(قرآن - اعراب)

از: العکبری، عبدالله بن الحسين، ۵۳۸ - ۶۱۶ ق.

مؤلف در این کتاب، الفاظ قرآن را از اول تا آخر اعراب گذاری و ترکیب کرده و همچنین قرآت مختلف قرآن و وجه اعرابی آنها را نیز بیان می کند. این کتاب در حاشیه تفسیر جلالین به سال ۱۲۷۶ ق. در تهران به طبع رسیده است.

مرعشی (۲: ۱۶۰)، معجم المطبوعات (۱: ۲۹۴)، ف. مشارعری (ص ۱۵۹).

آغاز افتاده: «وليست الياء اصل الالف و كما ان الهاء تضم بعد الالف فكذلك تضم بعد الياء بعد الياء المبدله منها و ... سورة البقره قوله تعالى الم هذه الحروف المقطعه كل و احد منها اسم فالف يعبر به عن مثل الحرف الذي...»

انجام افتاده: «الفيل الابليل جمع لا واحد له من لفظه و قيل واحده ابون كعجول و قيل واحده ابليل و قيل ابال و ترميمهم.»

نستعليق، عناوین با مرکب مشکى با خطى درشت تر، بالای نام سوره ها و عبارات قرآن و بعضی از کلمات با مرکب مشکى خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه هایى در رابطه با متن دارد که خط آن با خط متن یکی است، حاشیه ها با امضای ه، تفسیر البیان و ...، بعضی از کلمات در حاشیه به فارسى ترجمه شده، برگ ۳۲۴ بدون نوشته. آثار فرسودگی، لک زدگی، پارگی اوراق و وصالى در نسخه دیده می شود، قسمت از عطف از شیرازه جدا شده.

جلد: تیماج زرشکى، مقوایی دامن دار، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی ابرى الوان، ۱۲۰×۱۸۳.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۳۲۴ برگ، ۱۷ سطر، ۸۰×۱۴۰.

شماره پیشین ۳۹۵ / ض ۲۵۶.

ع/۳۱۱۰

شرح الحكمة العرشیه

(فلسفه اسلامى - قرن ۱۱ ق)

از: احسایى، احمد بن زین الدین، ۱۱۶۶-۱۲۴۱ ق.

تاریخ تألیف: ۱۲۳۶ ق.

شرحی است با عناوین «قال اقول» بر کتاب الحکمه العرشیه صدرالدین شیرازى، محمد بن ابراهیم، (۹۷۹-۱۰۵۰ ق.) نسخه حاضر مشتمل بر هرسه بخش کتاب عرشیه است. این اثر در سالهای ۱۲۷۱ و ۱۲۷۹ ق به چاپ رسیده است.

آغاز: «بسمله و حمدله ... فيقول العبد المسكى احمد بن زين العابدين ... ان اشرح الرساله المسماة بالعرشيه.»

انجام: «الى هنا انتهى كلامه و اراد بعلماء السوء علماء الظاهر ... الى هنا ما اردت كتابته على هذه الرساله المسماة بالعرشيه التى وضعها فى المبدء و المعاد.»

ذریعه (ج ۱۳: ۳۶۸)، مرعشى (ج ۲: ۳۲۵).

نسخ، ۱۲۵۵، حسن بن جعفر شاه ویردى آذربایجانى خویى، نسخه در حاشیه تصحیح شده، عنوانها با مرکب مشکى در حاشیه آمده است.

جلد: تیماج تریاکى روشن، مقوایی، ضربى، یک ترنج در وسط و دو ترنج دیگر، منگنه، جداول، عطف و جلد یکی است، اندرون جلد کاغذى آبی.

کاغذ: فرنگى نخودی، ۲۸۵ برگ، ۲۵ سطر، ۲۲۰×۱۳۰.

شماره پیشین ۲۱۲ / ض ۲۵۷.

ع/۳۱۱۱

ارجوزه فى المنطق

(منطق)

ارجوزه ای است کوتاه در بیان مبادى منطق در حدود ۴۰۰ بیت .

آغاز: «بسمله، الحمد المقتدر الفرد الصمد هو الذى ليس له كفواً أحداً»

انجام: «عددت للعام بلفظ منسبک
نسخ خوش، [بی تا]، میرزا حبیب‌الله در جرنٹی، برحسب دستور حشمت السلطنه کتابت
شده است.
جلد: تیماج تریاک، یک لایه، ضربی، مجدول، عطف و جلد یکی است. اندرون جلد
کاغذی کرم، ۱۳۵×۲۱۰.
کاغذ: فرنگی کرم، ۲۶ برگ، ۱۰ سطر، ۸۰×۱۴۰.
شماره پیشین: ۲۹۱/ ض ۲۵۸.

ع/۳۱۱۲

البهجه المرضیه فی شرح الالفیه
از: سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹-۹۱۱ ق.

رجوع شود به شماره‌های ۳۰۱۱ و ۳۰۱۸ همین فهرست.
نسخ، بی تا، بی کا، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز خط
کشیده شده، نسخه وصالی شده است.
جلد: تیماج مشک، یک لایه، جداول، منگنه، اندرون جلد کاغذی مغزپسته‌ای. ۱۴۰×۲۰۰.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۰۱ برگ، ۱۸ سطر، ۷۵۰×۲۰۰.
شماره پیشین: ۳۵۷/ ض ۲۵۹.

ع/۳۱۱۳

اثبات الوصیه
از: مسعودی، علی بن حسین، -۳۴۵ ق.
تاریخ تألیف: ۳۳۲ هـ. ق.

رساله‌ای است در اثبات خالی نبودن زمین از حجت و بیان سلسله انبیاء از

آدم تا محمد (ع)، و اولیاء تا مهدی قائم (ع) است. بسیاری از مؤلفان این اثر را در اثبات امامت
حضرت علی (ع) دانسته‌اند.
آغاز: «بسمله و حمدله، روی عن اهل البیت (ع) انه قال لشیعة اعلموا العقل و جنوده، و
اعرفوا الجهل و جنوده تهتدوا»
انجام: «اقام مع ایبه ابی محمد علیها السلام اربع سنین و ثمانیه اشهر و منها منفرداً بالامامه
احدی و سبعون سنه».

نسخ، ۱۳۲۲، رضا بن مصطفی، عنوانها با مرکب قرمز،
جلد: تیماج مشک، مقوایی، ضربی، جداول، اندرون جلد کاغذی، ۱۷۰×۱۲۵.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۵۲ برگ، ۱۷ سطر، ۹۰×۷۰.
شماره پیشین: ۱۹۶/ ض ۲۶۱.

ع/۳۱۱۴

الاسفار الاربعه
از: صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.
نسخه حاضر مشتمل بر سفر سوم و چهارم یعنی سفر از حق به خلق و سفر فی الخلق بالحق
است. نیز رجوع گردد به شماره ۳۰۱۲ ع/ همین فهرست.
آغاز: «السفر الثالث و هو الذی من الحق الی الخلق بالحق»
انجام: «والافلاک الجسمیه الساکنه و المتحرکه و البلاد الکثیره و خلایقها و احوالها و
صفاتھا فی طرفه عین».

شکسته نستعلیق، ۱۲۳۷ هـ. ق، نسخه در حاشیه تصحیح شده، آثار وصالی و مرمت در
شیراز..
جلد: تیماج مشک، مقوایی، ضربی، جداول، اندرون جلد کاغذی قهوه‌ای روشن،
۱۵۰×۲۱۵.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۹۹ برگ، متغیر بین ۲۰-۲۱ سطر، ۱۵۰×۸۵ و ۱۴۰×۸۵.
شماره پیشین: ۴۸۳/ ض ۲۶۲.

ع/۳۱۱۵

اساس الاقتباس

(اسلام - مجموعه‌ها)

از: حسینی، اختیار بن غیاث‌الدین، - ۹۲۸ ق.

زمان تألیف ۸۹۷ هـ. ق.

مباحث مطرح شده در این اثر متنوع است. مؤلف از حمد و ثنای باری تعالی آغاز و به ذکر صفات خدا و پیامبر و اولیاء ادامه می‌دهد، سپس به تبیین امور خلافت و صفات شجاعت و جنگ و عدالت و اموری از این قبیل می‌پردازد. ترتیب کتاب بصورت عنوان، کلمات، سطور و حروف است که موضوعات زیر این عنوانها به بحث کشیده می‌شود. ضمناً مؤلف تمام موضوعات را براساس چهار مقوله: قرآن، حدیث، حکم و امثال، و اشعار شرح و تبیین می‌کند.

آغاز: «بسمله، احمدک اللهم والمجامد راجعة الیک ولا اخصی ثناء علیک».

انجام ناتمام: «قال المتوکل لابی العیناء ما اشد ما علیک فی ذهاب بصرک قال فوت

رؤیتک یا امیر المؤمنین...».

نسخ، [بی تا]، [بی کا]، عنوانها با مرکب قرمز.

جلد: تیماج تریاکی روشن، یک لایه، ضربی، جداول، اندرون جلد کاغذی کبود، عطف

تیماج تریاکی تیره، ۱۶۵×۲۰۵.

کاغذ: فرنگی فستقی و نخودی، ۶۷ برگ، ۱۸ سطر، ۸۵×۱۳۰.

شماره پیشین: ۳۸۲/ ض ۲۶۳.

ع/۳۱۱۶

الکافی (فروع)

(فقه جعفری)

از: کلینی، محمد بن یعقوب، - ۳۲۹ ق.

از کتاب جهاد تا کتاب ایما و ندور و کفارات را در بردارد.

آغاز: «کتاب جهاد، باب فضل جهاد عدة من اصحابنا عن احمد بن محمد...»

انجام افتاده: «فقال المتوکل قدر حبت بابی جعفر ابن محمود صیرالیه و اسال عن حد المال

الکثیر فصار جعفر بن محمود فقال»

نسخ، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: کاغذی زرشکی تیره، مقوایی، عطف تیماج زرشکی، اندرون جلد کاغذی زرد، ۳۰۰×۲۰۰

کاغذ: فرنگی نخودی، ۳۶۶ برگ، ۳۱-۲۹ سطر، ۱۲۵×۲۲۰.

شماره پیشین: ۲۰۱/ ض ۲۶۴.

ع/۳۱۱۷

مجموعه:

۱. تحریر القواعد المنطقیه فی شرح الشمسیه «۱-۱۰۵» (منطق)

از: قطب‌الدین رازی، محمد بن محمد، ۶۹۴-۷۶۶ ق.

زمان تألیف: ۷۲۹ ق.

مراجعه شود به شماره‌های ۲۹۶۳ و ۳۰۵۱ همین فهرست.

۲. حاشیه تحریر القواعد المنطقیه فی شرح الشمسیه «۱۰۶-۱۸۴»

(منطق)

از: جرجانی، علی بن محمد، ۷۴۰-۸۱۶ ق.

حاشیه‌ای است مختصر با عناوین «قوله اقول» بر کتاب «تحریر القواعد

المنطقیه فی شرح الشمسیه» قطب‌الدین رازی (۷۶۶ ق).

نسخ، ۱۰۷۶ هـ. ق، محمد بن محمد صالح، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه

تصحیح شده.

جلد: تیماج مشکی، مقوایی، ضربی، جداول، دایره و مربع، عطف و جلد یکی است،

اندرون جلد کاغذی گلدار، ۲۴۵×۱۳۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۸۴ برگ، ۲۲ سطر، ۱۶۰×۱۵۰.

شماره پیشین: ۲۴۲/ ض ۲۶۵.

ع/۳۱۱۸

الکافی (فروع)

(فقه جعفری)

از: کلینی، محمد بن یعقوب، ۳۲۹ ق.

نسخه حاضر از کتاب جهاد تا آخر کتاب الحجّه را در بردارد.

آغاز: «بسمله، کتاب الجهاد، باب فضل الجهاد عدة من اصحابنا عن احمد بن محمد».
انجام: «قال سألته عن الغبر و عوث اللؤلؤ فقال عليه الخمس، هذا آخر الجزء الثاني من كتاب الحجّة».

نسخ: ساده، نسخ در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج زنگاری، مقوایی، اندرون جلد کاغذی سفید، در عطف و حواشی
فرسودگی، ۲۵×۱۷۵.

کاغذ: اصفهانی و فرنگی، ۷۶ برگ، ۲۴ سطر، ۲۰۰×۱۲۰.

شماره پیشین: ۹۰۰-۱۵۳۹ / ض ۳۶.

ع/۳۱۱۹

الکافی (فروع)

(فقه جعفری)

از: کلینی، محمد بن یعقوب، ۳۲۹ ق.

نسخه حاضر از کتاب صیام تا آخر جهاد را در بردارد.

آغاز: «بسمله، کتاب الصیام باب ما جاء فی فضل الصوم و الصیام»
انجام: «والمؤمن ینبغی له ان یکو عزیزاً و لایکون ذلیلاً تم کتاب الجهاد».

نسخ، ۱۱۲۰ ق، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده،

جلد: تیماج مشکی، مقوایی، ضربی، ترنج و نیم ترنج، جداول، اندرون جلد گل‌بهی،

۲۴۵×۱۸۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۱۳ برگ، ۱۸ سطر، ۱۶۰×۱۰۰.

شماره پیشین: ۸۰۸-۱۴۴۷ / ض ۳۷.

ع/۳۱۲۰

المطول فی شرح التلخیص

(زبان عربی - معانی و بیان)

از: تفتازانی، مسعود بن عمر، ۷۲۲-۷۹۲ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۳۶ همین فهرست.

نسخ، ۱۲۶۶ ق. عنوانها شنگرف، نسخه در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: تیماج قهوه‌ای سوخته، مقوایی، ضربی، جداول، منگنه، اندرون جلد کاغذی آبی،
۱۵۵×۳۷۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۹۳ برگ، ۲۷ سطر، ۸۵×۱۷۰.

شماره پیشین: ۳۰۲ / ض ۲۶۶.

ع/۳۱۲۱

الکافی (اصول)

(احادیث شیعه)

از: کلینی، محمد بن یعقوب، ۳۲۸ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۳۴ ع/ همین فهرست.

انجام افتاده: «و تعاهده صباحاً و مساءً فهل کان بعد ذلك بیومین او ثلثه»

نسخ، بی تا، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: کاغذی زرد کاملاً فرسوده و از بین رفته، عطف تیماج قهوه‌ای، لبه‌ها تیماج قهوه‌ای

و زرشکی، اندرون جلد زعفرانی، ۱۹۵×۲۹۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۲۶ برگ، ۲۵ سطر، ۲۲۰×۱۳۰.

شماره پیشین: ۸۷۳-۱۵۱۲ / ض ۲۷.

ع/۳۱۲۲

جواهر الکلام فی شرح شرایع الاسلام
از: نجفی، محمدحسن بن باقر، ۱۲۰۰؟ - ۱۲۶۶ ق.

نسخه حاضر از فصل دهم کتاب تجارت در سلف تا آخر سبق و رمایه را در بردارد. نیز رجوع شود به شماره ۳۰۷۶/ع همین فهرست.

آغاز: «بسمله، کتاب التجاره الفصل العاشر من فصول فی السلف والنظر فیہ یستدعی مقاصد...»
انجام: «تبخییر کل من الحزین فی فسخ العقد لکونه حیث قد قبض الصفقه و کیفیة الغلبه بین الحزین علی حسب ما یشرطونه و یتفقون علیها بینهم...»

نسخ، ۱۲۶۵ ق، محمد باقر بن عبدالکریم دهدشتی بهبهانی خزاعلی، نسخه در حاشیه تصحیح شده، در برگ اول وقفنامه ای مورخ ۱۲۸۴، بنام وکیل الملک.
جلد: تیماج عنابی تیره، مقوایی، ضربی، مجدول، منگنه، ترنج بزرگ و دوسر ترنج و دو نیم ترنج کوچک، زرسوخته، عطف و جلد یکی است، اندرون جلد کاغذی زرد، ۲۰۵×۳۰۵.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۹۸ برگ، ۳۱ سطر، ۱۲۵×۲۲۵.
شماره پیشین: ۲۹۶/ض ۲۶۷.

ع/۳۱۲۳

جواهر الکلام فی شرح شرایع الاسلام
از: نجفی، محمدحسن بن باقر، ۱۲۰۰؟ - ۱۲۶۶ ق.

نسخ حاضر مشتمل بر مبحث نماز و خاتمه در مورد مساجد می باشد. نیز رجوع شود به شماره های ۳۰۷۶ و ۳۱۲۲ همین فهرست.

آغاز: «بسمله، الفصل الخامس فی البحث عن الصلوات المرغبات ای المندوبات».
انجام: «واطلاقه السفر عند الدخول بحیث یשמئ مضي زمان یسع فعلها و عدمه... الا ان الامر سهل والله اعلم»

نسخ، بی تا، محمدنوی طریحی، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج عنابی تیره، مقوایی، ضربی، مجدول، منگنه، عطف و جلد یکی است، اندرون جلد کاغذی، ۲۱۰×۴۰۰.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۰۶ برگ، ۳۳ سطر، ۱۲۰×۲۳۰.
شماره پیشین: ۲۱۷/ض ۲۶۸.

ع/۳۱۲۴

ریاض المسائل فی تحقیق الاحکام بالادلة
از: طباطبائی، علی بن محمد علی، ۱۱۶۱-۱۲۳۱ ق.
زمان تألیف: ۱۱۹۲-۱۱۹۶ ق.

شرح مزجی مفصلی است بر کتاب «المختصر النافع» محقق حلی (۶۰۲-۶۷۶ ق.) که به شرح کبیر نیز معروف می باشد. نسخه حاضر از کتاب طهارت تا پایان اعتکاف را در بردارد.
ف. ملی (۸: ۸۹-۹۲)، ف. مرعشی (۶: ۲۸۱)، ذریعه (۱۱: ۳۳۶).
آغاز: «بسمله، حمد وصلوات، کتاب الطهاره و ارکانه اربعه الاول فی المیاه جمعه باعتبار تعدد افراده و المراد بها الاعم من الحقیقه و المجاز».
انجام: «و هو قد خالف فیہ فقیدها بالاعتکاف الواجب و صرح فی غیره بعدم التحريم قال و ان فسد فی بعضها».

نسخ، بی تا، بی کا، متن با شنگرف شرح با مرکب مشکی، نسخه در حاشیه تصحیح شده.
جلد: تیماج تریاکی تیره، مقوایی، ضربی، مجدول، اندرون جلد عنابی، ۲۵۰×۱۳۰.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۷۷ برگ، ۳۱ سطر، ۲۱۵×۱۰.
شماره پیشین: ۲۲۸/ض ۲۶۹.

ع/۳۱۲۵

الکافی (روضه)
از کلینی، محمد بن یعقوب، ۳۲۸ ق.
(احادیث شیعه - قرن ۴ ق)

کتاب کافی از سه بخش تشکیل شده: اصول، فروع و روضه، که هر بخش مشتمل بر

روایتهای متناسب با مباحث آن می باشد. نسخه حاضر که بخش روضه را در بر دارد متضمن روایتهای متفرقه است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله و الصلوة علی عباده الذین اصطفی امابعد فهذا کتاب الروضه من کتب الکافی».

انجام: «وکان الخاتم لطوق بن حران قتله امیر المؤمنین علی واخذ الخاتم من اصبعه ... هذه حقیقة الخاتم»

نسخ، بی تا، بی کا، نسخه در حاشیه تصحیح شده، آثار فرسودگی،

جلد: تیماج تریاکی سوخته، دامن دار، مقوایی، ضربی، ترنج در وسط دو دوسر ترنج کوچک، جداول، اندرون جلد کاغذی کرم، ۱۸۵×۲۷۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۱۴ برگ، ۱۸ سطر، ۹۰×۱۷۰.

شماره پیشین: ندارد / ض ۲۷۰.

ع/۳۱۲۶

مدارک الاحکام فی شرح شرایع الاسلام
از: موسوی عاملی، محمد بن علی، ۹۴۶-۱۰۰۹ ق.

شرحی است با عناوین «قوله قوله» بر کتاب «شرایع الاسلام» محقق حلی، جعفر بن حسن (۶۰۲-۶۷۶ ق). نسخه حاضر از آغاز کتاب طهارت تا پایان صلوات را در بر دارد.

آغاز: «الحمد لله المحمود و المشکور لنعماته المعبود لکماله».

انجام افتاده: «هذه الروایات و روایات کثیره و فی مقابلها اخبار اخراله بظاها علی البناء علی الدخل کروایه الحسین بن ابی الخلد قال».

نستعلیق بد، بی تا، بی کا، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج قهوه ای روشن، مقوایی، ضربی، مجدول، اندرون جلد کاغذی، کرم، ۲۱۰×۲۹۵.

کاغذ: فرنگی شکری و اصفهانی نخودی، ۲۴۷ برگ، ۲۵-۲۹ سطر، ۱۲۵×۲۲۰.

شماره پیشین: ۲۱۴ / ض ۲۷۱.

ع/۳۱۲۷

شرح زیارة الجامعه الکبیره
از: احسائی، احمد بن زین الدین، ۱۱۶۶-۱۲۴۱ ق.
زمان تألیف: ۱۲۳۰ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۹۱/ع همین فهرست.

نسخه حاضر از «فی بابی اتم و امی» شروع و با «فی بیان الاجساد و الاجساد الدنیویه و الاخرویه و تلطیفها الی آخر» خاتمه می یابد.

آغاز: «بسمله، قال العبد المسکین احمد بن زین الدین الاحسائی قال بابی اتم و امی و اهلی».

انجام: «والذی بعث محمد بالحق انه فوق فهم اهل هذا الزمان و ما قبله من الازمان و لم یطمث ما فیه قبله انس و لاجان المؤمن امتحن الله قلبه للایمان».

نسخ، ۱۲۴۷ ق، ولی محمد زین العابدین ابن کهنف مراغی، متن با شنگرف شرح با مرکب مشکی، بالای پاره ای از عبارات با شنگرف خط کشیده شده است.

جلد: تیماج حنایی، مقوایی، ضربی، منگنه و جداول، عطف و جلد یکی است، یک ترنج بزرگ در وسط و دوسر ترنج کوچک، ۱۸۰×۲۸۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۹۸ برگ، ۲۵ سطر، ۱۹۵×۹۵.

شماره پیشین: ۱۹۱ / ض ۲۷۲.

ع/۳۱۲۸

شرح اصول الکافی
از: صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.

شرحی است مفصل به شیوه فلسفی عرفانی بر کتب عقل، توحید و حجه کتاب کافی. نسخه حاضر شرح کتاب توحید را در بردارد.

آغاز: «بسمله، سبحانک اللهم و بحمدک توحید فی ذاتک فحشرت عن ادراک انسان کل

عارف».

انجام افتاده: «الجامع للاسماء المتقابلة والتعوت المتضاده و لكن علي وجلا علي و اشرف ما يتصور...».

نسخ، بی تا، بی کا، عنوانها شنگرف، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، ضربی، مجدول، عطف و جلد یکی است، اندرون جلد کاغذی نخودی، ۲۰۵×۳۳۰.

کاغذ: فرنگی، ۱۱۱ برگ، ۲۷ سطر، ۱۳۰×۲۴۵.

شماره پیشین: ۲۸۵ / ض ۲۷۳.

ع/۳۱۲۹

شرایع الاسلام فی مسائل الحلال و الحرام

(فقه جعفری)

از: محقق حلی، جعفر بن حسن، ۶۰۲ - ۶۷۶ ق.

رجوع شود به شماره‌های ۲۹۴۵ همین فهرست. نسخه حاضر جلد اول شرایع است و از آغاز تا پایان کتاب وصیت را در بردارد.

آغاز: «بسمله، اللهم انی احمدک حمداً یقل فی انتشاره حد کل حامد»

انجام: «وفی ثبوت مهر المثل تردد و علی القول تردد و علی القول الاخص یصح الجمیع فی ذلک»

نسخ، ۱۲۴۲، نسخه سوخته و در آن افتادگی‌های زیادی است.

جلد: تیماج زرشکی فرسوده با ترنج و دوسر ترنج، اندرون جلد کاغذی آبی، ۱۹۵×۳۰۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۴۲ برگ، ۲۲ سطر، ۱۰۰×۲۱۰.

شماره پیشین: ۱۸۳ / ض ۲۷۴.

ع/۳۱۳۰

البهجه المرضیه فی شرح الالفیه

(زبان عربی - نحو)

از: سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹ - ۹۱۱ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۱۱ همین فهرست.

نسخ، ۱۲۵۵ ق، حسن بن ابوطالب خراسانی، عنوانها شنگرف، سرفصلها با مرکب مشکی در حاشیه، نسخه در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: تیماج تریاکی سوخته، مقوایی، عطف پارچه‌ای سرخابی، اندرون جلد کاغذی کرم، ۱۵۰×۲۳۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۲۸ برگ، ۱۷ سطر، ۱۳۵×۷۰.

شماره پیشین: ۱۰۶۵ - ۱۷۰۵ / ض ۱۸.

ع/۳۱۳۱

شمس المعارف و لطائف العوارف

(علوم غریبه اسلامی)

از: بونی، احمد بن علی، ۶۲۲ ق.

کتابی است بسیار معروف در علم حروف و طلسمها و انواع دعاها و اورادی که بقول نویسنده می‌تواند انسان را به مشاهدات ملکوتی یا خواسته‌های دنیوی برساند.

آغاز: «بسمله، رب امداداً و اعانة و توفیقاً یامن لایخیب قاصده»

انجام: «و تصلح به الدنيا و الآخرة و توصلنی به الی النظر ای وجهک الکریم فی الجنة».

نسخ، [بی تا]، [بی کا]، عنوانها شنگرف، طلسمها با رنگهای مختلف.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، مجدول، ضربی، دندان موشی، اندرون جلد کاغذی آبی،

۲۱۰×۱۵۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۳۶۳ برگ، ۱۵ سطر، ۱۴۰×۷۵.

شماره پیشین: ۶۳۶ - ۱۲۷۴ / ض ۲۵.

ع/۳۱۳۲

من لایحضره الفقیه

(احادیث شیعه)

از: ابن بابویه، محمد بن علی، ۳۸۱ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۳۶ ع همین فهرست. نسخه حاضر مشتمل بر ابواب زکات،

قضایا و احکام، ذکر پاره‌ای از مناهی پیامبر (ص) و کتاب اساتید می‌باشد.

آغاز: «بسمله و حمدله، ... باب علت وجوب الزکات قال الشيخ...».

انجام: «و کثیراً ما یذکر طریقاً واحداً مع ان لم... طرفاً کثیره مثل ما یذکر فی ابن حمزه الشمالی».

نسخ، بی‌تا، محمد امین بن خانعلی، عنوانها با مرکب قرمز.

جلد: تیماج زرشکی تیره، مقوایی، عطف و جلد یکی است، اندرون جلد تیماج

قهوه‌ای، ۱۶۰×۳۰۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۳۶۸ برگ، ۲۴ سطر، ۲۱۵×۹۰.

شماره پیشین: ۸۸۵ - ۱۵۲۴ / ض ۲۶.

ع/۳۱۳۳

مغنی اللبیت عن کتب الاعاریب

(زبان عربی - نحو)

از: ابن هشام، عبدالله بن یوسف، ۷۰۸ - ۷۶۱ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۸۷ / ع همین فهرست.

نسخ، بی‌تا، بی‌کاتب، حواشی از کتب ابن طولون، شمنی، سیوطی، و بیضاوی،

عنوانها با مرکب قرمز، دارای کمندشنگرف و جداول زر و مشکلی است.

جلد: تیماج قهوه‌ای، مقوایی، عطف تیماج زرشکی، اندرون جلد تیماج سبزی‌تونی، ۱۷۵×۲۶۵

کاغذ: دولت آبادی نخودی، ۲۵۷ برگ، ۱۸ سطر، ۹۵×۱۷۰.

شماره پیشین: ندارد / ض ۲۷۵.

ع/۳۱۳۴

القاموس المحيط و القاموس الوسیط

(زبان عربی - واژه‌نامه‌ها)

از: فیروز آبادی، محمد بن یعقوب، ۷۲۹ - ۸۱۷ ق.

واژه‌نامه‌ای است عربی به عربی متضمن کلمات شاذ و دورافتاده نیز می‌باشد. کلمات در

این فرهنگ بر حسب حرف آخر آنها از همزه تا یاء و مرتب شده است. نسخه حاضر از آغاز

تا پایا حرف شین را در بردارد.

آغاز: «الحمد لله منق البلاء باللغی فی النوادی»

انجام: «ولیس فی الهیثات بودای فی القتل فی الفتنه لایدری قاتله فصل الیاء یش و اش فرح

قد تم باب الشین...»

نسخ، بی‌تا، بی‌کا، کلمات با مرکب قرمز، نسخه وصالی شده.

جلد: تیماج تریاکی تیره، عطف تیماج زرشکی، مقوایی، اندرون جلد تیماج تریاکی،

۱۷۵×۲۷۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۰۵ برگ، ۲۸ سطر، ۱۳۰×۲۰۵.

شماره پیشین: ۱۹۲ / ض ۲۷۶.

ع/۳۱۳۵

اصول الکافی

(احادیث شیعه - قرن ۴ ق)

از: کلینی، محمد بن یعقوب، - ۳۲۸ ق.

رجوع شود به شماره‌های ۲۹۳۴ و ۳۱۲۱ همین فهرست. نسخه حاضر مشتمل بر دو کتاب

«الحجه» و «الایمان» می‌باشد.

آغاز: «بسمله، کتاب الحجه باب الاضطرار الی الحجه...».

انجام: «او یعیر الناس بما لا یستطیع ترکه او یؤذی جلیسه بما لا یعینه...».

نسخ، بی‌تا، بی‌کا، حواشی از کتب غیبت طوسی، وافی، مصباح و صحاح. نسخه در

حاشیه تصحیح شده.

جلد: کاغذی سرمه‌ای، مقوایی، گوشه‌ها و عطف تیماج مشکلی، اندرون جلد کاغذی

کرم، ۲۱۰×۳۱۰.

کاغذ: فرنگی و اصفهانی نخودی، ۲۶۰ برگ، متغیر بین ۲۰ تا ۲۷ سطر، ۱۲۰×۲۱۵.

شماره پیشین: / ۲۳۰ ض ۲۷۷.

ع/۳۱۳۶

الروضه البهیه فی شرح اللمعه الدمشقیه
از: شهید ثانی، زین الدین بن علی، ۹۱۱-۹۶۶ ق.
(فقه جعفری)

رجوع شود به شماره ۳۰۹۱ همین فهرست. نسخه حاضر جزء دوم کتاب مذکور از کتاب اجاره تا پایان کتاب است.

آغاز: «بسمله، کتاب الاجاره، وصی العقد علی تملک المنفعه المعلومه بعوض معلوم».
انجام: «ولیکن هذا آخر اللمعه و لم يذكر فیها سوی المهم من الاحکام ... و ان كان اسمه مؤمناً اقتضاء طلب بعض الطلاب».

نسخ، ۱۰۸۷، محمد مؤمن الموسوی، پارگی در عطف و درهم ریختگی شیرازه و جدایی
لت روی جلد، عنوانها با مرکب قرمز.

جلد: تیماج تریاکی، مقوایی، ضربی، یک ترنج در وسط و شش ترنج کوچک در اطراف
آن، لچک با طرح گل و بوته، جداول، منگنه، اندرون جلد کاغذی ابری، ۱۸۵×۳۰۰.
کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۱۹ برگ، ۲۴ سطر، ۱۰۵×۲۲۰.
شماره پیشین: ۲۱۶ / ض ۲۷۸.

ع/۳۱۳۷

مسالك الافهام الی تنقیح شرایع
از: شهید ثانی، زین الدین بن علی، ۹۱۱-۹۶۶ ق.
(فقه جعفری)

رجوع شود به شماره ۲۹۳۰ / ع همین فهرست. نسخه حاضر جزء دوم کتاب مذکور و از کتاب نکاح تا پایان ایمان و ایقاعات را در بر دارد.

آغاز: «بسمله، کتاب النکاح قوله اعلم ان النکاح تستعمل لغة فی الوطوء»
انجام: «والثانی منهما اقوی وان كان بدلیل السبب لایخلو من شیء لان الاسباب لاتنحصر
فی الالفاظ، تم قسم الايقاعات بمدد الله و توفيقه».

نسخ، [بی‌کا]، ۹۷۴ ق.، نسخه در زمانی نزدیک به حیات مؤلف کتابت شده، عنوانها با

شنگرف.

جلد: تیماج مشکی، مقوایی، ضربی، ترنج، چهار ترنج کوچک، جداول و منگنه، عطف
پارچه ای راه راه، اندرون جلد کاغذی صورتی، ۲۱۰×۳۱۵.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۳۰ برگ، ۳۵ سطر، ۲۱۵×۱۳۰
شماره پیشین: ۲۹۹ / ض ۲۷۹.

ع/۳۱۳۸

جواهر الکلام فی شرح شرایع الاسلام
از: نجفی، محمد حسن بن باقر، ۱۲۰۰؟ - ۱۲۶۶ ق.
(فقه جعفری)

این نسخه از آغاز کتاب طلاق تا پایان کتاب جعاله را در بر دارد. و نیز رجوع شد به
شماره های ۳۰۷۶، ۳۱۲۲ و ۳۱۲۳ همین فهرست.

آغاز: «القسم الثالث من الاقسام التي بنی علیها الكتاب فی الايقاعات جمع ايقاع و هو اللفظ
الدال علی انشاء خاص من طرف واحد و هی احد عشر کتاباً اولها کتاب الطلاق الذی قيل انه لغة
حل عقد ...».

انجام: «الفرق بین هذه المسئلة مسئله التعليم نظر و قد سبق لنا بعض الكلام و فی بعض
المسائل و الله العالم ...».

نسخ، ۱۲۶۰ و ۱۲۶۱، دو صفحه آغاز کتاب دارای کتیبه و کمند و به شگرف و جداول با
شنگرف و نیلی، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط
کشیده شده، گاه عناوین با مرکب مشکی یا قرمز و به خطی درشت تر در حاشیه نوشته
شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج قهوه ای روشن، مقوایی، دارای ترنج و دو سر ترنج، جدول و منگنه،
ضربی، اندرون جلد روکش کاغذی، عطف با جلد یکی است.
کاغذ: فرنگی شکری و نخودی، ۲۶۴ برگ، ۳۰ سطر، ۲۰۰×۱۰۵.
شماره پیشین: ۳۰۹ / ض ۲۸۰.

ع/۳۱۳۹

صحاح اللغة

(زبان عربی - واژه‌نامه‌ها)

از: جوهری، اسماعیل بن حماد، - ۳۹۳ ق.

فرهنگ لغتی است که مؤلف در آن مفردات لغوی را به ترتیب حروف آخر کلمات در ۲۸ باب آورده که هر باب نیز شامل ۲۸ فصل می‌شود. مؤلف در این کتاب تنها کلمات صحیح عرب را آورده و از غیر صحیح چشم پوشیده است. این کتاب به سالهای ۱۲۶۹، ۱۲۷۰، ۱۲۷۶ و ۱۳۰۴ ق در ایران و به سالهای ۱۲۸۲ و ۱۲۹۲ ق در مصر به چاپ رسیده است. نسخه حاضر تا آخر باب لام را در بردارد.

ف. ملی (۷: ۳۱۹)، ف. مرعشی (۲: ۲۳)، ف. مشارعربی (ص ۵۸۵). معجم المطبوعات (۱: ۷۲۴)، مجلس (ج ۱۱: ۲۶۰).

آغاز: «الحمد لله شکرأ علی نواله و الصلوة علی محمد و آله اما بعد فانی قد اودعت هذا الکتب ماصح عندي من هذه اللغة التي شرفها الله منزلتها و جعل علم الدين و الدنيا منوطاً بمعرفتها...»

انجام: «و لیل موضع قال جریر نظرت الیک بمثل عینی قطعت حیائلها باعلی لیل تم فصل الیاء فی اللغة فی...»

نستعلیق، ۱۱۰۰، ۱۲۶۲، ابوالقاسم محمد بن محسن الشریف النصرآبادی یزدی، احمد بن عباس بن علی یزدی، عناوین با مرکب قرمز، از برگ ۶۵ تا برگ ۸۲ و از برگ ۸۹ تا آخر عناوین با مرکب قرمز در حاشیه نوشته شده، از برگ ۱۵ تا برگ ۳۲ پ جای عناوین بدون نوشته، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه نسخه موربانه خوردگی شدید دارد. جلد: تیماج زرد ساده، مقوایی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی الوان.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۳۲ برگ، ۳۶ سطر، ۲۵۰×۱۶۵.

شماره پیشین: ۲۲۰ / ض ۲۸۱.

ع/۳۱۴۰

مجموعه

۱. الحج القطعی لاتفاق الفرق الاسلامیه «گ ۳ - گ ۲۲»

(شیعه - دفاعیه‌ها و رودیه‌ها)

از: السویدی، عبدالله بن حسین، ۱۱۰۴ - ۱۱۷۴ ق.

رساله کوتاهی است مشتمل بر فصل دوم کتاب حج القطعی در رد عقاید شیعه، در سال ۱۱۵۶ ق. نادرشاه برای دومین بار جهت همگام شدن با ترکان عثمانی، در اجبار شیعه بر به رسمیت شناختن سه خلیفه نخستین اسلامی و الغاء رسمی تشیع در ایران و اقرار به تسنن تحت لوای وحدت اسلامی اقدام به تشکیل کنفرانسی در نجف نمود. در این کنفرانس عبدالله سویدی از طرف احمد پاشا مأمور شد که با علی اکبر ملاباشی (۱۱۶۰ ق.) نماینده شیعه مناظره نمایند. سویدی جریان این مناظره و استدلالهای خود را بصورت کتابی تحت عنوان فوق تدوین کرد. این کتاب به سال ۱۳۲۴ ق. همراه با رساله‌ای در کیفیت مناظره با شیعه و رد آنها از احمدزینی دحلان (۱۸۱۶؟ - ۱۸۸۶) در مصر به چاپ رسیده است.

طبقات اعلام شیعه (قرن ۱۲ ص ۴۹۹)، معجم المطبوعات (۱: ۱۰۶۷).

آغاز: «بسمه الحمد لله الذی خلصنا من حضيض خطة التقليد و هداانا الی ذروة التوحید... و بعد فهذا جزو مصنف من مصنفات... فی تحقیق مذهب اهل السنة و تفسیر آراء الشیعه...»

انجام: «ثم ذكرت دلائل غیر هذه تدل علی ان المذهب الذی هم علیه لیس مذهب جعفر الصادق ثم اذن لی بالعود الی بغداد و ارسل معی صورة الجريدة و صورة الخطبه فلاجل هذا الذی حدث عزمت علی الحج الیهم و یسر ذلك قد تم بعون الله...»

۲. شرح دعاء جنة الاسماء «گ ۲۴ - گ ۳۴ پ»

(دعای جنة الاسماء)

از: غزالی، محمد بن محمد، ۴۵۰ - ۵۰۵ ق.

کتاب جنة الاسماء مشتمل بر اشعاری است منسوب به حضرت علی (ع) که در بیان کیفیت دعای جن؛ الاسماء آمده است. غزالی این ابیات را به خواهش خلیفه عباسی شرح کرده و

فوايد و فضائل و کیفیت بکار بستن آنها را با ترسیم چند دایره در این رساله نگاشته است. از این اشعار که در دو وزن و دو قافیه مختلف آمده، ۳۸ بیت تائیه است و ۳۲ بیت دیگر هائیه. مرعشی (۲۴۰:۲۴)، کشف الظنون (۱: ۶۰۶).

آغاز: «بسمه، قال الشيخ الامام الاجل العامل العالم العلامة حجة الاسلام زين الملة و الدين ابو حامد محمد بن محمد الغزالي... اما بعد فهذه مقدمة قدمتها لمنظومة من كلام امير المؤمنين و قطب العارفين...».

انجام: «إذ هي من الفوايد التي لم يسمع الزمان بمثله وهذا ما انتهى اليه الكلام من امر هذه المنظومة المباركة المتقل اصل نسختها من نسخة الامام حجة الاسلام ابي حامد محمد بن محمد الغزالي مؤلفها...».

۳. حاشیه، حاشیه تهذیب المنطق «گک ۳۶ پ - گک ۴۷ پ» (منطق)
از: چوری، حسن بن عبدالله، ۱۲۲۰ - ۱۲۹۲ ق.

حاشیه کوتاهی است با عناوین «قوله - قوله» بر حاشیه ملا عبدالله بن حسین یزدی (۹۸۱ ق) بر بخش منطق کتاب تهذیب المنطق و الکلام سعدالدین تفتازانی (۷۲۲ - ۷۹۲ ق).

آغاز: «بسمه، قول المصنف القسم الاول و هو الطرف الاول من هذا الكتاب المؤلف في فني المنطق و الكلام...»

انجام: «المقدمات و الصناعات الاربع كالبرهان و خرج بلذاته القياس المستج بعكس التقيض و قياس المساواة فلا تغفل قد وقع الفراغ من ترقيم هذه الحواشي المتعلقة على حاشيه عبدالله يزدى...»

۴. حاشیه التصريف «۴۹ پ - ۷۰ پ» (زبان عربی - صرف)
از: چوری، حسن بن عبدالله، ۱۲۲۰ - ۱۲۹۲ ق.

حاشیه مختصری است با عناوین «قوله - قوله» بر شرح ملاعلی بن حامد اشنوی بر کتاب تصريف العزى اثر عبدالوهاب بن ابراهيم زنجاني (۶۵۵ ق).

آغاز: «بسمه، قوله على غير تنوين على نسخة ترك همزة ابن خطنا المبني على ان الشيخ...».

انجام: «فإن الثلاثي المجرد الذي يكون نوعه مرته على المصدر المستعمل لا يكون الآ

بالتاء...».

۵. شرح کلمتی الشهادة «گک ۷۳ پ - گک ۷۷» (تشهد)
از: دوانی، محمد بن اسعد، ۸۳۰ - ۹۰۸ ق.

رساله مختصری است در شرح شهادتین و اثبات اینکه این دو شهادت تمامی مفاهیم ایمان و اسلام را در خود دارد.

کشف الظنون (۲: ۱۰۴۳).

آغاز: «بسمه، حمدله... اعلم ان الحكم العقلي ينحصر في ثلثة اقسام الوجوب و الاستحالة و الجواز...»

انجام: «فانه يرى لها من الاسرار و العجائب انشاالله تعالى ما لا يدخل تمت حصر بالله التوفيق...»

۶. حاشیه خلاصة الحساب «گک ۷۸ پ - گک ۱۳۸» (حساب)
از: مخلوف عدوی، محمد حسنین، ۱۸۶۱ - ۱۹۳۶ ق.
زمان تألیف: ۱۳۱۰ ق.

حاشیه متوسطی است با عناوین «قوله - قوله» بر خلاصة الحساب شیخ بهایی (۹۵۳ - ۱۰۳۱ ق). این کتاب به سال ۱۳۱۱ در مطبعه بهیه به چاپ رسیده است.

معجم المطبوعات (۲: ۱۶۴۸).

آغاز: «بسمه، اما بعد حمدالله و الصلاة و السلام على رسول الله فيقول افقر العباد و احوجهم الى مولاه الرؤف...».

انجام: «هذه الرسالة التي لا يعرف قدرها الاذوفكره و قاده و صبور على سهر الليالي حريص على طلب المعالي و هنا قد جف القلم عن الفراغ من تحرير هذه الحاشيه في...».

۷. حاشیه حاشیه الفوائد الفناريه «گک ۱۳۹ پ - گک ۱۸۲» (منطق)

از: حسین آبادی، عبدالله بن حیدر

حاشیه ای است بر حاشیه احمد بن محمد بن خضر معروف به قول احمد (۷۸۵ ق). بر فوائد

الفناریه تألیف شمس‌الدین محمد بن حمزه الفناری (۷۵۱-۸۳۴ ق.) که خود شرحی است بر کتاب ایساغوجی اثیرالدین ابهری (۶۶۰؟ ق.).

ف. ملی (۷. ۲۲۱)، ف. مرعشی (۸. ۷۶)، ذریعه (۱۶: ۳۵۴)

آغاز: «بسمله و به نستعین، حمداً لمن تمثل فی مرآت آراء اجناس العالم جماله و شکراً لمن تجلی فی انواع المصلحه افعاله...».

انجام: «کذا فی حواشی افضل المتأخری عصام‌المله و الدین علی شرح الشمسیه فیکون منشاء الغلط منها اطلاق اللفظ علی شیء لایکو موضوعاً بل یشبه بما وضع له...».

۸. الفرائض «گک ۱۸۴ پ - گک ۲۰۹» ارث (فقه)

در این رساله مبحث ارث با توجه به آیات قرآن کریم و اخبار صحیحین مورد بررسی قرار گرفته است. در پایان این رساله سه فتوی کوچک از سه نفر به نامهای عبدالرحمن الحلبي الكويي، شيخ اللطيف الفاضل السليمانی و فتاوی ابن حجر تدوین شده است.

آغاز: «بسمله، کتاب الفرائض ای مسائل قسمة الموارث جمع فریضه بمعنی مفروضه ای مقدره لما فيها من السهام المقدره فغلبت علی غيرها و الفرض لغة التقدير و شرعاً هنا نصيب مقدر للموارث و الاصل فيه قبل الاجماع آیات الموارث...».

انجام: «و ما صحت منه لمسلتان صار كمسلته الاولى فاءن مات ثالث عمل فی مسئله ما عمل فی مسئله الثاني و هكذا...».

۹. الفرائض الزبد «گک ۲۱۱ پ - گک ۲۱۷ پ» ارث (فقه)

ظاهراً این رساله خلاصه‌ای از کتاب فرائض قبلی است.

آغاز: «بسمله، کتاب الفرائض ای مسائل ای قسمة الموارث جمع فریضه بمعنی مفروضه ای مقدره لما فيها من السهام المقدره فغلبت علی غيرها و الاصل فيها آیات الموارث و اخبار كخبير الصحیحین...».

انجام: «ویرث الكافر الكافر علی حکم الاسلام و ان اختلفت، مما تهما لکن المشهورانه لا توارث بین حرّی و ذمی...».

نسخ متوسط و درشت، ۱۳۱۹، ۱۳۲۱، ۱۳۲۲، ۱۳۰۳، ۱۲۸۶، ۱۳۰۶، جلال‌الدین و

عبدالحمید بن جلال‌الدین، نسخه به دستور ابراهیم امین‌الاسلام کتابت شده، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز و گاه مشکی خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، در برگ ۹۷ اپ جدولی در رابطه با سهم وارثین ترسیم شده، برگهای ۲۳، ۴۸، ۷۱، ۷۲، ۱۸۳ بدون نوشته، در فهرست مندرجات این کتاب که در برگ ۲۳ آمده، نام دورساله در مبحث رجوع از وقف نیز آورده شده که در این نسخه اثری از آن نیست و ظاهراً افتاده، جلد نسخه فرسوده و شیرازه کتاب از هم باز است.

جلد: مقوایی با روکش کاغذی الوان، عطف و سجاف تیماج تریاکی سوخته، اندرون جلد روکش کاغذی، ۱۷۷×۲۳۰.

کاغذ: فرنگی شکری و نخودی، ۲۱۷ برگ، تعداد سطور متغیر میان ۱۱-۱۹، اندازه نوشته متغیر میان ۷۵×۱۲۵ - ۹۰×۱۵۰.

شماره پیشین: ۷۳۴-۱۳۷۲ / ض ۳۹.

ع/۳۱۴۱

تمهید القواعد الاصولیه و العربیه

(اصول فقه شیعه)

از: شهید ثانی، زین‌الدین بن علی، ۹۱۱-۹۶۶ ق.

زمان تألیف: ۹۸۵ ق.

کتابی است در مبانی علم فقه که در دو قسم تدوی شده بدین ترتیب:

۱- در تحقیق قواعد اصولی و تقسیم آن به احکام فرعی ۲- در تبیین مطالب زبان عربی و احکام فرعی مستفاد از آنها. و هر قسم نیز مشتمل بر صد قاعده می‌باشد. این کتاب به سال ۱۲۷۲ ق. همراه با کتاب ذکری شهید اول در تهران به چاپ سنگی رسیده است. نسخه حاضر ناتمام است و حدوداً تا پایان مبحث استثنا را در بردارد.

ف. ملی (۷. ۱۹۸)، ف. مرعشی (ع: ۳۰۶)، ذریعه (۴. ۴۲۳)، ف. مشار عربی (ص ۲۱۷).

آغاز: بسمله، الحمد لله الذي وفقنا لتمهيد قواعد الاحكام الشريعه و لتشييد اركانها بتوطئه القوانين العربيه...».

انجام افتاده: «السابع والثامن ظرف الزمان و المكان كقوله اكرم زيدا اليوم... و نحو ذلك كقوله لا اضرب اولاً اسافر كذلك».

نسخ، عناوین با مرکب قرمز، در بعضی از اوراق جای عناوین بدون نوشته، نسخه در حاشیه تصحیح شده، در برگ ۱ پنج بیت شعر به فارسی به خط نستعلیق و به سال ۱۳۴۸ ق. با امضای محمد بن جواد بن علی الحسینی المیبدی نوشته شده.

جلد: تیماج تریاکی روشن، یک لایی، دارای جدول و منگنه ضریبی، اندرون جلد روکش کاغذی الوان، عطف با جلد یکی است، ۲۱۰×۱۵۵.

کاغذ: فرنگی شکری، ۸۷ برگ، ۱۷ سطر، ۱۴۵×۸۳.

شماره پیشین: / ۸۵۰ ض ۲۸۲.

ع/۳۱۴۲

مجموعه

۱. المحاسن «۱-۱۱۷۴» (احادیث اخلاقی)
از: برقی، احمد بن محمد، - ۲۸۰ ق.

این اثر مشتمل بر مجموعه‌ای از احادیث اخلاقی که به ابواب تقسیم شده است. تعداد ابواب در نسخه‌های مختلف متفاوت است. کتاب فوق بسال ۱۳۷۰ ق در تهران به تصحیح جلال‌الدین محدث چاپ شده است.

مرعشی (ج ۵: ۲۵۶)، ذریعه (ج ۲۰: ۱۲۴)، مشارعربی (۸۰۸).

آغاز افتاده: «عن الله ینجیه ثواب ایثار الطاعة عن الهدی عنه، عن ابن بنت الیاس...».

انجام: «فقال ان شاء فلتضع مکانها... بعد ان تكون ذکیده تم کتاب المرافق من المحاسن»

۲. بصائر الدرجات «۱۷۵-۲۵۴» (احادیث)
از: صفار، محمد بن حسن، - ۲۹۰ ق.

این اثر مشتمل بر مجموعه‌ای از احادیث اعتقادی پیرامون موضوع امامت است. تعداد اجزاء آن بر حسب نسخه‌های مختلف متفاوت است. در مرعشی (ج ۱: ۲۷۶) نسخه ده

جزء، و در ذریعه (ج ۳: ۱۲۴) نسخه چهار جزئی از آن معرفی شده است. نسخه حاضر چهار جزئی است. این اثر در ایران بسال ۱۲۸۵ با کتاب نفس الرحمان به چاپ رسیده است.

آغاز: «بسمله، باب فی العلم ان طلبه فریضه علی الناس محمد بن الحسن بن الصفار (رح) قال»

انجام: «ان قوماً من موالیك سألونی ان تدعو الله لهم فقال والله انی لا عرض اعماله علی الله فی كل يوم».

نسخ، ۱۰۵۶ و ۱۰۵۷، نجم‌الدین بن یعقوب الصیمیری، حیدرآباد پاکستان، عنوانهای احادیث با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، شیرازه کتاب بر اثر سوختگی در هم ریخته و برگ برگ شده است.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، اندرون جلد کاغذی کرم، عطف تیماج تریاکی روشن، ۱۷۵×۲۸۵.

کاغذ: فرنگی الوان کرم و آبی، ۲۵۵ برگ، ۲۱ سطر، ۱۹۰×۹۵.

شماره پیشین: / ۱۸۶ ض ۲۸۳.

ع/۳۱۴۳

مجموعه:

۱. منهاج الوصول الی علم الاصول «گ ۱-گ ۵۷»

(اصول فقه شیعه)

از: بیضاوی، عبدالله بن عمر، - ۶۸۵ ق.

رجوع شود به شماره ۲۱۱۸ همین فهرست.

۲. زبدة الاصول «گ ۵۹-گ ۱۴۷ پ»

(اصول فقه شیعه)

از: شیخ بهایی، محمد بن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۰۲ همین فهرست.

نسخ، عناوین در کتاب اول با مرکب قرمز و در کتاب دوم ب مرکب سبز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاها منه، شرح مبادی، عبری، نه دام ظله، شرح

عضدی و ... برگهای ۱۲۹-۱۳۴ الحاقی، در پایان کتاب دوم حدود ۱۵ سطر راجع به مناظره آمده و حاشیه‌هایی با امضای منه نیز بر آن نگاشته شده، در نسخه آثار کهنگی، پارگی، لک‌زدگی، و وصالی دیده می‌شود.

جلد: تیماج تریاکی سوخته، مقوایی، دارای ترنج و لچک، عطف و سجاف تیماج قهوه‌ای روشن، اندرون جلد روکش کاغذی، ۲۱۰×۱۵۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۴۹ برگ، کتاب اول ۹ سطر ۱۱۵×۷۰ و برگهای الحاقی آن ۱۵ سطر، ۱۵۰×۸۰، کتاب دوم ۷ سطر ۱۱۵×۶۰.

شماره پیشین: ۸۱۷ / ض ۲۸۴.

ع/۳۱۴۴

حاشیه تهذیب المنطق

(منطق)

از: یزدی شاه آبادی، عبدالله بن حسین، - ۹۸۱ ق.

حاشیه مختصری است با عناوین «قوله - قوله» بر قسم منطق کتاب «تهذیب المنطق و الکلام» سعدالدین مسعودبن عمر تفتازانی (۷۲۲-۷۹۲ ق.) این کتاب از جمله کتب درسی بوده و بارها در ایران به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۲۷۷.۷)، ف. مرعشی (۱: ۲۲۳)، الذریعه (۶: ۵۳).

آغاز: «بسمله، قوله الحمد لله الفتیح بحمدالله بعدالبسمله ابتداء بخیر الکلام و اقتداءً بحديث خیر الانام علیه واله الصلوة والسلام...»

انجام: «وقیل هذا اشاره الی العمل و کونه اشبه بالمقصد بل المقدم من العلم العمل جعلنا الله وایاکم من الراسخین فی الامرین و ارزقنا بفضلہ وجوده سعاده الدارین بحق محمد واله الطاهرین...»

نسخ و نستعلیق، ۱۱۸۷ ق.، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، عبارات اصل متن در حاشیه بالای صفحات نیز نوشته شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده و حواشی زیادی در رابطه با متن دارد که بعضی از آنها به فارسی است، حاشیه‌ها با امضاهای شریف، شرح، منه و ... در برگ ۱ و نیز برگ ۵۲ پ چند روایت در زمینه‌های مختلف آمده، در برگ ۵۱ پ قطعه‌ای نثر در حمد و ثنای خدا به عربی و در برگ ۵۲ نیز قطعه نثری ادبی به فارسی در حمد و ثنای خداوند و نیز شعری در همین موضوع به فارسی آمده است. در نسخه آثار کهنگی و فرسودگی و

وصالی دیده می‌شود، شیرازه کتاب از هم باز است و عطف جلد پارگی دارد.

جلد: تیماج تریاکی سوخته، یک لایی، مجدول، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی ۲۱۳×۱۶۰.

کاغذ: فرنگی نخودی و شکری، ۵۲ برگ، تعداد سطور متغیر میان ۱۳-۲۰، اندازه نوشته متغیر میان ۱۳۵×۸۰ - ۱۶۰×۸۵.

شماره پیشین: ۸۶۸ / ض ۲۸۵.

ع/۳۱۴۵

حاشیه تهذیب المنطق

(منطق)

از: یزدی شاه آبادی، عبدالله بن حسین، - ۹۸۱ ق.

رجوع شود به شماره ۳۱۴۴ همین فهرست.

نسخ، ۱۲۶۴، عناوین با مرکب قرمز، بالای عبارات متن اصلی با مرکب قرمز خط کشیده شده، عبارات متن اصلی در حاشیه بالای صفحات نیز نوشته شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضاهای منه، العماری، شرح ...، بعضی از مطالب در حاشیه به فارسی توضیح داده شده، در برگهای ۱ پ و ۲ یادداشت‌هایی در زمینه منطق و در برگ ۵۷ پ نیز اشعاری به فارسی نوشته شده شیرازه نسخه از هم باز است.

جلد: تیماج تریاکی روشن، یک لایی، مجدول، ضربی، عطف با جلد یکی است، ۲۲۰×۱۷۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۵۸ برگ، ۱۳ سطر، ۱۵۰×۱۱۰.

شماره پیشین: ۱۲۵ / ض ۲۸۶.

ع/۳۱۴۶

القوانین المحکمه

(اصول فقه شیعه)

از: میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد حسن، ۱۱۵۱-۱۲۳۱ ق.

تاریخ تألیف: ۱۲۰۵ ق.

جلد دوم قوانین از مقصد چهارم تا پایان مبحث تراجیح. نیز رجوع شود به

شماره‌های ۳۰۷۱ و ۳۰۷۲ همین فهرست.

نسخ، [بی تا]، محمد بن الحسن بن علی النجار، عنوانها با مرکب قرمز،

جلد: تیماج حنایی یک لایی ساده، ۲۱۰×۱۵۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۳۰ برگ، ۲۴ سطر، ۱۵۰×۹۰.

شماره پیشین: ۲۵۱ / ض ۲۸۷.

ع/۳۱۴۷

نهج الحق و کشف الصدق

(شیعه - عقاید)

از: علامه حلی، حسن بن یوسف، ۶۴۸ - ۷۲۶ ق.

این اثر با عنوان «کشف الحق و نهج الصدق» نیز خوانده می‌شود و متضمن مسائل توحید، عدل، نبوت، امامت و مطالب فرعی آنها که در بین شیعه و اهل سنت مورد اختلاف است. اثر مذکور بسال ۱۳۴۴ در دو جلد به چاپ رسیده است. بر حسب گفته ذریعه فضل بن روزبهان در سال ۹۰۹ هـ. ق ردیه‌ای بر این اثر تحت عنوان «ابطال الباطل و افعال کشف العاطل» نگاشته و در آن عین الفاط نهج الحق را آورده است. قاضی نورالله شوشتری نیز بر کتاب روزبهان ردیه‌ای نگاشت و آن را «احقاق الحق» نام نهاد و همین امر موجب به شهادت رسیدن وی گردید. محمدحسن مظفر نجفی نیز در سال ۱۳۵۰ کتابی تحت عنوان «دلائل الصدق فی نهج الحق» در رد کتاب روزبهان و تکمیل کتاب شوشتری نگاشته است.

ذریعه (ج ۲۴: ۴۱۶)، ملی (ج ۷: ۲۴۷)، (۸: ۴۷۷)، (۱۰: ۵۹۸)

آغاز افتاده: «هذا اجتماع شرايطها وخالفت الاشاعره جميع العقلاء في ذلك وار تكبو السفسطه».

انجام: «و ما اردناه في هذا الكتاب كفايه لمن هو ادنا التحصيل فكيف من يستغنى عن كثيرا

الشييه بالقليل ... والله الموفق».

نستعليق، ۹۸۹ هـ. ق، [بی کا]، عنوانها با مرکب قرمز.

جلد: تیماج مشکی مقوایی ساده، اندرون جلد صورتی، عطف و جلد یکی است.

۱۸۵×۱۰۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۳۴ برگ، ۱۸-۲۰ سطر، ۶۰×۱۲۵.

شماره پیشین: ۲۲۴-۸۶۱ / ض ۲۸۸.

ع/۳۱۴۸

مصابیح الهدایه فی شرح البدایه

(فقه جعفری)

از: قزوینی، محمد حسن بن محمد معصوم، - ۱۲۴۰ ق.

مصابیح الهدایه شرحی است مفصل بر کتاب بدایه الهدایه محمد بن حسن حرعاملی (۱۱۰۴ ق). در ذریعه کتاب طهارت و در فهرست مرعشی مقدمه و کتاب صلوات آن معرفی می‌شده است. نسخه حاضر مشتمل بر کتب صلوات، زکات، صوم و اعتکاف است. ذریعه (ج ۲۱: ۹۲)، مرعشی (ج ۵: ۴۹)، ملی (۱۰: ۴۲۰).

آغاز: «بسمله، کتاب الصلوة و هی فی اللغه الدعاء و شرعاً الارکان المخصوصه»

انجام: «والله العالم بحقایق الاحوال الی هنا آخر کتاب الصوم والاعتکاف...».

نسخ، ۱۲۳۷ ق، عبدالغفار شیرازی، نسخه در حاشیه تصحیح شده، عنوانها با سنگرف.

جلد: تیماج مشکی ساده، مقوایی، اندرون جلد صورتی، ۲۱۰×۱۴۵.

کاغذ: فرنگی فستقی، ۳۱۸ برگ، ۲۷ سطر، ۱۴۵×۹۰.

شماره پیشین: ۹۴-۷۳۱ / ض ۲۸۹.

ع/۳۱۴۹

تنفیح المقاصد الاصولیه فی شرح ملخص الفوائد الحائریه

(اصول فقه شیعه)

از: قزوینی، محمد حسن بن محمد معصوم، - ۱۲۴۰ ق.

زمان تألیف: ۱۲۱۲ ق.

مؤلف این کتاب ابتدا به سال ۱۲۰۲ ق. دست به تلخیص فوائد الحائریه قدیمه و جدیده اثر استادش محمدباقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (۱۱۱۸-؟-۱۲۰۵ ق.) زده و آن را با نام «ملخص القوائد السنیه و منتخب القوائد الحسینیه» در هشتاد فائده تنظیم نموده و سپس به سال ۱۲۱۲ ق. جهت رفع مشکلات آن، شرح مزجی نسبتاً مختصری بر آن نگاشته است که به

تنقیح المقاصد الاصولیه فی شرح ملخص الفوائد الحائریه موسوم است. شارح همچنین فهرست مطالبی نیز برای این شرح تهیه کرده است.

ف. مرعشی (۶: ۶۱)، ذریعه (۴: ۴۶۵)

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی هدانا الی معرفته و معرفه نبیه و اولیائه و متابعه سیدانبیائه...»
انجام: «والمستول من الطلاب ان ينظروا فيها بعین الانصاف و يتحرزوا عن اللجاج والاعتساف و ان یمنوا علینا باصلاح الفاسد و ترویج الکاسد... و ان يجعله ذخراً الی یوم لا یستل حمیم عن حمیم...»
نسخ، ۱۲۱۲ ق. عناوی با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضای منه اطال الله بقائه، نسخه در زمان حیات مؤلف کتابت شده و وقفیه‌ای نیز به سال ۱۲۳۸ ق از طرف مؤلف در پایان کتاب نوشته شده است. در نسخه آثار فرسودگی، لک زدگی و وصالی دیده می‌شود، سجاف کتاب بجز تکه‌ای از آن از بین رفته است.

جلد: تیماج تریاکی سوخته، مقوایی، ساده، عطف و سجاف تیماج تریاکی روشن، اندرون جلد روکش کاغذی کرم، ۲۰۶×۱۴۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۱۲ برگ، ۲۵ سطر، ۱۵۵×۹۵.

شماره پیشین: ۱۵۷-۷۹۴ / ض ۲۹۰.

ع/۳۱۵۰

مجموعه

۱. خلاصه الحساب «گک پ - پ ۵۷ پ»
از: شیخ بهائی، محمد بن حسین، ۹۳۵-۱۰۳۱ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۵۰ همین فهرست.

۲. شرح هدایة الحکمة «گک پ - گک ۲۷۱ پ»

(فلسفه اسلامی)

از: میبیدی، حسین بن معین الدین، - ۹۱۱ ق.

زمان تألیف: ۸۸۰ ق.

هدایة الحکمة اثر اثیرالدین مفضل بن عمر ابهری (- ۶۶۰ ق.) متن مختصر مهمی است

که در سه قسم منطق، طبیعیات و الهیات نوشته شده است. بر این متن شروح زیادی نگاشته‌اند که از جمله شرح میبیدی می‌باشد. میبیدی در این شرح پس از بیان مقدمه کوتاهی در حکمت نظری و عملی، تنها به شرح قسم دوم و سوم کتاب پرداخته است. این شرح به سال ۱۲۶۳ ق. در استانبول و به سال ۱۲۷۸ ق. با رساله قوس و قزح در هند، و به سالهای ۱۲۹۷، ۱۳۱۲ و ۱۳۱۳ ق. در تهران و به سال ۱۳۰۵ ق. در تبریز با رساله قوس و قزح به چاپ رسیده است. ف. ملی (۸: ۳۳۰)، ف. مرعشی (۲: ۳۰۸)، ذریعه (۱۴: ۱۷۴)، ف. مشارعربی ص ۵۰۴. آغاز: «بسمله، الهدایه امر من لدیه و کل شیء یعود الیه الحمد علی ما انعم علینا سوابق النعم و لواحقها...»

انجام: «ظنی ان الواجب علی طالب الحق مطالعه کتب الشیخین ابوعلی و شهاب المقتول قدس سرهما و فوق طورهما طور عن قدره کالکبریت الاحمر و توفیق الوصول الیه من الله اکبر...»
نستعلیق، ۱۲۰۸ ق. محمد باقر...، بعضی از جداول اعداد کتاب اول با مرکب قرمز، زیر بعضی از عبارات کتاب دوم با مرکب قرمز و مشکی خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه‌ها با امضای منه، شرح نهایی، میرفخرالدین، رسائل اخوان الصفا و...، برگهای ۲۷۲، ۲۷۳ الحاقی و بدون نوشته.

جلد: تیماج اناری، مقوایی، دارای منگنه و جدول به زر، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی منقش، ۱۷۳×۱۰۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، فستقی و الوان، ۲۷۳ برگ، تعداد سطور متغیر میان ۷-۱۳، اندازه نوشته متغیر میان ۱۰۰×۵۰ - ۱۳۰×۵۵.

شماره پیشین: ۱۸۱-۸۱۸ / ض ۲۹۱.

ع/۳۱۵۱

شرح هدایة الحکمة (فلسفه اسلامی)

از: میبیدی، حسین بن معین الدین، - ۹۱۱ ق.

زمان تألیف: ۸۸۰ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۵۰ همین فهرست.

آغاز: «بسمله، الهدایه امر من لدیه و کل شیء یعود الیه الحمد علی ما انعم علینا سوابق النعم

و لواحقها...»

انجام افتاده: «فانها لامحاله تعقدت بعدالموت مارجت الوصول اليه لابرزال الجزم عنها».

نستعليق، ۱۳۰۷ ق.، ابوطالب بن ابی هادی بن ابی طالب بن ابی مرتضی، بالای بعضی از عبارات با مرکب مشکى خط کشیده شده، حاشیه‌ها اندکی در رابطه با متن دارد؛ در دو برگ اول و هشت برگ آخر نسخه پارگی‌هایی دیده می‌شود که احتمالاً پوسیدگی در اثر تماس با موادی است که برای چسباندن روکش درون جلد بکار برده‌اند.

جلد: تیماج تریاکى سوخته، یک لایى، مجدول ضربى، عطف با جلد یکى است، اندرون جلد روکشى از کاغذ روزنامه «ایران» مورخ ۱۳۱۳، ۱۶۰×۲۰۵.

کاغذ: فرنگى نخودى، ۷۳ برگ، ۱۴ و ۱۵ سطرى، اندازه نوشته متغیر میان ۱۵۰×۹۰ - ۱۶۰×۹۰.

شماره پیشین: ۱۰۵۹ - ۱۶۹۹ / ض ۵۵.

ع/۳۱۵۲

مجموعه:

۱. [رساله] السلوک «گ ۹ پ - گ ۳۵ پ»
از: ابوطالب مکى، محمد بن على، - ۳۸۶ ق.

مختصرى است در آداب سیر و سلوک و طريق مجاهده و بيان اصطلاحات صوفيه که مؤلف به خواهش گروهى از يارانش فراهم کرده است. مؤلف در اين رساله ابتدا به توضيح مختصرى در باره شريعت، طريقت و حقيقت مى پردازد و سپس حدود ۵۵ اصطلاح از اصطلاحات صوفيه را تعريف کرده و در آخر هم ۴۲ باب در تعريف مقامات و منازل سالکين ذکر مى کند و در اين ميان گاه به سخنانى از بزرگان صوفيه از قبيل ابراهيم ادهم، ابوعلی دقاق، بايزيد، ابو عبدالله رودبارى و ... تمسک مى جويد. در اين رساله نامى از مؤلف نيامده ولى در خاتمه رساله، اين اثر به ابوطالب مکى (۳۸۶ ق.) نسبت داده شده که در منابع چنين اثرى را جزو آثار ابوطالب مکى نيافتيم و با «قوت القلوب» اثر معروف ابوطالب مکى نيز تطبيق نمى کرد.

آغاز: «بسملة و الحمد لله الذى هدانا لهذا و ما كنا لنهتدى لولا ان هدانا الله ... اما بعد فقد

التمس منى جماعة اصدقائى و زمرة اخلائى ان اجمع لهم مختصراً فى بيان مذهب ارباب السلوك ...»

انجام: «و من سلک هذه الطرق الثلاث استحق السجاده و لا يسمع ... مصنف هذا الرساله و الله اعلم بالصواب ابوطالب محمد بن على بن عطيه اليمنى المكى رضى الله تعالى عنه».

۲. [الرساله] المكيه فى طريق السادة الصوفيه «گ ۳۵ پ - گ ۱۱۵ پ»
«آداب طريقت»

از: يافعى، عبدالله بن اسعد، ۶۹۸ - ۷۶۸ ق.

رساله‌ای است در کیفیت سیر و سلوک و آداب مجاهده و رياضت و تهذيب نفس جهت وصول به حق و حقيقت که از چندین فصل و باب تشکیل شده است. مؤلف در این رساله با استفاده از بعضی از آیات و احادیث و نیز سخنانى از مشايخ و عرفا به بيان مطلب پرداخته است.

ف. مرعشى (۱۹: ۳۵۸).

آغاز: «بسملة الحمد لله العظيم شانه القوى سلطانه الظاهر احسانه الباهر برهانه المحتجب العظمة و الجلال المتفرد بالكبرياء و الكمال... اما بعد فقد الفت هذا التأليف فى مکه شرفها الله تعالى ثم استدرکته بمدینه دمشق و زدت فيه فوايد حتى...».

انجام: «تمت الرساله المكيه التى الفت فى مکه سودها الله تعالى و لكن استدرکت المحرسه و زدت فيها مسایل و فوايد نذکره من واعظها ... و اعاننا على كل خير و اعاذنا من كل شر و لاحول ولا قوة الا بالله العلى العظيم و الحمد لله رب العالمين و صلواته على محمد و آله و اصحابه الجمل نعم الولی و نعم النصير و الله اعلم بالصواب».

۳. دقایق الحقایق «گ ۱۱۶ پ - گ ۱۷۴ پ» (معاد)

رساله‌ای است مشتمل بر چهل باب که در آن مؤلف بنا استفاده از آیات و اخبار و احادیث به توضیح پاره‌ای از روایات و اخبار راجع به آفرینش و حشر و نشر و معاد و بهشت و جهنم پرداخته است. این رساله در پایان به امام فخر رازى (۵۴۴-۶۰۶ ق.) و به قول اصح به امام محمدغزالی (۴۵۰-۵۰۵ ق.) نسبت داده شده ولى مادر منابع اثرى با این عنوان منسوب به امام فخر رازى یا امام محمد غزالی نیافتیم.

آغاز: «بسمله و به نستعين باب فى خلق شجرة اليقين و خلق نور محمد صلى عليه و سلم الحمد لله رب العالمين و العاقبة للمتقين و الصلوة على رسوله محمد و آله و اصحابه اجمعين و قد جاء فى الخير ان الله تعالى خلق شجرة و لها اربعة اعضاء فساها شجرة اليقين...»
 انجام: «قال النبى صلى الله عليه و سلم ان اهل الجنة يأكلون و يشربون و يتفكهون ثم يصير طعامهم ريحاً كريح المسك اللهم ارزقنا منه بحرمة النبى و آله و اصحابه الطيبين الطاهرين اجمعين... و قد وقع الفراغ من هذه النسخة الشريفة الميمونة المباركة المسمى بدقايق الحقايق من تصيف امام فخرالدين رازى رحمة الله عليه و قال الاخر من تصيف امام محمد الغزالي رحمة الله عليه و هو التصحيح فى يوم الجمعة...»

۴. محى القلوب «گ ۱۷۵ پ-گ ۲۷۹» (اخلاق اسلامى)

رساله‌ای است به روش خطابه در موعظه و پند و اندرز که در آن مؤلف با استفاده از آیات و اخبار و احادیث و سخنانی از عرفا و صوفیه به بیان مطلب پرداخته. این رساله مشتمل بر یک مقدمه، چهار مقصد و یک خاتمه می‌باشد بدین ترتیب: مقدمه در بیان طریقی که سزاور است و اعظ در آن سلوک کند، مقصد اول در عقاید، مقصد دوم در عبادات و بیان فضیلت علم، مقصد سوم در ریاضت نفس و تهذیب اخلاق مقصد چهارم در یادآوری مرگ و آنچه بعد از آن واقع می‌شود. نسخه حاضر تا اواخر مقصد چهارم را در بردارد.

آغاز: «بسمله و به نستعين الحمد لله الذى خلق الخلق و فضل نوع الانسان و اعطاهم العلم و الحكمة و علمهم البيان... اما بعد فلما غلب على الناس مرض المعاصى و الخطيات و سقم اتباع اللذات و الشهوات... أمر الامير الكبير الذى همته الكبرى مصروفة الى اعلاء معالم الحق ان اولف رسالة يشتمل على ما لا بد من المسائل الدينيه و المعارف اليقينية يجعلها الواعظون نصب العين فى التذكير... فشرعت فى تأليفها امثالاً و امرالمطاع مع قصور البضاعة و قلة الاستطاعة... و سمية محى القلوب و رتبته على...»

انجام افتاده: «و سئل حذيفه رضى الله تعالى عن ميتت الاحياء فقال الذى لا ينكر المنكر بيده و لابسانه و بقلبه».

نسخ ریز، متوسط و درشت، ۱۰۹۴ ق.، عبدالکریم بن محمد هاشم (گ ۱۷۴ پ)، در رساله اول و دوم عناوین با مرکب قرمز، در رساله سوم و چهارم بالای بعضی از کلمات مخصوصاً عناوین با مرکب قرمز علامت گذاری شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده،

بعضی از کلمات و مطالب کتاب در حاشیه یا در لابلای متن توضیح داده شده یا به فارسی ترجمه شده، خط متن و حاشیه یکی نیست، خط و تعداد سطور و اندازه نوشته رساله اول و دوم یکی است، و چندین برگ الحاقی دارد که نوع خط و نوع کاغذش متفاوت است، رساله چهارم از نظر نوع خط و نوع کاغذ مغشوش است و با خطوط گوناگون و در کاغذهای مختلف نوشته شده که معلوم نیست کدامیک الحاقی است، بین برگهای ۱۶۵ و ۱۶۶ و نیز برگهای ۲۵۷ و ۲۵۸ افتادگی دارد، در برگ ۱ فهرست بعضی از مطالب کتاب اول و در برگ ۳ تا ۹ اخبار و روایتهای مختلف از پیامبر (ص) و امامان (ع) و بعضی از فقها و راویان در مسائل مختلف مذهبی، و در پایان رساله سوم هفت بیت شعر به فارسی نوشته شده، برگهای ۲ و ۲۸۰ بدون نوشته، آثار کهنگی و فرسودگی، آب افتادگی و وصالی در نسخه دیده می‌شود.

جلد: مقوایی، حاشیه و عطف تیماج قهوه‌ای روشن، لت رو از کتاب جدا شده، اندرون جلد آستری کاغذی، ۲۲۰×۱۲۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی و تعداد اندکی اصفهانی الوان، تعداد سطور متغیر بین ۱۳-۲۵، اندازه نوشته متغیر میان ۷۰×۱۶۰ تا ۱۰۵×۱۸۵. شماره پیشین: ۲۶۸-۳۷۱۷/ض ۲۹۲.

ع/۳۱۵۳

مجموعه:

۱. [الرساله] الیوسفیه «گ ۵ پ-گ ۳۱» (شیعه - عقاید)
 از: بحرانی، ماجدین هاشم، - ۱۰۲۸ ق.

رساله مختصری است در اعتقادات و احکام نماز که دانستن آنها بر مکلفین لازم است؛ و مشتمل بر یک مقدمه و هفت باب بدین ترتیب: باب اول در اعتقادات و مشتمل بر چهار فصل، باب دوم در طهارت و مشتمل بر دو فصل، باب سوم در باقی مقدمات نماز، باب چهارم در کیفیت نمازها، باب پنجم در خللی که بر نماز واقع می‌شود و مشتمل بر دو فصل، باب ششم در باقی نمازها و مشتمل بر دو فصل، باب هفتم در لواحق و مشتمل بر سه فصل.

ف. مرعشی (۶: ۲۳۳)، ذریعه (۱۱: ۲۳۰).

آغاز: «بسمله، الحمدلله علی الایمان و الاسلام و الهدایة الی دارالسلام ... و بعد فهذه كلمات قليلة فی بیان ما یجب التحلی به من الاعتقادات و مالا یجوز التحلی عنه من احکام الصلوة التي هی اهم العبادات ...».

انجام: «ویستجب جبرالمقصورة بالتسیبحات الاربع ثلاثین مرة جبرالله بلطفه اختلاطنا و ختم [بالباقیات] الصالحات اعمالنا».

۲. سفینه النجاة الی طریق الحق و سبیل الهداة «گک ۳۳ - گک ۶۳»

(اصول فقه شیعه)

از: فیض کاشانی، محمدبن شاه مرتضی، ۱۰۰۶-۱۰۹۱ ق.

زمان تألیف: ۱۰۵۸ ق.

کتابی است در اصول مذهب شیعه و اثبات اینکه منابع احکام شرعی قرآن و سنت است، و تمسک به رأی و اجتهاد بدعت محسوب می شود. این کتاب در ایران به طبع رسیده است.

ف. ملی (۹: ۳۹۴)، ف. مرعشی (۱: ۱۵۱)، ذریعه (۱۲: ۲۰۲ و ۲۰۳). آغاز: «بسمله، الحمدلله الذی نجانا بسفینه اهل بیت نبیه من امواج الفت و هدانا بانوار القرآن و الحدیث لمعرفة الفرائض و السنن ... و بعد فهذه رساله من محمدبن مرتضی الموعوب بحبس الی اخوانه فی الله الذی هم من ائله الانصاف ...».

انجام: «ولئن اتبعت اهواءهم بعد ما جاءك من العلم فمالک من الله من ولی و لاواق اطف السراج فقد طلع الصبح و الحمدلله و الصلوة علی رسول الله ثم ...».

۳. النخبه

(فقه جعفری)

از: فیض کاشانی، محمدبن شاه مرتضی، ۱۰۰۶-۱۹۰۱ ق.

زمان تألیف: ۱۰۵۰ ق.

مؤلف در این کتاب خلاصه ای از تمامی ابواب فقه را آورده و در استدلالهای خود نیز تنها از قرآن و حدیث استفاده نموده است. در آغاز این کتاب مقدمه کوتاهی در نکوهش فتوا به رأی آمده و متن کتاب نیز شامل دوازده کتاب می باشد بدین قرار: ۱- طهارت ۲- صلوات

۳- زکات ۴- صوم ۵- حج ۶- حبه ۷- بر ۸- کسب ۹- نکاح ۱۰- معیشت ۱۱- جناز ۱۲- فرائض. این کتاب بارها در ایران به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۹: ۳۹۵)، ف. مرعشی (۱۵: ۲۰۱)، ذریعه (۲۴: ۹۷)، ف. مشارعربی (ص ۹۴۸).

آغاز: «بسمله، الحمدلله الذی اوضح بائمه الهدی من اهل بیت النبوة عن دینیه القویم ...». انجام: «والاعطی نصف النصیبین و للسقمة کیفیتان و عدیمهما یورث بالقرعه و ذوالرأسین بالانتباه و العلم عندالله هذا آخر ما اردناه ذکره فی هذا الكتاب ...».

نسخ، ۱۰۶۸ ق. (کتاب اول)، نستعلیق، ۱۰۷۶ ق. محمد مهدی (کتاب دوم و سوم)، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از کلمات با مرکب قرمز علامتگذاری شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه ها با امضای منه، خلیفه سلطان، شارح و ...، در برگ ۶۵ و ۶۶ فهرست مطالب کتاب نخبه، در برگهای ۱- ۵، ۳۱- ۳۳، ۶۳- ۶۵ و نیز برگهای ۱۵۳- ۱۵۴، روایتهای مختلفی در زمینه های مختلف مذهبی بطور مورب نوشته شده، در نسخه آثار فرسودگی و وصالی و لک زدگی دیده می شود، نسخه لت پشت ندارد و شیرازه آن نیز از هم بازاست.

جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، دارای ترنج و دوسر ترنج، مجدول ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی الوان، ۱۰۲×۱۹۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، آهار و مهره خورده، کتاب اول ۱۱ سطر، ۱۱۵×۵۵، کتاب دوم ۱۹ سطر، ۱۴۰×۶۰، کتاب سوم ۱۶ سطر ۱۴۰×۶۵.

شماره پیشین: ۱۰۰-۷۳۷ / ض ۲۹۳.

ع/ ۳۱۵۴

کشف اللثام عن قواعد الاحکام

(فقه جعفری)

از: فاضل هندی، محمدبن حسن، ۱۰۶۲-۱۱۳۷ ق.

شرحی است مزجی بر کتاب قواعد الاحکام علامه حلی، حسن بن یوسف (۶۴۸-۷۲۶ ق). بر حسب اظهارات کتاب ذریعه مؤلف از کتاب نکاح تا پایان کتاب را بطور مختصر و کتابهای

طهارت، صلوات و حج را بطور مفصل شرح نموده است. نسخه حاضر شرح بخشی از کتاب طهارت و کتب ارث (۸۲-۳۵) و قضاء (۸۲-۱۹۶) را دربر دارد.

ذریعه (ج ۱۷: ۵۶)، مرعشی (ج ۱۰: ۱۵۶).

آغاز افتاده: مساواة الفهد خاصة للكلب و الثقبه و الحمل علی الضروره»

انجام: «ولما يعلم بذلك البيع او علم و جحد و تعذر علی زيد ارجوع علی المشتري فهذا سما و جف القلم فی القضاء بحمدالله»

نسخ، بی تا، بی کا، بالای پاره‌ای از مطالب با مرکب مشکى خط کشیده شده است.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، ضربی، مجدول، ترنج و سرترنج، دندان موشی سجاغ، ۳۰۰×۲۰۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۹۶ برگ، ۲۱ سطر، ۲۰۰×۱۱۵.

شماره پیشین: ۲۰۳ / ض ۲۹۴

ع/۳۱۵۵

حاشیه لوامع الاسرار

(منطق)

از: شریف جرجانی، علی بن محمد، ۷۴۰-۸۱۶ ق.

حاشیه‌ای است با عنوان «قوله قوله» بر لوامع الاسرار قطب‌الدى محمد بن محمد رازی (۶۷۶ ق) که بر مطالع الانوار سراج‌الدين محمد بن ابی بکر ارموی (۵۹۴-۶۸۲ ق) نوشته شده است.

ملی (ج ۸: ۳۱۱)، مرعشی (ج ۴: ۳۲)، کشف‌الظنون (ج ۲/۱۷)

آغاز: «بسمله، قال) وحید زمانه تغمده الله بغفرانه الحمد لله فیاض ذوارف العوارف

الفیاض الوهاب من فاض الماء فیضاً».

انجام: «فیکون اعرف و هذا جایز فی الذاتى و العرضى اذا افراده محسوسه».

نستعلیق، بی تا، بی کا، نسخه وصالی شده و در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی ساده، عطف با جلد یکى است، اندرون جلد کاغذى زعفرانى ۱۲۵×۲۴۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۱۹ برگ، ۲۱ سطر، ۷۵×۱۶۵.

شماره پیشین: ۲۷۱ / ض ۲۹۵.

ع/۳۱۵۶

مجموعه

۱. منتخب من تمهید القواعد الاصولیه و العربیه «گک ۱- گک ۱۱ پ»

(اصول فقه شیعه)

رجوع شود به شماره ۳۲۴۱/ع همین فهرست.

نسخه حاضر منتخبی است از کتاب فوق که تنها ۴۹ قاعده از قسم اول و ۲۷ قاعده از قسم

دوم را در بر دارد.

آغاز: «بسمله، حمدله، قاعده الحکم الشرعى خطاب الله تعالى او مدلول خطابه المتعلق با

فعال المكلفين بالاقضاء او التخيير...».

انجام: «واما اصحابنا فاطلقوا القول بالبطلا بايدال الضاد ظاءً و بالعكس تم المنتخب من

تمهيد القواعد...».

۲. منتخب من فروق اللغات فى التمييز بين مفاد الكلمات

«گک ۱۴ پ - گک ۲۴ پ» (زبان عربی - واژه‌نامه‌ها)

فروق اللغات فى التمييز بين مفاد الكلمات تأليف نورالدين بن نعمت‌الله جزایری

(۱۰۸۸-۱۱۵۸ ق.) کتابی است در فرق بین کلمات بظاهر مترادف، و مشتمل بر چند باب

بترتیب حروف آغاز آنها و یک خاتمه. خاتمه نیز شامل چند فصل کوتاه است که

در مباحث لغوی نوشته شده است. نسخه حاضر منتخبی است از این کتاب که تنها خاتمه آن را

در بر دارد. اصل کتاب به سال ۱۲۶۵ همراه با السامی فی الاسامی در تهران و به سال ۱۳۸۰ در

نجف به چاپ رسیده است.

ذریعه (۱۶: ۱۸۶ و ۱۸۷)، ف. مشارعربى (ص ۶۶۴ و ۶۶۵).

آغاز: «بسمله فصل فى اشیاء مختلفه اسمائها باختلاف احوالها قال ابو عبیده لا یقال الكاس

الا اذا كان فيها شراب و الا قدح و لا یقال مائده الا اذا كان علیها طعام و الا خوان...».

انجام: «وجه تسمیه مهمان من كشكول شیخ الاسلام و المسلمین محمد علی عاملی

بهاء‌الدين قدس سره ماسمیت العجم المهمان مهمانا الا الاكرم ضيف كان من كانا فالله سيدهم

و المان منزلهم فالضيف سيدهم مالازم المانا».

نسخ ریز و درشت، احتمالاً ۱۰۲۶، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از کلمات و عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، و در آخر این صفحات روایتهایی در تعبیر خواب به فارسی آمده است. ظاهراً این دو رساله، جدا از هم بوده و بعد با هم صحافی شده است.

جلد: تیماج حنایی روشن، یک لایی، مجدول، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی، ۲۲۲×۱۶۵.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۵ برگ، رساله اول ۲۳ سطر، ۱۵۵×۹۰، رساله دوم ۱۵ سطر، ۱۶۰×۱۰۰.

شماره پیشین: ۲۳۳ / ض ۲۹۶.

ع/۳۱۵۷

جبر و مقابله

از: فاضل جواد، جواد بن سعید، - ۱۰۶۵ ق.

کتابی است در جبر و مقابله که مؤلف به جهت سلطان عبدالله قطبشاه ابن سلطان محمد قطبشاه تدوین کرده و از یک مقدمه و سه فصل ذیل تشکیل می شود:

فصل اول: در بیان مستلزمات مسایل جبر.

فصل دوم: در بحث پیرامون شش مسأله جبری که دانشمندان برجسته مباحث خود را در چارچوب آن مطرح کرده اند.

فصل سوم: در چگونگی پرداختن به مسأله جبری که این فصل نتیجه دو فصل سابق است.

طبقات اعلام شیعه (ج ۵: ۱۲۶)، ریحانه (ج ۴: ۲۸۰).

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی لاتحصی عدد الائه و لاتحاسب کره نعمائه»

انجام: «لامن حیث کونه جذراً و عدم الیقین هناك انما هو فی الثانی کما یعلم ذلک من التجذیره و حیث انتهینا الی هذا المقام فلنقطع الکلام».

نسخ، [بی تا]، [بی کا]، حواشی با امضای منه، نسخه در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، ضربی، ترنج و سرترنج با طرح گل و بوته و منگنه و جدول مذهب، عطف تیماج مشکئی، اندرون جلد کاغذی زیتونی، ۱۳۰×۲۲۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۲۴ برگ، ۱۵ سطر، ۶۵×۱۶۰.

شماره پیشین: ۴۱-۶۷۸ / ض ۲۹۷.

ع/۳۱۵۸

مجموعه

۱. حاشیه حاشیه المطول «گک اپ - گک ۱۵»

(زبان عربی - معانی و بیان)

حاشیه مختصری است با عناوین «قوله - قوله» بر حاشیه مطول شرح معروف سعدالدین

تفتازانی (۷۲۲-۷۹۲ ق.) بر تلخیص المفتاح خطیب قزوینی (۶۶۶-۷۳۹ ق.)

آغاز: «بسمله، قوله قال الشارح الحمد لله و هو قد ذکره معناه فکفینا مؤنثه قوله الهمنا الالهام

ایقاع من الخیر فی القلب بطریق الفیض...».

انجام: «فلیس المرام یقال عزل الشئی او اقل لایکاد یوجد اللدد و شده الخصومه و الجدال

الجزیل العظیم عصمنا الله بجزیل لطفه».

۲. حاشیه المطول «گک ۱۵-گک ۱۸۸ پ»

(زبان عربی - معانی و بیان)

از: شریف جرجانی، علی بن محمد، ۷۴۰-۸۱۶ ق.

حاشیه معروفی است با عناوین «قوله - قوله» بر مطول تفتازانی، این کتاب به سالهای ۱۲۴۱

و ۱۲۸۹ در استانبول به چاپ رسیده است. آغاز نسخه حاضر فاقد خطبه آغازین می باشد که در بعضی از نسخه ها قید شده است.

ف. ملی (۷: ۶۴ و ۱۲: ۲۱۵)، ف. مرعشی (۱: ۱۱۸)، معجم المطبوعات (۱: ۶۷۹)

آغاز نسخه: «بسمله و حمدله ... و بعد فهذا حواشی علی الشرح المشهور لتلخیص المفتاح

کنت قد قیدتها علیه مجمله حال ما قرأه علی بعض احبتی...»

آغاز نسخه: «بسمله، حمدله، و بهذا یظهر ان ما ذهب الیه من اللام فی الحمد لله لتعریف

الجنس دون الاستغراق...».

انجام: «و مثل الرقطاء الرقط سودا یشوبه نقط بیاض یقال دجاجة رقطاء...».

نستعلیق و نسخ، ۱۰۰۱ ق، محمد بن عنایت الله مدعو به ابی طالب، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از کلمات با مرکب خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، میان برگهای ۱۰۷ و ۱۰۸ افتادگی دارد. در نسخه آثار کهنگی، پارگی و آب افتادگی دیده می شود.

جلد: تیماج تریاکی سوخته، دولایی، ترنج و سر ترنج و منگنه و جدول ضربی، عطف و سجاف و اندرون جلد تیماج تریاکی روشن، ۱۷۲×۱۰۸.
کاغذ: اصفهانی نخودی، و فرنگی نخودی والوان، ۱۸۹ برگ، تعداد سطور متغیر میان ۱۵-۱۹، اندازه نوشته متغیر میان ۱۱۰×۶۰ ~ ۱۳۰×۶۵.
شماره پیشین: ۸۵۳ / ض ۲۹۸.

ع/۳۱۵۹

شرح المعلقات السبع

(شعر عربی)

از: زوزنی، حسین بن احمد، - ۴۸۶ ق.

معلقات نام هفت قصیده منسوب به هفت تن از شاعران دوره جاهلیت عرب است. این قصائد بخاطر بلاغتی که داشته است از دیوار خانه کعبه آویخته بودند. نام سرایندهگان آنها بقرار ذیل است: امرء القیس، طرفه بن العبد، لبید بن ربیعہ عامری، عمر بن کلثوم، زهیر بن ابی سلمی، عتره بن شداد، حارث بن حلزه یشکری، نسخ حاضر تا شرح قصیده عمر بن کلثوم را در بردارد و شرح قصاید سه شاعر آخری را فاقد است.

ملی (ج ۷: ۱۹۸)، (ج ۱۰: ۳۹۹).

آغاز: «بسمله، قال القاضي الامام ابو عبدالله الحسين بن احمد الزوزني ... هذا شرح القصائد

السبع املیه علی جدالایجاز».

انجام: «و هو الملك والشاهد علی حسن بلائه... الموضوع و العنا عشاء ای بلغ الغایه

یرید عمر...».

نسخ، [بی تا]، [بی کا]، نشانه‌ها و عنوانها با مرکب قرمز، از برگ ۱۱۵ تا ۱۱۷ مطالبی در مورد خوابی که سهل بن ذبیان دیده و در آن حضرت رضا (ع) به خواندن قصیده اسماعیل حمیری تحت عنوان «لام عمر و باللوی مربع» تشویق نموده، همراه با

کل قصیده مذکور.

جلد: تیماج یک لایی تریاکی سوخته، ترنج و دوسر ترنج، جداول، لت پشت جلد پارگی دارد، اندرون جلد کاغذی کرم، ۱۸۵×۱۲۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۲۲ برگ، ۱۵ سطر، ۱۳۵×۶۵.

شماره پیشین: ۶۸۴-۱۳۲۲ / ض ۴۳.

ع/۳۱۶۰

الالفین الفارق بین الصدق والمین

(امامت)

از: علامه حلی، حسن بن یوسف، ۶۴۸-۷۲۶ ق.

تاریخ تألیف: ۷۱۲ ق.

این اثر در اصل مشتمل بر هزار دلیل بر اثبات امامت حضرت علی (ع) و هزار دلیل بر ابطال شبه مخالفان، در دو جزء که مجموعاً از یک مقدمه و دو مقاله و یک خاتمه تشکیل شده است. تدوین جزء اول بسال ۷۰۹ و جزء دو بسال ۷۱۲ خاتمه یافته است. مؤلف این اثر را به درخواست فرزندش فخرالمحققین نگاشته و سرانجام خود فخرالمحققین این اثر را از روی نوشته های پدر خود بسال ۷۵۴ ق تنظیم و تحریر نموده است. ابوالمظفر یحیی بن محمد بن الحسن فرزند فخرالمحققین انتساب اثر را به علامه حلی و تنظیم آن را به پدر خود باخط خویش در نسخ تأیید نموده است. ظاهراً هزار و بیست و دو دلیل از مجموع کتاب به دست فخرالمحققین تنظیم گردیده و بعداً بسال ۱۲۹۶ در ایران به چاپ رسیده است. نسخه حاضر مشتمل بر جزء اول کتاب مذکور و حاوی هزار دلیل اول است علاوه بر سه برگ دیگری که پس از خاتمه جزء اول بدان الحاق شده است.

ذریعه (ج ۲: ۲۹۹)، مرعشی (ج ۱۴: ۷).

آغاز: «بسمله، الحمد لله مظهر الحق بنصب الادله الواضحه والبراهین»

انجام: «ولاشيء غیر المعصوم يفعل ذلك بالامكان فلا شيء من الامام [يعبر] معصوم...». نسخ، ۹۶۰ ق، حسینعلی بن ناصر بحرانی، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حواشی با امضای م م م است.

جلد: تیماج مشکی ساده، مقوایی، عطف و جلد یکی است، اندرون جلد کاغذی کرم،

۱۳۰×۱۸۵.

کاغذ: فرنگی و اصفهانی نخودی، ۲۰۷ برگ ۱۹ سطر، ۷۵×۱۱۵ و ۸۵×۱۴۵.
شماره پیشین: ۱۵۵ - ۷۹۲ / ض ۲۹۹.

ع/۳۱۶۱

مجموعه:

۱. اثنا عشریه فی الصلوة «گ ۲ پ - گ ۳۱ پ» (نماز)
از: شیخ بهایی، محمد بن حسین، ۹۵۳ - ۱۰۳۱ ق.
زمان تألیف: ۱۰۱۲ ق.

دومین اثنا عشریه از اثنا عشریات پنجگانه شیخ بهایی است که در احکام نماز می باشد.
مؤلف تمام آنچه را که در نماز معتبر است به دوازده فصل تقسیم کرده و در هر فصل نیز
دوازده مطلب می آورد. این کتاب به سالهای ۱۳۰۷ ق. و ۱۳۰۹ ق. در تهران همراه با تبصره
علامه در یک جلد به چاپ سنگی رسیده است.

ف. مرعشی (۱: ۸۷)، ف. مجلس (۴: ۵۹)، ذریعه (۱: ۱۱۳ و ۱۱۷)، ف. مشار
عربی (ص ۱۸).

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی وفقنا للاهتداء بشریعه اشرف المرسلین ... و بعد فیقول
اقل العباد محمد المشتہر ببهاء الدین العاملی...»
انجام: «ولاتکو قاعداً علی الارض فتکون انما فقد بعضک علی بعض فلا تصبر للتشہد و
الدعاء».

۲. اثنا عشریه فی الصلوة «گ ۳۴ پ - گ ۵۵ پ» (نماز)
از: ابن الشہید، حسن بن زین العابدین، - ۱۰۱۱ ق.
زمان تألیف: ۹۸۹ ق.

رساله مختصری است در فقه نماز که در دوازده فصل تدوین شده و فصل اول و دوم آن
در طهارات سه گانه و ازاله نجاست و باقی فصول در احکام نماز و اقسام آن می باشد.

ف. مرعشی (۱۳: ۳۱۷)، ذریعه (۱: ۱۱۶).

آغاز: «بسمله، الحمد لله ولی الحمد و اهلہ و صلواتہ علی خیر خلقہ ... و بعد فہذہ رسالہ
مختصرہ فی فقه الصلوة بعثنا علی املائہا التماس بعض الاصحاب...»
انجام: «واحق الناس با مامتہا اولاہم بالمیت و لاتسلیم فیہا بل الانصراف منہا بالتکبیر...».

۳. حاشیہ اثنا عشریہ فی الصلوة «گ ۵۵ پ - گ ۹۲ پ» (نماز)
از: شیخ بهائی، محمد بن حسین، ۹۵۳ - ۱۰۳۱ ق.
زمان تألیف: ۱۰۱۲ ق.

حاشیہ ای است با عناوین «قوله - قوله» بر رساله اثنا عشریه صلوتیہ صاحب معالم
فوق الذکر. شیخ بهایی این حاشیہ را بہ خواہش برادران دینی اش نگاشته است.
ف. مجلس (۴/۱۰: ۱۶۹۴)، ذریعه (۱: ۱۱۶ و ۱۱: ۱۱).
آغاز: «بسمله، الحمد لله علی افضالہ و الصلوة علی اشرف الخلاق محمد و آلہ هذا
ایہا الاخوان فی الدین ماسالتموہ من تعلق حواشی... قوله قدس الله روحه و يجب للصلوة
الواجبہ اقتصر رحمہ الله من الغایات الثلث المشہورہ...»
انجام: «قوله و لاتسلیم فیہا لا وجوباً و لاستحباباً و هذا مما [اوجد الاختلاف] بین علماء
الفرقة الناجیہ الامامیہ ... و اجعل الستنا و اقلامنا مقصورہ علی الجریان بما فیہ رضاك بحق
محمد...».

۴. حاشیہ الالفیہ «گ ۹۶ پ - گ ۱۵۲ پ» (نماز)

الفیہ اثر شہید اول، محمد بن مکی (۷۳۴ - ۷۸۹ ق.) کتابی است در احکام نماز که در آن
ہزار واجب از واجبات نماز در یک مقدمہ، سہ فصل و یک خاتمہ گرد آمده است. نسخه
حاضر تعلیقہ ای است بر این کتاب کہ بنابر آنچه در ابتدای آن آمده، مؤلف ضمن املائی
این کتاب، جہت تکمیل آن، مستحبات نماز را نیز بہ آن افزوده است.

آغاز: «بسمله، الحمد لله الذی ضم النشر بجمع الشتات و ارسل خیر البشر بالبینات ... و
بعدفانی لما وقفت علی الحدیثین المشہورین عن اهل بیت النبوة...»
انجام: «ولیقل فی الركوع و السجود الحمد لله شکراً شکراً او حمداً حمداً بعد التسلیم
الحمد لله قضی حاجتی و اعطانی مسئلتی ثم یسجد سجدة الشکر...».

نسخ، ۱۰۱۲ و ۱۰۱۴ ق.، میرزا علی بن ملک علی قمی، نسخه در زمان حیات مؤلف
کتابت شدہ، عناوین با مرکب قرمز، نسخه در حاشیہ تصحیح شدہ، حاشیہ ہا با امضای
منہ دام ظلہ، ۱۲ و ...، در برگہای ۳۲-۳۴ دوروایت از صحیحہ زرارہ و یک روایت از

صحیحیه حماد در مورد نماز از کتاب حبل المتین شیخ بهایی نقل شده، برگهای ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ بدون نوشته، در نسخه آثار فرسودگی و آب افتادگی دیده می شود.
جلد: تیماج تریاکی سوخته، مقوایی، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد آستری کاغذی الوان، ۱۸۰×۱۰۵.
کاغذ: اصفهانی نخودی، آهار و مهره شده، ۱۵۲ برگ، تعداد سطور متغیر میان ۱۲-۱۹، اندازه نوشته متغیر میان ۹۵×۵۰ - ۱۱۰×۵۵.
شماره پیشین / ۲۶۵ ض ۳۰۰.

ع/۳۱۶۲

ارشاد الاذهان الی احکام الایمان
از: علامه حلی، حسن بن یوسف، ۶۴۸-۷۲۶ ق.
زمان تألیف: ۶۹۶ ق.

این اثر خلاصه ای است از کتاب «متهی المطلب فی تحقیق المذهب» خود مؤلف که به درخواست فرزندش فخرالمحققین، محمد بن حسن (۶۸۲-۷۷۱ ق.) به رشته تحریر در آورده و در آن مسائل فقهی را از کتاب طهارت تا کتاب دیات در پانزده هزار مسأله طرح کرده است. نسخه حاضر از آغاز افتادگی دارد و فاقد کتاب طهارت و قسمت اعظم کتاب صلات می باشد.

ف. ملی (ج ۹: ۱۴۶)، ف. مرعشی (ج ۳: ۱۵۳)، ذریعه (ج ۱: ۵۱۰)
آغاز کتاب: «بسمه، الحمد لله المتفرد بالقدم والدوام المتزهر عن مشابهة الاعراض و الاجسام...»
آغاز نسخه: «و سهواً اوتترك الطهارة كذلك و تعمد التكفير و الكلام بحرفین مما لیس بقران...»
انجام: «و من اراد التوسط فعليه بما افدناه فی التحرير او تذكرة الفقهاء او قواعد الاحكام او غیر ذلك من كتبنا».

نسخ، ۹۷۸، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از کلمات با مرکب قرمز علامتگذاری شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حواشی با امضای منه، ع ل و ...، ۶-۷ سطر از صفحه ماقبل آخر بعلت وصالی ساقط شده، در نسخه آثار کهنگی، آب افتادگی،

لک زدگی و وصالی دیده می شود.
جلد: مقوایی با روکش کاغذی ابری، عطف پارچه سرمه ای، اندرون جلد روکش کاغذی شکری، ۲۴۰×۱۸۰.
کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۳۱ برگ، ۱۸ تا ۲۱ سطر، ۱۶۵×۱۱۵.
شماره پیشین: ۸۶۱-۱۵۰ / ض ۳۸.

ع/۳۱۶۳

حاشیه معالم الاصول
از: شیروانی، محمد بن حسن، ۱۰۹۸ ق.
(اصول فقه شیعه)

رجوع شود به شماره ۲۹۱۱ / ع همین فهرست.
نستعلیق، بی تا، بی کا، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده و در سه موضوع افتادگی دارد.
جلد: تیماج زرشکی یک لایی، جداول و منگنه، عطف و جلد یکی است، اندرون جلد کاغذی کرم، ۲۰۰×۱۰۰.
کاغذ: فرنگی نازک فستقی، ۱۱۹ برگ، ۲۱ سطر، ۱۴۵×۶۰.
شماره پیشین: ۹۰۵-۱۵۴۴ / ض ۴۰.

ع/۳۱۶۴

حاشیه المختصر
از: خطایی، عثمان بن عبدالله، ۹۰۱ ق.
(زبان عربی - معانی و بیان)

رجوع شود به شماره ۳۰۴۳/۱ همین فهرست.
نسخ، بی تا، محمد بن محمد قاسم موسوی، عنوانها با مرکب قرمز.
جلد: تیماج مقوایی، تریاکی، ضربی، مجدول، اندرون جلد کاغذی کرم، ۱۶۵×۹۵.
کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۴۸ برگ، ۱۲ سطر، ۱۰۰×۴۰.
شماره پیشین: ۷۹۳-۱۴۳۲ / ض ۴۱.

ع/۳۱۶۵

خلاصه الاصول

(اصول فقه شیعه)

از: کاشانی، محسن بن سمیع، ۱۱۰۰-۱۱۵۸ ق.

کتابی است از یک مقدمه در اصول فقه و ارجوزه‌ای تحت عنوان الفقهیه المستطرفه تشکیل شده است. این اثر یکدوره مختصر مباحث فقهی از مبحث الفاظ و ادله عقلی و اصول عملی تا تعادل و تراجیح را دربر دارد. نسخه حاضر تنها از جوهره را دارد.

آغاز: «سبحان من لا یزال محسناً
انجام: «فلسم الله و صلی دائماً
ذریعه (ج ۷: ۲۱۳).

نسخ، بی تا، بی کا، عنوانها با مرکب قرمز، حواشی با امضای من،
جلد: مقوایی روکش پارچه سرمه‌ای، عطف چرم مشکی، اندرون جلد کاغذی کرم،
۲۰۰×۱۲۵.

کاغذی: فرنگی نخودی، ۱۸۶ برگ، ۶ سطر، ۱۳۰×۶۰.

شماره پیشین: ۱۰۳۳-۱۶۷۳ / ض ۴۶.

ع/۳۱۶۶

المختصر النافع

(فقه جعفری)

از: محقق حلی، جعفر بن حسن، ۶۰۲-۶۷۶ ق.

این کتاب که بنا بر گفته ذریعه مختصر «شرايع الاسلام» خود مؤلف است، مشتمل بر یک دوره کامل فقه شیعه می‌باشد. نسخه حاضر با کتاب طهارت آغاز شده و با کتاب قضاء پایان می‌یابد. این اثر به سال ۱۳۷۶ ق. در قاهره و به سال ۱۳۸۳ ق. در نجف به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۷: ۷۴)، ف. مرعشی (۲: ۱۱۲)، ذریعه (۲۰: ۲۱۳)، ف. مشارعربی (ص

۸۱۸).

آغاز افتاده: «کتاب الطهاره و ارکانه اربعه فی المیاه و النظر فی المطلق و المضاف و الاشیاء

المطلق فهو فی الاصل طاهر مطهر...».

انجام افتاده: «بمقدار احضارها و تردد فی تکفیل المدعی علیه ههنا و یخرج من الکفاله عند انقضاء الاجل».

نسخ، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده،
نسخه در حاشیه تصحیح شده، مطالب در توضیح متن در حاشیه نوشته شده. در نسخه
آثار کهنگی، لک زدگی، آب افتادگی و وصالی دیده می‌شود، سه برگ اول الحاقی و
فرنگی نخودی می‌باشد. اندکی از لت پشت از عطف جدا شده.

جلد: تیماج مشکی، مقوایی، دارای جدول و منگنه ضربی، عطف با جلد یکی است،
اندرون جلد روکش کاغذی نارنجی، ۲۰۰×۱۲۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۳۷ برگ، تعداد سطور متغیر میان ۱۵-۱۷، اندازه جلد روکش

کاغذی نارنجی، ۲۰۰×۱۲۰.

شماره پیشین: ۱۰۹۱-۱۷۳۱ / ض ۵۴.

ع/۳۱۶۷

مجمع الفائده والبرهان فی شرح ارشاد الاذهان

(فقه جعفری)

از: مقدس اردبیلی، احمد بن محمد، -۹۹۳ ق.

تاریخ تألیف: ۹۷۸ ق.

این اثر شرحی است بر کتاب ارشاد الاذهان علامه حلی (۶۴۸-۷۲۶ ق.). نسخه حاضر از
دو جزء تشکیل می‌شود: جزء اول از کتاب طهارت تا پایان کتاب صلات است. جزء دوم از
کتاب صوم تا پایان کتاب تجارت را در بردارد. نیز رجوع شود به شماره ۲۹۳۳ / ع همین
فهرست.

آغاز افتاده: «به ایضاً حمل علی الکراهه و ان کان ظهر عباره الشیخ المفید ذوقیه...».

انجام افتاده: «مع عدم الینه و عدم الحال الموجهه للقطیع عدالیت لعیب سابق عاده...».

ملی (ج ۸: ۴۹، ۴۷۲، ۹۶)

نسخ و نستعلیق، ۱۱۳۰ ق. محمد شفیع ابن افلاطون الاشفیری، نسخه وصالی شده.
جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی، ضسری، منگنه، اندرون جلد کاغذی آبی.
۲۴۵×۱۸۰.
کاغذ: دولت آبادی نخودی، ۴۸۶ برگ، ۲۴ سطر، ۱۸۰×۱۱۰.
شماره پیشین: ۱۰۰۳-۱۶۴۳ / ض ۴۹.

ع/۳۱۶۸

حقایق

(اخلاق عرفانی)

از: فیض کاشانی، محمد بن شاه مرتضی، ۱۰۰۶-۱۰۹۱ ق.
زمان تألیف: ۱۰۹۰ ق.

کتابی است در اسرار دین و فضائل اخلاق که مؤلف با استفاده از آیات قرآن و احادیث و مباحثی از «احیاء العلوم» محمد غزالی (۴۵۰-۵۰۵ ق.) به رشته تحریر در آورده است. این کتاب دارای شش مقاله و یک خاتمه است که هر مقاله مشتمل بر چند باب می باشد بدین ترتیب: مقاله اول در اصول، دوم در بدیهای اخلاق و تهذیب آن، سوم در ذم دنیا و مغرور شدن به آن، چهارم در مکارم اخلاق و تحصیل آن، پنجم در عبادات و اسرار آن، ششم در سایر اعمال صالحه و خاتمه در تاریخ تألیف و مناجات با خدا. این کتاب بنابه گفته ذریعه تلخیص کتاب «المحجة البيضاء فی احیاء الاحیاء» خود مؤلف است. این اثر به سالهای ۱۲۹۹ و ۱۳۷۸ ق. همراه با قرّة العیون و مصباح الانظار در تهران به چاپ رسیده است. نسخه حاضر تا اواخر باب هفتم از مقاله پنجم را دربردارد.

ف. ملی (۷: ۳۹۳)، ف. مرعشی (۴: ۳۳)، ذریعه (۷: ۲۸)، ف. مشارعربی (ص ۳۱۴).
آغاز افتاده: «الغزالی الطوسی مما یصلح لان یكون بیاناً لمبانیه و تفسیراً لمعانیه... المقالة الاولى فی ما هو بمنزلة الاصول و فیها ثلثة ابواب...».

انجام افتاده: «و طهره من الرجس و جعله اماماً للمؤمنین و قدوة للمتقین و له خلق السموات». نسخ، عناوین با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده در نسخه آثار فرسودگی، آب افتادگی، وصالی و پارگی دیده می شود، شیرازه اوراق از هم باز و جلد از عطف جدا شده است و لت روی جلد دوشقه است.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، دارای جدول و منگنه، عطف تیماج قهوه ای روشن، اندرون جلد روکش کاغذی، ۲۰۵×۱۴۰.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۷۵ برگ، ۱۷ سطر، ۱۴۰×۷۵.
شماره پیشین: ۹۳۵-۱۵۷۴ / ض ۴۴.

ع/۳۱۶۹

المفصل فی صنعة الاعراب

(زبان عربی - نحو)

از: زمخشری، محمود بن عمر، ۴۶۷-۵۳۸ ق

رجوع شونده شماره ۳۰۷۴ ع همین فهرست.

نسخ، ۱۰۵۱ ق، حسن بن شمس الدین، عنوانها با مرکب قرمز، حواشی از شرح رضی بر کافیه.
جلد: تیماج یک لایه تریاکی روشن، منگنه، عطف تیماج آجری، اندرون جلد کاغذی نخودی، ۲۷۰×۱۷۰.
کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۷۱ برگ، ۱۲ سطر، ۱۵۰×۹۰.
شماره پیشین: ۹۵۳-۱۵۹۳ / ض ۴۲.

ع/۳۱۷۰

البهجة المرضیه فی شرح الالفیه

(زبان عربی - نحو)

از: سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹-۹۱۱ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۱۱ ع همین فهرست.

نسخ، ۱۲۰۸ ق. عناوین با مرکب قرمز، روی پاره ای از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، حاشیه هایی در رابطه با متن دارد، در نسخه آثار فرسودگی، لک زدگی، آب افتادگی و وصالی دیده می شود، جلد فرسوده و قسمتی از لت پشت آن از عطف جدا شده.
جلد: تیماج تریاکی سوخته، یک لایه، دارای جدول و منگنه ضسری، عطف با جلد یکی است، ۲۰۵×۱۴۵.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۲۱۶ برگ، تعداد سطور متغیر بین ۱۰-۱۲، اندازه نوشته متغیر میان ۱۲۰×۷۰ ~ ۱۳۰×۷۰.

شماره پیشین: ۹۵۵-۱۵۹۵ / ض ۶۴.

ع/۳۱۷۱

رياض المسائل في تحقيق الاحكام بالدلائل (فقه جعفری)
از: طباطبائی، علی بن محمد علی، ۱۱۶۱-۱۲۳۱ ق.

رجوع شود به شماره ۳۱۲۴ / ع همین فهرست.

نسخه حاضر شامل کتابهای زکات، خمس، روزه، اعتکاف، حج و جهاد می باشد.

آغاز: «بسمله، حمدله ... کتاب الزکوة و هی لغة الزیادة و النمو و الطهارة...» انجام:
«کما هو ظاهر الاخبار و الاصحاح و جهان و لاریب ان الاول ان لم تقل بکونه اقوی فهو احوط و اولی و الحمد لله تعالی اولاً و آخراً و ظاهراً...».

نسخ، ۱۲۴۶ ق.، عناوین بامرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، در نسخه اندکی آثار موربانه خوردگی، آب افتادگی و وصالی دیده می شود.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی، دارای ترنج و سر ترنج و جدول و منگنه، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی الوان، ۲۱۰×۱۴۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۳۰۸ برگ، ۲۱ سطر، ۱۶۰×۹۰.

شماره پیشین: ۱۰۳۸ - ۱۶۷۸ / ض ۵۱.

ع/۳۱۷۲

الفوائد المدنیة فی الرد علی من قال بالاجتهاد و التقليد فی الاحکام الالهیه
(اصول فقه شیعه)

از: استرآبادی، محمدامین بن محمد شریف، - ۱۰۳۳ ق.

زمان تالیف: ۱۰۳۱ ق.

کتابی است در رد قائلین به اجتهاد و تقلید که از یک مقدمه و دوازده فصل و یک خاتمه

تشکیل شده است. این کتاب به سال ۱۳۲۱ ق. همراه با «شواهد المکیه فی مداحض حجج الخیالات المدینه در تبریز به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۹: ۴۷۱)، ف. مرعشی (۲: ۲۸)، ذریعه (۱۶: ۳۵۸)، و مشارعربی (ص ۶۸۳).

آغاز: «بسمله و الاعتصام بکرمه العمیم اما بعد حمدالله باعث النبین و ناصب الاوصیاء المعصومین ... فاقول انی بعد ما قرأت الاصولین علی معظم اصحابهما و استفدت حقایقهما و دقایقهما...».

انجام: «فضلوا و اضلوا و استحبوا العمی علی الهدی و هم عارفون ثم تبعهم الغافلون و المعصوم ارباب العصمة و من تمسک بهم فی کل مسئله لا یکن عادة ان یقع فیها غفله اوزله و ذلك فضل الله یؤتیه من یشاء...».

نستعلیق، ۱۰۴۹ ق.، محمدصادق بن محمد علی السرکانی، عناوین با مرکب عناوین، بالای بعضی از کلمات و عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده دارای حواشی اندکی با امضای منه قدس سره.

جلد: تیماج قهوه ای روشن، مقوایی، مجدول، ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی الوان، ۲۰۵×۱۲۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۹۵ برگ، تعداد سطور متغیر میان ۱۴ و ۲۵، اندازه نوشته متغیر میان ۱۴۰×۸۰ - ۱۶۰×۱۰۰.

شماره پیشین: ۸۰۰ - ۱۴۳۹ / ض ۳۳

ع/۳۱۷۳

تحریر اصول هندسه اقلیدس (هندسه)

از: نصیرالدین طوسی، محمد بن محمد، ۵۹۷ - ۶۷۲ ق

کتاب «اصول الهندسه» منسوب به اقلیدس توسط مؤلف مورد تحقیق و بررسی قرار گرفته و با اضافات و توضیحاتی مجدداً به تحریر در آمده است. ایشان در تحریر این اثر از ترجمه های ثابت بن قره حرائی و حجاج استفاده نموده است. کل اثر از پانزده مقاله و دو پیوست تشکیل شده که نسخه حاضر از مقاله دوم تا حدود انتهای مقاله دهم را دربردارد. این

اثر بارها در ایران، روم، کلکته و استانبول به چاپ رسیده است.

آغاز اصلی کتاب: «بسمله، ... الحمد لله منه الابتداء و الیه الانتهاء».

آغاز نسخه: «المقاله الثانيه اربعه عشر شكلاً صدر يقال لكل خطين يحيطان با حدی زوايا سطح متوازی الاضلاع».

انجام افتاده: «... و يضيفهما اليه وهما ح ح ك فيحدث عرضاه ط ط ك ... في القوة متباينين في الطول و مباينين له».

ذریعه (ج ۳: ۳۸۲)، معجم المطبوعات (ج ۲: ۱۲۵۱)، ملی (۸: ۳۶۹).

نستعلیق، بی تا، بی کا، عنوانها، عبارات مهم و اشکال هندسی با مرکب قرمز و مشکی نسخه وصالی شده است.

جلد: چرم عنابی ساده، عطف تیماج تریاکی روشن، یک لای، اندرون جلد کاغذی کرم ۱۳۰×۱۹۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۷۶ برگ، ۱۷ سطر، ۶۰×۱۲۰.

شماره پیشین: ۱۰۶۹ - ۱۷۰۹ / ض ۵۳.

ع/۳۱۷۴

شرح الشافیه

(زبان عربی - صرف)

از: الجاربردی، احمد بن حسن، - ۷۴۶ ق.

شرحی است با عناوین «قوله - قوله» بر کتاب «الشافیه» ابن حاجب (۵۷۰-۶۴۶ ق.) این شرح به درخواست وزیر محمد بن علی ساوی به رشته تحریر درآمده است. این کتاب به سالهای ۱۲۷۰، ۱۲۷۱ و ۱۲۸۰ ق. در تهران و به سال ۱۲۷۱ ق. در لکهنو به چاپ رسیده است.

ف. ملی (۹: ۵۰۰)، ف. مرعشی (۳: ۱۱۵)، ف. مشار عربی (ص ۵۵۱).

آغاز: «بسمله، ربنا افرغ علينا صبراً و ثبت اقدامنا نحمدك يا من بيده الخير و الجود و بعد

فيقول المولى ... لما كان كتاب التصريف الذي صنفه الامام ... اين حاجب ...».

انجام: «و علی قولهم عليك والی قولهم اليك و حتی حملاً عليها لانها بلغتها فی الغايه و

الانتهاء...».

نستعلیق، ۸۹۵ ق، بی کا، عناوین با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، مطالب

اندکی در حاشیه در رابطه با متن نوشته شده، در نسخه آثار لکزدگی، آب افتادگی و وصالی دیده می شود.

جلد: تیماج مشکی، مقوایی، عطف و سجاف نیز تیماج مشکی، اندرون جلد روکش تیماج زرشکی، ۱۳۰×۲۳۰.

کاغذ: دولت آبادی نخودی، ۱۶۵ برگ، ۲۱ سطر، ۹۰×۱۷۰.

شماره پیشین: ۱۰۶۶ - ۱۷۰۶ / ض ۵۲.

ع/۳۱۷۵

اللمعه الدمشقيه فی فقه الاماميه

(فقه جعفری)

از: شهید اول، محمد بن مکی، ۷۳۴ - ۷۸۶ ق.

کتابی مختصر و مشتمل بر یک دوره فقه از مبحث طهارت تا دیات است.

آغاز: «بسمله، ... الله احمد استتماماً لنعمته و احمد فضله...».

انجام: «ولکن هذا آخر اللعه و لم يذكر منها سوى المهم و هو مشهور بين الاصحاب و

الباعث عليه اقتضاء بعض الطلاب نفعه الله و ايانا به»

ذریعه (ج ۱۸: ۳۵۲)، مرعشی (ج ۳: ۵۷).

نسخ، قرن ۱۰ ق، بی کا، عنوانها با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: تیماج تریاکی روشن، مقوایی و دامن دار، روی جلد رو و پشت آن کاملاً کنده شده است، ۱۲۰×۱۹۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۹۳ برگ، ۱۲ سطر، ۷۰×۱۲۰.

شماره پیشین: ۱۰۸۵ - ۱۷۲۵ / ض ۵۰.

ع/۳۱۷۶

غرر الحکم و درر الکلم

(کلمات قصار)

از: آمدی، عبدالواحد بن محمد، - ۵۱۰ ق.

رجوع شود به شماره / ۲۹۳۷ ع همین فهرست.

آغاز افتاده: «الوجدان سلوان، الفقداحزان، الدین رقی...».

نستعلیق، ۹۷۷ ق، بی‌کا، نسخه در حاشیه تصحیح شده و چند برگگی از آغاز آن افتاده است - روی برگ اول مهری با نقش شیرو خورشید و عبارت «معین‌الرعیایا».

جلد: تیماج، مقوایی، عنابی، ترنج و دوسر ترنج، جداول و منگنه، اندرون جلد کاغذی زعفرانی، ۲۳۰×۱۵۵.

کاغذ: دولت آبادی نخودی، ۱۶۵ برگ، ۱۹ سطر، ۱۵۰×۹۰.

شماره پیشین: ۶۸۲ - ۱۳۲۰ / ض ۳۵.

ع/۳۱۷۷

ایضاع المقاصد فی ترجمه تجرید العقاید
(کلام شیعه امامیه)
تاریخ تألیف: ۱۲۹۲ ق.

شرحی است مزجی بر کتاب تجرید العقاید نصیرالدین طوسی (۵۹۷-۶۷۲ ق) در دو جلد. جلد اول شامل شرح مطالب تجرید از آغاز تا پایان مبحث ماهیت، و جلد دوم شامل شرح مقصد دوم که در جواهر و اعراض می‌باشد. مؤلف به شرح‌های قبلی از جمله شرح قوشچی، لاهیجی، دوانی، محقق داماد و ملاصدرا اشاره داشته و در انتها اظهار می‌دارد که او به شرح‌های سابق چیز تازه‌ای نیافزوده و تنها مزیت شرح او در تقریر معانی و تهذیب مقاصد و جمع‌بندی مطالب به گونه‌ای است که شارحان قبلی بدان توجه نداشته‌اند. و در منابع موجود نشانی از مؤلف و کتاب وی بدست نیامد ولی با توجه به تاریخ نگارش اثر (که در برگ ۹۱ قید شده) مؤلف در قرن ۱۳ می‌زیسته. نسخه حاضر جلد اول اثر مذکور می‌باشد و به احتمال قوی به چاپ نرسیده است.

آغاز: «نحمدک یا علیم یا حکیم و نشکرک یا رؤوف یا رحیم...»

انجام: «لم یکن شیئاً من معلوماته قدیماً ممتنع العدم و قدعرفت مافیہ سابقاً و سیأتی ذلک زیادة الکلام انشاءال... الفصل الثانی فی المہیة و لواحقها من الوحده و الکثره»

نسخ و نستعلیق درهم، به احتمال قوی نسخه اصل و بخط مؤلف (شارح) است بدلیل آنکه مؤلف جهت افزودن مطالب و یا تغییر آن مجبور به بازنویسی پاره از برگ‌ها شده و بعضی را درشت و بعضی را ریز نوشته است. نیز در برگ ۱ مجلد دوم صدرالفاضل نصیری بخط خود نوشته است که نسخه بخط شارح است. دو برگ اول حاوی مطالب پزشکی. در برگ اول مهر کتابخانه مجدالدین دیده می‌شود. برگ‌های ۱۱ و ۸، ۹۳ و ۹۷ بدون نوشته.

جلد: تیماج حنایی، مقوایی، ساده، عطف و جلد یکی است، ۱۸۰×۱۶۶.

کاغذ: فرنکی نخودی، در آخر نسخه چند برگ الوان، ۱۲۲ برگ، ۱۲ و ۲۰ سطر، ۱۴۰×۷۰.

شماره پیشین: ۱۶۶-۲۰۵۱ / ض ۱۲۰.

ع/۳۱۷۸

ایضاع المقاصد فی ترجمه تجرید العقاید
(کلام شیعه امامیه)
تاریخ تألیف: ۱۲۹۲ ق.

رجوع شود به شماره (۳۱۷۷) همین فهرست. نسخ حاضر دوم اثر مذکور است. آغاز: «بسمله، اللهم نور بصائرنا بانوار الحقیقه و طهر سرائرنا عن کدورات الجواهر و الاعراض...».

انجام: «فحصل هناک تأثیر و تأثر آخران علی الوجه المذكور و هكذا يعود الکلام فی ایجاد ذینک الآخیرین و تیسلسل قدم المجلد الثانی من ایضاح المقاصد».

نسخ و نستعلیق درهم، به احتمال قوی نسخه اصل و بخط مؤلف (شارح) است، در برگ اول مجلد دوم صدرالفاضل نصیری بخط خود نوشته است که نسخه بخط شارح است. در برگ اول مهر کتابخانه مجدالدین دیده می‌شود.

جلد: تیماج حنایی یک لایی، ضربی، جداول، عطف و جلد یکی است، اندرون جلد بنفش، ۱۸۰×۱۱۰.

کاغذ: فرنکی نخودی، ۱۹۱ برگ، ۱۰-۱۹ سطر، ۱۲۵×۶۵.

شماره پیشین: ۱۶۷-۲۰۵۲ / ض ۱۲۱.

ع/۳۱۷۹

الاربعین

از: شیخ بهایی، محمدبن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.
تاریخ تألیف: ۹۹۵ ق.

(اربعینات)

در این اثر چهل حدیث از احادیث اهل بیت اطهار (ع) در موضوعات مختلف اخلاقی و عبادی آورده شده است.

ملی (ج ۷: ۷۷ و ۱۲۹)، (ج ۹: ۳۵۸ و ۴۲۹)، (ج ۱۰: ۳۳۸ و ۶۱۸)

آغاز: «بسمله، ان احسن الحدیث تحلی اللسان بجواهر حقائقه»

انجام: «فیما یتلونه علیک من خبایا العلوام المقدسه الملکیه و ههنا قطع الکلام»

نسخ، ۱۰۶۹ ق، محمدیوسف مازندرانی، شیراز، در برگ ۱۹۸ و برگ ۱
مهر تملکی بنام علم الهدی، عنوانها با مرکب قرمز.
جلد: تیماج تریاکی، مقوایی، ضربی، ترنج و دوسر ترنج، اندرون جلد لایه تیماج قرمز
رنگ، ۲۳۵×۱۲۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۹۹ برگ، ۱۶ سطر، ۱۴۰×۶۰.

شماره پیشین: ۶۲۰-۱۲۵۸ / ض ۱۳.

ع/۳۱۸۰

انوارالتنزیل و اسرار التأویل

(تفاسیر اهل سنت)

از: بیضاوی، عبدالله بن عمر، - ۶۸۵ ق.

نسخه حاضر مشتمل بر تفسیر بیضاوی از سوره کهعص تا آخر سوره ناس می باشد. نیز
رجوع شود به شماره های ۲۹۸۵/ع و ۲۹۸۶/ع.

آغاز: «بسمله، کهعص امال ابو عمر و الهاء لان الفات اسماء التهجی»

انجام: «من قرأ المعوذتین فکأنما قرأ الکتب الّتی انزلها الله تعالی...»

نسخ، ۱۰۴۷ ق، محمدتقی بن محمد حسن، نام سوره ها با مرکب قرمز، بالای پاره ای از

مطالب با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده.

جلد: تیماج قهوه ای روشن، مقوایی، اندرون جلد کاغذی فستقی، ضربی، ترنج و دوسر
ترنج و جداول، ۳۰۰×۱۹۵.
کاغذ: فرنگی فستقی و نخودی، ۲۵۷ برگ، ۲۲-۲۴ سطر، ۲۰۰×۱۲۰.
شماره پیشین: ۹۶۵-۱۶۰۵ / ض ۱۴.

ع/۳۱۸۱

جامع الاخبار

(احادیث شیعه)

از: محمدبن محمد،

رجوع شود به شماره ۲۹۹۹/ع همین فهرست. نسخه حاضر دارای چهارده باب می باشد
و هریاب از چند فصل تشکیل شده است.

آغاز: «یشتمل ابواباً و فصولاً جامعه للزهد و الموعظه و الترهیب و الترغیب من الاخبار
المنقوله عن الائمة الاطهار».

انجام: «ولا یكون العبد فی الارض مصلحاً حتی... فی السماء مصلحاً و عن رسول الله (ص)...
نسخ، [بی تا]، [بی کا]، عنوانها با مرکب قرمز، بالای پاره ای از عبارات با مرکب قرمز خط
کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده است.

جلد: مقوایی، روکش کاغذی طرح دار، بدون عطف، اندرون جلد کاغذی آبی، ۱۲۵×۱۹۵.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۳۲ برگ، ۱۹ سطر، ۱۴۰×۷۰.
شماره پیشین: ۱۴۱-۲۰۲۶ / ض ۱۲۴.

ع/۳۱۸۲

مفتاح الفلاح

از: شیخ بهائی، محمدبن حسین، ۹۵۳-۱۰۳۱ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۴۶/ع همین فهرست.

نسخ و نستعلیق، ۱۱۲۳ ق، حسین بن علی، ساده، آثار وصالی،

جلد: تیماج قهوه ای، مقوایی، ضربی، منگنه و جداول، پارگی در عطف اندرون جلد

کاغذی نارنجی، ۲۱۰×۱۱۰.

کاغذ: اصفهانی الوان، ۸۵ برگ، ۱۷-۲۱ سطر، ۱۴۵×۵۵.

شماره پیشین: ۱۱۰۱-۱۷۴۶ / ض ۱۹.

ع/۳۱۸۳

تعلیقات علی الشرح الجديد للتجريد و حواشیها

(کلام شیعه امامیه)

از: خضری، محمد بن احمد، - ۹۵۷ ق.

حاشیه‌ای است با عناوین «قوله قوله» بر مبحث ماهیت شرح جدید تجردی اثر علی بن محمد قوشچی (۸۷۹ ق). این حاشیه غیر از حاشیه معروف خضری بر الهیات تجریدات که چنین آغاز می‌شود: «الحمد لله رب العالمين والصلوه على سيد المرسلين اما بعد فيقول الفقير الى الله الغني محمد بن احمد الخضري هذه تعليقات اتفقت مني على شرح الهيات التجريد الفقير قد جمعها تذكره لمن له قلب او القى السمع و هو شهيد».

آغاز: «بسمله، خير مبادئي الكلام مازين بحمد خالف الانام...».

انجام افتاده: «فخلاصه كلام ... ان المهيه معروضه لمفهوم الوجود في الخارج و ذلك

العروض لا يتوقف على وجود المهيه...».

نستعليق، عنوانها با مرکب قرمز، ساده.

جلد: تیماج عنابی، مقوایی، ضربی، منگنه و جداول، عطف تیماج، قهوه‌ای، اندرون

جلد تیماج عنابی، ۲۱۰×۱۱۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۶۰ برگ، ۲۷ سطر، ۱۴۰×۵۵.

شماره پیشین: ۳۸۷-۲۲۷۲ / ض ۱۳۵.

ع/۳۱۸۴

شرايع الاسلام في مسائل الحلال و الحرام

(فقه جعفری)

از: محقق حلی، جعفر بن حسن، ۶۰۲-۶۷۶ ق.

نیز رجوع شود به شماره ۲۹۴۵/ع همین فهرست. نسخه حاضر از آغاز کتاب طهارت تا

اواخر کتاب وصایا را در بردارد.

آغاز: «كتاب الطهاره، الطهاره اسم للوضوء او الغسل او التيمم على وجه له تأثير».

انجام: «ثم قالوا ظننا انه قليل قضى عليهم بما ظنوه و اختلفوا على الزايد...».

نسخ، عنوانها با مرکب قرمز، حواشی دارد. پارگی در جلد، آب‌افتادگی و آثار وصالی و

افتادگی بین بترکهای ۱۶۱ و ۱۶۲.

جلد: تیماج قهوه‌ای، مقوایی، ضربی، جداول و منگنه، عطف و جلد یکی است، یک

ترنج بزرگ و پنج ترنج دور آن، اندرون جلد کاغذی دودی، ۱۶۰×۲۸۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۶۵ برگ، ۱۵ سطر، ۱۷۵×۱۱۰.

شماره پیشین: ۸۶۰-۱۴۹۹ / ض ۳۲.

ع/۳۱۸۵

مختلف الشيعيه في احكام الشريعه

(فقه جعفری)

از: علامه حلی، حسن بن یوسف، ۶۴۸-۷۲۶ ق.

نسخه حاضر مشتمل بر مجلد دوم کتاب مختلف الشیعه می‌باشد که از آغاز جزء دوم

تا پایان جزء هفتم آن را که شامل کتب ذیل است در بردارد: زکات، صوم، حج، جهاد،

مستاجر، دیون، ودیعه، اجاره، هیات و نکاح. این اثر بسال ۱۳۲۴ در تهران چاپ سنگی شده

است.

آغاز: «بسمله، كتاب الزكوة و فيه مقاصد الاول من يجب عليه مسئله».

انجام: در تم الجزء السابع من كتاب مختلف الشيعيه و هو آخر الكتاب جميعه»

ملی (ج ۷: ۳۷۵)، (مشار عربی ص ۸۱۸).

نسخ، ۱۰۸۸ ق، سرفصلها و کلمات مسئله مسئله با مرکب قرمز و بالای پاره‌ای از

عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، لت روی جلد از عطف جدا است.

جلد: تیماج عنابی مقوایی، لبه‌ها تیماج مشکلی، ضربی، منگنه و جداول، اندرون جلد

کاغذی زعفرانی، ۱۹۰×۲۸۰.

کاغذ: دولت آبادی نخودی، ۴۶۶ برگ، ۲۹ سطر، ۲۰۵×۱۱۰.

شماره پیشین: ۵۶۹-۱۲۳۴ / ض ۱۷.

ع/ ۳۱۸۶

بحار الانوار

(احادیث شیعه)

از: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، ۱۰۳۷-۱۱۱۱ ق.

(احادیث شیعه امامیه)

جلد پنجم بحار الانوار که مشتمل بر قصص انبیاست. نسخه حاضر از مبحث هبوط آدم آغاز و تا باب بیان بعضی از احوال شاهان خاتمه می‌یابد.

آغاز افتاده: «قدیمی هبوطاً كما فی قوله تعالی اهبطوا مصرأ»

انجام افتاده: «سألته عن اسفانه بدلتها عشرين مره و رأیت لزفی اسطبله شیئاً من الدواب اکبر من الفیل»

نسخ، نسخه در زمان حیات مؤلف کتابت شده [حدوداً اواخر قرن یازدهم یا اوایل قرن دوازدهم] زیرا که در حواشی برگهای ۱۳۰ و ۱۲۹ و غیره عبارت مدظله‌العالی آمده است. نسخه نسبتاً فرسوده، بدون جلد و از آغاز و انجام آن دارای افتادگی است.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۳۹۱ برگ، ۲۷ سطر، ۲۰۰×۱۰۵.

شماره پیشین: ۱۰۰۶۰-۱۷۰۰ / ض ۳۱.

ع/ ۳۱۸۷

الدرة البيضاء

(شیخیه - عقاید)

از: خلخالی، عبدالرحیم بن محمد رضا، قرن ۱۳ ق.

تاریخ تألیف: ۱۲۶۲

نویسنده حقیقت محمدیه را در هر یک از عوالم غیبی به چهارده شاخه تقسیم می‌کند که در عالم ناسوت به صورت چهارده نور، چهارده معصوم تجلی یافته است. او مقام این چهارده نور را بیان می‌دارد و برای ارتباط با خداوند سه راه معرفی می‌کند: یکی مقام مجاهدان و مجذوبان حق، دوم مقام انبیاء و شهدا و مقربان، سوم مقام محمود که خاص حضرت محمد و علی علیهم السلام است. نویسنده شاگرد شیخ احمد احسائی (۱۱۶۶-۱۲۴۱ ق) و یکی از

پیروان فرقه شیخیه است زیرا که از احسائی با عنوان شیخنا الکبیر یاد کرده است. از این اثر دو نسخه دیگر در کتابخانه ملی بخط مؤلف موجود می‌باشد.

آغاز: «الحمد لله الفرد القادر الواحد الصمد ... قال عبدالرحیم بن محمد رضا».

انجام: «فی قلب هذا العبد الجاهل العالم لكشف هذه الدرہ البيضاء من اسار توحیده و فضائل امنائه و مناقب اولیائه ... و فقی «لاتمام تألیفها و تسویه‌ها»

ملی (ج ۷: ۱۵۵ و ۷۰).

نستعلیق، احتمالاً مؤلف، اهدا شده به محمدشاه قاجار، جداول داخلی شنگرف و نیلی و کمند. عنوانها شنگرف.

جلد: تیماج عنابی، ترنج و دوسر ترنج، لچک، جداول، اندرون جلد کاغذی زعفرانی. ۱۴۰×۲۱۰.

کاغذ: فرنگی شکری، ۷۳ برگ، ۹ سطر، ۸۰×۱۴۰.

شماره پیشین: ۲۴۶۷-۳۷ / ض ۱۳۹.

ع/ ۳۱۸۸

مسالك اللافهام الى تنقيح شرايع الاسلام (فقه جعفری)

از: شهید ثانی، زین الدین بن علی، ۹۱۱-۹۶۶ ق.

تاریخ تألیف: ۹۶۴ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۳۰/ع همین فهرست. نسخه حاضر بخش چهارم کتاب فوق است که با کتاب صید و ذبایح آغاز شده و با کتاب الایمان و الذور پایان می‌یابد.

آغاز: «بسمله، القسم الرابع فی الاحکام و هوائنی عشر کتاباً»

انجام افتاده: «فقال علیه السلام اذبح كبشاً سميناً يتصدق علی المساکين».

نستعلیق، عنوانها با مرکب قرمز.

جلد: تیماج عنابی یک لایی، ضربی، ترنج و دوسر ترنج، منگنه و جداول، ۲۷۰×۱۹۰.

کاغذ: فرنگی نازک نخودی، ۳۷۹، ۲۳ تا ۲۹، متغیر بین ۲۱۰×۱۳۵ و ۱۲۰×۲۲۵.

شماره پیشین: ۱۱۳۱، ۱۷۷۱ / ض ۱۶.

ع/۳۱۸۹

الصابفی

(تفاسیر شیعه)

از: فیض کاشانی، محمد بن شاه مرتضی، ۱۰۰۶-۱۰۹۱ ق.
 زمان تألیف: ۱۰۷۵ ق.

در این نسخه یک دوره تفسیر قرآن از مقدمات تا آخر سوره بنی اسرائیل آمده است. نیز رجوع شود به شماره ۲۹۲۸/ع همین فهرست. این اثر مکرراً در ایران به چاپ رسیده است. آغاز: «نحمدک یا من تجلی لعباده فی کتابه بل فی کل شیء و اراهم نفسه فی خطابه بل فی کل نور».

انجام: من قرأ سوره بنی اسرائیل فی کل ليله جمعه لم یمت حتی یدرک القائم علیه السلام و یکو مع اصحابه تم الربع الثانی من کتاب الصافی».

ملی (ج ۹: ۶۷، ۲۱۸)، مرعشی (ج ۳: ۱۵۸)، ذریعه (ج ۱۵: ۵).

نسخ، ۱۲۲۷، عناوین و مقدمات و آیه‌ها شنگرف، نسخه در حواشی تصحیح شده، مطالب اندکی در حواشی به نقل از قاضی نورالله، کتب جوامع، مجمع و از خود مؤلف.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی، منگنه، اندرون جلد تیماج حنایی، ۱۹۵×۳۰۰.
 کاغذ: فرنگی شکری، ۲۷۱ برگ، ۲۵ سطر، ۱۱۰×۲۲۰.
 شماره پیشین: ۴۵۵ - ۲۳۴۰ / ض ۱۴۶.

ع/۳۱۹۰

رساله عملیه

(فقه جعفری - رساله عملیه)

از: شیرازی، محمد تقی، - ۱۳۳۸ ق.

رساله‌ای است فتوایی مشتمل بر سه کتاب و یک خاتمه بدین ترتیب: کتاب طهارت، نماز، روزه و خاتمه در اعتکاف، که هر کتاب مشتمل بر چند فصل و هر فصل شامل چند مبحث می‌باشد.

آغاز: «بسمله، الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی خیر خلقه و اله الطاهرین کتاب الطهاره»

و فیه فصول الفصل الاول و فیه مباحث ...».

انجام: «وهی مثل کفارة شهر رمضان و احوط مراعات الترتیب فیها کالکفارة فی الظهار و الله العالم...».

نسخ خوش، ۱۳۳۳ ق. محمد بن محمد تقی تفرشی، نسخه در زمان حیات مؤلف کتابت شده، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از کلمات با مرکب قرمز خط کشیده شده، برگهای ۸۷ و ۸۸ بدون نوشته، عنوان کتاب و نام مؤلف در صفحه اول با مرکب قرمز نوشته شده. دو برگ اول و آخر الحاقی.

جلد: تیماج مشکى، یک لایه، عطف با جلد یکی است، ۱۲۰×۱۳۰.
 کاغذ: فرنگی نخودی، ۸۸ برگ، ۱۱ سطر، ۱۲۰×۶۰.
 شماره پیشین: ۸۲۳ - ۱۴۶۲ / ض ۴۵.

ع/۳۱۹۱

حاشیه معالم الاصول

(اصول فقه شیعه)

از: مازندرانی، محمد صالح بن احمد، - ۱۰۸۱ ق.

حاشیه مفصلی است با عنوانهای «قوله قوله» بر کتاب معالم الاصول حسن بن زین الدین ابن الشهد الثانی (۹۵۹ - ۱۰۱۱ ق). این حاشیه با حاشیه خلیفه سلطان در تهران بسال ۱۲۷۴ به چاپ رسیده است.

ملی (ج ۷: ۱۷)، (ج ۱۲: ۳۷۷)، ذریعه (ج ۶: ۲۰۷).

آغاز: «بسمله، نحمدک اللهم یا من خلقتنا و لم نکن شیئا مذکوراً...».

انجام: «بل لابد فیها من مراعات حسن التركیب فی الظم ایضاً و نظم هذه القصص منه سبحانه لا منهم».

نسخ، کلمات قوله با مرکب قرمز، بالای عبارات متن با مرکب قرمز خط کشیده شده. جلد: تیماج مشکى، مقوایی، ضربی، منگنه و جداول، ترنج و دو سر ترنج، کاغذ: فرنگی نخودی، ۱۸۲ برگ، ۱۸ سطر، ۱۱۵×۶۵.
 شماره پیشین: ۱۲۵۹-۶۲۱ / ض ۲۳.

ع/۳۱۹۲

مجموعه

۱. ارشاد الاذهان الی احکام الایمان «گ ۱- گ ۲۵۰»

(فقه جعفری)

از: علامه حلی، حسن بن یوسف، ۶۴۸-۷۲۶ ق.

زمان تألیف: ۶۹۶ ق.

رجوع شود به شماره ۳۱۶۲/ع همین فهرست.

نسخه حاضر از آغاز افتادگی و فاقد کتابهای طهارت و صلات و اوایل کتاب زکات

می باشد.

آغاز افتاده: «عشره و فیه ثلث شیایة ثم عشرون و فیه اربع ثم خمس و عشرون و فیه خمس

شیایة...»

انجام: «و من اراد التوسط فعليه بما افذناه فی التحریر او تذکره الفقهاء او قواعد الاحکام او

غیر ذلک من کتبنا».

۲. مسأله «گ ۲۵۱ پ - گ ۲۵۳ پ»

(فقه جعفری)

از: شیخ بهائی، محمد بن حسین، ۹۵۳ - ۱۰۳۱ ق.

مختصری است در بیان یک مسأله فقهی در ارتباط با پرداخت مهر زن.

آغاز: «بسمله و به ثقتی، مسئله يجوز للزوجة قبل الدخول منع نفسها عن الزوج و الامتناع

من سائر الاستمتاع حتی تقبض مهرها...»

انجام: «والتخلیه بینه و بین ما يجوز له من الاستمتاع منها...»

۳. مرآة العقول «گ ۲۵۴ - گ ۲۵۵»

(شیعه و اصول دین)

از: نقوی نصیرآبادی، دلدار علی بن محمد معین، ۱۱۶۶ - ۱۲۳۵ ق.

مرآة العقول یا عماد الاسلام فی علم الکلام کتابی است در اصول پنجگانه مذهب شیعه

امامیه که در پنج مجلد ضخیم بترتیب ذیل تدوین شده: جلد اول در توحید، دوم در عدل، سوم در نبوت، چهارم در امانت و پنجم در معاد. در نسخه حاضر نامی از مؤلف کتاب نیامده و تنها سه فصلهای کتاب که شامل یک مقدمه و پنج باب در اصول پنجگانه مذهب شیعه امامیه است، در حدود سه صفحه ذکر گردیده که با توجه به تطبیق آن با عنوانهای مجلدات پنجگانه مرآة العقول مذکور، احتمال قریب به یقین می رود که این نسخه سرفصلهای همان کتاب باشد.

ذریعه (ج ۱۵: ۳۳۰ و ج ۲۰: ۲۹۷)

آغاز: «بسمله، لک الحمد رب الارباب ... و بعد فهده مجموعة فی الاصول سميتها بمرآة

العقول ...»

انجام: «فهو کفر و زندقه و الاحادیث تأوله والله الهادی الی سبیل الرشاد و نه المبدأ و

المعاد».

نسخ و نستعلیق، ۱۰۹۸ و ۱۱۰۱ ق.، محمد امین بن حمد علی الشریف الاسترآبادی، در شهر نساء، عناوی با مرکب قرمز، بالای بعضی از عبارات و کلمات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حاشیه های در رابطه با متن دارد، حواشی با علائم ع ل، ۱۲، ۱۵، نسخه از آغاز افتادگی دارد و فاقد لت رو است، قسمتی از عطف پاره شده، سه برگ اول از شیرازه جد است، میان برگ ۱ پ و برگ ۲ افتادگی دارد، آثار آب افتادگی و لک زدگی در نسخه دیده می شود.

جلد: تیماج زرشکی، مقوایی، دارای جدول و منگنه ضرب، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی ابری، ۱۲۵×۱۹۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۵۵ برگ، ۱۵ سطر، ۶۰×۱۱۰.

شماره پیشین: ۱۰۸۷ - ۱۷۲۷ / ض ۶۵.

ع/۳۱۹۳

الدره السینه علی شرح الالفیه

(زبان عربی - نحو)

از: انصاری، زکریا بن محمد، ۸۲۳-۹۲۶ ق.

شرحی است با عناوین «قوله - قوله» بر شرح بدرالدین محمد بن محمد ابن مالک (۶۸۶

ق.) بر منظومه الفیه پدرش ابو عبدالله محمد بن عبدالله ابن مالک (۶۰۰-۶۷۲ ق.)

ف. مرعشی (۱۵: ۲۸۹).

آغاز: «بسمله، الحمدلله الذی منحنا علم اللسان و عمرنا بما به من نعم و احسان ... اما بعد فهذه حاشیه وضعتها علی شرح الخلاصه نظم ...».

انجام: «واحصی کل شیء عدداً بلاخصاصه، الخصاصه الفقر و سوء الحال و الحمدلله رب العالمین».

نسخ، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از کلمات با مرکب قرمز خط کشیده، نسخه در حاشیه تصحیح شده. حاشیه های اندکی در رابطه با متن دارد، در نسخه آثار آب افتادگی، لک زدگی و وصالی دیده می شود.

جلد: مقوایی با روکش کاغذی ابری، عطف تیماج تریاکی رنگ و رورفته، اندرون جلد روکش کاغذی، ۲۰۰×۱۳۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی (از ابتداء تا برگ ۷۳، و برگهای ۸۲ تا ۸۴) و فرنگی نخودی (از برگ ۷۴ تا ۸۱، و از برگ ۸۵ تا آخر نسخه)، ۲۲۹ برگ، ۱۸ سطر، ۱۴۰×۷۰.

شماره پیشین: ۹۴۹-۱۵۸۹ / ض ۵۶.

ع/۳۱۹۴

المختصر النافع

(فقه جعفری)

از: محقق حلی، جعفر بن حسن، ۶۰۲-۶۷۲ ق.

این اثر مشتمل بر یک دوره کامل فقه شیعه از کتاب طهارت تا کتاب دیات است، و حدود یکبرگ از آخر آن افتاده است. نیز رجوع شود به شماره ۳۱۶۶/ع همین فهرست.

آغاز: «بسمله... الحمدلله الذی صغرت فی عظمته عبادة العابدین».

انجام: افتاده (لا یعقل العاقله بهیمه و لاتلاف مال و یختص»

ملی (ج ۹: ۳۶۰).

نسخ، [بی تا]، [بی کا]، عنوانها با مرکب قرمز.

جلد: تیماج تریاکی، مقوایی، ترنج و دوسر ترنج، عطف و سجاف تیماج قهوه ای روشن، اندرون جلد کاغذی ابری، ۱۹۰×۱۲۵.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۲۸۹ برگ، ۱۴ سطر، ۱۱۰×۶۰.

ع/۳۱۹۵

حاشیه الفوائد الضیائیة

(زبان عربی - نحو)

از: عصام الدین اسفراینی، ابراهیم بن محمد، ۹۴۳ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۰۶/ع همین فهرست.

نستعلیق، ۱۰۳۸ ق.، صدرالدین محمد بن عبدالله، عناوین با مرکب قرمز، نسخه در حاشیه تصحیح شده، کاغذ بسیار فرسوده مخصوصاً صفحات آغاز و پایان آن و دارای موربانه خوردگی، آب افتادگی و وصالی، قسمتی از عطف پاره شده.

جلد: تیماج تریاکی، یک لایی، دارای جدول و منگنه ضربی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی آبی، ۲۰۰×۱۳۰.

کاغذ: اصفهانی نخودی، ۱۸۱ برگ، ۲۰ سطر، ۱۴۰×۷۵.

شماره پیشین: ۱۰۵۲-۱۶۹۲ / ض ۶۳.

ع/۳۱۹۶

حاشیه الروضة البهیة فی شرح الدمشقیة

(فقه جعفری)

از: خلیفه سلطان، حسین بن رفیع الدین محمد، ۱۰۰۱-۱۰۶۴ ق.

زمان تألیف: ۱۰۴۹ ق.

حاشیه مختصری است با عناوین «قوله - قوله» بر کتاب «الروضة البهیة فی شرح اللمعة الدمشقیة» شهید ثانی زین الدین بن علی (۹۱۱ - ۹۶۶ ق.) که در شماره ۳۰۹۱/ع همین فهرست معرفی شده است. این اثر ظاهراً به چاپ نرسیده است.

ذریعه (ج ۶: ۹۴)

آغاز: «بسمله، قوله لان ما کا الاكول الظاهرانه تمثیل اللزام فان المفعول به اذا صار نسیاً نسیاً فی الكلام و صار الغرض اتصاف الفاعل بنفس الفعل ...»

انجام: «قوله السوقیه صفة لالكلب الحمدلله الذی هدانا الصراط المستقیم وارشدنا الی متابعه رسول الکریم...».

نسخ، ۱۲۶۲ ق. محمد سیستانی، در اصفهان، عناوین با مرکب قرمز، سرفصلها با مرکب مشکی در حاشیه نوشته شده، تصحیح شده، اوراق نسخه دارای لک زدگی و آب افتادگی.
جلد: تیماج قهوه‌ای، یک لایی، دارای جدول و منگنه، ضریبی، عطف با جلد یکی است، اندرون جلد روکش کاغذی مغز پسته‌ای، ۱۵۵×۲۱۸.
کاغذ: فرنگی نخودی، ۹۲ برگ، ۲۲ سطر، اندازه نوشته ۱۶۵×۹۰-۱۶۰.
شماره پیشین: ۹۲۵-۱۵۶۴ / ض ۲۱.

ع/۳۱۹۷

مجموعه

۱. النافع یوم الحشر فی شرح الباب الحادی عشر «گ ۱ - گ ۴۴»

(کلام شیعه امامیه)

از: فاضل مقداد، مقداد بن عبدالله، - ۸۲۶ ق.

رجوع شود به شماره ۳۰۸۱ / ع همین فهرست.

۲. [رساله] الصلوة «گ ۴۵ - گ ۵۹ پ»

۱. (نماز)

۲. (شیعه - عقاید)

رساله مختصری است در نماز که از یک مقدمه و هفت باب تشکیل شده است بدین قرار:
باب اول در اعتقادات از جمله شناخت ذات باری تعالی و صفات ممکنه و افعال او، باب دوم در نبوت و امامت، باب سوم در اجماع ملل بر معاد جسمانی، باب چهارم در طهارت، باب پنجم در مقدمات نماز، باب ششم در بقیه موارد نماز، باب هفتم در قضاء، جماعت و قصر.

آغاز: «بسمه، الحمد لله علی الایمان و الاسلام و الهدایه الی دارالسلام ... و بعد فسهذه کلمات قلیله فی بیان ما یجب التجلی به من الاعتقادات و مالا یجوز التخلی عنه من احکام الصلوة ...».

انجام: «ویستجب جبرالمقصوره بالتسیحات الاربع ثلثین مره جبره الله تعالی بلطفه».
نستعلیق، بی تا، بی کا، عناوی با مرکب قرمز، بالای بعضی از کلمات و عبارات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، در کتاب دوم حواشی زیادی با امضای منه دام ظلّه و منه دام مجده آمده که نشان می‌دهد نسخه در حیات مؤلف کتابت شده، در نسخه آثار کهنگی، فرسودگی، آب افتادگی دیده می‌شود. مطالب پراکنده‌ای در رابطه با فلسفه در برگ پایانی کتاب آمده است.
جلد: تیماج مشکی، یک لایی، ۲۰۳×۱۲۵.
کاغذ: اصفهانی زرد و نخودی، ۶۰ برگ، تعداد سطور متغیر میان ۱۴-۱۷، اندازه نوشته متغیر میان ۱۲۰×۵۰-۱۴۰×۶۵.
شماره پیشین: ۱۶۲-۲۰۴۷ / ض ۱۲۳.

ع/۳۱۹۸

الصفائی

(تفاسیر شیعه)

از: فیض کاشانی، محمد بن شاه مرتضی، ۱۰۰۶-۱۰۹۱ ق.

تاریخ تألیف: ۱۰۷۵ ق.

رجوع شود به شماره ۲۹۲۸ / ع همین فهرست.

حدود دو صفحه و نصفی از آغاز نسخه حاضر افتاده است.

آغاز افتاده: «و شد مانقل فی حدیث عن اهل العصمه علیهم السلام و ذلك لانهم انا نسجوا

علی منوالهم و اقتصروا فی الاکثر علی اقوالهم».

نسخ، ۱۰۷۴ ق، محمد سلیم بن مسیح الله، تحریر نسخه به امر صفی قلی بیگ، مطالب اندکی در حواشی نسخه از آثار مؤلف آمده است.

جلد: تیماج عنابی، عطف و سجاف تیماج مشکی، لایه مقوایی، اندرون جلد کاغذی قهوه‌ای روشن، ۲۸۵×۱۸۰.

کاغذ: فرنگی نخودی، ۳۷۰ برگ، ۲۲ سطر، ۱۹۵×۱۰۰.

شماره پیشین: ۱۱۸۵-۵۴۷ / ض ۱۵.

ع/۳۱۹۹

جنته الامان الواقيه و جنته الايمان الباقیه
از: کفعمی، ابراهیم بن علی، ۸۴۰، ۹۰۵ ق.
زمان تألیف: ۸۹۵ ق.

این اثر که به مصباح کبیر کفعمی نیز معروف است، مشتمل بر پنجاه فصل در موضوعات مختلف عبادی است که اولین فصل آن در وصیت و آخرین فصل آن در آداب داعی می باشد. این کتاب در واقع نسخه کامل همان کتاب «الجنة الواقيه و الجنة الباقیه» کفعمی است که در شماره ۳۱۲۲/ع همین فهرست معرفی شد. این کتاب به سال ۱۳۱۲ ق. در بمبئی، به سال ۱۳۱۴ ق. در تبریز و به سالهای ۱۳۲۱ و ۱۳۲۶ ق. در تهران به چاپ رسیده است.
ف. ملی (ج ۸: ۴۴۸)، ذریعه (ج ۵: ۱۵۶)، ف. مشارعربی (ص ۲۵۵)، ف. مرعشی (۶: ۱۸۵).

آغاز کتاب: «بسمله، الحمدلله الذي جعل الدعاء سلماً نرتقى به اعلى مراتب المكارم و وسيلة اقتناء غرر المحاهد...».

آغاز نسخه: «عن ثغور النجاج وتفاسير هي كزجاجة مصباح عند الاستصباح فمن سلک مناہج معالم معاليه حکم القضاء الالهي ... و سميت جنة الامان الواقيه و جنة الايمان الباقیه...».
انجام: «فاذا وافق اركانه قوی و ان وافق اسبابه انجح و ان وافق اوقاته فاز و ان وافق اجنحته طار ... صورة خط المصنف رحمة الله تم الكتاب بعون الملك الوهاب...».

نسخ، بی تا، بی کا، عناوین با مرکب قرمز، بالای بعضی از کلمات با مرکب قرمز خط کشیده شده، نسخه در حاشیه تصحیح شده، حواشی با خط متن و با علامت ۵ و گاه با خطی دیگر و بدون امضاء، یکی دو برگ از آغاز و انجام نسخه افتاده، در نسخه آثار لکزدگی، آب افتادگی، موربانه خوردگی و وصالی دیده می شود. دو برگ اول و یک برگ آخر نسخه الحاقی و بدون نوشته.

جلد: تیماج مشکى، مقوایی، دارای ترنج و دوسرترنج، ضربی، عطف و سجاف جلد تیماج تریاکی روشن، اندرون جلد روکش از تیماج عنابی، ۳۱۰×۱۸۰.
کاغذ: دولت آبادی نخودی، ۳۴۸ برگ، ۲۱ سطر، ۲۱۰×۱۰۰.
شماره پیشین: ۱۵۲۸-۸۸۹ / ض ۶۱.

ع/۳۲۰۰

مجموعه

۱. سبیل النصار، او شرح حال شیخ الثار «گ ۱ پ - گ ۵۴»
«مختار بن ابی عبیده (۱-۶۷ ق.)»
از: تبریزی حکم آبادی، محمد تقی بن حسین، قرن چهاردهم ق.

رساله ای است در شرح حال مختار بن ابی عبیده ثقفی (۱-۶۷ ق.). مؤلف در این اثر به ستایش مختار پرداخته و از صداقت او با آل بیت رسول (ع) سخن می راند. سیدالانبیاء و خاتم السفراء ... فقد کثر اللغظ و تعاور طین الجاهلین حول قضیه الباطل المفدی ناصر آل بیت...».
آغاز: «بسمله و به نستعین، الحمدلله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی محمد (ص)».
انجام: «وان من جهد المقل مدحی و شذوه المبهج عند الصّاح و ان هذا غایة المقدور...»
عذرا الی علاک من قصوری

۲. اجازه روایت «گ ۵۸ پ - گ ۶۴»
از: تبریزی حکم آبادی، محمد تقی بن حسین، قرن چهاردهم ق.

متن مختصری است متضمن درخواست کسب اجازه نقل توسط مؤلف از محمد علی غروی اردوبادی و موافقت ایشان ضمن ارائه نام تمامی اسنادی که سلسله اجازه او بدانان منتهی می شود.
آغاز: «بسمله، الحمدلله و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد فقد استجازنی الفاضل المهذب البارع ... میرزا محمد تقی تبریزی ... فی روایة احادیث ائمتنا الهداة...».

انجام: «من ابی ان یعیش الا عزیزاً او تجلی الکفاح و هو صریح هذه وصیتی الیک و المولی سبحانه نعم الخلیفه علیک و السلام علیک ورحمة الله و برکاته».
نسخ و نستعلیق، ۱۳۵۲ ق. نسخه بخط مؤلف، نسخه در حاشیه تصحیح شده، برگهای ۵۴ پ - ۵۸ بدون نوشته.

جلد: ساغری مشکى، مقوایی، عطف و گوشه ها پارچه کتان، سبز زیتونی، اندرون جلد آستری از زرورق، ۲۲۰×۱۷۳.
کاغذ: فرنگی شطرنجی، ۶۴ برگ، تعداد سطور متغیر بین ۱۷ و ۲۲، اندازه نوشته ۱۶۵×۹۵ - ۱۶۰.
شماره پیشین: ۹۴۷ - ۱۵۸۶ / ص ۲۲.

نمایه موضوعی

۳۱۳۵	احادیث شیعه قرن ۴ ق.	۳۰۴۴/۹	آخرالزمان
۲۹۰۷/۱	اخلاق اسلامی	۳۱۵۲	آداب طریقت
۲۹۶۲	اخلاق اسلامی	۳۱۵۲/۲	آداب طریقت
۳۰۴۱	اخلاق اسلامی	۲۹۲۷	احادیث
۳۱۵۲/۴	اخلاق اسلامی	۳۱۴۲/۱	احادیث اخلاقی
۳۱۶۸	اخلاق عرفانی	۳۰۶۲/۱	احادیث اهل سنت
۳۰۹۹	ادبیات عربی - مجموعه‌ها	۳۰۰۶/۳	احادیث اهل سنت
۳۰۰۴/۲	اربعینات	۲۹۱۶	احادیث شیعه
۳۱۷۹	اربعینات	۲۹۳۲	احادیث شیعه
۳۱۴۰/۸	ارث (فقه)	۲۹۳۴	احادیث شیعه
۳۱۴۰/۹	ارث (فقه)	۲۹۳۶	احادیث شیعه
۲۹۵۰/۳	اسطربلاب	۲۹۹۷	احادیث شیعه
۲۹۵۰/۴	اسطربلاب	۲۹۹۹	احادیث شیعه
۳۰۸۰/۴	اسطربلاب	۳۰۲۸	احادیث شیعه
۳۰۸۰/۵	اسطربلاب	۳۰۳۸	احادیث شیعه
۲۹۷۴/۲	اسلام - عقاید	۳۰۳۹	احادیث شیعه
۲۹۷۴/۳	اسلام - عقاید	۳۰۵۵	احادیث شیعه
۲۹۷۴/۴	اسلام - عقاید	۳۰۵۷/۱	احادیث شیعه
۲۹۷۴/۵	اسلام - عقاید	۳۱۲۱	احادیث شیعه
۳۱۱۵	اسلام - مجموعه	۳۱۲۵	احادیث شیعه
۲۹۶۵	اشراق (فلسفه)	۳۰۶۳	احادیث قدسی
۳۰۱۰	اصول فقه اهل سنت	۳۱۳۲	احادیث شیعه
۳۰۹۴	اصول فقه اهل سنت	۳۱۲۸	احادیث شیعه - قرن ۴ ق
۲۹۵۸	اصول فقه شافعی	۳۱۴۲	احادیث شیعه
۲۹۰۱	اصول فقه شیعه	۳۱۷۹	احادیث شیعه
۲۹۰۲	اصول فقه شیعه	۳۱۸۱	احادیث شیعه
۲۹۱۱	اصول فقه شیعه	۳۱۸۶	احادیث شیعه

۲۹۸۴	دعاها	۳۰۷۵/۴	تفاسیر (سوره زلزال)	۳۱۴۱	اصول فقه شیعه	۲۹۱۵	اصول فقه شیعه
۳۰۱۶	دعاها	۳۰۷۵/۲	تفاسیر (سوره طارق)	۳۱۴۳/۱	اصول فقه شیعه	۲۹۱۸/۲	اصول فقه شیعه
۳۰۱۹/۲	دعاها	۳۰۷۵/۱	تفاسیر (سوره یس)	۳۱۴۳/۲	اصول فقه شیعه	۲۹۲۵/۱	اصول فقه شیعه
۳۰۲۲	دعاها	۲۹۷۴/۱	تفاسیر اهل سنت	۳۱۴۶	اصول فقه شیعه	۲۹۲۵/۲	اصول فقه شیعه
۳۰۲۸	دعاها	۲۹۸۵	تفاسیر اهل سنت	۳۱۴۹	اصول فقه شیعه	۲۹۲۵/۳	اصول فقه شیعه
۳۰۴۴/۵	دعاها	۲۹۸۶	تفاسیر اهل سنت	۳۱۵۳/۲	اصول فقه شیعه	۲۹۲۹	اصول فقه شیعه
۳۰۴۶	دعاها	۳۰۶۱	تفاسیر اهل سنت	۳۱۵۶/۱	اصول فقه شیعه	۲۹۵۵	اصول فقه شیعه
۳۰۶۲	دعاها	۳۱۸۰	تفاسیر اهل سنت	۳۱۶۳	اصول فقه شیعه	۲۹۶۶	اصول فقه شیعه
۳۱۰۴	دعاها	۳۱۰۳	تفاسیر اهل سنت - قرن ۱۰ ق.	۳۱۶۵	اصول فقه شیعه	۲۹۷۶	اصول فقه شیعه
۳۱۸۲	دعاها	۲۹۲۸	تفاسیر شیعه	۳۰۷۱	اصول فقه شیعه	۲۹۷۷/۱	اصول فقه شیعه
۳۱۹۹	دعاها	۳۱۸۹	تفاسیر شیعه	۳۱۷۲	اصول فقه شیعه	۲۹۷۷/۲	اصول فقه شیعه
۳۱۴۰/۲	دعای جنۃ الاسماء	۳۱۹۸	تفاسیر شیعه	۳۱۹۱	اصول فقه شیعه	۲۹۸۸	اصول فقه شیعه
۲۹۲۱	دعای صباح	۳۰۷۵	تفاسیر فلسفی	۲۹۵۸	اصول فقه مالکی	۲۹۸۹	اصول فقه شیعه
۳۰۱۵/۱	رمل	۳۱۵۷	جبر	۳۰۲۸	اعمال السنه	۳۰۰۸	اصول فقه شیعه
۲۹۴۳	زبان عربی - صرف	۲۹۵۳/۲	حدیث - اجازه ها	۳۰۸۸	امامت	۳۰۲۱	اصول فقه شیعه
۲۹۸۱	زبان عربی - صرف	۳۲۰۰/۲	حدیث - اجازه ها	۳۱۱۳	امامت	۳۰۴۰	اصول فقه شیعه
۳۰۰۵/۲	زبان عربی - صرف	۲۹۴۶	حدیث - علم الرجال	۳۱۶۰	امامت	۳۰۵۲	اصول فقه شیعه
۳۰۱۵/۲	زبان عربی - صرف	۲۹۵۹	حدیث - علم الرجال	۲۹۲۰	پزشکی اسلامی	۳۰۶۷	اصول فقه شیعه
۳۰۲۰/۱	زبان عربی - صرف	۲۹۶۸	حدیث - علم الرجال	۲۹۳۹	پزشکی اسلامی	۳۰۷۲	اصول فقه شیعه
۳۰۵۶	زبان عربی - صرف	۳۱۰۸/۲	حدیث - علم الرجال	۲۹۵۴/۴	پزشکی اسلامی	۳۰۷۳/۱	اصول فقه شیعه
۳۰۶۴/۴	زبان عربی - صرف	۲۹۱۰/۲	حدیث - علم درایه	۲۹۶۰	پزشکی اسلامی	۳۰۷۳/۲	اصول فقه شیعه
۳۰۶۴/۵	زبان عربی - صرف	۲۹۵۰/۱	حساب	۲۹۷۴/۶	پزشکی اسلامی	۳۰۷۳/۳	اصول فقه شیعه
۳۰۶۴/۶	زبان عربی - صرف	۲۹۶۷	حساب	۲۹۷۴/۷	پزشکی اسلامی	۳۰۸۳/۱	اصول فقه شیعه
۳۰۶۴/۷	زبان عربی - صرف	۳۰۸۰/۱	حساب	۲۹۸۰	پزشکی اسلامی	۳۰۸۳/۲	اصول فقه شیعه
۳۰۸۶/۱	زبان عربی - صرف	۳۰۸۰/۲	حساب	۲۹۹۳	پزشکی اسلامی	۳۰۸۳/۳	اصول فقه شیعه
۳۰۸۶/۲	زبان عربی - صرف	۳۰۹۸/۲	حساب	۳۰۰۱	پزشکی اسلامی	۳۰۸۳/۴	اصول فقه شیعه
۳۱۴۰/۳	زبان عربی - صرف	۳۱۴۰/۶	حساب	۳۰۷۸	پزشکی اسلامی	۳۰۸۴/۱	اصول فقه شیعه
۳۱۷۴	زبان عربی - صرف	۳۱۵۰/۱	حساب	۳۰۸۷	پزشکی اسلامی	۳۰۸۴/۲	اصول فقه شیعه
۲۹۷۵	زبان عربی - معانی و بیان	۳۰۲۶	خدا - نامها	۲۹۰۳	پیامبران - سرگذشتنامه	۳۰۸۹/۲	اصول فقه شیعه
۳۰۱۳	زبان عربی - معانی و بیان	۲۹۰۷	دعا	۲۹۵۳/۱	تسلیم	۳۰۹۰	اصول فقه شیعه
۳۰۲۴	زبان عربی - معانی و بیان	۲۹۰۵/۲	دعاها	۳۱۴۰/۵	تشهد	۳۰۹۸/۱	اصول فقه شیعه
۳۰۲۷	زبان عربی - معانی و بیان	۲۹۱۰/۱	دعاها	۳۰۵۵	تصوف - اصطلاحها و تعبیرها	۳۱۰۲	اصول فقه شیعه
۳۰۳۶	زبان عربی - معانی و بیان	۲۹۶۹	دعاها	۳۰۷۵/۵	تفاسیر (سوره توحید)	۳۱۰۸/۱	اصول فقه شیعه

۲۹۷۳	فقه جعفری	۳۰۸۹/۶	شیعه - عقاید	۳۱۶۹	زبان عربی - نحو	۳۰۴۳	زبان عربی - معانی و بیان
۲۹۹۴	فقه جعفری	۳۱۴۷	شیعه - عقاید	۳۰۷۴	زبان عربی - نحو	۳۰۷۷	زبان عربی - معانی و بیان
۳۰۴۵	فقه جعفری	۳۱۵۳/۱	شیعه - عقاید	۳۱۷۰	زبان عربی - نحو	۳۱۲۰	زبان عربی - معانی و بیان
۳۰۵۰	فقه جعفری	۳۱۹۷/۲	شیعه - عقاید	۳۱۹۳	زبان عربی - نحو	۳۱۵۸/۱	زبان عربی - معانی و بیان
۳۰۶۰	فقه جعفری	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم		۳۱۹۵	زبان عربی - نحو	۳۱۵۸/۲	زبان عربی - معانی و بیان
۳۰۷۰	فقه جعفری	۳۰۹۶	- معاد	۳۰۵۸	زبان عربی - نحو	۳۱۶۴	زبان عربی - معانی و بیان
۳۰۷۶	فقه جعفری	۲۹۴۸	عرفان	۳۰۵۸	زبان عربی - واژه‌نامه‌ها	۲۹۰۶	زبان عربی - نحو
۳۰۷۹	فقه جعفری	۲۰۷۰	عرفان	۳۱۳۴	زبان عربی - واژه‌نامه‌ها	۲۹۲۲	زبان عربی - نحو
۳۰۸۴/۱	فقه جعفری	۲۹۷۱/۱	عرفان	۳۱۳۹	زبان عربی - واژه‌نامه‌ها	۲۹۲۳	زبان عربی - نحو
۳۰۸۹/۳	فقه جعفری	۳۰۰۹/۲	عرفان	۳۱۵۶/۲	زبان عربی - واژه‌نامه‌ها	۲۹۴۲	زبان عربی - نحو
۳۰۸۹/۸	فقه جعفری	۳۰۲۹	عرفان	۲۹۹۱	زیارتنامه‌ها	۲۹۵۷	زبان عربی - نحو
۳۰۹۱	فقه جعفری	۳۰۸۲	عرفان	۳۱۲۷	زیارتنامه‌ها	۲۹۸۲	زبان عربی - نحو
۳۰۹۲	فقه جعفری	۳۱۰۱/۳	عرفان	۲۹۵۴/۲	ساعت آفتابی	۲۹۸۳	زبان عربی - نحو
۳۰۹۳	فقه جعفری	۳۱۸۷	عرفان	۲۹۴۰	شطرنج تحریم	۲۹۸۷	زبان عربی - نحو
۳۰۹۵	فقه جعفری	۲۹۰۵	عزالت (عرفان)	۳۱۵۹	شعر عربی	۲۹۹۹۲	زبان عربی - نحو
۳۰۹۷	فقه جعفری	۲۹۷۹/۳	عشق	۲۹۲۴	شعر عربی - مرثیه‌ها	۲۹۹۵	زبان عربی - نحو
۳۱۱۶	فقه جعفری	۳۱۳۱	علوم غریبه اسلامی	۳۰۱۹	شعر عرفانی	۲۹۹۸	زبان عربی - نحو
۳۱۱۸	فقه جعفری	۳۱۶۰	علی بن ابی طالب، امام اول - اثبات امامت	۳۰۴۷	شعر عرفانی - قرن ۱۳ ق	۳۰۰۵/۱	زبان عربی - نحو
۳۱۱۹	فقه جعفری	۲۹۳۷	علی بن ابی طالب، امام اول - کلمات قصار	۲۹۲۴	شعر مذهبی	۳۰۰۵/۳	زبان عربی - نحو
۳۱۲۲	فقه جعفری	۳۱۷۶	علی بن ابی طالب، امام اول - کلامات قصار	۳۱۰۵/۳	شعر مذهبی	۳۰۱۱	زبان عربی - نحو
۳۱۲۳	فقه جعفری	۳۱۰۵/۲	غزل	۳۰۱۹	شعر مذهبی	۳۱۱۲	زبان عربی - نحو
۳۱۲۴	فقه جعفری	۳۱۰۵/۱	غزل - مجموعه‌ها	۳۰۴۴/۷	شعر مذهبی	۳۰۱۸/۱	زبان عربی - نحو
۳۱۲۶	فقه جعفری	۲۹۰۷/۱	غیبت	۳۰۵۵	شعر مذهبی	۳۰۱۸/۲	زبان عربی - نحو
۳۱۲۹	فقه جعفری	۲۹۶۲	غیبت	۳۰۲۳	شعر مذهبی	۳۰۲۰/۲	زبان عربی - نحو
۳۱۳۶	فقه جعفری	۳۰۰۷	فقه اهل سنت - دفاعیه‌ها و ردیه‌ها	۳۰۲۳	شعر مذهبی عربی	۳۱۳۰	زبان عربی - نحو
۳۱۳۷	فقه جعفری	۲۹۰۹	فقه جعفری	۳۱۱۰	شیخیه - عقاید	۳۰۳۱	زبان عربی - نحو
۳۱۳۸	فقه جعفری	۲۹۲۶	فقه جعفری	۳۱۸۷	شیخیه - عقاید	۳۱۳۳	زبان عربی - نحو
۳۱۴۸	فقه جعفری	۲۹۳۰	فقه جعفری	۳۰۸۱/۲	شیعه - اصول دین	۳۰۳۴	زبان عربی - نحو
۳۱۵۳/۳	فقه جعفری	۲۹۳۳	فقه جعفری	۳۱۹۳	شیعه - اصول دین	۳۰۳۵	زبان عربی - نحو
۳۱۵۴	فقه جعفری	۲۹۳۵	فقه جعفری	۳۱۴۰/۱	شیعه - دفاعیه‌ها و ردیه‌ها	۳۰۶۴	زبان عربی - نحو
۳۱۶۲	فقه جعفری	۲۹۳۸	فقه جعفری	۳۰۸۲	شیعه - عقاید	۳۰۶۴/۲	زبان عربی - نحو
۳۱۶۶	فقه جعفری	۲۹۴۵	فقه جعفری	۳۰۸۹/۵	شیعه - عقاید	۳۰۶۴/۳	زبان عربی - نحو
۳۱۶۷	فقه جعفری	۲۹۷۲/۱	فقه جعفری	۲۹۴۸	شیعه - عقاید	۳۰۶۵	زبان عربی - نحو

۳۰۷۵/۳	کلام شیعه امامیه	۲۹۳۱	کلام شیعه امامیه	۳۰۳۳	فلسفه اسلامی - قرن ۱۱ ق	۳۱۷۱	فقه جعفری
۳۰۸۱/۱	کلام شیعه امامیه	۲۹۴۱	کلام شیعه امامیه	۳۰۵۴	فلسفه اسلامی	۳۱۷۵	فقه جعفری
۳۰۸۸	کلام شیعه امامیه	۲۹۴۴/۱	کلام شیعه امامیه	۳۰۵۷/۲	فلسفه اسلامی	۳۱۸۴	فقه جعفری
۳۰۸۹/۷	کلام شیعه امامیه	۲۹۴۴/۲	کلام شیعه امامیه	۳۰۵۷/۳	فلسفه اسلامی	۳۱۸۵	فقه جعفری
۳۱۰۰	کلام شیعه امامیه	۲۹۷۹/۴	کلام شیعه امامیه	۳۹۵۷/۵	فلسفه اسلامی	۳۱۸۸	فقه جعفری
۳۱۰۱/۱	کلام شیعه امامیه	۲۹۷۹/۵	کلام شیعه امامیه	۳۱۰۱/۲	فلسفه اسلامی قرن ۱۱ ق	۳۱۹۲/۱	فقه جعفری
۳۱۷۷	کلام شیعه امامیه	۳۰۴۴/۱	کلام شیعه امامیه	۳۱۱۰	فلسفه اسلامی قرن ۱۱ ق	۳۱۹۲/۲	فقه جعفری
۳۱۷۸	کلام شیعه امامیه	۳۰۴۴/۲	کلام شیعه امامیه	۳۱۱۴	فلسفه اسلامی قرن ۱۱ ق	۳۱۹۴	فقه جعفری
۳۱۸۳	کلام شیعه امامیه	۳۰۴۴/۳	کلام شیعه امامیه	۳۱۵۰/۲	فلسفه اسلامی	۳۱۹۶	فقه جعفری
۳۱۹۲/۳	کلام شیعه امامیه	۳۰۴۴/۴	کلام شیعه امامیه	۳۱۵۱	فلسفه اسلامی	۲۹۵۳/۳	فقه جعفری - پرسشها و پاسخها
۳۱۹۷/۱	کلام شیعه امامیه	۳۰۴۴/۸	کلام شیعه امامیه	۳۰۵۹	قرآن - احکام و قوانین	۲۹۵۳/۴	فقه جعفری - پرسشها و پاسخها
۲۹۶۴	کلام معتزلی	۳۰۵۳/۱	کلام شیعه امامیه	۳۱۰۹	قرآن - اعراب	۲۹۵۱	فقه جعفری - رساله عملیه
۲۹۹۶	کیمیا و کیمیاگری	۳۰۵۳/۲	کلام شیعه امامیه	۳۰۸۱/۳	قرآن - تجوید	۲۹۶۱	فقه جعفری - رساله عملیه
۲۹۵۴/۱	گاهشمار	۳۰۶۹	کلام شیعه امامیه	۳۰۸۵/۱	قرآن - تجوید	۳۱۹۰	فقه جعفری - رساله عملیه
				۳۰۸۵/۲	قرآن - تجوید	۳۰۰۰	فقه حنفی
				۳۱۰۶	قرآن - صرف و نحو	۳۰۰۲	فقه حنفی
				۳۱۰۹	قرآن - قرائت	۳۰۰۳	فقه حنفی
				۳۰۳۰	قرآن - کشف الایات	۳۰۰۶/۱	فقه حنفی
				۲۹۱۹	قرآن - مسائل لغوی	۳۰۰۶/۲	فقه حنفی
				۳۱۰۶	قرآن - مسائل لغوی	۳۰۱۲	فقه حنفی
				۲۹۹۰	قرآن - مسائل متفرقه	۳۰۱۷/۱	فقه حنفی
				۳۰۴۸	قرآن - واژه‌نامه‌ها	۳۰۱۷/۲	فقه حنفی
				۳۱۰۶	قرآن - واژه‌نامه‌ها	۳۰۲۵	فقه حنفی
				۳۰۳۲	کلام	۳۰۳۷	فقه حنفی
				۲۹۶۴	کلام - دفاعیه‌ها و ردیه‌ها	۳۰۴۹	فقه حنفی
				۲۹۶۴	کلام اشعری	۳۰۶۶	فقه حنفی
				۲۹۷۱/۲	کلام شعری	۲۹۱۲	فلسفه اسلامی قرن ۱۱ ق
				۳۰۴۲/۱	کلام اهل سنت	۲۹۷۰	فلسفه اسلامی
				۳۰۴۲/۲	کلام اهل سنت	۲۹۷۱/۳	فلسفه اسلامی - قرن ۴ ق
				۳۰۰۴۱	کلام حنفی	۲۹۷۱/۴	فلسفه اسلامی - قرن ۴ ق
				۲۹۰۴	کلام شیعه امامیه	۲۹۷۱/۵	فلسفه اسلامی - قرن ۴ ق
				۲۹۰۸	کلام شیعه امامیه	۲۹۷۸	فلسفه اسلامی - قرن ۱۱ ق
				۲۹۱۷	کلام شیعه امامیه	۳۰۲۹	فلسفه اسلامی - قرن ۱۱ ق

نمایه عنوان

اثبات الواجب الجديد	٣٠٥٧/٣	الاسفار الاربعه	٢٩٧٨
اثبات الوصية	٣١١٣	الاسفار الاربعه	٣١١٤
اثنا عشرية فى الصلوة	٣١٦١/٢	اصالت الصحة فى المعاملات	٢٠٨٣/٢
اثنا عشرية فى الصلوة	٣١٦١/١	الاصلاح	٢٩٦١
الاجازه الكبيره	٢٩٥٣/٢	الاصلاح و الايضاح [شرح متن	
اجازه روايت	٣٢٠٠/٢	الوقايه]	٣٠٠٢
الاحاديث القدسيه	٣٠٦٣/١	[رساله] اصول الدين	٣٠٨١/٢
ادعيه السر	٣٠٢٨/٢	اصول الكافى	٣١٣٥
ادعيه الوسائل الى المسائل	٣٠٢٨/٣	[رساله] اصول فقه	٣٠٤٠
الاربعين	٣١٧٩	اعتقادات	٣٠٨٩/٥
الاربعين فى اصول الدين	٣٠٤١	اعتقادات	٣٠٨٩/٤
الدربينات الحديثيه	٣٠٠٤/٢	الاکر	٣٠٨٠/٨
ارجوزه فى المونطق	٣١١١	اکمال الدين و اتمام النعمه فى اثبات	
ارشاد الادهان الى احكام		الغيبه	٢٩٥٢
الايان	٣١٦٢	الالفيه	٣٠٠٥/١
ارشاد الادهان الى احكام		الالفين الفارق بين الصدق	
الايان	٣١٩٢/١	والمين	٣١٦٠
ارشاد القلوب الى الصواب	٢٩٥٦	انوار التريل و اسرار التأويل	٢٩٨٦
ارشاد المسترشدين و هدايه		انوار التريل و اسرار التأويل	٣١٨٠
الطالبين ^٥	٣٠٤٤/٦	ايسا غوجى	٣٠١٤
اساس الاقتياس	٣١١٥	ايسناح المقاصد فى ترجمه تجويد	
الاستبصار فى الجمع بين ما اختلف من الاحاديث		العقايد	٣١٧٨
و الاخبار	٢٩٣٢	ايسناح المقاصد فى ترجمه تجويد	
الاسرار الالهيه	٣١٠١/٢	العقايد	٣١٧٧
اسرار الايات و انوار البينات	٣٠٢٩	الباب الحاوى عشر	٣٠٤٤/٢
الاسطرلاب	٣٠٨٠/٥	الباب الحادى عشر	٣٠٨٩/٧
الاسفار الاربعه	٢٩١٢	بحار الانوار	٣١٨٦

[رساله] البدء	٣٠٧٥/٣	التسليم	٢٩٥٣/١
البرده ← قصيده البرده بصائر		التصريف	٣٠٦٤/٤
الدرجات	٣١٤٢/٢	[رساله در] تصريف الافعال	٣٠٦٤/٦
بلد الامين و درع الحصين	٣٠٢٨/١	تشریح الافلاك	٣٠٨٩/١
البهجه المرضيه فى شرح الالفيه	٣٠١١	تشریح الافلاك	٢٩٥٠/٢
البهجه المرضيه فى شرح		تعليقات المعلم الثانى	٢٩٧١/٣
الالفيه	٣٠١٨/١	تعليقات على الشرح الجديد	
البهجه المرضيه فى شرح الالفيه	٣١١٢	للتجريد	٣١٨٣
البهجه المرضيه فى شرح الالفيه	٣١٣٠	تعليقه على منهج المقال	٢٩١٨/٣
البهجه المرضيه فى شرح الالفيه	٣١٧٠	تفسير سوره زلزلال	٣٠٧٥/٤
البيان	٢٩٧٣	تفسير سوره توحيد	٣٠٧٥/٥
التبيان اعراب القرآن	٣١٠٩	تفسير سوره طارق	٣٠٧٥/٢
تبين الحقائق فى شرح كنز الدقائق	٣٠٤٩	تفسير سوره يس	٣٠٧٥/١
[رساله] تجويد و ترتيب قرآن	٣٠٨١/٣	التقريب فى اسرار التركيب	٢٩٩٦/٢
تحرير اصول هندسه اقليدس	٣١٧٣	تلخيص المقال فى تحقيق احوال الرجال	٢٩٤٦
تحرير الاصول	٣٠٦٧	تلوح الطب	٣٠٠١
تحرير القواعد المنطقيه فى شرح		تمرين الطلاب فى صناعة الاعراب	٢٩٩٥
الشمسيه	٢٩٦٣/٢	تمهيد القواعد الاصوليه و العريه	٣١٤١
تحرير القواعد المنطقيه فى شرح		التنبهات العليه على وظائف	
الشمسيه	٣٠٥١	الصلوة القليه	٢٩٥٤/٣
تحرير القواعد المنطقيه فى شرح		تقيق المقاصد الاصوليه فى شرح	
الشمسيه	٣١١٧/١	ملخص الفوائد الحائريه	٣١٤٩
تحصيل الايقان فى شرح نظم البرهان فى سبط		تهذيب الوصول الى علم	
الايان	٢٩٣١	الاصول	٣٠٢١
التحصين فى صفات العارفين	٢٩٠٥	تهذيب الوصول الى علم الاصول	٣٠٥٢
تعنه حاتميه	٢٩٥٠/٤	تهذيب الوصول الى علم الاصول	٣١٠٢
تحقيق التشكيك	٣٠٥٧/٥	توضيح التذكره	٢٩١٤
التذكره الهاديه و الذخيره الكافيه	٢٩٢٠	جامع الاخبار	٢٩٩٩
تذكره اولى الالباب و الجامع للعجب		جامع الاخبار	٣١٨١
العجاب	٢٩٣٩	جامع المقاصد فى شرح القواعد	٣٠٩٥
ترجمه مختار الصحاح	٣٠٥٨	جبر و مقابله	٣١٥٧
ترجمه و شرح [رساله] تصريف		الجمع بين الرايين	٢٩٧١/٤
الافعال	٣٠٦٤/٧	جنگ	٣٠١٩

٣٠٥٥	حاشیه حاشیه المختصر	٣٠١٠	جنگ
٣٠٢٢	حاشیه حاشیه تحقیق التشکیک	٣٠٥٧/٢	جنته الامان الواقيه و جنة الايمان الباقیه
٣١٩٩	حاشیه حاشیه تهذيب المنطق	٣١٤٠/٣	جنته الامان الواقيه و جنة الايمان الباقیه
٣٠٧٦	حاشیه حاشیه شرح تجريد الاعتقاد	٢٩٧٨/٤	جواهر الکلام فی شرح شرايع الاسلام
٣١٢٢	حاشیه حاشیه شرح تجريد الاعتقاد	٢٩٠٨	جواهر الکلام فی شرح شرايع الاسلام
٣١٢٣	حاشیه حاشیه شرح مطالع الانوار	٣٠٥٧/٤	جواهر الکلام فی شرح شرايع الاسلام
٣١٣٨	حاشیه خلاصة الحساب	٣١٤٠/٦	جواهر الکلام فی شرح شرايع الاسلام
٢٩٧٨/٥	حاشیه ذخیره المعاد فی		حاشیه اثبات الواجب القديم
٣٠٥٧/١	شرح الارشاد	٣٠٨٣/٣	حاشیه اصول الکافی
٣١٦١/٣	حاشیه شرح التصريف	٣٠٢٠/١	حاشیه الاثنا عشرية فی الصلوة
٣١٦١/٤	حاشیه شرح تجريد العقاید	٣٠٦٩	حاشیه الالفیه
٣١٤٠/٤	حاشیه شرح حکمة العين	٢٩٠٤	حاشیه التصريف
	حاشیه شرح طوابع الانوار	٣٠٤٢/٢	حاشیه الروضه البهيه فی شرح اللمعه
٣١٩٦	حاشیه شرح مختصر الاصول	٢٩٥٨	الدمشقيه
٢٩٠٦	حرمت شطرنج	٢٩٤٠	حاشیه الفوائد الضیائیه
٢٩٠٩	حاشیه عوائد الايام من مهمات ادله الاحکام	٣٠٨٤/٢	حاشیه ارشاد الازهان الى احکام الايمان
٢٩٢٣	حاشیه فرائض السجانندی	٣٠١٧/٢	حاشیه الفوائد الضیائیه
٢٩٧٦	حاشیه لوازم الاسرار	٣١٥٥	حاشیه الفوائد المحکمه
٣١٦٤	حاشیه معالم الاصول	٢٩١١	حاشیه المختصر
٣٠٤٣/١	حاشیه معالم الاصول	٢٩٧٧	حاشیه المختصر
٣٠٤٣/٢	حاشیه معالم الاصول	٣١٦٣	حاشیه المطول
٣١٥٨/٢	حاشیه معالم الاصول	٣١٩١	حاشیه المطول
٢٩٦٤	حاشیه مکاسب	٣٠٦٠	حاشیه المقدمات الاربع
٢٩٢٥/٢	حاشیه من لا یخضره الفقيه	٢٩١٦	حاشیه الوافیه
٣١٠٣	الحجج القطعيه لانفاق الفرق الاسلامیه	٣١٤٠/١	حاشیه انوار التنزیل و اسرار التأویل
	حجیه الشهره	٣٠٧٣/٣	حاشیه تحرير القواعد المنطقيه فی شرح الشمسیه
٣١٤٤	الحداثی الناظره فی احکام العتره		حاشیه تهذيب المنطق
٣١٤٥	الظاهره	٣٠٤٥	حاشیه تهذيب المنطق
٣١٥٨/١	الحدیقه الهالیه	٢٩٦٩	حاشیه حاشیه المطول
٣١٤٠/٧	حرمت ذبایح اهل الكتاب	٣٠٨٩/٣	حاشیه حاشیه الفوائد الفناریه
٢٩٧٥	الحصن الحصین من کلام سید المرسلین	٢٩٨٤	حاشیه حاشیه المختصر

٣١٦٨	زبدۃ الاصول	٢٩٥٥	حقایق
٣٠٠٦/٢	زبدۃ الاصول	٣٠٨٩/٢	حیره الفقهاء
٣١٦٥	زبدۃ الاصول	٣٠٩٠	خلاصه الاصول
٢٩٥٩	زبدۃ الاصول	٣١٠٨/١	خلاصه الاقوال فی معرفه الرجال
٢٩٦٨	زبدۃ الاصول	٣١٤٣/٢	خلاصه الاقوال فی معرفه الرجال
٢٩٥٤/١	زبدۃ البیان فی براهین احکام القرآن	٣٠٥٩	خلاصه التویم
٢٩٥٠/١	سیل النصار او شرح حال شیخ الثار	٣٢٠٠/١	خلاصه الحساب
٣٠٨٠/١	سر الاسرار روح الارواح	٢٩٩٦/١	خلاصه الحساب
٣٠٩٨/٢	سفینه النجاه الى طریق الحق و سبیل		خلاصه الحساب
٣١٥٠/١	الهدایة	٣١٥٣/٢	خلاصه الحساب
٣٠٦٢/١	السلوک	٣١٥٢/١	خلاصه و ترجمه اذکار نووی
٣١٨٧	سواد العين فی حکمة العين	٢٩٤٤/٢	الدرة البيضاء
٣١٩٣	الشافی فی الامامه و ابطال حجج العامه	٣٠٨٨	الدرة السنیه علی شرح الالفیه
٢٩٧١/١	شرايع الاحکام (الفروق)	٣٠٠٦/١	الدرة الفاخره
٣٠٠٩/٢	شرايع الاسلام فی مسائل الحلال و الحرام	٢٩٤٥	الدرة الفاخره
٣٠٤٤/٥	شرايع الاسلام فی مسائل الحلال و الحرام	٢٩٩٤	دعا
٣٠١٦	شرايع الاسلام فی مسائل الحلال و الحرام	٣١٢٩	دعا
٣١٥٢/٣	شرايع الاسلام فی مسائل الحلال و الحرام	٣١٨٤	دقایق الحقایق
٢٩٢٤	شرح آداب البحث و طرق المناظره	٣٠٤٢/٣	دیوان الأزری
٣١٠٥/٢	شرح ارشاد المسترشدین و هدایه الطالبین	٣٠٤٤/١	دیوان مجنون
٢٩٧٤/٣	شرح اشکال التائیس	٣٠٨٠/٣	ذکر البشاره بالجنه و درجاتها
٢٩٧٤/٢	شرح اصول الکافی	٣١٢٨	ذکر فی صفه النار و درکاتها
٣٠٨٠/٦	شرح اصول الکافی	٣٠٣٩	الربع المجیب
٢٩٥٤/٢	شرح اصول الکافی	٣٠٣٨	الرخائم
٣١٥٣/١	شرح الالفیه فی فضل الصلوة		الرساله الیوسفیه
٣١٩٠	الیوفیه	٢٩٧٢/٢	رساله عملیه
٣٠١٥	شرح الباب الحادی عشر	٣٠٤٤/٣	رساله فی الرمیل
٣٠٩٢	شرح البدایه فی علم الدرايه	٢٩١٠/٢	الروضه البهيه فی شرح اللمعه اله مشقیه
٣٠٩٣	شرح التصريف	٣٠٥٦/١	الروضه البهيه فی شرح اللمعه اله مشقیه
٣١٣٦	شرح التصريف	٢٩٨١	الروضه البهيه فی شرح اللمعه اله مشقیه
٣١٢٤	شرح التصريف	٣٠٦٤/٥	ریاض المسائل فی تحقیق الاحکام بالدلائل
٣١٧١	شرح الحکمة العرشیه	٣١١٠	ریاض المسائل فی تحقیق الاحکام بالدلائل
٢٩٠٢	شرح الشافیه	٣١٧٤	زبدۃ الاصول

٣٠١٧/١	شرح الفرائض السراجیه	٣٠١٧/١	الشمائل النبویه والخصائل المصطفویه ٢/٣٠٦٢
٣٠٤٧	شرح القصیده الغراء	٣١٣١	شمس المعارف و لطائف العوارف
٣٠٠٠	شرح المختصر فی الفروع	٢٩٦٣/١	الشمسیه فی القواعد المنطقیه
٣٠٠٦/٣	شرح المسایره فی العقاید المنجیه فی الاخره	٣٠٠٦/٣	شهاب الاخبار
٣٠٠٤/١	شرح المعلقات السبع	٣١٠٠	شوارق الالهام
٣١٥٩	شرح المواثف	٣١٠١/١	شوارق الالهام
٣٠٣٢	شرح انموذج فی النحو	٣١٠١/٣	شواهد الربویه فی المناهج السلوکیه
٣٠٥٦/٢	شرح الوافی	٢٩٢٨	الصافی
٣٠٧٣/١	شرح تجرید الاعتقاد	٣١٨٩	الصافی
٣٠٥٣/٢	شرح تجرید الاعتقاد	٣١٩٨	الصافی
٢٩١٧	شرح جرجانی بر مفتاح العلوم سکاکی المصباح	٣١٣٩	صحافی اللغة
٣٠٨٠/٢	شرح خلاصه الحساب		الصحیفه السجادیه و الفوائد الشریفه فی شرح الصحیفه
٢٩٤٤/١	شرح حکمه العین	٣٠٢٨/١	الصحیفه
٢٩٦٥	شرح حکمة الاشراق	٢٩٤٢	الصدریه
٣٠٥٣/١	شرح حکمه العین	٢٩٥٠/٣	الصفیحه
٣١٤٠/٢	شرح دعاء جنة الاسماء	٣١٩٧/٢	رساله الصلوة
	شرح دعای صباح مفتاح الفلاح شرح زیارة الجامعه الکبیره	٢٩٢٩	ضوابط الاصول
٢٩٩١	شرح زیارة الجامعه الکبیره	٣٠٤٤/٩	رساله اظهور دجال [کتاب طب
٣٠١٨/٢	شرح شواهد البهجه المرضیه	٢٩٩٣	الطرائف
٢٩١٠/١	شرح صحیفه سجادیه	٣٠٠٧	عددة الداعی ونجاعی الساعی
٢٩٩٢	شرح عوامل جرجانی	٢٩٠٧/٢	العشق
٢٩٨٣	شرح قطر الندی و بل الصدی	٢٩٧٨/٣	العقائد العباسیه
	شرح کتاب الصلاة قواعد الاحکام فی مسائل الحلال و الحرام	٣٠٨٩/٦	العوامل المائه
٣١٤٠/٥	شرح کلمتی الشهادة	٣٠٦٤/٣	عوامل منظوم
٣٠٨٦/٢	شرح مراح الارواح	٣٠٦٤/٢	عوائد الايام من مهمات ادله الاحکام ١/٣٠٨٤
٣٠٥٤	شرح هداية الحكمة	٢٩٦٦	عیون الاصول
٣١٥٠/٢	شرح هداية الحكمة	٢٩٣٧	غرر الحکم و دراکلم
٣١٥١	شرح هداية الحكمة	٣١٧٦	غرر الحکم و در الکلم
٣٠٦٦	شرح وقایة الروایه فی مسایل الهدایه	٣١٠٦	غریب القرآن
٣٠٤٤/٧	شعر	٣١٠٥/١	غزلیات
		٣٠٧٠	غنائم الايام فی مسائل الحلال و الحرام
		٣٠٨٩/٨	الفخریه فی معرفه النبی

٣١٢٥	الفرائض	٣١٤٠/٨	الکافی (روضه)
٣٠٣٠	الفرائض الزبد	٣١٤٠/٩	کشف الایا
	الفصول فی التعقیبات والدعوات	٢٩٠٥	کشف الرموز الخفیة فی شرح الروضه
٢٩٣٨	فواتح الرحموت فی شرح مسلم الثبوت	٣٠٩٤	البهیه
	فوائد	٢٩٢٥/٣	کشف الریبه عن احکام الغیبه
٢٩٠٧/١	الفوائد الحائریه الجدیده	٣٠٠٨	الغیبه
٢٩٦٢	الفوائد الحائریه الجدیده	٣٠٨٣/٤	کشف الریبه عن احکام الغیبه
	الفوائد الحائریه القدیمة	٢٩٢٥/١	کشف الفوائد فی شرح قواعد العقاید
٢٩٤١	الفوائد الحائریه القدیمة	٣٠٨٣/١	العقاید
٣١٥٤	فوائد الرجالیه	٣١٠٨/٢	کشف اللثام عن قواعد الاحکام
٢٩٢٦	الفوائد الضیائیة	٢٩٥٧	کفایه المعتقداو و المقتصد
٣٠٤٤/٨	الفوائد الضیائیة	٣٠٣١	رساله در اکلام
	الفوائد الضیائیة	٣٠٣٤	الکلمات المکونه فی علوم اهل المعرفه و اقوالهم
٢٩٤٨	الفوائد الضیائیة	٣٠٣٥	الکلمات المکونه
٣٠٨٢	الفوائد الضیائیة	٣٠٦٥	کمال الدرایه فی شرح النقایه
٣٠٣٧	الفوائد العلیه فی المسائل التکبیریة	٢٩٩٠	کنز الدقائق
٣٠٠٣	الفوائد المدینه فی الراد علی من قال بالاجتهاد و التقليد فی احکام الالهیه	٣١٧٢	اللمعة الدمشقیه فی فقه الامامیه
٣١٧٥	القاموس المحیط و القابوس الوسیط	٣١٣٤	لوامع الاسرار فی شرح مطالع الانوار
٣٠٦٨	قانونچه	٢٩٥٤/٤	اللوامع البینات فی الاسماء و الصفات
٣٠٢٦	القانون فی الطب	٢٩٨٠	الصفات
	قبسات	٣٠٣٣	لؤلؤة البحرین فی الاجازات و تراجم رجال الحديث
٢٩١٣	قصص النبیاء	٢٩٠٣	لؤلؤة البحرین فی الاجازات و تراجم رجال الحديث
	قصیده البرده	٣٠٢٣	قصیده در مدح حضرت علی (ع)
٢٩٤٩	القوانین المحکمه	٣١٠٥/٣	القوانین المحکمه
٣٠٩٦	القوانین المحکمه	٣٠٧١	القوانین المحکمه
	القوانین المحکمه	٣٠٧٢	محاسبة النفس اللوامه و تنبیة الروح
٣٠٢٨/٤	القوانین المحکمه	٣١٤٦	النوامه
٣١٤٢/١	القوانین المحکمه	٢٩٣٤	المحاسن
٣١٥٢/٤	القوانین المحکمه	٣١١٦	محي القلوب
٢٩٧٤/١	القوانین المحکمه	٣١١٨	مجالس متعلق به آیات و اذکار
	القوانین المحکمه	٣١١٩	الرساله المجدوله فی الاستثنوات
٣٠٠٥/٣	القوانین المحکمه	٣١٢١	المسلسله

٣٠٤٢/١	الانوار	٣٠٤٨	مجمع البحرين و مطلع النيرين
٣٠٣٦	المطول في شرح التلخيص		مجمع الفائده و البرهان في شرح ارشاد
٣٠٧٧	المطول في شرح التلخيص	٣٠٧٩	الاذهان
٣١٢٠	المطول في شرح التلخيص		مجمع الفائده و البرهان في شرح ارشاد
٢٩٨٨	معالم الاصول	٢٩٣٣	الاذهان
٢٩٨٩	معالم الاصول		مجمع الفائده و البرهان في شرح ارشاد
٣٠٦١	معالم التنزيل	٣١٦٧	الاذهان
٣٠٨٠/٧	معرفة زوال الشمس		مجيب الندا الى شرح قطر الندى وبل
٢٩٦٧	المعونه	٢٩٢٢	الصدى
٢٩٨٧	مغنى اللبيب عن كتب الاعراب	٣٠١٣	مختصر المعاني
٢٩٩٨	مغنى اللبيب عن كتب الاعراب	٣٠٢٤	مختصر المعاني
٣١٣٣	مغنى اللبيب عن كتب الاعراب	٣١٦٦	المختصر النافع
٢٩٣٥	مفاتيح الشرايع	٣١٩٤	المختصر النافع
٣٠٩٧	مفاتيح الشرايع		مختصر في شرح الدعوات
٢٩٢١	مفتاح الفلاح	٣٠٢٨/٥	مختصر في مذهب الايشعريه و الحكماء في جواز
٣٠٤٦	مفتاح الفلاح	٢٩٧١/٢	استناد المتعدد الى الواحد
٣١٨٢	مفتاح الفلاح	٣١٨٥	مختلف الشيعه في احكام الشريعه
٣٠٥٠	مفتاح الكرامه		مدارك الاحكام في شرح شرايع الاسلام
٢٩٤٣	المفراح في شرح مراح الارواح	٣١٢٦	المدخل الكبير في الطب
٣٠٧٤	المفصل في صنعة الاعراب	٢٩٧٤/٦	المدخل في الطب
٣١٦٩	المفصل في صنعة الاعراب	٢٩٧٤/٧	مذهب اهل حق
	المقاصد العليه في شرح الرساله	٢٩٧٤/٥	مرآة العقول
٢٩٧٢/١	الالفيه	٣١٩٢/٣	مراح الارواح
٢٩٧١/٥	مقاله في اثبات المفارقات	٣٠٨٦/١	مسالك الافهام الى شرح شرايع الاسلام
٣٠٩٩	مقامات حريري	٢٩٣٠	مسالك الافهام الى شرح شرايع الاسلام
٣٠٧٣/٢	مقدمه الواجب	٣١٣٧	مسالك الافهام الى شرح شرايع الاسلام
	المكيه في طريق اساده	٣١٨٨	مسأله
٣١٥٢/٢	الصوفيه	٣١٩٢/٢	المسائل الخمس المصريه
٢٩١٥	مناهج الاحكام و الاصول	٢٩٥٣/٤	المسائل الغريه
	منبع الحياه في حجية قول المجتهد من	٢٩٥٣/٣	المصباح
٢٩٠١	الاموات	٣٠٢٧	مصباح المتهجد
	منتخب سن تمهيد القواعد لاصوليه و	٣١٠٤	مصاييح الهدايه في شرح البدايه
٣١٥٦/١	العريه	٣١٤٨	مطالع الانظار في شرح صفه له
	منتخب من فروق اللغات في التمييز بين مفاد		
٣١٥٦/٢	اللکلمات		

٢٩٥١	نجاه العباد في يوم المعاد		منتقى الجمان في الاحاديث الصحاح
٣٠٢٠/٢	رساله في النحو	٢٩٢٧	والحسان
٣١٥٣/٣	النخبه	٣٠٤٤/٤	منتهى السؤال في شرح الفصول
	نزاهه الخاطر و سرور الناظر و تحفه الحاضر و	٢٩٨٢	المنصف من اكلام على فعنى ابن هشام
٢٩١٩	متاع المسافر	٣١٠٧	منطق ارسطو
٣٠٠٥	نزاهة الطرف في علم الصرف	٢٩٣٦	من لا يحضره الفقيه
٢٩٧٩/١	النفس	٣١٣٢	من لا يحضره الفقيه
٢٩٧٩/٢	النفس	٢٩١٨/٢	منهاج الوصول الى علم الاصول
٣١٤٧	نهج الحق و كشف الصدق	٣١٤٣/١	منهاج الوصول الى علم الاصول
٣٠٦٤/١	الهدايه	٢٩٧٤/٤	موجبات التكفير
٣٠١٢	الهدايه الى شرح البدايه	٢٩٦٠	موجز القانون
٣٠٠٩/١	الرساله الهزليه	٣٠٨٧	موجز القانون
٢٩٧٠	الواردات القليله في معرفة الربويه	٣٠٧٨	موجز القانون
٢٩٩٧	الوافي		النافع يوم الحشر في شرح الباب الحادى
٢٩١٨/١	الوجيزه في الرجال	٣٠٨١/١	عشر
٣٠٢٥	وقايه الروايه في مسائل الهدايه		النافع يوم الحشر في شرح الباب الحادى
٣٠٨٥/٢	وقف و وصل	٣١٩٧/١	عشر
٣٠٦٢/٢	الياقوته في الاحاديث	٣٠٩٨/١	نتائج الافكار

بحرانی، ماجد بن هاشم	۳۱۵۳/۱	تبریزی حکم آبادی، محمد تقی بن
بحرانی، یوسف بن احمد	۲۹۱۳	حسین
بحرانی، یوسف بن احمد	۲۹۴۹	ترمذی، محمد بن عیسی
بحرانی، یوسف بن احمد	۳۰۴۵	تفتازانی، مسعود بن عمر
برغانی، محمد تقی بن محمد	۲۹۶۶	تفتازانی، مسعود بن عمر
برقی، احمد بن محمد	۳۱۴۲/۱	تفتازانی، مسعود بن عمر
برهان الشریعه، محمود بن عبیدالله	۳۰۲۵	تفتازانی، مسعود بن عمر
بغوی، حسین بن مسعود	۳۰۶۱	تفتازانی، مسعود بن عمر
بکری، محمد بن محمد	۳۰۰۴/۲	تفتازانی، مسعود بن عمر
بوصیری، محمد بن سعید	۳۰۲۳	تفتازانی، مسعود بن عمر
بون، احمد بن علی	۳۱۳۱	تفتازانی، مسعود بن عمر
بهبهانی، محمدباقر بن محمد اکمل	۲۹۱۸/۳	الجاربردی، احمد بن حسن
بهبهانی، محمدباقر بن محمد اکمل	۲۹۲۵/۱	جامی، عبدالرحمن بن احمد
بهبهانی، محمدباقر بن محمد اکمل	۳۰۰۸	جامی، عبدالرحمن بن احمد
بهبهانی، محمدباقر بن محمد اکمل	۳۰۸۳/۱	جامی، عبدالرحمن بن احمد
بهبهانی، محمدباقر بن محمد اکمل	۳۰۸۳/۲	جامی، عبدالرحمن بن احمد
بهبهانی، محمدباقر بن محمد اکمل	۳۰۸۳/۳	جامی، عبدالرحمن بن احمد
بهبهانی، محمدباقر بن محمد اکمل	۳۰۸۳/۴	جامی، عبدالرحمن بن احمد
بهبهانی، محمدباقر بن محمد اکمل	۳۱۰۸/۲	جامی، عبدالرحمن بن احمد
بیضاوی، عبدالله بن عمر	۲۹۱۸/۲	جرجانی، علی بن محمد
بیضاوی، عبدالله بن عمر	۲۹۸۵	جرجانی، علی بن محمد
بیضاوی، عبدالله بن عمر	۲۹۸۶	جرجانی، علی بن محمد
بیضاوی، عبدالله بن عمر	۳۱۴۳/۱	جرجانی، علی بن محمد
بیضاوی، عبدالله بن عمر	۳۱۸۰	جرجانی، علی بن محمد
تاج‌الدین مسعود بن احمد بن عبدالعزیز	۲۹۷۴/۲	جرجانی، علی بن محمد
تاج‌الدین مسعود بن احمد بن عبدالعزیز	۲۹۷۴/۴	جرجانی، عبدالقاهر بن عبدالرحمن
تاج‌الدین مسعود بن احمد بن عبدالعزیز	۲۹۷۴/۵	جزایری، عبدالله بن نورالدین
تبریزی، احمد بن لطفعلی	۳۱۰۵/۳	جزایری، نعمه الله بن عبدالله
تبریزی حکم آبادی، محمد تقی بن حسین	۳۲۰۰۱/۱	جزایری، نعمه الله بن عبدالله
		جزری، محمد بن محمد
		جلدکی، علی بن ایدمر
		جوهری، اسماعیل بن حماد

نمایه مؤلف

آقا جمال خونساری، محمد بن حسین	۲۹۰۸	ابن نفیس، علی بن ابی‌الحزم	۳۰۸۷
آمدی، عبدالواحد بن محمد	۲۹۳۷	ابن هاشم، احمد بن محمد	۲۹۶۷
آمدی، عبدالواحد بن محمد	۳۱۷۶	ابن هاشم، عبدالله بن یوسف	۲۹۸۳
ابن بابویه، محمد بن علی	۲۹۳۶	ابن هاشم، عبدالله بن یوسف	۲۹۸۷
ابن بابویه، محمد بن علی	۳۰۸۹/۴	ابن هاشم، عبدالله بن یوسف	۲۹۹۸
ابن بابویه، محمد بن علی	۲۹۵۲	ابن هاشم، عبدالله بن یوسف	۳۱۳۳
ابن بابویه، محمد بن علی	۳۱۳۲	ابوطالب مکی، محمد بن علی	۳۱۵۲/۱
ابن جوزی، عبدالرحمن بن علی	۲۹۷۴/۳	اثیرالدین ابهری، مفضل بن عمر	۳۰۱۴
ابن حسام جو سقی	۳۰۶۴/۲	احسائی، احمد بن زین‌الدین	۲۹۹۱
ابن رشد، محمد بن احمد	۳۱۰۷	احسائی، احمد بن زین‌الدین	۳۱۱۰
ابن زین، احمد بن عبدالله	۳۰۰۹/۱	احسائی، احمد بن زین‌الدین	۳۱۲۷
ابن سینا، حسین بن عبدالله	۲۹۸۰	اردبیلی، نظام‌الدین بن احمد	۳۰۱۸
ابن شهید ثانی، حسن بن زین‌الدین	۲۹۲۷	اردبیلی، محمد بن عبدالغنی	۳۰۵۶/۲
ابن شهید ثانی، حسن بن زین‌الدین	۲۹۸۸	ارزی، کاظم بن محمد	۲۹۲۴
ابن شهید ثانی، حسن بن زین‌الدین	۲۹۸۹	ازهری، خالد بن عبدالله	۲۹۹۵
ابن شهید ثانی، حسن بن زین‌الدین	۳۱۶۱/۲	اسپنجابی، احمد بن محمد	۳۰۰۰
ابن طاوس، علی بن موسی	۳۰۰۷	استرآبادی، محمد امین بن محمد	
ابن فهد حلّی، احمد بن محمد	۲۹۰۵/۱	شریف	۳۱۷۲
ابن فهد حلّی، احمد بن محمد	۲۹۰۵/۲	استرآبادی، محمد بن علی	۲۹۴۶
ابن فهد حلّی، احمد بن محمد	۲۹۰۷/۲	الاسود، حسن بن علاء‌الدین	۲۹۴۳
ابن کمال پاشا، احمد بن سلیمان	۳۰۰۲	الاسود، حسن بن علاء‌الدین	۳۰۸۶/۲
ابن مالک، محمد بن عبدالله	۳۰۰۵/۱	اصفهانی، محمود بن عبدالرحمن	۳۰۴۲/۱
ابن مسعود، احمد بن علی	۳۰۸۶/۱	انصاری، زکریا بن محمد	۳۱۹۳
ابن مندویه، احمد بن عبدالرحمن	۲۹۷۴/۷	انطاکی، داود بن عمر	۲۹۳۹
ابن نفیس، علی بن ابی‌الحزم	۲۹۶۰	بحرالعلوم، محمد مهدی بن مرتضی	۲۹۲۵/۲
ابن نفیس، علی بن ابی‌الحزم	۳۰۷۸	بحرالعلوم، محمد مهدی بن مرتضی	۳۰۷۳/۱
		بحرالعلوم، محمد بن محمد	۳۰۹۴

۲۹۵۴/۴	السامونی، حسن بن عبدالصمد	۳۰۱۰	چغمینی، محمود بن محمد
۳۱۴۰/۳	سبط الشهد، محمد بن حسن	۲۹۱۶	چوری، حسن بن عبدالله
۳۱۴۰/۴	سبط ماردینی، محمد بن محمد	۳۰۸۰/۶	چوری، حسن بن عبدالله
۲۹۲۹	سجواندی غزنوی، محمد بن طیفور	۳۰۸۵/۱	حائری قزوینی، ابراهیم بن محمد باقر
۳۰۹۹	سجستانی، محمد بن عزیز	۳۱۰۶	حریری، قاسم بن علی
۳۱۴۰/۷	السویدی، ابراهیم بن محمد	۲۹۲۰	حسین آبادی، عبدالله بن حیدر
۳۰۶۷	السویدی، عبدالرحمن بن حسین	۳۱۴۰/۱	حسینی، فتاح بن احمد
۳۱۰۱/۲	سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر	۳۰۱۱	حسینی، قوام الدین بن حیدر
۳۰۲۰/۱	سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر	۳۰۱۸/۱	حلبی، محمد بن عمر
۲۹۲۱	سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر	۳۱۱۲	خاجوی، اسماعیل بن محمد حسین
۳۰۴۳/۱	سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر	۳۱۳۰	خطایی، عثمان بن عبدالله
۳۰۴۳/۲	سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر	۳۱۷۰	خطایی، عثمان بن عبدالله
۳۱۶۴	شمی، احمد بن محمد	۲۹۸۲	خطایی، عثمان بن عبدالله
۲۹۴۴	شمی، احمد بن محمد	۳۰۳۷	خفری، محمد بن احمد
۳۱۸۳	شهید اول، محمد بن مکی	۲۹۷۳	خفری، محمد بن احمد
۳۱۸۷	شهید اول، محمد بن مکی	۳۱۷۵	خلخالی، عبدالرحمن بن محمدرضا
۲۹۰۷/۱	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۲۹۰۷/۱	خلیفه سلطان، حسین بن رفیع الدین محمد
۲۹۱۰/۲	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۲۹۱۰/۲	خلیفه سلطان، حسین بن رفیع الدین محمد
۲۹۳۰	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۲۹۳۰	خلیفه سلطان، حسین بن رفیع الدین محمد
۲۹۵۴/۳	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۲۹۵۴/۳	خلیفه سلطان، حسین بن رفیع الدین محمد
۲۹۶۲	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۲۹۶۲	دوانی، محمد بن اسعد
۲۹۷۲/۱	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۲۹۷۲/۱	دوانی، محمد بن اسعد
۳۰۹۲	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۳۰۹۲	الدیلمی، الحسن بن محمد
۳۰۹۳	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۳۰۹۳	رشتی، کاظم بن قاسم
۳۱۳۶	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۳۱۳۶	رفیعا، محمد بن حیدر
۳۱۳۷	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۳۱۳۷	رفیعا، محمد بن حیدر
۳۱۴۱	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۳۱۴۱	الزمخشری، محمود بن عمر
۳۱۸۸	شهید ثانی، زین الدین بن علی	۳۱۸۸	زمخشری، محمود بن عمر
۲۹۰۲	شیخ بهائی، محمد بن حسین	۲۹۰۲	زنجانی، عبدالوهاب بن ابراهیم
۲۹۵۰/۱	شیخ بهائی، محمد بن حسین	۲۹۵۰/۱	زندوی بخاری، محمد بن محمد
۲۹۵۰/۲	شیخ بهائی، محمد بن حسین	۲۹۵۰/۲	روزنی، حسین بن احمد
۲۹۵۰/۳	شیخ بهائی، محمد بن حسین	۲۹۵۰/۳	زیلعی، عثمان بن علی
۲۹۵۰/۴	شیخ بهائی، محمد بن حسین	۲۹۵۰/۴	زیلعی، عثمان بن علی

۲۹۵۵	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم	۳۰۷۵/۵	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۲۹۶۹	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم	۳۰۹۶	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۰۴۶	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم	۳۱۰۱/۳	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۰۸۰/۱	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم	۳۱۱۴	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۰۸۹/۱	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم	۳۱۲۸	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۰۸۹/۲	صدرالشریعه الثان، عبیدالله بن مسعود	۳۰۶۶	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۰۸۹/۳	صفار، محمد بن حسن	۳۱۴۲/۲	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۰۸۹/۵	طباطبائی، محمد بن علی	۲۹۶۱	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۰۸۹/۶	طباطبائی، محمد بن علی	۳۰۷۳/۳	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۰۹۰	طباطبائی، محمد بن علی	۳۱۲۴	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۰۹۸	طباطبائی، محمد بن علی	۳۱۷۱	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۱۴۳/۲	طریحی، فخرالدین بن محمد علی	۲۹۱۹	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۱۵۰/۱	طریحی، فخرالدین بن محمد علی	۳۰۴۸	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۱۶۱/۱	طوسی، محمد بن حسن	۲۹۳۲	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۱۶۱/۳	طوسی، محمد بن حسن	۳۱۰۴	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۱۷۹	عاملی غروی، جواد بن محمد	۳۰۵۰	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۱۸۲	عبدالعزیز بن بهلول	۳۰۶۸	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۱۹۲/۲	عصام الدین اسفراینی، ابراهیم بن محمد	۲۹۰۶	شیخ بهائی، محمد بن حسین
۳۱۹۰	العکبری، عبدالله بن الحسین	۳۱۰۹	شیرازی، محمد تقی
۲۹۴۱	علامه حلی، حسن بن یوسف	۲۹۴۱	شیروانی، محمد حسن
۲۹۵۹	علامه حلی، حسن بن یوسف	۲۹۵۹	شیروانی، محمد بن حسن
۳۱۶۳	علامه حلی، حسن بن یوسف	۲۹۶۸	شیروانی، محمد بن حسن
صاحب جواهر، محمد حسن بن محمد باقر	علامه حلی، حسن بن یوسف	۳۰۲۱	
۲۹۵۱	علامه حلی، حسن بن یوسف	۳۰۴۴/۲	
۲۹۱۲	علامه حلی، حسن بن یوسف	۳۰۵۲	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم
۲۹۷۰	علامه حلی، حسن بن یوسف	۳۰۸۹/۷	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم
۲۹۷۸	علامه حلی، حسن بن یوسف	۳۱۰۲	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم
۳۰۲۹	علامه حلی، حسن بن یوسف	۳۱۴۷	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم
۳۰۵۴	علامه حلی، حسن بن یوسف	۳۱۶۰	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم
۳۰۷۵/۱	علامه حلی، حسن بن یوسف	۳۱۶۲	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم
۳۰۷۵/۲	علامه حلی، حسن بن یوسف	۳۱۸۵	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم
۳۰۷۵/۳	علامه حلی، حسن بن یوسف	۳۱۹۲/۱	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم
۳۰۷۵/۴	علامه حلی، حسن بن یوسف	۳۱۹۵	صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم

۳۰۸۸	علم الهدی، علی بن الحسین	۳۱۴۸	قزوینی، محمد بن محمد معصوم
۳۰۴۴/۷	علی بن الحسین، امام چهارم	۳۱۴۹	قزوینی، محمد بن محمد معصوم
۳۰۴۱	غزالی، محمد بن محمد	۳۰۰۶/۳	فضاعی، محمد بن سلامه
۳۱۴۰/۲	غزالی، محمد بن محمد	۲۹۶۳/۲	قطب‌الدین رازی، محمد بن محمد
۳۰۶۲/۲	غوری، سدید الدین	۳۰۵۱	قطب‌الدین رازی، محمد بن محمد
۲۹۷۱/۳	فارابی، محمد بن محمد	۳۰۶۸	قطب‌الدین رازی، محمد بن محمد
۲۹۷۱/۴	فارابی، محمد بن محمد	۲۹۶۵	قطب‌الدین شیرازی، محمود بن مسعود
۲۹۷۱/۵	فارابی، محمد بن محمد	۲۹۰۳	قطب راوندی، سعید بن هبة الله
۳۱۵۷	فاضل جواد، جواد بن سعید	۲۹۱۰/۱	قمی مشهدی، محمد بن محمد رضا
۳۰۸۱/۱	فاضل مقداد، مقداد بن عبدالله	۲۹۱۷	قوشجی، علی بن محمد
۳۱۹۷/۱	فاضل مقداد، مقداد بن عبدالله	۲۹۶۳/۱	کاتبی قزوینی، علی بن عمر
۳۱۵۴	فاضل هندی، محمد بن حسن	۳۰۶۲/۱	کازرونی، محمد به مسعود
۲۹۲۲	فاکهی، عبدالله بن احمد	۳۱۰۳	کازرونی قرشی صدیقی، ابوالفضل
۳۰۴۴/۶	فخرالمحققین، محمد بن حسن	۳۱۶۵	کاشانی، محسن بن سمیع
۳۰۸۹/۸	فخرالمحققین، محمد بن الحسن	۳۰۰۶/۲	کردری، عبدالغفار بن لقمان
۳۹۲۶	فخر رازی، محمد بن عمر	۲۹۵۴/۱	کرمانی، محمد کریم بن ابراهیم
۳۱۳۴	فیروز آبادی، محمد بن یعقوب	۲۹۵۴/۲	کرمانی، محمد کریم بن ابراهیم
۲۹۲۸	فیض کاشانی، محمد بن شاه مرتضی	۳۰۲۲	کفعمی، ابراهیم بن علی
۲۹۳۵	فیض کاشانی، محمد شاه بن مرتضی	۳۰۲۸	کفعمی، ابراهیم بن علی
۲۹۴۸	فیض کاشانی، محمد شاه بن مرتضی	۳۱۹۹	کفعمی، ابراهیم بن علی
۲۹۹۷	فیض کاشانی، محمد شاه بن مرتضی	۲۹۳۴	کلینی، محمد بن یعقوب
۳۰۸۲	فیض کاشانی، محمد شاه بن مرتضی	۳۱۱۶	کلینی، محمد بن یعقوب
۳۰۹۷	فیض کاشانی، محمد شاه بن مرتضی	۳۱۱۸	کلینی، محمد بن یعقوب
۳۱۵۳/۲	فیض کاشانی، محمد شاه بن مرتضی	۳۱۱۹	کلینی، محمد بن یعقوب
۳۱۵۳/۳	فیض کاشانی، محمد شاه بن مرتضی	۳۱۲۱	کلینی، محمد بن یعقوب
۳۱۶۸	فیض کاشانی، محمد شاه بن مرتضی	۳۱۲۵	کلینی، محمد بن یعقوب
۳۱۸۹	فیض کاشانی، محمد شاه بن مرتضی	۳۱۳۵	کلینی، محمد بن یعقوب
۳۱۹۸	فیض کاشانی، محمد شاه بن مرتضی	۳۱۰۰	لاهیجی، عبدالرزاق بن علی
۳۰۸۰/۳	قاضی زاده رومی، موسی بن محمود	۳۱۰۱/۱	لاهیجی، عبدالرزاق بن علی
۳۰۰۴/۱	قاسم بن قطلوبغا	۳۰۳۸	مازندرانی، محمد صالح بن احمد
۳۰۹۸/۱	قزوینی، ابراهیم بن باقر	۳۰۳۹	مازندرانی، محمد صالح بن احمد
۲۹۳۱	قزوینی، حسین بن ابراهیم	۳۱۹۱	مازندرانی، محمد صالح بن احمد
۲۹۷۶	قزوینی، علی بن اسماعیل	۲۹۱۸/۱	مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی

۳۱۵۱	مبیدی، حسین بن معین الدین	۳۱۸۶	مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی
۳۰۰۵/۲	میدانی، احمد بن محمد	۲۹۴۵	محقق حلی، جعفر بن حسن
۳۰۳۳	میرداماد، محمد باقر بن محمد	۲۹۵۳/۳	محقق حلی، جعفر بن حسن
۲۹۰۴	میرزاجان باغنوی، حبیب الله	۲۹۵۳/۴	محقق حلی، جعفر بن حسن
۲۹۷۵	میرزاجان باغنوی، حبیب الله	۲۹۹۴	محقق حلی، جعفر بن حسن
۳۰۵۷/۴	میرزاجان باغنوی، حبیب الله	۳۱۲۹	محقق حلی، جعفر بن حسن
۲۹۴۷	میرزا مسیح بن محمد سعید	۳۱۶۶	محقق حلی، جعفر بن حسن
۳۰۷۰	میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد حسن	۳۱۸۴	محقق حلی، جعفر بن حسن
۳۰۷۱	میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد حسن	۳۱۹۴	محقق حلی، جعفر بن حسن
۳۰۷۲	میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد حسن	۳۰۷۳/۲	محقق خوانساری، حسین بن محمد
۳۰۸۱/۲	میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد حسن		محقق سبزواری، محمد باقر بن محمد مؤمن
۳۱۴۶	میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد حسن	۲۹۲۶	محقق سبزواری، محمد باقر بن محمد مؤمن
۲۹۴۴	میرک بخاری، محمد بن مبارکشاه		محقق سبزواری، محمد باقر بن محمد مؤمن
۳۰۵۳/۱	میرک بخاری، محمد بن مبارکشاه	۳۰۵۷/۲	محقق سبزواری، محمد باقر بن محمد مؤمن
۳۰۷۶	صاحب جواهر، محمد حسن بن باقر	۲۹۰۹	محقق کرکی، علی بن الحسین
۳۱۲۲	صاحب جواهر، محمد حسن بن باقر	۲۹۷۲/۲	محقق کرکی، علی بن الحسین
۳۱۲۳	صاحب جواهر، محمد حسن بن باقر	۳۰۹۵	محقق کرکی، علی بن الحسین
۳۱۳۸	صاحب جواهر، محمد حسن بن باقر	۲۹۳۸	محمد البسط، محمد بن الحسن
۲۹۱۵	نراقی، احمد بن محمد مهدی	۳۱۸۱	محمد بن محمد
۳۰۸۴/۱	نراقی، احمد بن محمد مهدی	۳۱۴۰/۶	مخلوط عدوی، محمد حسنین
۳۰۰۳	نسفی، عبدالله بن احمد	۳۰۱۲	مرغیانی، علی بن ابی بکر
۳۰۳۰	نصیری طوسی، محمدرضا بن عبدالحسین	۳۱۱۳	مسعودی، علی بن حسین
۳۰۸۰/۸	نصیرالدین طوسی، محمد بن محمد	۲۹۳۳	مقدس اردبیلی، احمد بن محمد
۳۱۷۳	نصیرالدین طوسی، محمد بن محمد	۳۰۵۹	مقدس اردبیلی، احمد بن محمد
۲۹۱۴	نظام الاعراج، حسن بن محمد	۳۰۷۹	مقدس اردبیلی، احمد بن محمد
	نقوی نصیرآبادی، دلدار علی بن محمد معین	۳۱۶۷	مقدس اردبیلی، احمد بن محمد
۳۱۹۲/۳		۲۹۴۲	الموسوی، محمد بن ابی الحسن
۳۰۰۶/۱	نیشابوری، علی بن ابی بکر		موسوی زنجانی، علی نقی بن محمد علی
۳۱۵۲/۲	یافعی، عبدالله بن اسعد	۲۹۲۵/۳	محمد علی
۳۰۶۰	یزدی، محمد کاظم بن عبدالعظیم	۳۱۲۶	موسوی عاملی، محمد بن علی
۳۱۴۴	یزدی شاه آبادی، عبدالله بن حسین	۲۹۷۸/۵	مولانا حنفی، محمد
۳۱۴۵	یزدی شاه آبادی، عبدالله بن حسین	۳۱۵۰/۲	مبیدی، حسین بن معین الدین

نمایه کاتب

۳۱۰۲	جلالی، صادق بن محمد	ابوالبقاء، محمد بن قاسم
۳۰۸۸	جیلانی، احمد بن محمد	ابوطالب بن ابی تراب
۳۱۵۸	جیلانی، محمد قاسم بن نصرالدین	ابیطالب محمد بن عنایت الله
۳۰۷۱	حراعلی، حسن بن محمد	اتوکانی، محمد شریف بن علی
۲۹۶۷	حسن بن شمس الدین	احمد بن ادريس
۳۰۹۳	حسینی، محمد معروف بن اشرف	اردبیلی، محمد بن محمد شفیع
۲۹۷۰	حسینی، نصرالله بن حسن	اردکانی، عبدالوهاب بن محمد مهدی
۳۰۴۸	حسین بن علی	ازجی، ملابابا ابن ملایجی
۳۰۴۳	حسینی، ابوالعالی بن بدرالدین	الازناوی البروروصی، محمد مسلم بن محمود
۲۹۳۲	حسینی، احمد بن سعدالله	استرآبادی، جعفر بن حسن
۳۰۴۴	حسینی، محمد باقر بن محمد تقی	اشتهاردی، محمد حسن بن مهر علی
۲۹۳۶	حسینی، محمد بن رحیم	الاشفیری، محمد شفیع ابن افلاطون
۳۱۶۷	حسینی، میر محمد بن میرزین العابدین	اصفهان، اسدالله بن حبیب الله
۳۰۸۷	حسینی جیلانی اشکوری، احمد بن فضل الله	اصفهان، محمد ابراهیم بن محمد علی
۲۹۹۱	الله	اصفهان، محمد کاظم بن قاسم
۲۹۱۵	حسینی کدکنی، حسین به امیر عبدالطیف ۲/۲۹۱۰	بحرانی، حسینعلی بن ناصر
۳۱۶۰	حلبی، محمد	بحرانی، یوسف بن احمد
۲۹۴۹	الحمیری النجفی، اسماعیل بن موسی	برشاهی حسینی قادری جوینی، حسن بن فرخ حسینی
۳۱۳۰	خراسانی، حسن به ابوطالب	بهاءالدین حیدری، مسعود بن علی
۲۹۵۳/۴	خوانساری، عبدالله به محمد سعید	بیدگلی، محمد بن قوام الدین
۳۰۸۳	خونین، فتح الله	پشاور، علی
۳۱۱۱	درجنتی، حبیب الله	تبریزی، محمد جعفر بن محمد حسن
۲۹۲۲	دولتسر، قسی بن قیح بن حجت علی	تبریزی، حکم آبادی، محمد تقی بن حسین
۳۰۷۳	دهدشتی بهبهانی خزاعلی، محمد باقر بن عبدالکریم	تفرشی، محمد بن محمد تقی
۳۱۲۲	عبدالکریم	
۳۱۱۳	رضا بن مصطفی	
۳۰۹۸	زنجان، فضل الله	

۳۰۴۵	محمد تقی بن محمد حسین	زین العابدین بن اسماعیل
۳۱۷۲	محمد تقی بن محمد حسن	السرکانی، محمد صادق بن محمد علی
۳۰۷۷	محمد زمان بن محمد اشرف	سلطان علی بن عاشور
۳۱۹۸	محمد سلیم بن مسیح الله	سیستانی، محمد
۳۰۳۶	محمد شریف بن ابراهیم	شاه ویردی حوی، حسن بن جعفر
۳۰۳۵	محمد طاهر بن محمد زمان	شریف آبادی، محمد امین بن محمد علی
۲۹۰۲	محمد شفیع بن محمد جعفر	شکرالله
۳۰۴۱	محمد عثمان	شهرزادی، محمد باقر بن محمد تقی ۱/۲۹۱۰
۲۰۷۶	محمد کاظم بن محمد رسول	شیرازی، عبدالغفار
۳۱۵۳	محمد مهدی	صالح، محمد بن محمد
۳۱۲۳	محمد نوی طریحی	الصیمری، نجم الدین بن یعقوب
۳۱۲۷	مراغی، محمد زین العابدین ابن کهف	طالقانی، محمد زمان بن محمود
۲۹۱۷	مشهدی، میر قاسم	عاملی، محمد مهدی
	المظاهری البرغونی، عبدالعلی بن محمد علی	عباسی، عبدالعزیز بن اسماعیل
۲۰۱۶	علی	عبدالحمید بن جلال الدین
۳۰۹۰	موسوی، اسدالله	عبدالسلام بن عنایت الله بن احمد
۳۱۶۳	موسوی، محمد بن محمد قاسم	عبدالکریم بن محمد هاشم
۲۹۷۷	موسوی، محمد حسین بن ابی القاسم	علی بن محمد
۳۱۳۶	الموسوی، محمد مؤمن	فتح آبادی، علی میرزین علیخان
۳۰۷۸	مهدی بن محمد مقیم	قرقابی، عبدالحسین سلیمان بن محمد
۲۹۲۹	النووی، عبدالله بن محمد علی	قمی، میرزا علی به ملک علی
۲۹۹۵	نوری، محمد کاظم	کازرونی، محمد طاهر بن عبدالجبار
۳۱۴۶	النجار، محمد بن الحسن بن علی	کربلایی حسین
۲۹۲۱	ورامینی، علی اکبر	کرکسادی، شیر محمد بن خانقدانقلی
۲۹۱۲	هزار جریبی، علی بن محمد طیب	کشمیری، عبدالرشید
۳۱۰۵	همدانی، محمد تقی بن محمد کاظم	مازندرانی، محمد جعفر بن روح الله
۲۹۱۳	یزدی بصروی، علی اکبر بن حسین	مازندرانی، محمد یوسف
	یزدی کار آفرین، محمد مؤمن بن محمد مقیم	محمد اسماعیل بن محمد کاظم
۲۹۸۷	مقیم	

Title: *A Catalogue of the Manuscripts in the National Library of Iran (Volume 14)*

Compiler: Amireh Zamiri

Assistant: Zohreh Moaiari

Publisher: National Library of the Islamic Republic of Iran

Circular: 1000

Printing: 1st

Litography: Misag

Printing house: Ekbatan

Binding: Mehrdad

Date: 1997

Price: \$ 40.00

N.L.I. Card Number: M65-11*

30 Tir Street, Tehran, Iran, P. Code 11364, Tel: 673315

Publication: Tel: 6462040, Fax: 6469856

A CATALOGUE OF THE MANUSCRIPTS

In The National Library of Iran

By

AMIREH ZAMIRI

Vol. 14

ARABIC MANUSCRIPTS

Nos. 2901 - 3200

National Library of the Islamic Republic of Iran

1997